

DINSDAG 24 MAART 2009

VOORZITTER: MECHTILD ROTHE

Ondervoorzitter

1. Opening van de vergadering

(De vergadering wordt om 9.00 uur geopend)

2. Ingekomen stukken: zie notulen

3. Groenboek territoriale cohesie en stand van de discussie over de hervorming van het cohesiebeleid - Beproefde methoden op het gebied van regionaal beleid en obstakels voor de deelname aan de structuurfondsen - Stedelijke dimensie van het cohesiebeleid in de nieuwe programmeringsperiode - Complementariteit en coördinatie van het cohesiebeleid met maatregelen voor plattelandsontwikkeling - Uitvoering van de structuurfondsverordening 2007-2013: resultaten van onderhandelingen betreffende de nationale cohesiestrategieën en operationele programma's - Een Europees initiatief voor de ontwikkeling van microkrediet ter ondersteuning van groei en werkgelegenheid (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de gecombineerde behandeling van:

– het verslag (A6-0083/2009) van Lambert van Nistelrooij, namens de Commissie regionale ontwikkeling, over het groenboek inzake territoriale cohesie en stand van de discussie over de toekomstige hervorming van het cohesiebeleid [2008/2174(INI)],

– het verslag (A6-0095/2009) van Constanze Angela Krehl, namens de Commissie regionale ontwikkeling, over beproefde methoden op het gebied van regionaal beleid en obstakels voor de deelname aan de structuurfondsen [2008/2061(INI)],

– het verslag (A6-0031/2009) van Oldřich Vlasák, namens de Commissie regionale ontwikkeling, over de stedelijke dimensie van het cohesiebeleid in de nieuwe programmeringsperiode [2008/2130(INI)],

– het verslag (A6-0042/2009) van Wojciech Roszkowski, namens de Commissie regionale ontwikkeling, over de complementariteit en de coördinatie van het cohesiebeleid met maatregelen voor plattelandsontwikkeling [2008/2100(INI)],

– het verslag (A6-0108/2009) van Miroslav Mikolášik, namens de Commissie regionale ontwikkeling, over de uitvoering van de structuurfondsverordening 2007-2013: de resultaten van de onderhandelingen betreffende de nationale cohesiestrategieën en operationele programma's [2008/2183(INI)], en

– het verslag (A6-0041/2009) van Zsolt László Becsey, namens de Commissie economische en monetaire zaken, over een Europees initiatief voor de ontwikkeling van microkrediet ter ondersteuning van groei en werkgelegenheid [2008/2122(INI)].

Lambert van Nistelrooij, rapporteur. – Voorzitter, het is nadrukkelijk de wens van Commissie regionale zaken van het Parlement om aan het einde van deze zittingsperiode één gezamenlijk debat te voeren over de toekomst van het cohesiebeleid. Maar liefst vijf belangrijke verslagen van de collega's worden vandaag en morgen behandeld en, zo vlak voor de Europese verkiezingen, ook gestemd. Het gaat hier om het grootste budget van de Europese Gemeenschap en ook het voor de burgers meest zichtbare deel. Het cohesiebeleid heeft Europa een samenhangend en ook solidair gezicht gegeven. Er is geen ander werelddeel dat zo veel onderlinge cohesie heeft opgebracht. Ook in het nieuwe Verdrag van Lissabon is de cohesie als centrale doelstelling opnieuw vervat. Er wordt zelfs een derde component aan toegevoegd, namelijk die van de territoriale cohesie.

Ongewone tijden vragen om nieuwe antwoorden. De financiële crisis, de aangescherpte concurrentie als gevolg van de globalisering, de klimaatcrisis en de op de Lissabon-doelstelling achterblijvende prestaties

vragen om meer integraliteit, om een versterking en een verbeteringsslag in het regionaal beleid. Daarover hebben we het in dit Groenboek. Niks *business as usual*, maar een roep naar een beter bestuur en naar territoriale cohesie, die ook een kritiek blootlegt op ontwikkelingen waarbij je aan de ene kant regio's hebt die een hoge vlucht nemen, grootstedelijke gebieden die vooruitgaan en aan de andere kant regio's die op achterstand komen. Dat is niet het Europa dat dit Parlement voor ogen staat. We zetten dan ook vandaag in dit gezamenlijk debat de koers uit naar de post-2013-periode, naar de herziening van de wetgeving waarmee we in de volgende zittingsperiode na de verkiezingen gaan beginnen.

In het kort geef ik nog eens de belangrijkste punten aan van dit debat en de territoriale cohesie. Al in 2005 heeft collega Gullick in zijn verslag de wensen van dit Parlement weergegeven. De nieuwe territoriale dimensie staat nu als permanente doelstelling in de artikelen 13 en 174 van het nieuwe Verdrag van Lissabon. Het is, zoals gezegd, een nadrukkelijk verzet tegen een asymmetrisch Europa van regio's in volle expansie en achterblijvende meer rurale gebieden. Het is een twee-eenheid, tussen excellentiecentra (*pôles d'excellence*) en de specifieke positie van andere regio's en steden met hun eigen kwaliteiten en pluriformiteit. Territoriale cohesie is ook aanvullend op het bestaande beleid van economische en sociale cohesie. Het is een integraal concept. Het geeft zicht op de effecten van sectorale communautaire en decentrale actie zoals onderzoek en ontwikkeling, het gemeenschappelijk landbouwbeleid, verkeer en vervoer, werkgelegenheidssituaties en bestrijding van de klimaatverandering.

Het concept territoriale cohesie, zo blijkt uit het overleg van het afgelopen half jaar, wordt breed onderschreven en dat is een goede zaak. Het concept omvat aan de ene kant concentratie en aan de andere connectie en coöperatie, en dit concept willen we graag in de volgende periode uitwerken.

Constanze Angela Krehl, rapporteur. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, geachte afgevaardigden, beste commissaris Hübner, cohesiebeleid is belangrijk in Europa. Het is een uiting van solidariteit. Maar dat betekent niet dat alleen de vermeende zwakkeren op cohesiebeleid zijn aangewezen - alle burgers hebben een politiek van solidariteit, van Europese integratie nodig! Des te pijnlijker is het dan als er in de regio's, waarvan de Europese Unie er 260 heeft, geen beroep gedaan wordt op middelen in het kader van het structuurbeleid en dat niet omdat er geen behoefte aan die hulp zou zijn, maar doordat de drempels om er daadwerkelijk bij te komen te hoog zijn. Een paar van die drempels hebben we zelf op ons geweten. Natuurlijk is een basisvoorwaarde voor hulp dat regels nageleefd worden en dat er controle uitgeoefend wordt op de besteding van het geld van de Europese belastingbetaler. Dat mag er echter niet toe leiden dat aanvraagformulieren en de handleiding voor de correcte aanvraagprocedure zo dik en onbegrijpelijk zijn, dat je welhaast gepromoveerd moet zijn om ze te kunnen begrijpen.

Daarom vraag ik in mijn verslag om concrete ontbureaucratiseringsmaatregelen op Europees vlak, want dat valt onder onze verantwoordelijkheid. Zo moet er bijvoorbeeld een eenvoudiger controlesysteem komen, dienen de administratieve lasten voor de projecten verminderd en aan de omvang van de projecten aangepast te worden. Ook moeten de projecten eenvoudiger, compactere, snellere operationele procedures krijgen, die sterker resultaatgericht zijn. Maar ik weet ook zeker dat er op nationaal en regionaal niveau op dit punt een aardige winst te boeken valt.

Het tweede deel van mijn verslag betreft de *best practices* in het cohesiebeleid. We hoeven het wiel niet een tweede keer uit te vinden. Dat is niet efficiënt en ook niet echt slim. Daarom moeten we een manier zien te vinden om ook anderen van voorbeeldige projecten te laten profiteren. Als er elk jaar in het kader van het cohesiebeleid wel duizenden projecten lopen, is het de kunst bij uitstek om in de regio's de projecten met voorbeeldfunctie te vinden, te selecteren en te propageren. Volgens mij heeft de Commissie al een paar stappen in de goede richting gezet, bijvoorbeeld met het initiatief RegioStars, maar dat moet nog verder ontwikkeld worden.

In het verslag worden op een aantal terreinen die in mijn ogen een spilfunctie vervullen selectiecriteria voor dergelijke projecten voorgesteld. Enkele van die terreinen zijn wetenschappelijk onderzoek en innovatie, het scheppen van hoogwaardige arbeidsplaatsen, ondersteuning van het MKB, klimaatbescherming, geïntegreerde stadsontwikkeling en de ontwikkeling van publiek-private samenwerkingsprojecten. Criteria om als *best practice*-project geselecteerd te worden zouden kunnen zijn: de kwaliteit en duurzaamheid van de projecten, de impulsen die ervan uitgaan op de regio en de Europese Unie, doelmatige besteding van de middelen en natuurlijk de toepasbaarheid in andere regio's.

Goede voorbeelden zijn overal te vinden. In de bijlage van het verslag heb ik een aantal projecten opgesomd, waar ik door toedoen van de regio's weet van heb gekregen. Ze komen uit alle lidstaten. Een paar daarvan zou ik hier willen noemen: een *center of excellence* voor milieutechnologie in Slovenië, de mobiliteitscentrale Burgenland in Oostenrijk, de *brain hunt*-prijsvraag in Estland, de nieuwbouw voor het Fraunhofer-instituut

voor celtherapie en immunologie in Duitsland, het wetenschapspark in het Spaanse Granada en de ontwikkeling van een probleemwijk in het oosten van Leipzig.

Tot slot wil ik als rapporteur en coördinator van mijn fractie de collega's hartelijk danken voor de goede samenwerking, niet alleen bij de totstandkoming van dit verslag, maar in de afgelopen vijf jaar. Evenveel dank ben ik de Commissie, het Comité van de Regio's en alle medewerkers voor de goede samenwerking verschuldigd en ik hoop dat we die in de toekomst voort kunnen zetten.

(Applaus)

Oldřich Vlasák, rapporteur. – (CS) Geachte mevrouw de commissaris, dames en heren, ik zou u graag kort en bondig mijn verslag over de stedelijke dimensie van het cohesiebeleid uiteen willen zetten. In dit verslag wordt gekeken naar de verschillende manieren waarop steden in de huidige programmaperiode betrokken kunnen worden bij het beheer en de inzet van Europese gelden. Tevens biedt dit verslag een soort handleiding alsook de nodige inspiratie voor de manieren waarop de regels voor de structuurfondsen gewijzigd kunnen worden zodat deze beter aansluiten op de behoeften van de Europese steden en metropolen. Ik heb bij de totstandbrenging ervan zowel gekeken naar wetenschappelijk onderzoek als naar de standpunten van deskundigen van belangengroepen zoals de Europese raad van gemeenten en regio's EUROCITIES, maar met name ook geluisterd naar de ervaringen uit de eerste hand en de meningen van burgemeesters, stedelijke ambtenaren, projectmanagers en allerlei andere personen die zich bezighouden met de Europese fondsen. Een van de zeer inspirerende ontmoetingen bij gelegenheid waarvan ik samen met hen heb kunnen debatteren over de stedelijke dimensie, was bijvoorbeeld de Europese stedendag, die ik begin februari in het kader van het Tsjechische voorzitterschap van de Europese Unie samen met een aantal partners in Praag georganiseerd heb. Ik zou graag op deze plaats nogmaals commissaris Hübner, minister Sovoboda en mijn collega's Jan Olbrycht, Jean-Marie Beaupuy en Gisela Kallenbach willen bedanken voor hun actieve en enthousiaste bijdrage.

Het is niet meer dan logisch dat we ons dermate op steden concentreren, want 80 procent van de bijna 500 miljoen inwoners van de Europese Unie woont per slot van rekening in de stad. Ook is het grootste deel van de arbeidsplaatsen, bedrijven en onderwijscentra in de stad te vinden en komt niet minder dan 70 procent van het Europees BNP aldaar tot stand. Dat betekent dat steden niet minder dan de drijvende kracht zijn achter de economische groei van Europa en dat is in tijden van crisis des te belangrijker. Aan de andere kant hebben veel steden echter te maken met een groot aantal min of meer ernstige problemen. Daarom is er in het kader van het cohesiebeleid speciale aandacht nodig voor steden en stedelijke gebieden.

Ik zou graag uw aandacht willen vestigen op twee hoofdlijnen van het verslag. Allereerst de kwestie van subdelegatie, oftewel het overbrengen van de zeggenschap over Europese middelen naar de steden. Het is weliswaar nu reeds in het kader van de Europese wetgeving mogelijk om geld te subdelegeren aan steden, zodat deze het kunnen inzetten voor de ontwikkeling van geïntegreerde ontwikkelingsplannen, maar de lidstaten maken slechts zeer sporadisch gebruik van deze mogelijkheid. Een van de hoofddoelen van dit verslag is de rol van steden in het hele cohesieproces te versterken. Steden dienen niet meer slechts als eindontvangers te worden gezien, maar als gebiedsbesturende subjecten. Steden zijn net als provincies en staten openbare bestuursorganen met een eigen begroting en aan hen dient dan ook een grotere verantwoordelijkheid te worden toebedeeld als het gaat om de programmering en de inzet van de structuurfondsen. Er zou verplicht een stedelijke dimensie in moeten worden opgenomen.

De tweede belangrijke kwestie in het verslag is de daadwerkelijke gebruikmaking van het volledige potentieel van het financiële instrument JESSICA. Het cohesiebeleid was tot nog toe uitsluitend gebaseerd op een dotatiesysteem, dus op onomkeerbare schenkingen. Projecten indienende organisaties en personen zijn er aldus aan gewend geraakt dat zij de Europese gelden en de bijbehorende cofinanciering uit de begroting van de lidstaat in kwestie als het ware "gratis" krijgen. Het gaat hun er vaak alleen maar om het geld binnen te halen en niet zozeer om een nuttige investering of gebruikmaking van de beschikbare middelen. Het dotatiesysteem leidt er dan soms toe dat een deel van de hulp uit de structuurfondsen niet effectief wordt ingezet. In de huidige programmaperiode is er met de invoering van het financiële instrument JESSICA ruimte gecreëerd voor een verregaande wijziging van het cohesiebeleid. In de praktijk is er echter nog maar weinig gebruik gemaakt van deze ruimte. In de volgende programmaperiode dient dat te veranderen. Bij het Europees beleid dient meer gebruik te worden gemaakt van alle opties met betrekking tot de inzet van financiële-instrumenteringsfondsen zoals revolverende fondsen. Dat is voor dit ogenblik van mijn kant alles. Rest mij nog eenieder te bedanken die mij geholpen heeft bij het opstellen van dit verslag.

Wojciech Roszkowski, rapporteur. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, de hervorming van het structuurbeleid voor de periode 2007-2013 heeft met zich meegebracht dat de structuur van de fondsen en de basis waarop in het kader van dit beleid bijstand wordt verleend zijn veranderd. Een belangrijke verandering was de oprichting van het nieuwe Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (ELFPO) als onderdeel van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Waar de financiering van plattelandsontwikkeling in de financiële vooruitzichten voor 2000-2006 nog was ondergebracht bij de structuurfondsen en het cohesiebeleid en was losgekoppeld van de financiering in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, valt het ELFPO in het nieuwe financiële kader voor 2007-2013 wel onder de toewijzingen uit hoofde van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Nu deze veranderingen zijn doorgevoerd, rijst de vraag of deze loskoppeling daadwerkelijk tot een effectiever gebruik van de beschikbare middelen heeft geleid.

De koppeling van het gemeenschappelijk landbouwbeleid aan de financiering van plattelandsontwikkeling is alleen in schijn een vereenvoudiging van begrotingsregelingen. In werkelijkheid betekent het dat de financiering van niet-agrarische activiteiten niet meer onder het cohesiebeleid valt en dat sommige doelstellingen elkaar overlappen of op beide terreinen ontbreken. Er bestaat daarom een risico dat, gezien de huidige budgettaire beperkingen, de middelen die in het kader van het regionaal beleid (het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling – EFRO) beschikbaar zijn grotendeels gebruikt zullen worden om het concurrentievermogen in de grotere stedelijke centra of de meest dynamische regio's te bevorderen, terwijl de financiering vanuit het ELFPO met name gericht zal zijn op het verbeteren van het concurrentievermogen in de landbouw. In deze situatie zouden de uitgaven voor de ondersteuning van niet-agrarische activiteiten en de ontwikkeling van het midden- en kleinbedrijf in plattelandsgebieden door geen van beide fondsen worden gedekt.

Er zou ook een tekort aan middelen kunnen ontstaan voor de financiering van openbare basisvoorzieningen en investeringen in de infrastructuur in plattelandsgebieden, waaraan het Cohesiefonds ook dient bij te dragen. Tegen deze achtergrond wordt het van groot belang om met een transparante strategie voor plattelandsontwikkeling voor de lange termijn te komen op zowel nationaal als regionaal niveau, teneinde de prioriteiten en doelstellingen in de plattelandsontwikkeling duidelijk te kunnen vaststellen en het gebruik van de verschillende beschikbare financieringsbronnen daaraan aan te passen. Voor een koppeling tussen de tweede pijler en maatregelen in het kader van het cohesiebeleid zou er echter sprake dienen te zijn van een nauwe coördinatie van activiteiten op nationaal niveau.

Wat een plattelandsgebied is, moet nog nauwkeurig worden omschreven. Traditioneel onderscheiden plattelandsgebieden zich van stedelijke gebieden door hun lagere bevolkingsdichtheid, andere werkgelegenheidsstructuur, lagere inkomensniveau en slechtere toegang tot publieke goederen. Vanuit het oogpunt van territoriale cohesie, waar, herhaal ik, ook nog geen adequate definitie van bestaat, zou een lagere bevolkingsdichtheid niet het doorslaggevende kenmerk moeten zijn.

Een van de ontwikkelingsdoelstellingen van de Europese Unie is om de sociale structuren te moderniseren, met inbegrip van de werkgelegenheidsstructuren. Het is bijgevolg mogelijk om de territoriale cohesie te vergroten door de werkgelegenheidsstructuren in plattelandsgebieden en stedelijke gebieden op één lijn te brengen. Het inkomensniveau en de toegang tot publieke goederen blijven daardoor de grootste uitdagingen voor de territoriale cohesie, en hierin kan op zeer effectieve wijze verbetering worden gebracht via ondersteuning van niet-agrarische activiteiten in plattelandsgemeenschappen. De financiering van maatregelen voor plattelandsontwikkeling mag echter niet ten koste gaan van de middelen die bestemd zijn voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers.

De problemen bij de uitvoering van het plattelandsontwikkelingsbeleid komen voort uit het feit dat het sectorale beleid en het territoriale cohesiebeleid elkaar overlappen, evenals de economische en sociale dimensies, reden waarom er tot dusver nadruk is gelegd op de verdeling van verantwoordelijkheden in plaats van op het creëren van synergieën. Maar het doel van de coördinatie zou nu juist het creëren van synergieën bij het gebruik van middelen moeten zijn. In de afzonderlijke lidstaten bestaan verschillende modellen voor de coördinatie van deze activiteiten, en het gaat op dit moment te ver om te beweren dat de oplossing van een bepaald land model zou kunnen staan voor andere landen. Het ziet er echter naar uit dat politieke wil doorslaggevender zou kunnen zijn voor succes dan de een of andere organisatorische regeling. Een geschikte oplossing zou daarom kunnen zijn om de open coördinatiemethode toe te passen op dit aspect van samenwerking op het niveau van de Unie.

Niettemin moet duidelijk worden gemaakt dat het plattelandsontwikkelingsbeleid een enorme invloed heeft op de territoriale cohesie. Om die reden lijkt het niet te rechtvaardigen om de maatregelen voor plattelandsontwikkeling te scheiden van het cohesie- en regionaal ontwikkelingsbeleid. Dit beleid biedt meer

mogelijkheden dan het gemeenschappelijk landbouwbeleid om de niet-agrarische problemen in verband met plattelandsontwikkeling op te lossen, bijvoorbeeld het omscholen van mensen voor werk in productievere economische sectoren. Desondanks is het alleen mogelijk om het plattelandsontwikkelingsbeleid te koppelen aan het cohesiebeleid als de plattelandsontwikkeling voldoende wordt gefinancierd.

Miroslav Mikolášik, *rapporteur*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, voordat we ons debat beginnen over het verslag over de uitvoering van de structuurfondsverordening 2007-2013, wil ik graag van de gelegenheid gebruikmaken om de Commissie te bedanken voor haar duidelijke mededeling en de landenfiches, die een solide basis voor dit werk vormden. Mijn speciale dank gaat uit naar degenen die met mij aan dit verslag hebben gewerkt, vooral onze adviseur van de PPE-DE, mevrouw Stoian, en onze administrateur, de heer Chopin, die hierin beiden vele uren werk hebben gestoken.

Ik wil graag nog even kort iets zeggen over de totstandkoming van dit verslag, dat, met slechts een paar compromissen, nog vorige maand de volledige steun van de Commissie regionale ontwikkeling heeft gekregen. Zoals u wellicht weet, is het doel van het verslag om te laten zien hoe de lidstaten de communautaire strategische richtsnoeren inzake cohesie uit 2006 hebben geïnterpreteerd en hoe ze hier gevolg aan hebben gegeven bij de ontwikkeling van hun 27 nationale strategische referentiekaders en 429 operationele programma's die op hun specifieke beperkingen en eisen zijn afgestemd.

Ik heb daarom besloten het verslag voornamelijk op de volgende drie documenten te baseren: in de eerste plaats de mededeling van de Commissie, in de tweede plaats de 27 landenfiches die de Commissie heeft verschaft en in de derde plaats het Raadsbesluit uit 2006 betreffende communautaire strategische richtsnoeren inzake cohesie, dat voor de lidstaten een indicatief kader voor de voorbereiding van de nationale strategische referentiekaders en de operationele programma's voor de periode 2007-2013 vormt.

Het is duidelijk wat de drie grootste prioriteiten in bovengenoemd Raadsbesluit zijn. Ten eerste is dat het aantrekkelijker maken van Europa en de Europese regio's als plaatsen om te investeren en te werken. De tweede prioriteit is de ontwikkeling van kennis en innovatie ten behoeve van groei en de derde is het aantrekken van meer mensen voor werk of ondernemersactiviteiten om meer en betere banen te creëren.

Voordat ik u iets vertel over de ervaringen die ik tijdens het werken aan dit verslag heb opgedaan, moet ik erop wijzen dat de reikwijdte ervan gedeeltelijk wordt beperkt door het feit dat de operationele programma's pas in juni 2008 zijn goedgekeurd en dat het minstens een jaar duurt voordat kan worden beoordeeld of er in de uitvoering hiervan enige echte vooruitgang is geboekt. Toch kan ik nu al vaststellen dat alle lidstaten zich aan de algemene prioriteiten hebben gehouden, rekening houdend met de specifieke kenmerken die voortkomen uit hun niveau van economische of territoriale ontwikkeling.

Ook moet worden opgemerkt dat er misschien nog bepaalde wijzigingen zullen komen, omdat er steeds meer aandacht is voor investeringen in gebieden met een onmiddellijk groeipotentieel en vanwege de urgentie in verband met het Europees economisch herstelplan, het communautaire antwoord op de mondiale financiële crisis en de huidige economische inzinking. Het is met andere woorden belangrijk te bedenken dat alle lidstaten – en dit geldt nog meer voor de regio's – door hun geografische ligging en economische en institutionele ontwikkeling, verschillende behoeften hebben. Afhankelijk van deze behoeften zullen er daarom uiteindelijk ongetwijfeld aanzienlijke verschillen bestaan in de op maat gemaakte nationale cohesiestrategieën in het operationele programma.

Het is algemeen bekend dat de lidstaten volgens de algemene bepalingen van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds, 60 procent van hun totale uitgaven moesten bestemmen voor cohesie en 75 procent voor het regionale concurrentievermogen en de werkgelegenheid. Het doet me genoegen dat door de inspanningen van de nationale autoriteiten gemiddeld 65 procent van de uitgaven is besteed aan het verwezenlijken van de Lissabon-agenda – meer dan de in de convergentieregio's beschikbare middelen – en 82 procent aan het regionale concurrentievermogen en de werkgelegenheid, wat ook meer is dan aanvankelijk was gevraagd.

Ik zie dat mijn tijd om is. Ik had nog veel meer willen zeggen. Ik zal aan het eind van dit debat mijn verhaal afmaken.

Zsolt László Becsey, *rapporteur*. – (HU) Na verscheidene uitstelrondes is eindelijk de grote dag aangebroken. Ik wil mijn erkenning uitspreken voor het feit dat de Commissie zich al in november 2007 in een aparte mededeling heeft beziggehouden met het thema microkredieten, maar het is ook waar dat het Parlement al in de zomer van dat jaar opriep dieper op dit onderwerp in te gaan. Ik ben het ermee eens dat dit debat wordt gecoördineerd door de commissaris die verantwoordelijk is voor cohesie; voorheen was er immers sprake

van dat de coördinatie misschien in handen zou komen van de commissaris die verantwoordelijk is voor financiële zaken; terwijl het doel en de communautaire middelen wel degelijk de cohesieaspecten moeten weerspiegelen.

Ik betreur het echter dat het stuk van de Commissie niet nader is ingegaan op de wetgevende taken noch wetsvoorstellen over dit onderwerp heeft bijgevoegd; daarom hebben we in het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken het sterkst mogelijke middel aangewend, namelijk artikel 39, en de Commissie op vijf terreinen om concrete juridische, organisatorische en financiële stappen gevraagd.

Ik maak graag van de gelegenheid gebruik om mijn rapporteur voor advies, Mia De Vits, mijn collega Baeva en mevrouw Ambruster van het secretariaat te bedanken voor hun tomeloze inzet.

Waarom zijn deze microkredieten eigenlijk zo belangrijk? Enerzijds willen we in de nationale actieprogramma's van de Lissabonstrategie de verplichting inbouwen dat de lidstaten regelmatig hun vorderingen op dit gebied rapporteren. Alleen met dwang kan resultaat worden geboekt.

Anderzijds – en dat is de grootste verdienste van de benadering van de commissaris – willen we nieuwe maatschappelijke segmenten bij de economische activiteiten betrekken. Daarom moet er een kredietvorm worden gelanceerd waarmee personen met bescheiden capaciteiten en zonder eigen kapitaal of onroerend goed als onderpand, zoals vereist is bij conventionele kredieten voor kleine ondernemers, de arbeidsmarkt op worden geholpen. Dit betekent dat nieuwe segmenten aan de arbeidsmarkt worden gekoppeld: een essentiële voorwaarde voor het bereiken van duurzame groei en een legaal werkgelegenheidsniveau van zeventig procent.

Maar hoe kunnen we deze lagen in de samenleving benaderen? Aan de ene kant – en daar gaat mijn verslag ook op in – moeten we verder gaan dan alle mensen die in een moeilijke situatie verkeren over één kam te scheren. We moeten achtergestelde groepen concreter definiëren, zoals immigranten in westerse landen, zigeuners in oostelijke gebieden, mensen die op boerderijen of op het platteland wonen, of vrouwen in het algemeen.

Deze mensen zijn echter niet rechtstreeks te benaderen op de tot nog toe beproefde wijze via het traditionele netwerk van banken, want aan de ene kant zijn de doelgroepen wantrouwig ten opzichte van de zojuist genoemde instrumenten, en zoals al eerder gezegd hebben ze geen toegang tot de vrije markt. Het voorbeeld van Azië kan daarom ook worden vertaald naar Europa: leningen moeten worden verstrekt in kleine kring, na eerst het vertrouwen van deze mensen te hebben gewonnen; deze kredieten zijn dus veeleer gebaseerd op vertrouwen dan op een zakelijk onderpand. In dit systeem is uiteraard een belangrijke rol weggelegd voor de bemiddelende organisaties die deze activiteiten zelfs zonder banklicentie moeten kunnen ontplooiën. In enkele lidstaten zijn we al zo ver, maar nog niet overal is dat het geval en daarom moeten we ook niet-bancaire organisaties bij de zaak betrekken, dat wil zeggen financiële instellingen die dicht bij de bevolking staan en evenmin aanspraak kunnen maken op securisatie.

De vraag van het renteplafond heeft zich aangediend en wij zijn van mening dat ofschoon kredieten duur zijn, de belangrijkste overweging toch is dat hierdoor constante liquiditeit wordt gegenereerd voor de gebruikers. Daarom steun ik de invoering van een renteplafond niet. Er moet bovendien onderscheid worden gemaakt tussen consumentenkredieten en microkredieten: deze twee begrippen mogen niet met elkaar worden verward.

Verder is het belangrijk om mensen op nationaal niveau te stimuleren liever micro-ondernemers met een microkrediet te willen zijn dan een werkloosheidsuitkering te ontvangen. Daarnaast moeten we onze krachten bundelen in de strijd tegen het terrorisme en het witwassen van geld, want juist met behulp van het mentorsysteem kunnen we het gebrek aan een vast adres, bankrekening of startkapitaal op de een of andere manier overbruggen.

Danuta Hübner, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, allereerst wil ik graag Lambert van Nistelrooij, Constanze Krehl, Oldřich Vlasák, Wojciech Roszkowski, Miroslav Mikolášik en Zsolt László Becsey van harte bedanken voor het feit dat we vandaag dit debat kunnen voeren. Deze discussie zal zeker bijdragen aan het debat over het toekomstig cohesiebeleid.

Zoals u weet, zitten we midden in dat debat en in uw verslag staan veel specifieke aanbevelingen, die ik als belangrijke bijdragen aan dit debat over het toekomstig cohesiebeleid zal beschouwen. Ook zijn er verschillende belangrijke boodschappen die in alle verslagen zijn te vinden.

De eerste is dat het cohesiebeleid een centrale pijler voor het verwezenlijken van de EU-doelstellingen op het gebied van duurzame ontwikkeling is en moet blijven. Die afspraak wordt nog relevanter in de periode na de crisis, wanneer door ontwikkeling van groene banen in Europa duurzame werkgelegenheid zal kunnen ontstaan.

Er is nog een duidelijke boodschap in alle verslagen te vinden, namelijk dat het cohesiebeleid zich tot het gehele Europese grondgebied moet uitstrekken, terwijl het vooral op ondersteuning van het inhaalproces van de armsten gericht moet blijven. Ik ben het met u eens dat het van groot belang is dat in alle regio's Europese collectieve goederen voorhanden zijn. Door de crisis wordt die boodschap nog relevanter. In veel regio's wordt momenteel gezocht naar nieuwe mogelijkheden en middelen om zich aan de snelle mondiale veranderingen aan te passen en om het risico dat men achterop raakt, te vermijden. Door de inzet van onderbenutte hulpmiddelen en gebruikmaking van comparatieve voordelen, is het cohesiebeleid erop gericht dat alle Europese regio's, of ze nu achterblijven of niet, bijdragen aan de algemene economische groei en verandering en aan het creëren van duurzame banen, en het is er ook op gericht dat alle burgers van de interne markt kunnen profiteren.

Wij zijn het ook met u eens dat de geografische situatie in Europa van belang is, en dit is een van de voornaamste redenen voor de lancering van het Groenboek voor territoriale cohesie. Ik ben zeer blij om te zien dat uw opvatting van territoriale cohesie dicht bij de mijne ligt, dat wil zeggen dat het er bij territoriale cohesie in de eerste plaats om gaat dat het ontwikkelingspotentieel van alle verschillende gebieden wordt aangeboord. Regionaal beleid is een ontwikkelingsbeleid dat burgers en bedrijven helpt om het in de woon- en werkplaats aanwezige potentieel te ontsluiten.

Ik ben het met u eens dat de synergie en coördinatie tussen al het Europese en nationale beleid met territoriale gevolgen, moet worden bevorderd. De uitdaging is dan dat er bij beleidsontwikkeling van meet af aan rekening wordt gehouden met territoriale cohesie en dat dit niet wordt gezien als een middel om achteraf de schade te herstellen. Dit betekent onder andere dat we meer moeten investeren in de aansluiting van regio's die achterblijven bij de meer welvarende regio's.

Ook op het punt van de relatie tussen stad en platteland heeft u een duidelijke boodschap. Dit betekent ook dat we met het oog op de huidige versnippering van fondsen beter moeten begrijpen hoe we de regels en procedures voor alle fondsen kunnen stroomlijnen met betrekking tot in aanmerking komende uitgaven, beheer, toezicht, rapportage en verplichtingen voor het financieel beheer.

Er is meer flexibiliteit nodig in de afbakening van de gebieden waarvoor cohesiebeleidprogramma's worden ontworpen en uitgevoerd. We moeten, met andere woorden, het beleid op functionele gebieden richten. We moeten bijvoorbeeld de ene keer naar steden kijken op het niveau van de wijken en de andere keer over de stadsgrenzen heen, op grootstedelijk niveau.

Deze functionele of flexibele geografie stopt niet bij de nationale grens, en een samenwerking die de nationale grenzen overschrijdt, heeft voor de Europese burgers een duidelijke toegevoegde waarde en is van groot belang. Er bestaan nog steeds barrières in de Europese interne markt en er bevindt zich nog een belangrijk onaangesproken potentieel in grensoverschrijdende arbeidsmarkten en transnationale clusters. De strategie voor het Oostzeegebied, waar we nu aan werken, is een goed voorbeeld van wat we met een functioneel gebied bedoelen. Ik zie dit als een test voor territoriale cohesie, die vervolgens op andere macrogebieden zou kunnen worden toegepast. Hier wordt aan gewerkt.

In alle verslagen wordt onderstreept dat cohesiebeleid een antwoord moet bieden op nieuwe uitdagingen zoals demografie, energie, klimaat en globalisering. Die nieuwe problemen zullen alle Europese regio's treffen, maar de invloed zal in Europa sterk verschillen en vaak zal verlies van concurrentievermogen, werkgelegenheid en sociale cohesie het gevolg zijn. Hierdoor zouden bestaande verschillen kunnen blijven bestaan en er zouden nieuwe kunnen worden gecreëerd, maar van deze problemen kunnen ook kansen worden gemaakt. Om dit te bereiken moeten we de nadruk blijven leggen op cohesie-investeringen bij onderzoek en ontwikkeling, en bij innovatie in de ontwikkeling van een kenniseconomie en stimulering van ondernemerschap en ondersteunende diensten voor bedrijven. Dit zijn de belangrijkste factoren voor het bevorderen van een duurzame concurrentiepositie van de Europese economie en voor het genereren van duurzame banen en groei. Deze factoren vormen de kern van het cohesiebeleid en ze hebben een sterke territoriale dimensie, waarvoor op maat gemaakte oplossingen en ondersteunend beleid nodig zijn.

Om het beheer van cohesiebeidsprogramma's efficiënter te maken – en dit is voor ons een gemeenschappelijke zorg – moeten de regio's onderling meer ervaringen en optimale werkwijzen uitwisselen. Goede bestuurspraktijken moeten snel over heel Europa worden verspreid. Dit kan ook van nut zijn voor

het overwinnen van problemen bij de uitvoering van cohesieprogramma's. Ik ben het met u eens dat we de doeltreffendheid van het beleid moeten blijven verhogen.

U wenst een verhoging van de inspanningen voor de zogenaamde financiële instrumentering, als een manier om het potentieel van de particuliere sector te ontsluiten. Zoals u weet hebben we besloten – en dat is een belangrijke culturele verschuiving – om de traditionele basisbenadering aan te vullen met nieuwe instrumenten.

Wij zijn blij met uw steun voor ons microkredietinitiatief en ik wil u hiervoor hartelijk danken. Ik ben ervan overtuigd dat de ontwikkeling van microkredietprogramma's van essentieel belang is voor de duurzame ontwikkeling en het concurrentievermogen van Europese regio's en steden. Er moet op alle niveaus actie worden ondernomen. We zullen onderzoeken hoe we dit instrument in de toekomst kunnen versterken.

U roept ook op tot versterking van de fundamentele principes van het cohesiebeleid, zoals partnerschap, multilevel governance en transparantie, en ik sta volledig achter die oproep. Door gebruik te maken van lokale kennis, door alle relevante spelers erbij te betrekken en door het Europees cohesiebeleid zichtbaarder te maken, zullen we de invloed en de kwaliteit van de Europese cohesie-investeringen zeker vergroten.

Ik dank u nogmaals voor uw voortdurende inspanningen om het cohesiebeleid in de toekomst effectiever en efficiënter te maken.

Gary Titley, *rapporteur voor advies van de Begrotingscommissie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik wil me graag alleen richten op de microkredieten, die de Begrotingscommissie volledig steunt, omdat hierdoor mensen kunnen worden geholpen die geen toegang hebben tot normale financieringsbronnen – juist het soort mensen dat in het huidige klimaat hulp nodig heeft. We zijn ook blij met het JASMINE-initiatief van de Commissie.

We willen echter toch een paar opmerkingen maken. Ten eerste moeten fondsen alleen worden gebruikt, indien andere middelen niet geschikt zijn, omdat het risico daarvan te groot is of omdat er te weinig rendement is. Ten tweede moeten ze ook worden gebruikt om particuliere financiering binnen te halen. Ten derde willen we kijken of er een EU-kader voor niet-bancaire microfinancieringsinstellingen ingesteld kan worden, vanwege de verschillen in aanpak van de verschillende lidstaten. We willen ook onderzoeken of de rentecaps, die in sommige landen worden gebruikt, in deze omstandigheden een geschikt middel zijn.

Op de langere termijn willen we voor dit belangrijke initiatief verder gaan dan het gebruik van de structuurfondsen, omdat sommige mensen die hulp nodig hebben niet in gebieden wonen die door de structuurfondsen worden ondersteund.

Nathalie Griesbeck, *rapporteur voor advies van de Begrotingscommissie*. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw Hübner, we behandelen vandaag vijf uiterst belangrijke documenten over het cohesiebeleid, en ik wil er nog eens op wijzen dat dit sinds enkele maanden onze grootste begrotingspost is. Hierdoor geven we al een sterk signaal af aan de toekomstige, vernieuwde instellingen: aan het Parlement, uiteraard, maar ook aan de Commissie.

Het spreekt vanzelf dat de middelen om tot cohesie te komen, en met name de fondsen, voor onze medeburgers een werkelijke Europese meerwaarde moeten vormen, maar door de ernstige crisis waarin Europa momenteel verkeert, moeten deze nog reactiever zijn en vooral nog meer inspelen op de realiteit in de grote steden. Ik wil met name mijn waardering uitspreken over het werk dat is verzet op het gebied van huisvesting, aangezien huisvesting, na werkgelegenheid, de tweede prioriteit voor de burger is.

Het is beslist niet altijd een kwestie van geld, want het geld is er. Het is ook, vergeef mij dat ik het zo noem, de 'structurele' traagheid – die soms te wijten is aan het beleid van lidstaten, soms aan de administratieve molens, en soms helaas aan beide – waardoor we niet de impact bewerkstelligen waar we het voortdurend over hebben en die zo essentieel is voor onze regio en onze medeburgers. In het slechtste geval kan dat uiteindelijk contraproductief zijn.

Met het oog op de crisis wil ik er als permanent rapporteur voor de structuurfondsen in de begrotingscommissie op wijzen dat het nu meer dan ooit van belang is deze Europese fondsen te vereenvoudigen, te verduidelijken en er een concrete invulling aan te geven.

Atanas Papanizov, *rapporteur voor advies van de Commissie industrie, onderzoek en energie*. – (BG) Mevrouw de Voorzitter, als rapporteur die de Commissie industrie, onderzoek en energie vertegenwoordigt bij de uitvoering van de structuurfondsverordening, wil ik de heer Mikolášik bedanken voor het feit dat hij de basisconclusies en suggesties van de Commissie industrie, onderzoek en energie heeft weergegeven in zijn verslag.

Dit betreft allereerst de inspanningen van lidstaten om het gebruik van de fondsen nauw te koppelen aan de Lissabon-strategie. Tegelijkertijd wordt eveneens benadrukt dat de toegekende middelen voor energie volstrekt onvoldoende zijn, met name als het gaat om de middelen voor hernieuwbare energiebronnen.

We dringen er bij de Europese Commissie opnieuw op aan om de middelen die bestemd zijn voor het verbeteren van de energie-efficiëntie op het gebied van huisvesting, te verhogen van 3 procent naar minimaal 5 procent.

Tegelijkertijd ontbreekt in het verslag ons voorstel betreffende de projecten voor het opvangen van kooldioxide, ook al zijn lidstaten vorige week overeengekomen om twaalf projecten in zeven landen te steunen, ter waarde van 1,05 miljard euro.

Dit is absoluut onvoldoende om de problemen op te lossen in alle lidstaten die er in zijn geïnteresseerd om vóór 2012 middelen te verkrijgen voor het uitvoeren van dergelijke projecten. Daarom dring ik er op aan dat de Commissie rekening houdt met deze kwestie bij haar zoektocht naar middelen, met inbegrip van het gebruik van middelen van de Europese Investeringsbank.

Neena Gill, *rapporteur voor advies van de Commissie juridische zaken*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, de rol van kleine ondernemingen is bij het creëren van cohesie binnen de EU van cruciaal belang en uitbreiding van de microkredieten zal bijdragen aan het economisch herstel van het MKB.

De Commissie juridische zaken erkent dat het oprichten van een bedrijf een ontmoedigend proces kan zijn. De EU moet hierbij meer hulp bieden door het advies te verlenen dat voor het starten van een onderneming benodigd is. Dit zou bijvoorbeeld kunnen door de instelling van een Europees netwerk van juristen die bereid zijn om startende ondernemers advies te geven, in eerste instantie op een pro-Deobasis. Er moet snel actie worden ondernomen om de regelgevingsdruk voor kleine bedrijven aan te pakken en om de microfinancieringsinstellingen zo toegankelijk mogelijk te maken.

We hebben dit soort wetgeving meer dan ooit nodig, maar wetgeving alleen is niet voldoende. De Commissie moet ervoor zorgen dat deze wordt omgezet in werkelijke actie die aan de basis onmiddellijk voelbaar is, omdat dit verslag niet alleen over ondernemerschap gaat. Door microkredieten ontstaat er ook sociale cohesie en worden mensen aangemoedigd hun leven en mogelijkheden in eigen handen te nemen. Bij dezen feliciteer ik alle rapporteurs.

Zita Pleštinšá, *rapporteur voor advies van de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid*. – (SK) Ik zou om te beginnen mijn collega Mikolášik willen bedanken, die de punten van het advies dat ik namens de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid heb geschreven, heeft verwerkt in de paragrafen 12, 16, 17, 18 en 23 van zijn verslag. Die punten zijn gebaseerd op mijn eigen ervaringen als raadslid in de stad Chmelnice en op voorstellen van niet-gouvernementele organisaties. Zij zijn volgens mij cruciaal voor een effectievere en transparantere opname van EU-middelen.

Ik ben er vast van overtuigd dat de programmeringsperiode 2007-2013 geen succes zal zijn als de lidstaten de te grote administratieve hindernissen niet uit de weg ruimen, die niet-gouvernementele organisaties – met name die organisaties die zich inzetten voor de ondersteuning van vrouwen in economisch moeilijke omstandigheden, immigrantenvrouwen, vrouwen die behoren tot etnische minderheden, gehandicapte vrouwen, vrouwen met afhankelijke personen ten laste en vrouwen die het slachtoffer zijn van geweld of mishandeling – ervan weerhouden aanvragen voor projectfinanciering in te dienen.

Ik wil de lidstaten, en in het bijzonder de lidstaten die na 1 mei 2004 tot de Europese Unie zijn toegetreden, nogmaals verzoeken om grote vertraging bij de vergoeding van de kosten van afgeronde projecten te voorkomen, want geldgebrek als gevolg van trage uitbetaling maakt het de ontvangers vaak onmogelijk de werkzaamheden op hun specifieke terrein voort te zetten.

De economische crisis heeft zelfs gevolgen voor de opname van geld uit EU-fondsen. De huidige methode voor het financieren van projecten is met name weinig geschikt voor kleine, lokale autoriteiten die geen kans maken om projectfinanciering te krijgen. Daarom is het essentieel dat maatregelen worden besproken en vastgesteld voor het vereenvoudigen van het financieringssysteem. De vertegenwoordigers van lokale autoriteiten in mijn eigen land, Slowakije, houden vol dat als de huidige wetgeving niet wordt aangepast, zij minder geld dan voorheen uit de Europese structuurfondsen zullen opnemen. Het gebrek aan effectieve, eenvoudige en ongecompliceerde steun voor kleine lokale autoriteiten is een uiterst ernstige aangelegenheid en ik denk daarom dat dit verslag zal helpen bij de opname van middelen uit de structuurfondsen.

Emmanouil Angelakas, *namens de PPE-DE-Fractie.* – (EL) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de commissaris, geachte collega's, deze zes verslagen zijn allemaal erg belangrijk. Hierin wordt namelijk de huidige toestand in het regionaal beleid weergegeven, maar tevens het model en de prioriteiten voor de tijd na 2013 beschreven.

Ik wil alle rapporteurs van harte gelukwensen met hun werk. Ik wil vooral ingaan op het verslag van mevrouw Krehl over beproefde methoden in het kader van het regionaal beleid, waarvoor ik schaduwrapporteur van de PPE-DE-Fractie was, en duidelijk maken dat de rapporteur uitstekend werk heeft verricht.

In dit verslag wordt gesproken over de belangrijkste hinderpalen die een juist gebruik van de structuurfondsen in de weg staan, en er wordt uiteengezet hoe deze hinderpalen kunnen worden overwonnen. Ook wordt een reeks criteria genoemd aan de hand waarvan bepaalde werken en activiteiten als beproefde methoden kunnen worden gekenmerkt, en er wordt verwezen naar het gebrek aan een algemeen aanvaarde definitie van beproefde methoden.

Nu wij het over beproefde methoden hebben, is het mijns inziens bijzonder belangrijk dat in het verslag amendementen zijn opgenomen met betrekking tot:

- de noodzaak om het midden- en kleinbedrijf te ondersteunen en een koppeling te leggen tussen regionaal beleid en industrie en wetenschap;
- maatregelen om de bevolking en met name de nieuwe generatie vast te houden in de regio's en het verstrekken van zorg voor werkende ouders; en
- de soepele integratie van immigranten.

Bovendien moeten wij, als wij over beproefde methoden in het regionaal beleid spreken, voor ogen houden dat:

- ten eerste elke regio specifieke geografische en demografische kenmerken heeft;
- ten tweede de lidstaten uiteenlopende modellen van regionale organisatie hebben;
- ten derde de criteria inzake beproefde methoden moeten worden ingedeeld in verplicht en facultatief; en
- ten vierde rekening gehouden moet worden met reeds toegepaste en succesvolle methoden om deze te kunnen kenmerken als beproefde methoden.

Dan wil ik nog iets zeggen over het verslag van de heer Van Nistelrooij over het groenboek en duidelijk maken dat de rapporteur uitstekend werk heeft verricht. Ook wil ik onderstrepen dat de rapporteur terecht wijst op de noodzaak van openbare raadpleging, opdat een algemeen aanvaardbare definitie van territoriale cohesie kan worden opgesteld, evenals op de noodzaak de gebieden met specifieke kenmerken dusdanig aan te pakken dat ook deze gebieden een optimale mate aan territoriale cohesie kunnen verwerven.

Iratxe García Pérez, *namens de PSE-Fractie.* – (ES) Mevrouw de Voorzitter, om te beginnen zou ik de verschillende rapporteurs willen bedanken voor hun werk, in het bijzonder mevrouw Krehl en de heer Nistelrooij, aan wie we een belangrijke consensus in onze Commissie te danken hebben. Verder mogen we ons gelukwensen met het Commissievoorstel voor het Groenboek inzake territoriale cohesie, dat belangrijke kwesties aan de orde stelt.

Allereerst is het cohesiebeleid belangrijk als instrument om te zorgen voor een evenwichtige ontwikkeling in de Europese Unie, waarbij elke poging tot het hernationaliseren van deze beleidsmaatregelen wordt afgewezen. Het nieuwe concept "territoriale cohesie" is ingevoerd, en daarom is er een – nu bijna afgesloten – raadplegingsprocedure gestart waarmee rekening moet worden gehouden. Het is aangepast aan de nieuwe uitdagingen, zoals het effect van de globalisering, van de klimaatverandering of van de demografische veranderingen.

Ofschoon de verschillen tussen de regio's aan het afnemen zijn, waarmee het convergentiebeginsel verwezenlijkt wordt, blijkt uit de gegevens van het laatste verslag over cohesie dat er nog een andere kwestie is die we moeten aanpakken, namelijk het voortbestaan van interregionale verschillen. Bij het vaststellen van de voorwaarden voor gebruikmaking van de fondsen moeten we het dan ook mogelijk maken dat rekening wordt gehouden met andere aspecten dan uitsluitend het inkomen per hoofd van de bevolking.

Verder moet er, met het oog op het opnemen van het begrip "territoriaal", rekening worden gehouden met de specifieke kenmerken van sommige regio's, zoals hun geografisch ongunstige omstandigheden, ultraperifere ligging, of de ontvolking van bepaalde regio's.

Cohesie is een van de duidelijkste positieve resultaten van de Europese opbouw. Spanje is daar een duidelijk voorbeeld van geweest, met zijn ontwikkeling op economisch en sociaal gebied. Dat is de weg waarop we verder moeten om alle Europeanen, mannen en vrouwen, gelijke kansen te kunnen geven, onafhankelijk van het gebied waar ze wonen.

De Europese Unie bestaat uit een hele waaier aan regio's, met onderlinge verschillen die hen verrijken en die de Europese opbouw zinvol maken. Als er echter één aspect van het cohesiebeleid is dat extra aandacht verdient, dan is het wel de noodzaak om dit beleid van alle instrumenten te voorzien waarmee groei en ontwikkeling voor iedereen in dezelfde mate toegankelijk kunnen worden gemaakt.

Grażyna Staniszweska, *namens de ALDE-Fractie*. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, ik wil in het bijzonder over twee verslagen iets zeggen: het verslag over territoriale cohesie en het verslag over de uitwisseling van beproefde methoden. Mijn collega's van de ALDE-Fractie zullen de andere verslagen behandelen.

Het verslag van de heer Van Nistelrooij is een reactie op het Groenboek over territoriale cohesie van de Commissie. We zijn het er allemaal over eens dat het debat over het toekomstige cohesiebeleid moet worden aangevuld met de territoriale dimensie. Er is hier echter sprake van een paradox: we discussiëren over territoriale cohesie zonder dat we dit begrip hebben gedefinieerd.

We willen dat de territoriale dimensie meer dan tot dusver bijdraagt aan een evenwichtigere ontwikkeling, zodat alle burgers van de Europese Unie gelijke toegang tot met name diensten hebben. Tot op heden hebben we echter geen precieze criteria waarop we ons kunnen baseren. Toch is dat van fundamenteel belang voor de toekomst. De discussie over territoriale cohesie in de Europese Unie heeft geen zin meer als we geen definitie van cohesie opstellen.

Het verwezenlijken van territoriale cohesie betekent het waarborgen van de best mogelijke ontwikkeling voor het gehele grondgebied van de Gemeenschap en het verbeteren van de levens van haar inwoners. Zoals in het verslag wordt verklaard, moet het doel van territoriale cohesie bovenal het dichten van de ontwikkelingskloof tussen afzonderlijke regio's en lidstaten zijn, en in het bijzonder de groeiende kloof binnen regio's en landen.

Hoe meer de kloof tussen afzonderlijke landen wordt verkleind, hoe groter de interne differentiatie. Het merendeel van de investeringen en financiële middelen wordt geconcentreerd in de nationale en regionale hoofdsteden, ten koste van de andere gebieden, en de lidstaten kunnen of willen dit niet tegengaan. In deze situatie moeten er op communautair niveau mechanismen worden gecreëerd die een meer gelijkmatige en duurzame ontwikkeling stimuleren.

In mijn opvatting moeten we de statistische gegevens van NUTS III bestuderen, en niet alleen die van NUTS II. De gegevens van NUTS III geven een veel duidelijker beeld van het probleem. We moeten hier bij de toewijzing van middelen rekening mee houden. De verwezenlijking van territoriale cohesie moet op alle niveaus plaatsvinden: op Europees, op nationaal en op regionaal niveau, rekening houdend met het subsidiariteitsbeginsel.

De uitwisseling van beproefde methoden is bijzonder belangrijk. De doelmatigheid van het cohesiebeleid is in hoge mate afhankelijk van de vereenvoudiging van procedures, en in het bijzonder van de kennis van de meest doelmatige oplossingen die elders zijn gebruikt en de kansen die deze oplossingen bieden.

Mieczysław Edmund Janowski, *namens de UEN-Fractie*. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, ons debat heeft betrekking op regionale ontwikkeling en cohesiebeleid, belangrijke onderwerpen voor de hele Gemeenschap. Dat komt omdat de welvaartsverschillen tussen regio's enorm zijn; deze verschillen kunnen zelfs oplopen tot meer dan een factor tien. Daarom is het in het belang van de burgers van de Europese Unie dat alle mogelijkheden worden aangegrepen om daadwerkelijke solidariteit tussen de Europeanen te laten zien.

Dat betekent absoluut niet dat iedereen precies hetzelfde moet krijgen. Het moet betekenen dat iedereen gelijke kansen krijgt. Dat geldt voor alle inwoners van stedelijke agglomeraties en voor alle inwoners van rurale gebieden, voor mensen die in het centrum van Europa wonen en voor mensen die in de periferie wonen, voor jongeren en voor ouderen. Daarbij moeten we innovatief te werk gaan, zowel met het oog op het heden als met het oog op de toekomst.

Vandaag bespreken we zes goede verslagen. Het is jammer dat we ze allemaal tegelijk behandelen. Ik feliciteer de auteurs. Ik zou graag zien dat onze werkzaamheden ten goede zouden komen aan deze echte Europese Gemeenschap, aan deze eenheid, en dat elke euro aan een goede bestemming zou worden uitgegeven en niet op een zodanige manier dat de rijken alleen maar rijker worden ...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Elisabeth Schroedter, namens de Verts/ALE-Fractie. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de commissaris, geachte afgevaardigden, u, mevrouw de commissaris, hebt in uw uiteenzetting gewezen op het aandeel van het cohesiebeleid in de klimaatsbescherming. Dat is een welkome verandering van mening, want in het Groenboek inzake territoriale cohesie hoort dat niet tot de zwaartepunten. Waarom niet, nu we toch in een klimaatcrisis verkeren?

Het aandeel van de Europese structuurfondsen in de ecologische transformatie is beslissend voor de toekomst van de territoriale cohesie. Het Commissie-stuk "Regio's 2020" toont immers de ingrijpende uitwerking van de klimaatverandering op tal van Europese regio's aan. Bijgevolg zouden we nu het roer om moeten gooien: structuurfondsen mogen alleen nog gebruikt worden voor duurzame projecten; projecten en programma's die het klimaat schaden (en daar zijn er nogal wat van goedgekeurd) zouden om die reden afgewezen moeten worden en EU-gelden mogen niet langer dienen ter ondersteuning van programma's en projecten die het klimaat schaden. Waarom is dat niet uw reactie?

Mijn tweede vraag betreft de uitwerking van het partnerschapsbeginsel. U, mevrouw de commissaris, gaf aan dat lokale kennis een belangrijke voorwaarde voor succesvolle ontwikkeling is. Waarom hebt u dan toch operationele programma's goedgekeurd waarbij het partnerschapsbeginsel met voeten is getreden en de maatschappelijke partners ook hebben laten weten dat ze niet geraadpleegd zijn? Het antwoord daarop bent u ons schuldig gebleven. Lokale kennis is voor ons een kapitaalgoed. Als u blijft proberen uw ogen te sluiten voor het feit dat lidstaten het partnerschapsbeginsel met voeten treden en hen tegelijk van steungelden voorziet, overtreedt u de structuurfondsverordening.

U gaat er in uw verslag helemaal aan voorbij dat vele lidstaten zich niet aan het partnerschapsbeginsel gehouden hebben, wat toch aanleiding tot het verslag-Mikolášik was. U bent niet ingegaan op de signalen van de maatschappelijke partners. Waarom zwijgt u daarover?

Deze gang van zaken maakt duidelijk dat er een nieuwe ijking voor de structuurfondsen moet komen: ze dienen een ecologisch karakter te hebben, volgens democratische grondbeginselen tot stand te komen, lokale kennis te benutten en het partnerschapsbeginsel te respecteren.

Pedro Guerreiro, namens de GUE/NGL-Fractie. – (PT) Voor alle duidelijkheid: de Verdragen bepalen dat de Gemeenschap, teneinde een harmonieuze communautaire ontwikkeling te bevorderen, haar activiteiten zo ontwikkelt en uitvoert dat de economische en sociale samenhang erdoor versterkt wordt. Daarbij streeft de Gemeenschap ernaar de ongelijkheden in ontwikkelingsniveau tussen de verschillende regio's en de achterstand van de meest benadeelde regio's en eilanden, met inbegrip van plattelandsgebieden, te verminderen.

Gelet op het bovenstaande dienen in het kader van het huidige debat over de toekomst van het cohesiebeleid – waar men ook "territoriale cohesie" als dimensie bij wil betrekken – een aantal essentiële punten onderstreept te worden.

Ten eerste moet het primaire hoofddoel van het structuurbeleid de bevordering van reële convergentie zijn. Die convergentie dient een instrument te zijn voor herverdeling ten aanzien van kosten, ongelijkheden, en asymmetrieën, die in de economisch minder ontwikkelde landen en regio's van de Europese Unie veroorzaakt zijn door de interne markt, de Economische en Monetaire Unie en de liberalisering van de internationale handel.

Ten tweede kan het zogenaamde concurrentievermogen geen surrogaat zijn voor convergentie van lidstaten en regio's die te kampen hebben met een achterstand in sociaaleconomische ontwikkeling. Daarom mogen het cohesiebeleid en de daarvoor uitgetrokken financiële middelen niet ondergeschikt worden gemaakt aan de door de Lissabonstrategie bepleite concurrentie en liberalisering.

Ten derde dient de zogenaamde territoriale cohesie een bijdrage te leveren aan de economische en sociale cohesie. Derhalve dient het centrale doel van dat beleid de vermindering te zijn van de ongelijkheid in ontwikkelingsniveau van de verschillende regio's en de achterstand van de meest benadeelde regio's.

Ten vierde dienen tegenover nieuwe doelstellingen en prioriteiten nieuwe financiële middelen van de Gemeenschap te staan. De financiering van de zogenaamde territoriale cohesie mag derhalve niet ten koste gaan van het convergentiedoel.

Ten vijfde zijn de huidige communautaire financiële middelen een ontoereikend antwoord op de behoeften in verband met reële convergentie, regionale ongelijkheden, hoge werkloosheidsniveaus, inkomensongelijkheid en armoede in de Europese Unie.

Ten zesde dient ter bevordering van economische en sociale cohesie de communautaire begroting verhoogd te worden.

Ten zevende vallen beheer van het territorium en ruimtelijke ordening onder de bevoegdheid van de lidstaten.

Hoewel er nog andere belangrijke punten zijn die we hier niet kunnen noemen, bevestigen we tot slot ons standpunt dat het onaanvaardbaar is dat regio's financieel benadeeld worden door het zogenaamde statistisch effect. Derhalve dienen er maatregelen genomen te worden om dat effect te elimineren.

Peter Baco (NI). – (SK) De discussie over de coördinatie van het cohesiebeleid met maatregelen voor plattelandsontwikkeling zit vol contradicties. De belangrijkste oorzaak is een aanzienlijke besnoeiing in de begroting voor plattelandsontwikkeling waardoor het onmogelijk is de oorspronkelijke doelen van het plattelandsbeleid te verwezenlijken. Dit is gebeurd tijdens het Brits voorzitterschap. De zwaarste prijs hiervoor zullen evenwel de plattelandsgebieden van de meest achtergebleven regio's van de nieuwe lidstaten betalen. Het gemeenschappelijk landbouwbeleid is dus, samen met discriminatie inzake directe betalingen, een instrument geworden voor de ontwikkeling met twee snelheden van plattelandsgebieden en indirect ook van de regio's.

De feitelijke ontwikkeling toont aan hoe absurd het is te denken dat plattelandsgebieden met aftakelende landbouw kunnen worden ontwikkeld. We zullen de achtergebleven regio's van de EU nooit nieuw leven kunnen inblazen als we de ontwikkeling van plattelandsgebieden niet binnen het oorspronkelijke begrotingskader verzekeren. Plattelandsontwikkeling kan niet worden uitgevoerd via haastige ad-hocbeslissingen, maar moeten op een langetermijnplan gebaseerd zijn. Zo een plan hebben we echter niet. Herstel van de begroting voor plattelandsontwikkeling is derhalve ook een noodzakelijke voorwaarde aan het worden voor het volledige cohesiebeleid.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, allereerst wil ik de rapporteurs bedanken voor al deze uitstekende verslagen en vooral voor het verslag waarbij ik schaduwrapporteur ben geweest. Ik dank de rapporteur voor de goede samenwerking en zijn grote inspanningen. Dit was geen eenvoudig verslag, maar het is ons gelukt om op de belangrijkste punten goede compromissen te vinden. Ik ben blij dat we nu dit debat voeren.

Plattelandsontwikkeling is zeer belangrijk en we moeten ervoor zorgen dat alle beschikbare EU-fondsen voor plattelandsontwikkeling zo effectief en efficiënt mogelijk worden benut. Ik denk dat het er bij plattelandsontwikkeling om gaat dat actieve landbouwgemeenschappen worden ondersteund, en dan met name de jonge boeren en de boeren die streven naar diversificatie van hun bedrijf. Bedrijfsprojecten in landbouwgebieden zouden op verbetering van infrastructuur en ondersteuning van kleine en middelgrote ondernemingen moeten zijn gericht.

Het kernpunt in dit verslag is dat ervoor moet worden gezorgd dat plattelandsontwikkelingsprojecten, of die nu worden gefinancierd door de structuurfondsen of door het EFRO, elkaar niet overlappen en, wat nog erger is, geen kansen laten liggen. Uit het verslag blijkt duidelijk dat er een betere coördinatie tussen het regionaal ontwikkelingsbeleid en het EFRO nodig is.

Ik vind echter dat ik geen steun kan geven aan een situatie waarbij financiële middelen via modulatie worden bijeengebracht en voor herverdeling worden overgeheveld naar de regionale ontwikkelingsinstantie. Indien van boeren wordt gevraagd dat ze bijdragen aan het GLB, dan moeten ze kunnen garanderen dat hun geld ook weer bij de plattelandsgemeenschappen terechtkomt. Ik denk dat dit actief moet gebeuren via de tweede pijler van het GLB. De rapporteur heeft echter met succes het debat over dit belangrijke onderwerp geopend. Op de belangrijkste punten van dit verslag ben ik het met hem eens, maar het volgende Parlement zal hierover moeten beslissen.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Mevrouw de Voorzitter, de twee meest recente toetredingen tot de Europese Unie hebben geleid tot een aanmerkelijke verscherping van de regionale ongelijkheden binnen de Gemeenschap. Het resultaat is het in toenemende mate zichtbare verschijnsel van "ruimtelijke segregatie", met geïsoleerde regionale enclaves, voornamelijk gebieden die op grote afstand van de ontwikkelingscentra zijn gelegen. Meestal gaat het daarbij om rurale gebieden.

Milieuvriendelijke, duurzame ontwikkeling en het verkleinen van de regionale ongelijkheden zijn verreweg de belangrijkste doelstellingen van het Europees regionaal beleid. In oktober 2006 heeft de Raad strategische richtsnoeren inzake cohesie goedgekeurd, die voor de lidstaten een indicatief kader moeten vormen bij de opstelling van hun nationale strategische referentiekaders en operationele programma's voor de periode 2007-2013.

De in deze documenten vastgestelde prioriteiten maken Europa en de regio's aantrekkelijker voor investeerders, waardoor er meer werkgelegenheid kan worden geschapen, het kennisniveau kan worden verhoogd, de innovatie voor groei kan worden bevorderd en er meer banen met een hogere kwaliteit kunnen worden geschapen. De tenuitvoerlegging van deze prioriteiten in operationele programma's moet ervoor zorgen dat de regio's de uitdagingen die het gevolg zijn van de globalisering en van structurele, demografische en klimaatveranderingen aankunnen en moet een harmonieuze, duurzame ontwikkeling op de lange termijn van de regio's mogelijk maken.

We moeten onder ogen zien dat alle lidstaten al werk hebben verricht om de prioriteiten van de Lissabonstrategie in hun operationele programma's te integreren. De buitensporig langzame absorptie van middelen uit de nieuwe programmeringsperiode die we in veel lidstaten zien kan een doelmatig gebruik van die middelen in de weg staan.

Daarom is het uitermate belangrijk, vooral voor de nieuwe lidstaten, om maatregelen te consolideren die leiden tot een groter vermogen om de beschikbare middelen daadwerkelijk op te nemen. Het moet daarbij zowel gaan om de manier waarop deze middelen worden gebruikt als om de uitwisseling van goede praktijken, voorlichtingscampagnes, het delen van nieuwe technologieën en de ontwikkeling van verschillende soorten partnerschappen, zodat de programmeringseisen kunnen worden omgezet in echte, kwalitatief goede programma's waarmee de ontwikkelingsachterstanden, die vooral in de armste regio's van de EU een probleem vormen, daadwerkelijk kunnen worden ingehaald.

Elspeth Attwooll (ALDE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik wil graag drie punten van het verslag-Van Nistelrooij benadrukken.

Ten eerste wil ik zeggen dat territoriale cohesie met zich meebrengt dat in de gehele Europese Unie een polycentrische ontwikkeling moet worden gestimuleerd. Dit betekent dat zowel binnen regio's als tussen regio's verschillen moeten worden weggewerkt. Daarom is er behoefte aan een betere ruimtelijke analyse en de ontwikkeling van indicatoren aan de hand waarvan beleid kan worden gemaakt en de invloed ervan kan worden beoordeeld.

Ten tweede moet er een geïntegreerde aanpak komen, waarbij van tevoren wordt gemeten wat het effect zou zijn van sectoraal beleid op regionaal niveau en van meer synergie in het beleid. Bepaalde problemen, zoals de problemen met de elektronische identificatie van schapen in Schotland, zouden door een dergelijke effectbeoordeling zeker kunnen worden voorkomen.

Ten derde vereist een geïntegreerde aanpak goed bestuur op verschillende niveaus, waarbij alle belanghebbenden bij de ontwikkeling en uitvoering van de strategieën worden betrokken.

Ik juich toe wat de commissaris hierover heeft gezegd en ik hoop op grote steun voor dit uitstekende verslag.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het verslag-Roszkowski maakt duidelijk dat er bij het beheer van de structuurfondsen ongelijkheden bestaan tussen de verschillende plattelandsgebieden onderling en tussen de plattelandsgebieden en de stedelijke gebieden. De rapporteur merkt terecht op dat de samenhang tussen EFRO en ELFPO moet worden hersteld, ook al zou misschien het begrip 'open coördinatie' beter moeten worden toegelicht. Dit staat immers in contrast met de duidelijke verschillen en de nationale bevoegdheden.

Voor een betere samenhang is transparantie over de gegevens en de betalingen nodig. Het is van essentieel belang om te weten hoe de middelen worden verspreid om de verstoringen aan het licht te brengen en te corrigeren. Helaas is die transparantie er niet. In de praktijk is te zien hoe op de meest verschillende manieren gegevens worden verhuld, toegang wordt geweigerd en informatie wordt verborgen en dat gebeurt allemaal door overheidsinstanties en nationale regeringen zelf. De Commissie zegt dat zij niet bevoegd is en zo wordt alles onder tafel geschoven en ondoorgroendelijk. Bij ons noemt men dat "op een rubberen muur stuiten".

Als we dit probleem niet oplossen staan we steeds verder af van de werkelijke problemen die de structuurfondsen zouden moeten oplossen.

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de commissaris, geachte afgevaardigden, ik ben zeer verheugd dat we op basis van initiatiefverslagen vroegtijdig debatteren, met de bedoeling om uiterlijk in 2014 gericht en effectiever gebruik te kunnen maken van ons solidariteitsinstrument. Maar waar het mij vooral om gaat, is dit als een deel van de meerwaarde van Europa aan de burgers te presenteren.

Het is dan ook volstrekt logisch om alle pogingen tot re-nationalisering van het structuurbeleid van de hand te wijzen. We hebben meer dan ooit behoefte aan een uniform communautair beleid, dat in staat is de problemen van dit moment, zoals de globalisering, klimaatverandering en vergrijzing, het hoofd te bieden. Of we daar succesvol in zijn, dan wel met de middelentoewijzing voor de Lissabon-strategie in onze eigen zak liegen, moge uiterlijk bij de analyse blijken waar we op aangedrongen hebben.

We staan op de tweekoppig. Nu moet blijken of territoriale cohesie en waarlijk duurzame ontwikkeling al dan niet de toetssteen van de Europese politiek zijn. Voor dit besluit hebben we vele medestanders nodig, niet in de laatste plaats de steden. Daarom willen we ook dat globale subsidies rechtstreeks aan hen ten goede kunnen komen en dat niet slechts op papier, maar daadwerkelijk. Bij alle waardering voor de subsidiariteit: Europese gelden dienen wel volgens bindende criteria toegewezen te worden. Daartoe behoren, naast het belang van de stedelijke dimensie, absoluut de integrale benadering en de verwezenlijking van klimaatbeschermingsdoelstellingen. Daar hadden we al eerder consensus over bereikt, maar die ontbrak helaas bij de stemming in de Commissie regionale ontwikkeling.

Een andere overweging: het conjunctuurprogramma van de Commissie dringt erop aan de toewijzing van middelen uit de structuurfondsen te vereenvoudigen en te versnellen. Het is mij nog altijd een raadsel waarom er een crisis aan te pas moet komen om dergelijke gedachten te wekken, maar ze stemmen wel hoopvol. Als de grondige evaluatie van de *best practice*-projecten inderdaad een rol gaat spelen in het politieke debat, hoeft niets een Europese voortrekkersrol voor werkelijk duurzaam beleid meer in de weg te staan.

Ik dank alle rapporteurs voor de goede samenwerking.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Mevrouw de Voorzitter, convergentie en cohesie van de landen en regio's van de Europese Unie is een sprookje dat niet bestand is gebleken tegen de realiteit:

- de economische en sociale ongelijkheden nemen voortdurend toe;
- de kunstmatige statistische convergentie ten gevolge van de toetreding van de nieuwe landen kan de werknemers, boeren, jongeren en vrouwen niet misleiden, daar zij hun levensstandaard voortdurend lager zien worden;
- regionale ontwikkeling in een kapitalistisch kader kan de klassentegenstellingen van het systeem onmogelijk ongedaan maken;
- asymmetrische ontwikkeling is inherent aan de kapitalistische productiewijze, omdat de drijfveer voor ongeacht welk ontwikkelingsproces een maximale kapitaalstoename is;
- de nationale tactische benaderingswijzen voor cohesie en de operationele programma's van het strategisch referentiekader 2007-2013 hebben, net als die van de voorgaande periode, een concrete klassenoriëntatie: zij gehoorzamen aan de volksvijandige doelstellingen van de strategie van Lissabon, voegen zich naar de nationale hervormingsprogramma's en bevorderen aldus de kapitalistische herstructureringen en de versoepeling van de arbeidsrelaties.

Aldus dienen de Europese Unie en haar bourgeoisie-regeringen de behoeften van het kapitaal. Dit geldt niet alleen voor deze tijd van kapitalistische crisis, waarin alle lasten op de schouders worden gelegd van de arbeidersklasse en de werknemers, maar ook in het algemeen, daar het overduidelijke doel is om deze antiwerknemersmaatregelen een permanent karakter te geven en aldus de winsten van de monopolies ook in de toekomst te verzekeren en te verhogen.

Er is namelijk een betrekkelijk nieuw element toegevoegd aan het kader voor de toepassing van het cohesiebeleid: het begrip territoriale cohesie en met name het groenboek daarover. De richtsnoeren van het voorstel van de Commissie zijn zo reactionair dat de Europese Unie daarmee buiten haar boekje gaat. Ze gaat verder dan haar is toegestaan door het Verdrag van Lissabon, zoals de Europese grondwet nu heet, en dat is een regelrechte provocatie van de volkeren in de lidstaten.

In het Groenboek inzake territoriale cohesie worden de sectoren genoemd waartoe de monopolies rechtstreeks toegang moeten krijgen: gezondheid, onderwijs, energie en andere dienstverlening. Fundamenteel hierin is vooral de toegang tot vervoersnetwerken.

De Communistische Partij van Griekenland is hier vierkant tegen en wijst heel het reactionair kader van het voorstel van de Commissie betreffende territoriale cohesie van de hand.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, het cohesiebeleid in al zijn vormen is bedoeld om gelijkheid te bevorderen en het heeft al veel succes geboekt. Dit beleid moet echter met het oog op de algemene langetermijneffecten worden bekeken. Daarbij gaat het om de eenvoudige vraag of de situatie van de gemeenschappen en de mensen die daar wonen door het EU-cohesiebeleid en de structuurfondsen waardoor dit ondersteund wordt, is verbeterd. Als je hier eerlijk naar kijkt, zou je directe antwoord waarschijnlijk “ja” zijn, maar zou het antwoord voor de lange termijn te vaak “nee” moeten zijn.

Er is ons verteld dat het goed ging met de boeren in Ierland – en dat is ook waar. Maar waarom zijn er dan nu, op de langere termijn, zo weinig boeren over en waarom zijn er zoveel werkloos of gedeeltelijk werkloos in Ierse plattelandsgebieden? Komt dat doordat de structuurfondsen en het cohesiebeleid niet goed bij het GLB pasten? Of doordat ze het algemene visbeleid, dat in drieënhalve decennia de Ierse kustgemeenschappen en de visbestanden in de Ierse wateren heeft gedecimeerd, niet konden verzachten? En waarom is Limerick in het zuidwesten van Ierland, ondanks betere wegen en infrastructuur – dankzij EU-gelden – een plaats met een hoge werkloosheid aan het worden? Komt dat omdat het cohesiebeleid geen antwoord heeft op het concurrentiebeleid, waardoor een nieuwe lidstaat een industrie als Dell, die in dit gebied van cruciaal belang was, met een staatsteun van 54 miljoen euro heeft kunnen weglukken?

Met cohesiebeleid streven we naar gelijkheid, maar door privatiseringsrichtlijnen, zoals de postrichtlijn, is de dienstverlening in gebieden die toch al weinig dienstverlening kenden, verder verslechterd. Het probleem is wellicht dat er in ons cohesiebeleid geen cohesie is met ander EU-beleid, zoals op het gebied van concurrentie, liberalisering van de markt etc.

We moeten ons ervan bewust worden dat cohesie niet door beleid ontstaat. Het komt voort uit de overkoepelende grondbeginselen die in ieder beleid gehanteerd zouden moeten worden – beginselen van respect voor de mens, daadwerkelijke subsidiariteit, prioriteit voor het kwetsbare, respect voor het leven, rentmeesterschap over de schepping, belang van het gezin, waardig werk, solidariteit en gericht zijn op het algemeen belang. Zolang dit niet de leidende beginselen van al het EU-beleid zijn, zullen programma's met elkaar blijven botsen.

(Spreekster wordt door de Voorzitter onderbroken)

Carl Lang (NI). – (FR) Mevrouw de Voorzitter, in de periode van 2007 tot 2013 zal het cohesiebeleid de belangrijkste Europese uitgavenpost van Brussel zijn. De Franse regio's zullen hiervan echter in het geheel niet profiteren. Ze worden er juist door benadeeld. De verhoging van de regionale uitgaven is in feite ten koste gegaan van het gemeenschappelijke landbouwbeleid, en dus ten koste van Frankrijk. Wij constateren dat het deel dat aan de Franse regio's wordt toegekend, voortdurend kleiner wordt. Het leeuwendeel van de 347 miljard euro van de structuurfondsen komt ten goede aan Oost-Europa, dat is geruïneerd door meer dan veertig jaar communisme.

In het jaar 2000 heeft Brussel de structuurfondsen die op basis van de oude doelstellingen 1 waren toegekend, al van de Franse kantons in de regio Hainaut afgenomen. Op dit moment draagt Frankrijk steeds meer bij – de Franse bijdrage vormt 16 procent van de inkomsten op de Europese begroting – maar ontvangt ons land steeds minder.

De regionale steunregelingen hebben bovendien onvoldoende bescherming geboden tegen de mondiale, economische crisis omdat deze deel uitmaken van de ultraliberale filosofie van de strategie van Lissabon. We zijn meer dan ooit tevoren toe aan een nieuw Europa dat eindelijk economische bescherming zal bieden aan onze regio's en onze naties door een actieve politiek van herovering van de interne markt.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, geachte afgevaardigden, ook ik maak graag van de gelegenheid gebruik om nader op het verslag-Roszkowski in te gaan.

Hoewel beide beleidsterreinen waar het hier om gaat – de structuurfondsen evenals de steunmaatregelen voor de landelijke gebieden – elk voor zich goed lijken te functioneren, krijg ik de indruk dat ze nogal eens dezelfde doelen nastreven. In de rubrieken demografie, energie en telecommunicatie vind je bij de structuurfondsen en de plattelandsontwikkeling projecten die precies dezelfde doelen nastreven, maar onder

de verantwoordelijkheid van verschillende ministeries vallen. Zo krijg je wel een veelheid aan Europese projecten, maar zijn dat ook projecten met een Europese meerwaarde? Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat er nog te vaak met oogkleppen op gewerkt wordt.

Door projecten interdisciplinair te benaderen zouden we meer kunnen bereiken voor het platteland, zoals een decentrale energie-infrastructuur, grootschalige aanleg van breedbandkabel, grensoverschrijdende structuren voor de waterhuishouding. Er moeten meer projecten komen die door verschillende ministeries tegelijk gedragen worden. Zo blijven we niet in peuterwerk steken, maar kunnen we met Europees geld iets blijvends voor de regio's bereiken. Daarvoor dienen we de Europese kaderstelling voor interdepartementale samenwerking bindend te maken en misschien moeten we zelfs serieus gaan denken over minimumprojectbegrotingen.

Nog een opmerking over de financiering. Mij klinkt het woord "modulatie" niet als muziek in de oren. Modulatie onthoudt de boeren de beloofde compensatiegelden, zonder de programma's voor plattelandsontwikkeling op een solide financiële basis te stellen. Daarom hoort het landbouwbeleid voortaan in dienst van de boeren te staan en te berusten op heldere financiële verplichtingen, zonder onduidelijke transfers. Omgekeerd dient regionaal beleid in dienst van de regio's te staan, met bijzondere aandacht voor de landelijke gebieden en hun behoeften. Dan geven we echt Europese impulsen, die onze regio's een blijvende meerwaarde verlenen.

Evgeni Kirilov (PSE). – (BG) Mevrouw de Voorzitter, commissaris, dames en heren, tijdens dit debat vandaag lijkt er opnieuw een algemene consensus te bestaan over het feit dat het cohesiebeleid een noodzakelijk en nuttig beleid is.

Degenen onder ons die het steunen, willen dat het zich blijft ontwikkelen en dat het positieve resultaten blijft opleveren. Daarom denk ik dat het belangrijk is dat we ons houden aan één fundamenteel vereiste: het cohesiebeleid moet toegankelijk zijn voor degenen voor wie het is bedoeld en voor degenen die het nodig hebben, in het bijzonder de regio's en gebieden die achterlopen en problemen ondervinden bij hun sociaaleconomische ontwikkeling.

In het verslag van mevrouw Krehl wordt een aantal obstakels genoemd die potentiële gebruikers van de steun uit de structuurfondsen kunnen tegenkomen. Deze obstakels, die te wijten zijn aan bureaucratische hordes en ingewikkelde, vage procedures, leiden tot fouten. Dit ontmoedigt de begunstigen en voedt de kritiek van de inspecterende instanties.

Als we deze tweeledige uitdaging willen aangaan, moeten we aan de ene kant samenwerken met alle instellingen en lidstaten en wil ik aan de andere kant iedereen oproepen om gebruik te maken van de opgedane ervaring en de aandacht meer te richten op de positieve resultaten wanneer we zoeken naar ideeën om de obstakels te overwinnen.

In dit opzicht bieden de voorstellen over bewezen praktijken uit het verslag van mevrouw Krehl een solide basis voor de verdere maatregelen en acties die zijn gericht op het vereenvoudigen van de regels en het verbeteren van de uitwisseling van informatie en communicatie bij het gebruiken van de structuurfondsen. Er wordt opnieuw een beroep gedaan op de Europese Commissie en de bestuurlijke organen om een hoofdrol te spelen, maar zij moeten natuurlijk wel weten dat zij hierbij de steun van het Europees Parlement hebben.

De heer Van Nistelrooij heeft benadrukt dat het cohesiebeleid een uitdrukking van solidariteit is. Het is aan ons om hard te blijven werken teneinde te waarborgen dat onze burgers daadwerkelijk kunnen waarnemen dat zij profiteren van de resultaten van deze solidariteit. Het ultieme doel van het cohesiebeleid is het bieden van gelijke kansen aan alle Europese burgers, ongeacht waar zij wonen.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw Hübner, in de afgelopen dertig jaar hebben we de gunstige effecten gezien van de verschillende vormen van cohesiebeleid die zijn gevoerd. Deze gunstige effecten moeten we bij de aanstaande verkiezingen beslist onderstrepen omdat ze van groot belang zijn, zowel voor de burgers die hun levensstandaard soms hebben zien verdrievoudigen, als voor de regio's die voorheen een begrotingstekort hadden, maar nu flinke vooruitgang boeken. De gunstige effecten zijn onmiskenbaar.

Op dit moment staat het cohesiebeleid, als grootste post op de Europese begroting, zelfs voorop. Het doel dat wij ons als Europese afgevaardigden op dit punt hebben gesteld en dat vanochtend door middel van de zes voorliggende verslagen aan de orde is gekomen, is een betere efficiëntie van deze fondsen en van de regelingen waarover de burgers kunnen beschikken.

Mevrouw Hübner, de Commissie heeft de sleutel tot meer efficiëntie van deze regelingen en fondsen in handen. Waarom dat zo is? Enerzijds, staat u mij toe, mevrouw de commissaris, omdat wij een goede relatie hebben en weten dat wij door u worden gehoord en dat u ervoor zult zorgen dat de Commissie de verzoeken in deze zes verslagen in overweging zal nemen; en ik grijp hierbij de gelegenheid aan om mijn waardering uit te spreken over de zes collega's die deze verslagen hebben opgesteld.

Deze verslagen bieden uiterst gedetailleerde antwoorden, zowel ten aanzien van de grote steden als het platteland, en zowel voor de praktijk als voor het toekomstige cohesiebeleid. U treft er, zoals u van ons gewend bent, zeer concrete voorbeelden in aan die het werk van de Commissie zullen vergemakkelijken.

Wij wachten daarom de voorstellen van de Commissie af voor concrete oplossingen op Europees niveau. Maar dat is slechts de helft van de inzet die nodig is om het beleid op doeltreffende wijze uit te voeren. Daarom, mevrouw de commissaris, verzoeken wij u tevens om zoveel mogelijk invloed uit te oefenen op nationale, regionale en lokale overheden, want zij zijn het die onze voorzieningen, fondsen en regelingen in de praktijk brengen, en we boeken geen resultaat als zij hier niet effectief mee om gaan.

Wij rekenen erop, mevrouw Hübner, dat u ervoor zult zorgen dat de zes aan u voorgelegde verslagen, zowel op Europees als op nationaal niveau, hun doel bereiken.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, een belangrijk tegenwicht tegen de toenemende trend in de richting van nationaal protectionisme in Europa is een rationeel cohesie- en plattelandsontwikkelingsbeleid. Het huidige systeem van steun uit een aantal verschillende plattelandsontwikkelingsfondsen heeft er alleen maar toe geleid dat de verschillen in ontwikkeling tussen de diverse delen van de Europese Unie zich hebben geconsolideerd en niet kleiner zijn geworden.

Het resultaat is een enorme ongelijkheid in de toekenning van landbouwsubsidies tussen de oude en de nieuwe lidstaten, en deze ongelijkheid zal na 2013 voortduren. Alle boeren hebben ongeveer dezelfde productiekosten, en de prijzen van agrarische diensten in de nieuwe lidstaten stijgen snel, zodat deze in hoog tempo het niveau in de oude lidstaten naderen. Welke kans hebben rurale gebieden dan om in de komende decennia hun ontwikkelingsniveau op te trekken naar dat van andere gebieden?

Alleen door stabiele en langetermijnsteun voor lokale gemeenschappen in de armere regio's, in combinatie met een maximale stroomlijning van procedures, zullen we de ontwikkelingsverschillen kunnen wegwerken en zullen we over een jaar of tien kunnen spreken van echte concurrentie binnen de Europese Unie.

Jim Allister (NI). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik wil het hebben over de financiering van stedelijke gebieden en steden. Commissaris, u bent een aantal keren in Belfast geweest. U hebt hopelijk, net zoals ik, het duidelijke voordeel gezien van het URBAN-programma, met name in het noorden van Belfast. Ik betreur het dan ook dat dit programma is afgelopen, met name omdat er niets vergelijkbaars voor in de plaats is gekomen. De omschakeling naar publiek-private samenwerking is een slechte vervanging, en de toegang tot JESSICA doet weinig om de klap te verzachten, tenminste tot nog toe. In werkelijkheid zijn we verder verwijderd van URBAN zonder een praktische vervanging.

In het huidige economische klimaat neemt het vooruitzicht dat JESSICA voor het verwachte hefboomeffect zorgt, af, en blijft er in veel steden een leeg gat over waarvoor nog steeds stedelijke herontwikkeling en investeringen nodig zijn. Het gat tussen lippendienst in overheidsbeleid en daadwerkelijke levering groeit telkens wanneer de fiscale riem wordt aangetrokken. Daardoor wordt het gebrek aan specifieke financiering voor stedelijke uitgaven in het programma 2007-2013 steeds meer gevoeld.

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Jan Olbrycht (PPE-DE). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, er moet op worden gewezen dat de reden dat dit debat op deze manier wordt gevoerd en het feit dat we verschillende verslagen tegelijk behandelen geen toeval is. Als we een serieuze discussie over het Europees beleid voor de komende jaren willen voeren, kunnen noch de onderwerpen, noch de afzonderlijke punten van elkaar worden gescheiden. Bovendien zullen de besluiten die we zullen moeten nemen, geleid op het huidige debat over het herstellepakket, uiteraard van grote invloed zijn op het cohesiebeleid na 2013.

Als we alle verslagen willen bespreken, zonder ons te verliezen in de details, is het daarom belangrijk dat we van het cohesiebeleid een kans maken, een basis voor echte vooruitgang in de richting van de integratie van verschillende typen Europees beleid, in de richting van complementariteit van het beleid, in de richting van een geïntegreerde aanpak. Het is geen toeval dat de Europese Commissie eigentijdse oplossingen voorstelt die voor een verandering van het Europees beleid als geheel kunnen zorgen.

De discussie over territoriale cohesie is in de grond een debat over geïntegreerde actie. Het is een debat over het niet meer sector voor sector behandelen van het Europees beleid. Het idee daarbij is dat het grondgebied van de Europese Unie als één geheel wordt behandeld en niet meer wordt onderverdeeld in armere en rijkere gebieden, wat betekent dat er belangrijke besluiten met betrekking tot het cohesiebeleid voor de deur staan. Ik wil u bedanken voor het feit dat dit debat een echt gecombineerd debat is geworden.

Mia De Vits (PSE). - Voorzitter, ik zou in de eerste plaats collega Becsey van harte willen feliciteren en hem ook bedanken voor de goede samenwerking die we gehad hebben rond het verslag over microkrediet. We hoeven het belang van dit verslag niet te onderstrepen, zeker niet in de huidige omstandigheden. Ik zou even de link willen leggen tussen dat verslag en de crisis die we vandaag meemaken. We stellen vast dat lidstaten in gespreide slagorde uit de put van de economische crisis trachten te kruipen en dat de lidstaten vaak bezig zijn met zichzelf en met het heractiveren van hun eigen markt.

De oplossing is echter niet "ieder voor zich", maar wel een meer Europese aanpak van de problematiek. In de Verenigde Staten met Obama heeft men massaal voor overheidsinvesteringen gekozen en ik denk dat dit de juiste weg is. Wij in Europa hebben 27 relanceplannen, weliswaar gecoördineerd, maar het is toch door elk van de lidstaten afzonderlijk gefinancierd. Deze relanceplannen zijn een noodzakelijke maar wel te beperkte stap in de goede richting.

In dit verband zijn verslagen inzake microkrediet, en ook een ander verslag dat in de komende weken op de dagorde zal komen, namelijk het globalisatiefonds, zeer concrete stappen voor de mensen. Zeker vandaag nu we een groeiende werkloosheid hebben en banken veel minder snel krediet willen geven. Ik heb op het verslag Becsey dan ook zeer weinig aan te merken. Ik wil vooral nog eens onderstrepen welke onze belangrijkste punten waren. We vinden deze punten terug in zijn verslag en daardoor is de tekst van de Europese Commissie ook op verschillende punten verbeterd.

Ten eerste, de duurzame publieke EU-financiering. Dat is belangrijk want we hebben op dit ogenblik te veel naast elkaar bestaande initiatieven. Er moet in de EU-begroting een budget komen voor die microkredieten.

Ten tweede, een verduidelijking dat deze microkredieten zeker bestemd zijn voor langdurig werklozen, mensen uit achtergestelde groepen, allemaal personen die bij de gewone kredietverlening niet in aanmerking komen. Deze microkredieten worden vooral lokaal verstrekt. Het is dus zeer belangrijk dat een activeringsbeleid gevoerd wordt op het lokale niveau. Daarom dringen wij erop aan dat mensen die een sociale uitkering ontvangen, hun rechten niet verliezen doordat zij microkredieten krijgen.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, de oprichting van een Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling is van groot belang voor het structuurbeleid. Om de bestaande kansen echter beter te benutten, moeten we een transparante langetermijnonwikkelingsstrategie voor rurale gebieden en de regio's formuleren en een systeem opzetten waarmee we alle activiteiten op nationaal niveau permanent kunnen coördineren.

We weten allemaal heel goed dat achter het debat over het cohesiebeleid uiteenlopende visies op het gebruik van de landbouwsubsidies en op plattelandsontwikkeling schuilen. Ook bestaat de vrees dat een deel van deze fondsen na de nieuwe toewijzing zullen worden gebruikt om stedelijke gebieden en de meest dynamische gebieden te ontwikkelen, ten koste van de historisch meer onderontwikkelde en minder actief beheerde gebieden. We kunnen niet instemmen met dit soort oplossingen en resultaten.

Ambroise Guellec (PPE-DE). - (FR) Mevrouw de Voorzitter, net als mijn collega's ben ik verheugd over het debat dat hier vandaag plaatsvindt, en ik wil mijn bijdrage hoofdzakelijk richten op de territoriale samenhang. Het is weliswaar nooit te laat om iets goeds te doen, maar wat is er veel tijd verloren gegaan voordat de territoriale cohesie als speerpunt op de agenda van de Europese Unie is geplaatst. Er zijn natuurlijk institutionele problemen geweest, maar deze zullen naar ik hoop op korte termijn verleden tijd zijn, net als, vergeef mij dat ik het zeg mevrouw Hübner, de extreme voorzichtigheid van de Commissie op dit gebied. Ik wil er echter op wijzen dat het Parlement zich gedurende de gehele zittingsperiode, vanaf 2004-2005, steeds heeft ingespannen om het vuur brandende te houden, omdat wij het beginsel van gelijke behandeling van alle burgers van de Europese Unie, waar ze ook wonen, uiterst belangrijk vinden en geloven dat het van vitaal belang is samen een stap vooruit te zetten.

Het groenboek ligt er eindelijk. Daar zijn we verheugd over. Al is het naar mijn mening wat weinig ambitieus; we hadden graag gezien dat de Commissie een heldere definitie en duidelijke doelstellingen had geformuleerd in plaats van open opmerkingen over het onderwerp te maken. Maar we komen vooruit, ook al worden we

volgens mij weer enigszins gehinderd door de onevenredige koppeling met de strategie van Lissabon, die tijdens de uitvoering van de vorige generatie structuurfondsen is aangebracht.

Op dit moment zijn de besprekingen gaande en ik hoop dat deze zullen leiden tot de conclusie dat we de middelen moeten verhogen, de hulpmiddelen perfectioneren – deze plannen zijn voor 2013 en daarna: we hebben de tijd, maar laten we ons niet vergissen want de tijd vliegt en er is nog veel te doen – de financiële middelen verhogen, de samenwerking op diverse niveaus verbeteren, een totaalvisie op de ontwikkeling uitwerken, met name op het gebied van sectorbeleid waarover we nog in discussie zijn, het gemeenschappelijke landbouwbeleid en de regionale ontwikkeling coördineren, enzovoort. Mevrouw de commissaris, het witboek moet er zo snel mogelijk komen.

Tot slot wil ik erop wijzen dat we haast moeten maken met het bevorderen van de territoriale cohesie binnen alle Europese regio's, omdat territoriale gelijkheid een eerste vereiste is voor het bezweren van de crisis en het herstel van de economie, en vooral omdat het onze medeburgers motiveert zich achter de Europese projecten te scharen.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Mevrouw de Voorzitter, als woorden en daden samenvallen, vormen zij een prachtige harmonie. Toen Montaigne een dergelijke uitspraak deed, doelde hij ongetwijfeld op de redevoeringen en de daden van politici.

Ook hier, in het cohesiebeleid, moeten we streven naar die harmonie. Geïnspireerd door ons verlangen om Europeaan te zijn, hebben we de Europese steden als speerpunt voor de ontwikkeling van onze samenlevingen beschouwd, maar er zijn nu toch enkele punten die tot nadenken stemmen en beloften die moeten worden nagekomen. Ik noem hier de algemene verloedering van de bevolking, het tekort aan werkgelegenheid, de stedelijke vervuiling, de verminderde mobiliteit binnen de steden en de huisvesting die ongeschikt is voor een duurzame ontwikkeling. We moeten nog zoveel cruciale uitdagingen aangaan om de Europese steden aantrekkelijk, concurrerend en goed leefbaar te maken. Als we deze problemen willen aanpakken, zullen onze woorden in harmonie moeten zijn met onze daden. Dat is de richting die we in de nieuwe programmeringsperiode uit moeten met de stedelijke dimensie van het cohesiebeleid: coördineren, harmoniseren en effectief inzetten van daden en financiële middelen.

Concluderend wil ik zeggen dat er twee doelstellingen naar de voorgrond treden. De eerste is de noodzaak om omvangrijke en duidelijk omschreven financiële bronnen aan te boren om de doelstellingen van Leipzig te halen. En de tweede, daaropvolgende, is de noodzaak om te komen tot samenwerking tussen de steden zodat zij, gebruikmakend van de rijkdom en de diversiteit binnen de Europese ruimte, samen sterk staan in de mondiale concurrentiestrijd.

Rolf Berend (PPE-DE). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de commissaris, geachte afgevaardigden, het verslag van collega Van Nistelrooij over het groenboek en de toekomstige vorm van het cohesiebeleid is zonder twijfel een van de belangrijkste verslagen die de Commissie regionale ontwikkeling de afgelopen jaren heeft opgesteld.

Wij onderschrijven het basisconcept van het groenboek, namelijk dat het bij de territoriale cohesie gaat om de polycentrische ontwikkeling van de EU als geheel en een duurzame ontwikkeling van de verschillende territoria met hun specifieke eigenschappen, waarbij hun diversiteit behouden blijft. Inderdaad dient er in de komende planningsperiode een veelomvattender stelsel te komen voor stapsgewijze hulp aan overgangsregio's, die de drempel van 75 procent van het bruto binnenlands product zullen overschrijden, want dit geeft deze regio's een ondubbelzinnige status en meer zekerheid over hun ontwikkeling.

In haar verslag over bestedingshindernissen bij de structuurfondsen somt mevrouw Krehl terecht de belangrijkste tekortkomingen op die een beroep op financiering uit de structuurfondsen in de weg staan, zoals onnodige administratieve lasten, een teveel aan complexe verordeningen en een trage, ondoelmatige en gecentraliseerde afhandeling in de lidstaten. Het verslag doet de Europese Commissie uiteenlopende voorstellen, waarmee deze belemmeringen doeltreffend aangepakt kunnen worden. Twee van de voorgestelde maatregelen verdienen het hier nader bekeken te worden.

Allereerst de verplichting voor de projectverantwoordelijken om de projectstukken tien jaar lang te bewaren, zodat die getoond kunnen worden bij een controle waartoe de Commissie zou kunnen besluiten. Zeker voor de kleinschaligere projecten is dat een overdreven zware administratieve last. Goed dat de bewaarperiode nu naar drie jaar teruggebracht wordt!

Vervolgens de problemen waar de beoordelingscriteria van de EU-Commissie bij innovatieve projecten voor zorgen. Bij zulke projecten mag je geen doorsneecriteria aanleggen maar moet je gewoonweg een andere standaard hanteren.

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Het regionale ontwikkelingsbeleid draagt ontegensprekelijk bij tot het algemene welzijn van EU-burgers. Het is in beginsel al een sociaal beleid en als dusdanig steunen wij van Sociaal-democratische Fractie in het Europees Parlement het ten volle en ontwikkelen wij het constant verder. Onlangs vroegen enkele personen mij tijdens een openbare vergadering waarom zij zich moeite zouden moeten getroosten om vertegenwoordigers in het Europees Parlement te kiezen. Na te hebben besproken hoeveel en op welke gebieden de EU aan de diverse Europese regio's bijdraagt en voorbeelden te hebben gegeven die invloed hebben op miljoenen mensen, werd het cohesiebeleid een van mijn belangrijkste argumenten waarom we zouden moeten stemmen.

Daarnaast vermeldde ik ook hoe belangrijk de rol van het Europees Parlement is in het proces voor vaststelling van het cohesiebeleid en de begrotingsmiddelen, en dat die rol nog veel belangrijker zal worden als het Verdrag van Lissabon in werking treedt. Ik benadrukte dat op basis van dat Verdrag, het regionaal beleid een veel grotere directe invloed zal hebben op de burgers en dat een grotere rol zal zijn weggelegd voor lokale autoriteiten en potentiële ontvangers wat betreft het beheer van het regionale beleid, het steunen van zijn synergie en het versterken van de ontwikkeling van territoriale cohesie, met inbegrip van plattelandsgebieden. Ik wees er verder op dat regionaal ontwikkelingsbeleid een van de eenvoudigste en flexibelste communautaire instrumenten is om het hoofd te bieden aan crises zoals de crisis die we momenteel meemaken. Regionaal beleid helpt bijvoorbeeld om werkloosheids- en investeringsproblemen en sociale problemen op te lossen. Op voorwaarde dat het op een professionele en transparante manier wordt uitgevoerd, is het regionaal beleid een sterke pijler van de EU. We zullen in de toekomst veel op die pijler moeten steunen en zijn effectiviteit verbeteren want hij vormt een belangrijke band tussen de Europese burgers en de Europese instellingen.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Wat zijn de basisdoelstellingen van het microkredietinitiatief? Het stimuleren van de ontwikkeling van dit instrument en het creëren van een gunstige institutionele en zakelijke omgeving, het helpen van financiële, niet-bancaire instellingen om hun capaciteit te vergroten, het bereiken van groei en duurzame ontwikkeling en het waarborgen van het vertrouwen van de private kapitaalmarkt.

Het verslag van de heer Becsey is gericht op de mogelijkheden die microkredieten bieden om achtergestelde groepen te integreren in de arbeidsmarkt. Door diverse maatregelen en initiatieven te coördineren in deze context, zou de Europese Commissie een algemeen Europees kader moeten opstellen, met specifieke parameters, inclusief voor financiële, niet-bancaire microkredietinstellingen.

Het stimuleren van ondernemerschap leidt tot een groter concurrentievermogen en een kenniseconomie van hogere kwaliteit, overeenkomstig de vernieuwde Lissabon-strategie.

VOORZITTER: LUISA MORGANTINI

Ondervoorzitter

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw Hübner, ik betreur het dat de Raad en de Commissie nog geen concrete definitie voor de territoriale cohesie hebben opgesteld. Het Franse voorzitterschap heeft hiertoe een poging ondernomen, en daar ben ik verheugd over. Het Parlement zal erop blijven aandringen dat deze doelstelling wordt gerealiseerd zodra het Verdrag van Lissabon in werking treedt en dat de inhoud ervan zo snel mogelijk duidelijk wordt omschreven.

Ik hoop, op basis van het uitstekende verslag van de heer van Nistelrooij, dat de territoriale cohesie de juridische basis zal vormen voor een harmonieuze ontwikkeling in alle regio's van de Unie, waarbij optimaal gebruik zal worden gemaakt van de specifieke kwaliteiten van elke Europese regio. Het is absoluut noodzakelijk het communautaire beleid beter te coördineren om de impact van de lokale interventies te vergroten.

Territoriale cohesie houdt niet in dat we ons uitsluitend richten op regio's met een permanente achterstand. De inspanningen moeten juist gericht zijn op de polycentrische ontwikkeling van de Europese Unie als geheel, waarbij rekening wordt gehouden met het eigen karakter van elke regio en de diversiteit wordt behouden. Deze nieuwe strategie is voor de ultraperifere regio's, denk ik, het overwegen waard om ze een duurzame en evenwichtige groei te garanderen.

In dit licht wil ik de rapporteur bedanken dat hij in de compromisamendementen verzoeken heeft overgenomen die betrekking hebben op de specifieke uitdagingen van de ultraperifere regio's ten aanzien van bereikbaarheid en concurrentievermogen, wat vitale aspecten zijn van de territoriale cohesie.

Bij het lezen van de recente mededeling van de Commissie, getiteld "De ultraperifere regio's: een troef voor Europa", zag ik dat de Commissie alle aanbevelingen ten aanzien van een beter bestuur op het gebied van het cohesiebeleid wil toepassen op de ultraperifere regio's, waardoor deze een voorbeeld vormen van de territoriale cohesie in de praktijk.

Ik hoop dat de raadpleging van de overzeese gebieden, de *États-généraux de l'Outre-Mer*, die binnenkort in Frankrijk van start gaat, dit voorbeeld zal volgen en de belangrijkste pijlers van het Europese territoriale beleid voor de ultraperifere gebieden, waarvan de toegevoegde waarde onomstotelijk vaststaat, in belangrijke mate zal overnemen.

Tot slot wil ik uiteraard mijn dank uitspreken aan alle rapporteurs.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Om de uitdagingen waarmee de Europese Unie te maken heeft het hoofd te bieden, moeten we er alles aan doen om de economische verschillen en de verschillen in levensstandaard binnen en tussen bepaalde regio's consequent op te heffen. In het kader hiervan moet het cohesiebeleid zich in de toekomst op zijn oorspronkelijke doelstelling richten, dat wil zeggen: structurele veranderingen teweegbrengen in regio's die te kampen hebben met economische en sociale problemen.

Om in de toekomst effectiever te zijn, moeten we ons concentreren op gebiedseenheden die zijn afgestemd op de uitdagingen in kwestie. We moeten de bestaande vormen van economische samenwerking herstructureren, waarbij macroregio's een belangrijke rol kunnen spelen.

Tegelijkertijd moeten we ook de armoede die is geconcentreerd in bepaalde gebieden oprecht onder ogen zien. Als we echte veranderingen in gang willen zetten, moeten we ons concentreren op het niveau waarop het probleem zich aandient, oftewel: er zijn gerichte, complexe maatregelen nodig op het niveau onder het regionale niveau. Het is niet voldoende om projecten te financieren; er is een geïntegreerde benadering nodig waarbij alle fondsen worden betrokken, zodat er wezenlijke hulp kan worden geboden aan de meest weerloze burgers binnen de Europese Unie.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Dames en heren, het cohesiebeleid is een van de fundamentele componenten van de Europese Unie. Gedurende tientallen jaren weerspiegelde het de algemene wens van Europese burgers van een betere toekomst met een hogere kwaliteit van leven en arbeid.

De resultaten van het cohesiebeleid laten zien dat het een van de meest succesvolle beleidsvormen van de EU is. Tegenwoordig behoren lidstaten die in het verleden minder ontwikkeld waren in verhouding tot het EU-gemiddelde, tot de meest ontwikkelde staten ter wereld. Deze beginselen helpen om de effectiviteit van het cohesiebeleid te tonen en om nieuwe staten te motiveren die tot de EU zijn toegetreden, zoals bijvoorbeeld mijn land, Bulgarije.

De Bulgaren hebben lang gewacht op het volledig lidmaatschap van de Europese Unie en richten hun hoop nu terecht op de mogelijkheden die worden geboden door de structuur- en cohesiefondsen. Ik denk dat ik namens ons allen spreek wanneer ik commissaris Hübner bedank voor haar enorme inspanningen op het gebied van regionale ontwikkeling en voor haar doorslaggevende steun voor het cohesiebeleid.

De vijf verslagen van de Commissie regionale ontwikkeling benadrukken ook de inzet van het Europees Parlement voor de lange termijn voor een krachtig, effectief cohesiebeleid. Dames en heren, we zien ons niet alleen voor een financiële crisis gesteld, maar moeten nu ook de problemen oplossen die voortvloeien uit klimaatverandering, demografische veranderingen, energie-efficiëntie, excessieve verstedelijking, migratie en andere kwesties.

Al deze kwesties vereisen een krachtige, geconsolideerde respons van de Europese Unie. Daarom moet het cohesiebeleid worden gebruikt als aandrijfkraft voor de veranderingen die we moeten doorvoeren. Een dergelijke uitdaging waar de EU mee te maken krijgt is bijvoorbeeld de verminderde externe afhankelijkheid van olie en gas.

Dames en heren, het cohesiebeleid en de structuurfondsen zijn altijd meer geweest dan een eenvoudig gebaar van Europese solidariteit. Ze zijn in feite onderdeel van een voor alle partijen gunstig systeem, dat kan worden gebruikt om nieuwe markten te creëren en om nieuwe commerciële betrekkingen aan te gaan. Tot slot wil

ik nog zeggen dat elke burger het recht heeft om te profiteren van het cohesiebeleid. Dit geldt uiteraard ook voor de burgers in mijn land, die een betere kwaliteit van arbeids- en leefomstandigheden verdienen.

Jamila Madeira (PSE). - (PT) Mevrouw de Voorzitter, beste collega's, op de allereerste plaats zou ik iedereen willen danken voor het verrichte werk.

Het groenboek bepleit drie zaken – concentratie, verbinding en samenwerking – die oplossingen kunnen aanreiken in verband met een aantal obstakels voor de harmonieuze ontwikkeling van de Unie. Daarbij wordt gedacht aan de negatieve effecten van de concentratie van economische activiteiten, ongelijke toegang tot markten en diensten ten gevolge van de afstand en verschillen, onder meer ten gevolge van grenzen, tussen de lidstaten (met name de meest benadeelde) en ook tussen regio's.

Daarom moeten we de synergie tussen deze beleidsvormen verbeteren met efficiënte evaluatiemethoden voor de territoriale effecten van het beleid. Juist om die reden heb ik altijd het vastleggen van aanvullende kwaliteitsindicatoren bepleit met als doel het bedenken en uitvoeren van dienovereenkomstig beleid in het veld te verbeteren, waarbij rekening gehouden wordt met de verschillende specifieke territoriale kenmerken.

Vooralsnog is het BBP het enige criterium om te bepalen of men in aanmerking komt voor steun uit de structuurfondsen.

Het definiëren van aanvullende indicatoren en het maken van territoriale beoordelingen moeten echter niet leiden tot meer bureaucratie of vertraging maar juist tot vereenvoudiging van de toepassing van nieuw beleid en nieuwe acties ten gunste van territoriale cohesie.

Tot slot wijs ik erop, mevrouw de Voorzitter, dat het vijfde voortgangsverslag specifiek de overgangsregio's noemt die zich bevinden tussen de "convergentieregio's" en de "regio's voor werkgelegenheid en concurrentievermogen". We mogen niet vergeten dat deze regio's een duidelijkere status behoeven, die meer zekerheid en stabiliteit verschaft voor hun ontwikkeling

Iosif Matula (PPE-DE). - (RO) Ik wil alle rapporteurs bedanken voor de presentatie van het pakket maatregelen voor regionale ontwikkeling. Ik wil in het bijzonder de heer Van Nistelrooij feliciteren met zijn uitzonderlijke inspanningen. Hij is erin geslaagd om in de ontwerpresolutie duidelijk te maken dat de lidstaten maatregelen moeten nemen om territoriale cohesie te bewerkstelligen.

Bovendien wordt in het groenboek eveneens onderstreept dat niet alleen sociale en economische cohesie maar ook territoriale cohesie tot de hoofddoelstellingen van de Europese Unie behoort. De Europese regio's zullen zich uit elkaar ontwikkelen als er geen coördinatie plaatsvindt door middel van een gemeenschappelijk EU-beleid.

Territoriale cohesie is van doorslaggevend belang in het Europees integratieproces en in het streven naar regionale convergentie. Mijns inziens moet zowel nu als in de toekomst bijzondere aandacht worden besteed aan de convergentieregio's, zodat de huidige grote verschillen zo spoedig mogelijk aanzienlijk kunnen worden vermindert.

In mijn land, Roemenië, is weliswaar aanzienlijke vooruitgang gemaakt in de regionale ontwikkeling maar toch worden wij nog steeds geconfronteerd met ongelijkheden zowel binnen als tussen de regio's, en tussen het platteland en de stedelijke gebieden.

Een evenwichtige, duurzame regionale ontwikkeling vereist dat de specifieke hulpbronnen voor elk afzonderlijk gebied effectief worden gebruikt. Een van de hoofdkenmerken van bijvoorbeeld West-Roemenië is dat er talloze geothermische waterbronnen zijn. Als deze regio voldoende middelen toegewezen krijgt om een alternatieve bron voor elektriciteitsproductie te creëren en het geothermisch water te gebruiken, zullen er nieuwe banen en talloze economische baten ontstaan.

Ik ben van mening dat het vandaag besproken pakket ook voor Roemenië van bijzonder belang is.

Andrzej Jan Szejna (PSE). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, het cohesiebeleid is de belangrijkste pijler van het integratieproces. Een goed werkend cohesiebeleid is een noodzakelijke voorwaarde voor de verwezenlijking van sociale, economische en territoriale cohesie in de Europese Unie. Een van de grootste uitdagingen waar we momenteel voor staan is het snel hervormen van de basis waarop ons beleid steunt en het vereenvoudigen en flexibeler maken van de complexe procedures voor de tenuitvoerlegging van projecten, evenals van de financieringsregels.

De ontwikkeling van een interregionaal concept en de uitwisseling van goede praktijken zijn onderdeel van de plannen voor een hervorming van het cohesiebeleid en vullen dat beleid uitstekend aan. Daarom moet de Europese Commissie zo spoedig mogelijk met een concreet voorstel komen met betrekking tot de mogelijkheid voor instanties die projecten uitvoeren om ervaringen uit te wisselen.

Naar mijn mening hoeft geen van de hier vertegenwoordigde lidstaten ervan te worden overtuigd dat de structuurfondsen in een economische en financiële crisis een essentieel instrument voor het stimuleren van de economie op regionaal niveau vormen. Daarom is het belangrijk om de procedures te vereenvoudigen en sneller financiële middelen aan de economieën van de lidstaten beschikbaar te stellen. Europese projecten zijn een manier om nieuwe en duurzame banen te scheppen en vormen een kans voor de gebieden die het het moeilijkst hebben, voor de armste regio's van de Europese Unie.

Het cohesiebeleid moet ook een instrument zijn om nieuwe uitdagingen het hoofd te bieden, zoals een gemeenschappelijk energiebeleid en de klimaatverandering.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, het cohesiebeleid wordt vaak beschouwd als het beste voorbeeld van solidariteit binnen de Europese Unie. Het wegwerken van de verschillen in ontwikkeling tussen de afzonderlijke landen en regio's van de Gemeenschap is in het belang van de hele EU. In mijn visie wordt in het Groenboek van de Commissie een accurate diagnose gegeven van de uitdagingen waarmee het cohesiebeleid van de EU wordt geconfronteerd.

De Commissie wijst ook op de noodzaak om regio's met een speciaal geografisch karakter te steunen, zoals berggebieden en gebieden met ongunstige agrarische omstandigheden, die afdoende steun verdienen. Met name is het belangrijk dat we de steun voor plattelandsgebieden coördineren en goed plannen. Deze gebieden worden gekenmerkt door een lager niveau van economische ontwikkeling, een lagere bevolkingsdichtheid, inadequate toegang tot allerlei publieke diensten en beperkte kansen op werk buiten de landbouw. Ook bestaan er grote ongelijkheden tussen deze gebieden in de lidstaten zelf. Wanneer we rurale en stedelijke gebieden met elkaar vergelijken, zijn deze ongelijkheden zelfs nog groter.

De geplande toename van de middelen voor plattelandontwikkeling in de huidige financiële vooruitzichten is hevig bekritiseerd. Ik wil iedereen eraan herinneren dat plattelandontwikkeling en de financiering van dit beleid helpen om deze gebieden in leven te houden en om de levens van de inwoners van deze gebieden gemakkelijker te maken. Samenvattend zou ik willen zeggen dat het document van de Commissie, de verslagen en het debat van vandaag allemaal een stap in de goede richting zijn.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). - (PT) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, beste collega's, om te beginnen feliciteer ik mevrouw Krehl en de heer Van Nistelrooij met hun verslagen en open houding tegenover de bijdragen van collega's. Hun verslagen erkennen het belang van beste praktijken. Die vormen een factor voor het ontwikkelen van synergie, met name op het vlak van milieu, energie en werkgelegenheid, en leggen een band tussen het debat over territoriale cohesie en het debat over de toekomst van de cohesie in de Europese Unie.

Ik ben het eens met de beoordeling in het Groenboek, deel de analyse van het concept territoriale cohesie en onderschrijf de aanbevelingen in de verslagen met het oog op de toekomst van territoriale cohesie. Bij de aanbevelingen denk ik met name aan de definitie van territoriale samenwerking, de publicatie van een witboek over territoriale cohesie, de versterking van het doel van Europese territoriale cohesie, het integreren van territoriale cohesie in de toekomstige definitie van alle communautaire beleidsvormen, het vastleggen van aanvullende kwaliteitsindicatoren, de beoordeling van de territoriale effecten van het communautaire beleid en het voorstel voor middelen om synergie te creëren tussen territoriaal en sectoraal beleid, het ontwerpen van een nieuwe overkoepelende strategie voor regio's met specifieke geografische kenmerken, met name de ultraperifere regio's, het opzetten van een meeromvattend systeem voor geleidelijke overgangssteun aan de zogenaamde overgangsregio's en het creëren van territoriaal bestuur dat aansluit bij het Europees, nationaal, regionaal en plaatselijk niveau.

Ik vraag derhalve aan mijn collega's deze verslagen te steunen en aan de lidstaten en de Commissie om er het vereiste gevolg aan te geven.

Maria Petre (PPE-DE). - (RO) Allereerst ben ik blij met het idee om een substantieel debat te voeren over cohesie. Ik wil alle collega's gelukwensen met hun inspanningen en met de voorstellen die zij hebben gedaan.

Ik wil graag enkele opmerkingen maken over een aantal onderwerpen, en ik begin met territoriale cohesie. De fundamentele vraag is hoe men een harmonieuze ontwikkeling van alle gebieden van de Europese Unie

en een partnerschap tussen stedelijke en plattelandsgebieden kan garanderen en aldus een eind kan maken aan het verlies van grondgebied en kan reageren op de ontvolking van de plattelandsgebieden. Zonder een definitie van territoriale cohesie – waar het Europees Parlement nog op zit te wachten – is het geïntegreerd concept van economische, sociale en territoriale cohesie de basis voor het toekomstig regionaal beleid van de EU en voor het formaat van de structuurfondsen na 2009.

Wat het verslag-Krehl betreft kan ik instemmen met alle daarin opgenomen voorstellen. Het verslag geeft steun aan de Europese regio's en vermeldt dat de hinderpalen moeten worden weggewerkt en de procedures moeten worden vereenvoudigd. Ook wordt hierin gesproken over stabiliteit op lange termijn en voorgesteld om striktere werkwijzen vast te stellen voor de uitwisseling van beproefde methoden tussen de regio's.

Wat de stedelijke dimensie van het cohesiebeleid betreft, weten wij dat er geen gemeenschappelijke definitie van "stedelijk" bestaat. Wij weten eveneens dat er in Europa grofweg 5 000 steden zijn met minder dan 50 000 inwoners. Roemenië heeft een groot aantal van dergelijke nederzettingen. Ik geloof dan ook dat wij behoefte hebben aan een ontwikkelingsmodel en over voldoende hulpbronnen moeten beschikken voor dit soort stedelijke nederzettingen. Dit zijn immers precies de gebieden zijn die niet, of onvoldoende, profiteren van de gunstige gevolgen van de polycentrische aanpak.

Geïntegreerde duurzame stadsontwikkeling maakt deel uit van territoriale cohesie en volgens het nieuwe Verdrag zal deze gezamenlijk moeten worden beheerd door de lidstaten en de EU. De lokale en regionale autoriteiten moeten voorbereid zijn op deze aanpak, die reeds zijn beslag heeft gevonden als meerlagig bestuur. Ik geef steun aan het idee van een verplichte minimumtoewijzing van 1 000 euro per inwoner, in tegenstelling tot het oorspronkelijk bedrag van 500 euro.

Francisca Pleguezuelos Aguilar (PSE) – (ES) Mevrouw de Voorzitter, ik zou alle rapporteurs van het verslag over microkredieten willen gelukwensen met hun geweldige werk. Ze hebben het initiatief van de Commissie beslist verbeterd.

Naar mijn idee kunnen we op basis van de hier vastgelegde aanbevelingen de microkredietsector in de Europese Unie van een echt kader voorzien. In tal van ontwikkelingslanden, net als in sommige Europese landen, is microkrediet een succes, niet alleen als mechanisme voor het bevorderen van de economische activiteit, maar ook als instrument voor het bestrijden van sociale uitsluiting en het creëren van werkgelegenheid. Het was alleen nog niet in een communautair kader geplaatst. Ik denk dat we nu de gelegenheid hebben om dat te doen, vooral ook gezien de huidige economische en financiële situatie.

In dat opzicht is het van prioritair belang dat de hier voorgestelde initiatieven versterkt worden, maar daarbij mag het niet blijven. De financiering van deze regelingen om het microkrediet te ondersteunen, moeten verhoogd worden. Microkredieten moeten beschikbaar zijn voor mensen en bedrijven die geen toegang hebben tot leningen, en in dit verband, mevrouw de Voorzitter, zou ik willen wijzen op het voorbeeld van de Europese garantie voor microkredietleningen als instrument om die toegang te vergemakkelijken, een voorstel dat in dit verslag is opgenomen.

Ten slotte twijfel ik er niet aan dat we hiermee de basis leggen voor het creëren van een evenwichtig kader in de Europese context om de microkredietsector te stimuleren.

Silvia-Adriana Țicău (PSE) – (RO) In 2010 gaan de Commissie en de lidstaten de methode voor het gebruik van de structuurfondsen en de mate van kredietopneming herzien. Ik doe een beroep op de lidstaten om de prioriteiten waarvoor zij de structuurfondsen willen gebruiken, zorgvuldig te herzien.

Mijns inziens moeten stedelijke mobiliteit, plattelandsontwikkeling, energie-efficiëntie van gebouwen en ontwikkeling van vervoersinfrastructuur deel gaan uitmaken van de prioriteiten van de lidstaten voor het gebruik van de structuurfondsen in de periode 2011-2013.

Als rapporteur voor energie-efficiëntie van gebouwen heb ik aangedrongen op een verhoging van 3 tot 15 procent van het EFRO-aandeel dat de lidstaten kunnen gebruiken voor sociale woningbouw en de verbetering van de energie-efficiëntie van gebouwen. Daarmee zouden de lidstaten meer armslag krijgen en de kans hebben om meer vaart te zetten achter de opneming van Europese kredieten voor de verbetering van de levenskwaliteit van de Europese burgers.

Met name in de huidige crisis moeten de lidstaten de overheidsmiddelen en met name de middelen van de structuurfondsen gebruiken om economische ontwikkeling en werkgelegenheid te verzekeren.

Eoin Ryan (UEN). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, allereerst wil ik de rapporteurs feliciteren die betrokken zijn bij dit zeer belangrijke verslag. Ik denk dat we door de economische crisis gedwongen worden om nog eens heel goed te kijken naar ons economisch gedrag in het verleden. Dat geeft ons dan weer de gelegenheid om te leren van onze gemaakte fouten. Ik denk dat we, toen onze economieën niet te stoppen waren, we helaas enkele groepen hebben achtergelaten.

Het bespreken en verbeteren van de toegang tot microkredieten geeft ons de mogelijkheid om die fouten uit het verleden te herstellen. Door het kader voor microkredieten te hervormen kunnen we onze economieën vanuit de gemeenschap weer helpen versterken en opbouwen. In Ierland is in dit opzicht al enig prijzenswaardig werk verricht. In mijn eigen kieskring Dublin zijn er vier ondernemingsbesturen die sinds 1993 zijn ingesteld, en zij hebben op lokaal niveau steun verleend aan micro-ondernemingen in de stad en het graafschap Dublin. De Association of County and City Boards (vereniging van graafschaps- en stadsbesturen) in Ierland heeft eerder dit jaar een eigen financieel stimuleringspakket aangekondigd, gericht op het steunen van 3 000 ondernemingen in heel Ierland, en het creëren van 15 000 nieuwe banen. Het project omvat ook opleiding voor bijna 50 000 mensen.

Op Europese schaal is dit niet veel, maar onze micro-ondernemingen in Dublin en Ierland zijn van enorme betekenis. Ik hoop oprecht dat we als gevolg van dit uitstekende verslag een zinvolle en gecoördineerde actie op gemeenschapsniveau zullen zien ter ondersteuning van het werk van onschatbare waarde dat hier wordt uitgevoerd door en voor micro-ondernemingen op lokaal en nationaal niveau in de hele Europese Unie, omdat dit een belangrijk deel is van onze huidige economie en ook een belangrijk deel van onze toekomstige economie zal zijn.

De Voorzitter. – Mijnheer Ryan, dank u wel. Ik heb me soepel opgesteld, omdat we wat meer tijd hebben dan de regels voorschrijven.

Voordat we verder gaan met de “catch-the-eye”-procedure vestig ik de aandacht op het volgende. Deze ochtend is in het Parlement een zeer belangrijk initiatief in gang gezet. Dit initiatief, ondernomen door de heer Pöttering, heeft betrekking op een Europese organisatie met de naam FLARE, waar meer dan dertig landen bij aangesloten zijn en waarin jongeren – hoewel niet uitsluitend jongeren – zich uit alle macht inzetten voor de bestrijding van de georganiseerde misdaad en ervoor zorgen dat in beslag genomen goederen afkomstig van georganiseerde criminele verbanden voor maatschappelijke doeleinden worden gebruikt.

Hieraan is ook een bijdrage geleverd door de Voorzitter van het Europees Parlement en door de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken. Een aantal van deze jongeren, die naar mijn mening een sieraad zijn voor Europa, is thans in de zaal aanwezig. Samen met ons maken zij zich sterk voor een Europa dat niet alleen vrij is van racisme, maar ook van georganiseerde misdaad. Ik heet hen daarom van harte welkom.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). - (FR) Mevrouw de Voorzitter, ik wil alle rapporteurs van harte gelukwensen. Deze verslagen zijn van onschatbare waarde voor het nieuwe beleid. Ik betreur alleen dat in geen van de verslagen aandacht wordt besteed aan het culturele beleid.

Het cultuurbeleid is misschien wel het cohesiebeleid bij uitstek. Het is de cultuur die leidt tot cohesie binnen een regio, en men had er op zijn minst naar kunnen verwijzen, aangezien er nog geen transregionaal cultuurbeleid is opgesteld. Het kost ons altijd veel moeite om transculturele projecten te financieren omdat we geen transculturele maatschappij hebben, omdat er geen sociaal zekerheidsstelsel is dat artiesten de benodigde bewegingsvrijheid biedt om buiten de grenzen van hun eigen regio te werken. Ik wil iedereen die zich inzet voor de uitvoering van dit beleid dan ook met klem verzoeken dit belangrijke aspect niet uit het oog te verliezen; het is van belang in elk deelgebied van het Europese beleid.

VOORZITTER: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Ondervoorzitter

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, territoriale en sociale cohesie voorkomen conflicten door de oorzaken daarvan weg te nemen. Daarom zijn maatregelen om de levensstandaard in stedelijke en rurale gebieden en het niveau van de infrastructuur in de regio's naar elkaar toe te laten groeien zo belangrijk. Een ruimhartig gebruik van microkredieten is een goed instrument voor het voeren van cohesiebeleid. In deze tijd van financiële en economische crisis, waarin we allemaal manieren proberen te vinden om banen te beschermen, moeten we ons bewust zijn van de bedreigingen voor het cohesiebeleid, zoals protectionisme en discriminatie van armere regio's.

Den Dover (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, de Commissie regionale ontwikkeling en het geld dat in heel Europa wordt gestopt, vormen het belangrijkste programma van de hele Europese Gemeenschap.

Ik ken de situatie in Noordwest-Engeland en kan u zeggen hoeveel deze fondsen in de afgelopen tien jaar hebben betekend voor met name de stad Liverpool. Wanneer ik naar de toekomst kijk, zie ik dat de stad blijft groeien op basis van deze goed toegekende en goed beheerde middelen.

Ik wil vragen om meer betrokkenheid van de private sector bij de manier waarop de middelen worden toegekend, beheerd en gecontroleerd, omdat de private sector deze taken efficiënter kan uitvoeren dan de publieke sector.

Ik zou ook willen benadrukken hoe waardevol deze middelen zijn geweest voor het platteland van het Noordwesten, waar veel landbouwgebieden zijn die van essentieel belang zijn voor de gehele economie.

Tot slot steun ik de heer Becsey met betrekking tot zijn microkrediet. Dit is een zeer interessante ontwikkeling en cruciaal op dit moment in de economische situatie.

Zita Plešinská (PPE-DE). - (SK) Dames en heren, voor mij is de gecombineerde behandeling betreffende het regionaal beleid van vandaag niet alleen het belangrijkste debat van deze plenaire vergadering maar zelfs een van de belangrijkste debatten van onze zittingsperiode. Het is een kans om bij de Europese burgers een onderwerp aan te kaarten dat dicht bij hen staat, zeker met de verkiezingen van het Europees Parlement in juni in het verschiet. Het ontbreken van effectieve, eenvoudige en ongecompliceerde steun aan kleinere autoriteiten, met name op het gebied van toegang tot investeringsmiddelen, is alarmerend. Daarom denk ik dat het cohesiebeleid, en in het bijzonder een aantal operationele programma's die opnieuw zouden moeten worden geopend of zouden moeten worden herzien, op basis van deze verslagen opnieuw zullen worden geëvalueerd.

Tot slot zou ik willen zeggen dat ik er van overtuigd ben dat de aanbevelingen van het Europees Parlement in deze vijf verslagen een toegevoegde waarde zullen hebben en tegemoet zullen komen aan de verwachtingen van de Europese burgers in de steden en op het platteland die van mening zijn dat het cohesiebeleid de ontwikkeling van hun regio zal verzekeren, regionale verschillen geleidelijk zal wegwerken, kansen voor nieuwe banen zal creëren, de energie-efficiëntie van hun woningen, het transport en de technische infrastructuur zal verbeteren en een hogere levensstandaard zal verzekeren.

Sérgio Marques (PPE-DE). - (PT) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, beste collega's, in het kader van dit belangrijke debat over territoriale cohesie en het toekomstig beleid voor economische en sociale cohesie kan ik de zeer specifieke problematiek van de ultraperifere regio's (UPR's) niet onvermeld laten. De UPR's zijn vanwege het samenspel en permanente karakter van een reeks geografische factoren economisch en sociaal zeer kwetsbaar en met name in de huidige internationale crisis wordt die kwetsbaarheid sterk gevoeld.

Ik zou een oproep willen doen aan de Europese Commissie, en in het bijzonder tot commissaris Hübner, om zeer speciale aandacht te schenken aan de effecten van de huidige crisis in de ultraperifere regio's. Een beoordeling van deze effecten in alle ultraperifere regio's, met name op het toerisme, de bouw en de stijging van de werkloosheid, zou van belang zijn om een specifiek Europees antwoord te kunnen geven voor deze regio's.

Daarom daag ik de Europese Commissie uit een Europees antwoord op de crisis voor de ultraperifere regio's voor te bereiden, dat verder gaat dan de reeds aangekondigde maatregelen in het kader van het beleid voor economische en sociale cohesie ten behoeve van de Europese regio's in het algemeen. Een specifiek Europees antwoord op de crisis voor de ultraperifere regio's ...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

De Voorzitter. - Uw tijd is om.

Volgens het Reglement, opgesteld door het Bureau, mogen ten hoogste vijf personen, elk niet langer dan één minuut, het woord voeren in dit type debat.

Naast de vijf afgevaardigden die op grond van het Reglement het woord hebben gevoerd, waren er nog zes anderen die wilden spreken. Omdat we nog wat tijd over hebben – volgens de zittingsdienst – maak ik een uitzondering en geef ik het woord aan die zes afgevaardigden. Ik verzoek hen echter met klem zich strikt

aan het onderwerp te houden en zich te beperken tot de minuut waarin de "catch-the-eye"-procedure voorziet.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Mijnheer de Voorzitter, ik stel met voldoening vast dat het Tsjechisch voorzitterschap zich inzet voor een duidelijke definitie van het cohesiebeleid waarin hulpverlening aan minder ontwikkelde regio's centraal staat. Verder zou ik graag de Commissie willen oproepen om bindende wetgeving in te dienen ter harmonisering van de regels met het oog op een goed functionerende markt voor microkredieten. Dit is niet alleen van belang in tijden van crisis, maar tevens om ervoor te zorgen dat ook burgers en kleine ondernemers die geen leningen van de traditionele banksector kunnen krijgen, betere toegang hebben tot financiële middelen. Uit de ervaringen met de consumentenkredieten blijkt duidelijk dat de Europese Unie eensgezind en doeltreffend dient op te treden, vooral wat de toezichhoudende instrumenten aangaat. Verder ben ik van mening dat de microkredieten net als het cohesiebeleid gereserveerd dienen te worden voor projecten in de onderontwikkelde regio's van de Europese Unie, alsook voor achtergestelde groepen burgers en in hoge mate innovatieve projecten overeenkomstig de Lissabondoelstellingen. Tot slot zou ik de Commissie willen wijzen op het risico van misbruik van microkredieten voor het witwassen van zwart geld. Jammer dat er nog geen concreet wetgevingsvoorstel op tafel ligt.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, als we het over EU-cohesiebeleid en over regionale ontwikkeling hebben, zouden we misschien ook naar de kandidaatlanden moeten kijken. Na mijn bezoek van afgelopen weekeinde aan Turkije, om precies te zijn het oosten van Anatolië, waarbij ik mij op de hoogte stelde van de problemen in Diyarbakir in Koerdisch gebied, raakte ik ervan overtuigd dat we ook de kandidaatlanden van de voordelen en de noodzaak van regionale ontwikkeling moeten doordringen.

Het probleem van het Koerdische gebied is niet slechts etnisch van aard, niet louter een vraag van autonomie en wat daarmee samenhangt en het is ook geen terroristisch probleem, maar veeleer een zaak van gebrekkige regionale ontwikkeling, van een ontbrekend evenwicht tussen stad en platteland. Ik denk dat we Turkije duidelijk moeten maken dat het reeds Europese cohesiepolitiek bedrijft als het hieraan werkt. Anders zal het land zich ook in dit opzicht niet rijp voor Europa weten te tonen.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - (RO) De structuurfondsen en het Cohesiefonds zijn voor ons onderwerpen van verhitte discussies. Zij zijn echter eveneens een lovenswaardige maar helaas ook slecht benutte kans. Daar zijn talloze redenen voor, die gaan van bureaucratie en zware of te kortdurende regelgeving tot moeilijke toegang en gebrek aan transparantie.

Ik kan u wel zeggen dat vele Roemeense aanvragers hun beklag doen over subsidiabiliteitsproblemen, kortdurende regels en niet te doorgronden documentatie en natuurlijk lange tijdsbestekken voor projectevaluatie.

Het verheugt mij dat ook de Europese Commissie zich rekenschap begint te geven van deze hinderpalen. De voorstellen tot wijziging van de verordeningen bevatten nu ook bepalingen die tot doel hebben de regels voor het gebruik van deze fondsen te vereenvoudigen, hetgeen erg belangrijk is in de huidige economische crisis. Dit is een eerste stap en ik hoop ervan uit te mogen gaan dat een groot deel van onze voorstellen ook door de Commissie zal worden overgenomen.

Deze problemen kunnen onder andere worden opgelost met jumelageprogramma's en programma's voor technische bijstand, maar zoals ik ook tot uiting heb gebracht in mijn amendementen op het verslag-Krehl, is er eveneens een programma op EU-niveau vereist.....

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Ljudmila Novak (PPE-DE). - (SL) De middelen uit de structuurfondsen waarmee de Europese Unie de sociale, economische en territoriale samenhang en de ontwikkeling in 268 regio's versterkt, dragen ongetwijfeld veel bij tot de verbetering van de levenskwaliteit.

Het verheugt me dat net ons Parlement ook ertoe heeft bijgedragen dat er in deze financiële perspectieven meer middelen voor die doeleinden zijn uitgetrokken dan eerst werd voorgesteld. Tegelijk vind ik het jammer, zoals ook mijn collega voordien al heeft gezegd, dat er veel te veel bureaucratische belemmeringen zijn. Soms vraag ik me af of de schuld daarvoor bij Europa of bij de nationale regeringen ligt.

Ik denk dat we in elk geval voor de oplossing van de dringende behoeften, die zowel de gemeenten als de regio's hebben, die belemmeringen moeten vereenvoudigen. Als we bovendien jongeren en vrouwen op het platteland willen houden, moeten we veel meer middelen voorzien voor plattelandsontwikkeling.

James Nicholson (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, veel van wat we hier vanochtend hebben besproken, moet worden uitgevoerd door het volgende Parlement. Daarover bestaat geen twijfel. De ontwikkeling van het platteland staat centraal bij de ontwikkeling van de plattelandseconomie, maar toen de tweede pijler werd ontworpen en enkele jaren geleden werd ingevoerd om het platteland te ondersteunen, zijn er onvoldoende middelen verstrekt om deze tweede pijler te ondersteunen. Er is nu modulatie, waarbij het extra geld van de bedrijfsstoeslagregeling voor boeren wordt weggehaald om het platteland en de plattelandseconomie te ontwikkelen.

Ik weet dat er hier een strijd op handen is. Er zijn leden die het regionale beleid, of de steun voor het platteland, willen weghalen bij DG Landbouw en willen overhevelen naar DG Regionaal beleid, wat onaanvaardbaar is voor degenen die in een plattelandseconomie leven. Dat debat hebben we lang geleden, in de jaren negentig van de vorige eeuw, gevoerd onder Ray MacSharry en dat gaan we niet nog eens doen. Ik zeg "geen denken aan". Extra financiering moet worden besteed onder landbouw en in de plattelandseconomie om kleine boeren en mensen die actief zijn op het platteland, te ondersteunen.

Francesco Ferrari (ALDE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik bedank de rapporteur voor zijn verslag. Het onderwerp hiervan is zeer gevoelig omdat het gevolgen kan hebben voor het economische systeem van de verschillende landen van de Unie. Als het nieuwe Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling aan het GLB wordt gekoppeld, kan dat positieve en negatieve aspecten hebben, afhankelijk van hoe een dergelijk fonds zal worden gebruikt.

In zeker opzicht kunnen dergelijke fondsen hierdoor doeltreffender worden gebruikt en dat is beslist goed nieuws. Ik ben het echter met de rapporteur eens dat de grens heel vaag is en dat bovendien het risico bestaat dat de fondsen alleen ter verbetering van het concurrentievermogen van de landbouw worden gebruikt, ten koste van andere sectoren op het platteland.

De plattelandsgebieden hebben immers sterke investeringen nodig voor het herstel van de economie, structurele investeringen en investeringen in de landbouw en voedingsproductie, scholing van jonge boeren, die de motor vormen van de plattelandseconomie, en ook scholing van vrouwen die in dergelijke gebieden leven en investeringen in de informaticasector om jongeren vertrouwd te maken met de nieuwe technologieën. Nu bestaat het gevaar dat de fondsen verkeerd zullen worden gebruikt.

Daarom blijf ik ervan overtuigd dat het gezonde verstand de boventoon moet voeren om te voorkomen dat de fondsen op een slechte manier worden toegekend, want de impact van de plattelandseconomie op Europa kan zeer groot zijn.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, in de huidige economische crisis wint het cohesiebeleid alleen maar aan belang, omdat de structuurfondsen die in het kader van dit beleid beschikbaar zijn effectieve instrumenten kunnen zijn om de economie op regionaal niveau te stimuleren. Concentratie op activiteiten die de groei stimuleren, zoals uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling, innovatie en instrumenten waarmee actief banen worden geschapen moeten de Europese economie een stimulans geven en voor een terugkeer naar groei zorgen. Ik ben het ook eens met het toewijzen van additionele middelen voor een betere toegang tot internet in rurale gebieden.

Danuta Hübner, lid van de Commissie. - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb twee minuten gespaard uit mijn inleidende opmerkingen om meer tijd te hebben om nu op alle vragen te antwoorden. Ik betreur het dat ik niet alle vragen kan beantwoorden, maar ik heb alle bilaterale uitwisselingen die we het afgelopen jaar hebben gehad, in Brussel of tijdens mijn bezoeken aan uw kiesdistricten, zeer gewaardeerd. Ik nodig u uit om deze dialoog met ons voort te zetten in de Commissie. Ik wil u bedanken voor dit werkelijk goede en oprechte debat vandaag.

We moeten het potentieel van al het Europese en nationale beleid volledig en verstandig benutten, om er voor te zorgen dat de Europese Unie als economie en als maatschappij economisch, sociaal en politiek sterker uit deze crisis komt, met solide funderingen voor duurzame ontwikkeling op de lange termijn. Ik heb het gevoel dat het vandaag gevoerde debat bevestigt dat het Europese cohesiebeleid een rol moet spelen in dit proces, zowel vandaag als morgen. Het is onze gemeenschappelijke taak om te waarborgen dat het potentieel van het cohesiebeleid, het vermogen om duurzame ontwikkeling en banen te bieden, volledig en verstandig wordt benut in deze nieuwe wereldwijde context. Ik denk dan niet alleen aan de crisis, maar ook aan alle bekende uitdagingen die we jaren geleden hebben aangewezen als belangrijke uitdagingen voor Europese ontwikkeling.

Het steunen van een duurzaam concurrentievermogen is de meest effectieve manier om cohesie in de Europese Unie te bereiken. In deze context moeten we het cohesiebeleid gebruiken om ons te richten op factoren als toegang tot financiering door het midden- en kleinbedrijf. We moeten ook kwesties behandelen als betere toegang tot openbare diensten die de inzet en productiviteit moeten verbeteren en dus bijdragen aan meer gelijke kansen.

Zoals sommigen van u hebben benadrukt, zijn we in de afgelopen jaren gezamenlijk tot het inzicht gekomen dat het aanpakken van nieuwe uitdagingen duidelijk een geïntegreerde plaatselijke benadering vereist, een benadering die het gebruik van middelen optimaliseert en waarbij eveneens alle partners op regionaal en lokaal niveau worden gemobiliseerd, zowel op nationaal als op Europees niveau, zodat we actief zijn op alle niveaus van Europees beleid.

Met betrekking tot het partnerschapsbeginsel zou ik willen benadrukken dat dit vanaf de allereerste dag van mijn ambtstermijn een belangrijk doel is geweest, en de Commissie heeft veel geïnvesteerd om een echt partnerschapsbeginsel en cohesiebeleid tot stand te brengen, iets dat daadwerkelijk wordt gebruikt in het veld. Vlak na de onderhandelingen hebben we een volledige beoordeling gemaakt van de manier waarop het partnerschapsbeginsel en het proces om beleidsprogramma's te ontwerpen, zijn uitgevoerd door de lidstaten en de regio's. We wilden niet alleen de formele aanwezigheid van partnerschapsbeginselen, dus we hebben ook met partners gewerkt, en hen geholpen om hun vermogen op te bouwen om echte partners in het beleidsmanagementsysteem te zijn, en we reageren vrij efficiënt op signalen die we vanuit het veld krijgen dat het beginsel niet wordt gerespecteerd in de afzonderlijke lidstaten. Ik heb zojuist een vergadering over dit onderwerp gehad met ngo's uit een van de lidstaten in midden-Europa.

Ik ben het ook volledig eens met diegenen die zeggen dat het cohesiebeleid niet geïsoleerd werkt en mag werken; dat we de synergie en coördinatie moeten versterken tussen het cohesiebeleid en al het andere beleid: sectorbeleid, nationaal beleid of Europees beleid. En dat is niet alleen om overlapping of duplicatie te voorkomen, maar ook om gebruik te maken van de synergie die voortkomt uit een goede coördinatie tussen de verschillende vormen van beleid. Natuurlijk vormen de plattelandsontwikkeling en het regionaal beleid een uitzonderlijk voorbeeld van de noodzaak van een zeer goede coördinatie en het gebruik van synergie tussen twee vormen van beleid.

Een ander voorbeeld kan het concurrentievermogen zijn en de noodzaak om rekening te houden met de beperkingen van een koolstofarme economie en klimaatverandering met betrekking tot investeringen in de infrastructuur. Ik zou zeer sterk willen benadrukken dat we veel hebben geïnvesteerd in het groener maken van het Europees cohesiebeleid. We hebben de doelen vastgesteld met betrekking tot de klimaatverandering, energie-efficiëntie en hernieuwbare energie voordat het grote debat over klimaatverandering in de Europese Unie losbarstte. Op dit moment gaat een derde van de financiering van het cohesiebeleid rechtstreeks naar groene investeringen op alle gebieden in ons leven. We hebben nog onlangs 4 procent extra toegevoegd aan het beleid, die moet worden gebruikt voor energie-efficiënte huisvesting en het gebruik van hernieuwbare energie waardoor we deze uitdaging beter kunnen benadrukken.

Wat ook duidelijk uit het debat komt is dat we behoefte hebben aan zowel continuïteit als hervormingen bij het overbrengen van het beleid. Op het gebied van continuïteit zou ik zeer sterk willen benadrukken dat deze meerjaarlijkse programmering, additionele financiële middelen, gedeeld beheer en partnerschapsbeginselen een grote Europese waarde vertegenwoordigen waarvoor we moeten blijven zorgen. Maar er is ook die behoefte aan verandering om een beter evenwicht te vinden tussen de eisen van financieel beheer en controle en de taken om goede resultaten te bereiken en het beleid goed uit te voeren. We moeten ongetwijfeld een eenvoudiger, efficiënter en effectiever uitvoeringsmechanisme instellen en de administratieve complexiteit en administratieve lasten verminderen.

De afgelopen maanden hebben we met uw grote steun gewerkt aan deze uitdaging. Afgelopen december lag er al een eerste amendement op artikel 55, en over een week stemmen we over het belangrijkste stuk van de vereenvoudigingsvoorstellen. De taskforce die we met de lidstaten hebben ingesteld voor de vereenvoudiging van beleid, gaat verder met haar werk, en eind mei zal er een nieuw voorstel liggen, hopelijk nog steeds betrekking hebbend op deze periode.

Ik ben het met u eens dat, als het beleid effectiever moet zijn, we ons dan ook meer moeten richten op resultaten, betere controle en een evaluatiecultuur. We blijven hieraan werken. Ik stel uw steun voor financiële instrumentering zeer op prijs. We liggen op schema, maar er kan zeker meer worden gedaan. Met betrekking tot financiële instrumentering, dat nu een van de belangrijkste instrumenten is die het midden- en kleinbedrijf aan toegang tot krediet helpt via JEREMIE en nu ook via JASMINE voor microkredieten, wil ik u er ook op

wijzen dat we dit proces zijn begonnen lang voordat deze crisis toesloeg. Het beleid is dus redelijk goed voorbereid op deze moeilijke tijden.

Sommigen van u hebben het over het transparantie vraagstuk gehad. Ik wil u er hier aan herinneren dat we voor deze nieuwe periode 2007-2013 nieuwe regels hebben. We hebben de verplichting om het publiek te informeren over alle begunstigden, dus we hopen dat we met deze transparantie verplichtingen ook een belangrijke verandering zullen zien met betrekking tot de bewustwording van burgers en de integriteit van het hele proces.

Heel even kort over cultuur, omdat dit als belangrijk element werd genoemd: we zijn ons er volledig van bewust, en ik zie het ook tijdens mijn reizen, dat zowel regio's als steden belangrijke spelers zijn op cultureel gebied in Europa. Cultuur speelt ook een belangrijke economische rol in de ontwikkeling van regionale ontwikkeling. We hebben dit erkend in het kader van het Europees cohesiebeleid. We hebben vele regionale en lokale stedelijke strategieën waarbij cultuur met succes is geïntegreerd in ons beleid.

Ik wil u ook vertellen dat de Commissie binnenkort een onafhankelijk onderzoek start naar de bijdrage van cultuur aan lokale en regionale ontwikkeling, dat hopelijk begin volgend jaar wordt afgerond. Hierdoor krijgen we een betere kennisbasis, zodat we cultuur nog beter kunnen inpassen in Europees beleid.

Tot slot ben ik erg blij met al uw opmerkingen, niet alleen over het verslag, maar ook wat u hier hebt laten zien als uw zorgen en ideeën voor de toekomst. Ik zal de meeste boodschappen opnemen in mijn oriëntatiedocument dat ik eind mei aan de Raad zal aanbieden. We voltooiën ook het onafhankelijk onderzoek door een groep onderzoekers en deskundigen onder leiding van professor Fabrizio Barca. Dit wordt eind april openbaar gemaakt. De definitieve officiële beoordeling van het advies over het Groenboek inzake territoriale cohesie wordt bekendgemaakt in ons zesde tussentijdse cohesieverslag dat tegen eind juni door de Commissie wordt aangenomen.

Constanze Angela Krehl, rapporteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, staat u mij toe aan het eind van dit debat twee opmerkingen te maken.

Het publiek staat sterk ambivalent tegenover het Europese structuurbeleid. Voor sommigen spreekt het vanzelf dat ze steun krijgen en naar hun mening zijn alleen de administratieve drempels daarvoor te hoog. Voor anderen, waaronder ook enkelen uit ons midden, lijkt het vooral de deur naar fraude open te zetten. Geen van beide opvattingen klopt!

Voor mijn fractie is solidariteit van werkelijk belang, maar die dient wel steeds goed gemotiveerd te zijn en van twee kanten te komen. Maar het is ook niet zo dat doelcorporaties, gemeenten of organisaties die projectsubsidie aanvragen erop uit zijn de Europese Unie te bedriegen. Ingewikkelde procedures veroorzaken vaak fouten, maar geen fraude. Daarom moeten we aan de praktijk wat veranderen.

Het tweede punt waarop ik in zou willen gaan, is dit: het cohesiebeleid is ontegenzeggelijk een belangrijk onderdeel van het Europese beleid en we hebben het eens te meer nodig, nu we door klimaatverandering, economische crisis en globalisering voor grote uitdagingen gesteld worden, evenals door demografische en arbeidsmarktontwikkelingen. Met het oog op de toekomst moet het Europees Parlement het cohesiebeleid toesnijden op de behoeften van de Europese regio's en de verslagen waarover we zojuist gedebatteerd hebben vormen daarvoor een goede grondslag. Langs deze weg kan de gehele Europese Unie een meerwaarde krijgen, al mogen we bij de herziening van het structuurbeleid niet de indruk wekken alsof dit instrument alle problemen van deze Europese Unie op zou kunnen lossen. Laten we ons dus tot onze eigenlijke taak beperken. Ik dank u zeer.

Oldřich Vlasák, rapporteur. – (CS) Mevrouw de commissaris, dames en heren. Ik zou graag op deze plaats nog eens alle oproepen en beleefde verzoeken nog eens op een rijtje willen zetten, die het Europees Parlement aan zijn partners, de Europese Commissie en de lidstaten, zal richten zal indien dit verslag wordt goedgekeurd.. Het is allereerst zonder enige twijfel noodzakelijk te kijken naar de doeltreffendheid van de opname van het Urban-initiatief in de hoofdstroom van het cohesiebeleid. De verschillende mogelijkheden dienen tegen het licht gehouden te worden en er moet gekeken worden of en in hoeverre de burgemeesters en andere ambtsdragers tevreden zijn met de inzet van de Europese gelden in de stedelijke gebieden. Geïntegreerde planning, overdracht van bevoegdheden - de zogeheten subdelegatie - of de financieringsinstrumenten, dat zijn allemaal instrumenten waarbij het uitermate wenselijk zou zijn indien de Commissie zich op zijn minst via het uitbrengen van aanbevelingen of met het presenteren van goede praktijken actiever bij het geheel betrekken zou. Tevens is het noodzakelijk dat het cohesiebeleid, en dan niet alleen de stedelijke dimensie ervan, verder vereenvoudigd wordt. Zo kan er voor de lange termijn bijvoorbeeld gedacht worden aan

samenvoeging van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en het Europees Sociaal Fonds. Niet in de allerlaatste plaats is het van cruciaal belang dat de Commissie op regelmatige basis het effect van al het beleid op het leven in de stad meet en analyseert, en tegelijkertijd direct met de steden in gesprek is over de doeltreffendheid van het beleid. In dit verslag worden de Commissie en de lidstaten dan ook opgeroepen om een Europees platform op hoog niveau in te richten voor stedelijke ontwikkeling om ook op het gebied van het stedelijk beleid de open coördinatiemethode toe te passen zoals die reeds op ander vlak, zoals bijvoorbeeld de sociale cohesie, toegepast wordt. Verder doet het verslag de oproep om de stedelijke gebieden in het kader van het initiatief "Regio's voor economische verandering" te versterken en verder te laten ontwikkelen en het project Urban Audit regelmatig te actualiseren. Het is zonder geloofwaardige vergelijkende statistische gegevens namelijk niet mogelijk onze besluiten te baseren op ter zake doende data. De Europese fondsen zijn een van de meeste zichtbare uitingen van de Europese integratie. Daarom is het nodig dat we niet alleen nu voor de verkiezingen maar ook daarna de daadwerkelijke ontvangers van de structurele hulp, namelijk onze medeburgers en onze kiezers, meer betrekken in het debat over de gewenste gedaante van het cohesiebeleid.

Wojciech Roszkowski, rapporteur. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, het onderwerp dat in mijn verslag aan de orde is gesteld, is zeer specifiek, maar tevens uiterst belangrijk voor een optimaal gebruik van EU-middelen vanuit het oogpunt van cohesie, zowel in traditionele zin als in de zin van territoriale cohesie.

Duurzame groei is een uiterst ingewikkeld thema. We moeten derhalve iedere poging om deze doelstelling op eenvoudiger wijze te bereiken verwelkomen. Tot op heden is het concept van territoriale cohesie echter nog niet nauwkeurig vastgesteld. Het groenboek is daarom eerder een eerste stap dan een eindpunt in het debat over dit onderwerp.

Ik ben verheugd dat de commissaris erop wijst dat het bij de uitvoering van EU-beleid noodzakelijk is om de verschillen in ontwikkelingsniveau te reduceren, en dat hij daarbij tevens het belang van synergieën onderstreept. Verschillende regio's hebben te kampen met zeer uiteenlopende problemen in termen van inkomensniveaus, geografische ligging, migratie, enzovoort. We dienen echter rekening te houden met wat mijn Poolse collega's, mevrouw Staniszevska, de heer Podkański en de heer Zapałowski, hebben gezegd over de tendens dat middelen zich ophopen in de centra van regio's. We moeten ons tevens realiseren dat de doelstellingen van het plattelandsontwikkelingsbeleid niet in strijd hoeven te zijn met de doelstellingen van Lissabon, mits deze ontwikkeling gebaseerd is op de toepassing van het mechanisme van het relatieve concurrentievermogen, of een stijging van de productiviteit tegen geringe kosten.

De Landbouwcommissie heeft nog geen commentaar geleverd op mijn verslag, en ik neem aan dat dit stilzwijgen betekent dat zij ermee instemt. Ik ben van mening dat de stem van de heer Baco waarschijnlijk op een misverstand berust. In mijn verslag heb ik nadrukkelijk vermeld dat middelen voor plattelandsontwikkeling niet ten koste mogen gaan van rechtstreekse betalingen. Aan de andere kant staat vast dat deze middelen ertoe kunnen bijdragen dat plattelandsgebieden hun economische problemen te boven komen door de ondersteuning van niet-agrarische activiteiten. Ik ben blij met de steun van de heer Nicholson inzake dit onderwerp.

Tot slot zou ik mijn dank willen uitspreken aan de adviseurs van de Commissie regionale ontwikkeling en aan de leden van mijn eigen fractie voor hun hulp bij het opstellen van dit verslag, alsmede aan allen die vandaag hebben deelgenomen aan dit debat.

Miroslav Mikolášik, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, tot slot wil ik nog enkele ideeën naar voren brengen waarvoor ik in mijn inleidende rede geen tijd had.

Ik ben zeer verheugd dat er meer dan 100 miljard euro wordt geïnvesteerd in de bescherming van het milieu. Tegelijkertijd zou ik echt een grotere toekenning verwelkomen voor energie-efficiëntie en hernieuwbare energie – op dit moment 9 miljoen euro – evenals een grotere toekenning voor maatregelen om de klimaatverandering tegen te gaan, want de huidige 48 miljoen euro is te weinig voor wat er op dit moment nodig is.

Ik ben ervan overtuigd dat de besluitvorming over de manier waarop we deze middelen gebruiken om onze regio's te beschermen en de gevolgen van de klimaatverandering, zoals overstromingen en droogtes, te bestrijden, bepalend is voor de toekomst van onze regio's en hun economische posities. Ik heb ook grote waardering voor het feit dat alle lidstaten al een aanzienlijk bedrag van hun totale toekenning hebben bestemd voor investeringen in onderzoek, ontwikkeling en innovatie, maar ik heb ook gezien dat het voor de meeste convergentieregio's in de EU een belangrijk probleem blijft om toegankelijkheid te waarborgen, vanwege een gebrek aan vervoerinfrastructuur.

Aan de andere kant ben ik blij met de inspanningen van de lidstaten om investeringen die zijn gericht op het vergroten van de arbeidsparticipatie en het verbeteren van vaardigheden, evenals het bestrijden van armoede en sociale uitsluiting, prioriteit te geven in hun programma's, die worden gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds. Verder moedig ik nieuwe lidstaten aan om door te gaan met het vormen van effectieve partnerschappen en het partnerschapsbeginsel consequent te versterken tijdens het uitvoeren van de operationele programma's. Ik ben van mening dat de nieuwe lidstaten echt kunnen profiteren van de uitwisseling van goede praktijken en bijvoorbeeld kennis over ontwikkelingen in technologieën, en van andere gemeenschappelijke acties om hun potentieel met betrekking tot uitvoering te versnellen.

Zsolt László Becsey, rapporteur. – (HU) Bij de inleiding kon ik niet ingaan op een aantal vragen die specifiek verband houden met microkredieten, maar het sleutelwoord hier is additionaliteit. Ik wil nog eens benadrukken dat dit ook een belangrijk basisbeginsel van het cohesiebeleid is, naast partnerschap en een geïntegreerde benadering.

Dus om net dat beetje meer te kunnen bieden, moeten we zorgen dat deze mensen zonder vast adres via het mentorprogramma deel kunnen nemen aan het programma van microkredieten. We kunnen die meerwaarde bereiken door ervoor te zorgen dat we met het JASMINE-initiatief dat nu van start gaat nieuwe instellingen voor microfinanciering die dicht bij de mensen staan kunnen opleiden en bij de zaak betrekken. Verder moeten we net dat beetje meer bieden door een flexibelere houding aan te nemen op het gebied van mededinging, zowel met betrekking tot *de minimis*-programma's als bijvoorbeeld openbare aanbestedingen, door zelfstandigen door middel van positieve discriminatie te positioneren.

Ik wil graag juist bij die financieringskwestie nog even stilstaan. Aan de ene kant moet het experimentele programma worden opgestart met twee miljoen euro per jaar – iets waar het Parlement nu al twee jaar op aandringt. Ik hoop dat dit in de tweede helft van het jaar van start zal gaan. We moeten de programma's die expliciet op microkredieten gericht zijn, in het belang van transparantie concentreren op één plaats – zoals verscheidene collega's al opmerkten.

Het additionaliteitsbeginsel is ook een heel belangrijk middel om de lidstaten over te halen mensen te stimuleren om een micro-onderneming op te richten en niet thuis te zitten met een uitkering, zoals ook Mia De Vits al aangaf. Maar ik vind het belangrijk dat we de mensen hierin blijven stimuleren. En bij additionaliteit is het cruciaal dat mensen door bemiddelaars voor microfinanciering niet worden aangezet tot woekerpraktijken. De zigeuners mogen bijvoorbeeld niet aan hun eigen aristocratie worden onderworpen, in plaats daarvan moeten we ervoor zorgen dat er daadwerkelijk activiteiten worden ontplooid die gebaseerd zijn op partnerschap en de wil om te helpen.

Lambert van Nistelrooij, rapporteur. – Voorzitter, vanmorgen was ik de eerste woordvoerder in dit gezamenlijke debat en terugkijkend denk ik dat we aan onze burgers, aan de mensen die decentraal bezig zijn om integraal beleid te voeren een heel goed signaal hebben gegeven dat het Europees Parlement ervoor kiest om door te gaan met het cohesiebeleid en hun werk waardeert dat ze in al die vele projecten verrichten, of het nu gaat over de O&O-ontwikkelingen of researchinfrastructuur dan wel projecten op het gebied van energievernieuwing. Dat is van wezenlijk belang. Als we de komende maanden naar de kiezer gaan, dan zijn er die duizenden projecten waarin Europa dicht bij de burger staat. Ik vind dat van groot belang. Ik wens ook commissaris Hübner veel succes in die campagne, want ik heb begrepen dat ook u naar de kiezer gaat de komende maanden. Dat is een heel groot goed, ook voor iedereen hier aanwezig. Ik wil u vooral ook danken voor de beleidsveranderingen die u heeft aangebracht: meer aandacht voor de Lissabon-doelstellingen, vergroening van onze activiteiten, een accent op O&O en vandaag heb ik nog eens kunnen constateren dat u ook het culturele erfgoed nadrukkelijk noemt als iets wat zijn economische en culturele waarde heeft.

Ik wil nog een paar opmerkingen maken, in de eerste plaats over het accent dat wordt gelegd op grensoverschrijdende samenwerking, die derde doelstelling, die we in de komende periode ook financieel dienen te versterken.

Tweede punt: geen versnippering van onze fondsen. We hebben prachtige fondsen waarmee we decentraal onze partners in het kader van het partnerschap de middelen bieden om ontwikkelingen door te zetten. We mogen dat niet versnipperen in de volgende periode.

Ten slotte, moet het Witboek over de territoriale cohesie er komen. U heeft veel aangegeven, maar dat Witboek is de basis voor toekomstige wetgeving en ik zou het zeer jammer vinden als de Europese Commissie het nalaat een Witboek uit te geven. Ik dank ook de schaduwrapporteurs op mijn verslag voor hun samenwerking, en met name ook de *staff*, want die was geweldig.

De Voorzitter. – Alvorens de vergadering kortstondig te onderbreken, permitteer ik het mij een groep bezoekers welkom te heten, bestaande uit gepensioneerd afkomstig van de provincie Toledo, van de regio Castilla-La Mancha, waar ik vandaan kom, omdat zij naar het Parlement zijn gekomen om hun plicht als Europeanen te vervullen.

De gecombineerde behandeling is gesloten.

We gaan nu over tot de stemming.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Adam Bielan (UEN), schriftelijk. – (PL) Bewoners van plattelandsgemeenschappen bevinden zich met name als het gaat om de concurrentie op de arbeidsmarkt in een kansarme positie. In de Europese Unie, en vooral in Polen, bestaan wat betreft de levensstandaard aanzienlijke verschillen tussen stedelijke en plattlandsgebieden. Dit geldt met name voor de toegang tot diensten. De toegang tot moderne technologieën zoals breedbandinternet is in plattlandsgebieden in Polen in vergelijking met stedelijke gebieden slechts half zo groot.

Het zou de doelstelling van het cohesiebeleid moeten zijn om speciale initiatieven te ontplooiën, zodat de levensstandaard in bepaalde regio's gelijk wordt gesteld. In dit opzicht is het van cruciaal belang dat kleine en middelgrote bedrijven worden gesteund bij het verkrijgen van middelen van het Europees Landbouwfonds voor Plattlandsontwikkeling.

Regeringen van afzonderlijke landen moeten door het wegnemen van administratieve en juridische obstakels en het bieden van een gepaste infrastructuur steun bieden aan kleine en middelgrote ondernemingen. Dit zijn basisvoorwaarden voor de ontwikkeling van gebieden die ver gelegen zijn van grootstedelijke gebieden.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) De verstrekking aan ondernemers van microkredieten en van met communautaire middelen gefinancierde kredieten is een institutionele hefboom waarmee het gat dat commerciële banken open laten wegens de financiële crisis - die reeds een weerslag heeft op de reële economie - kan en moet worden opgevuld.

Een commerciële bank kan alleen een gunstig effect sorteren op de economie als zij krediet verstrekt, hetgeen op dit moment niet het geval is, ofschoon diverse banken een massale injectie met overheidsgeld hebben gekregen.

Gezien deze omstandigheden stel ik voor dat de lidstaten geen rechtstreekse steun meer geven aan in moeilijkheden verkerende commerciële banken, die het verkregen geld gebruiken om hun enorme verliezen te dekken en/of hun financiële coëfficiënten te verbeteren met overheidsgeld, hun aandeelhouders zoet proberen te houden en een reden zoeken om zichzelf op royale bonussen te trakteren. Anderzijds mag men ze ook niet allemaal failliet laten gaan.

Ik stel voor om commerciële banken alleen te gebruiken als eenvoudige intermediairs, als agentschappen voor het verstrekken van kredieten en microkredieten met overheidsgeld aan marktdeelnemers en ondernemers die zonder krediet eveneens blootgesteld zouden zijn aan het risico van faillissement.

Tot slot moeten degenen die behoefte hebben aan kredieten en microkredieten deze kunnen ontvangen via de banken. Deze kredieten mogen echter niet via de balans van de banken lopen. De banken moeten alleen hun expertise en netwerken ter beschikking stellen om de verstrekking van leningen te vergemakkelijken.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), schriftelijk. – (RO) Gemakkelijker toegang tot microkrediet voor kleine ondernemers, werklozen en benadeelden die graag een eigen zaak willen beginnen en geen toegang hebben tot de traditionele kredietinstrumenten van banken, is samen met het onlangs verminderd btw-tarief op bepaalde diensten een van de oplossingen die de Europese Unie de lidstaten biedt om te helpen bij de overwinning van de crisis.

Uit de laatste analyses blijkt dat de dienstensector, de landbouw en het toerisme misschien een belangrijk deel van de op de arbeidsmarkt aanwezige arbeidskrachten, werklozen inbegrepen, kunnen opnemen. Daarom moeten Roemenië en de andere EU-landen de noodzakelijke instrumenten ontwikkelen om dit idee tot uitvoering te brengen, vooral als onderdeel van het "niet-bancaire" marktsegment.

Ik denk dat deze microkredieten op succesvolle wijze kunnen worden gebruikt om diensten te ontwikkelen voor ondernemingen, zelfstandigen of huishoudens, van IT-specialisten tot glazenwassers, van tuiniers tot

bejaarden- en kinderverzorgers. Daarmee kan eveneens worden bijgedragen aan de inzet van persoonlijke bekwaamheden en kwaliteiten in een succesvolle onderneming.

Microkredieten moeten toegankelijk zijn voor ondernemingen met minder dan 10 werknemers. Dit is goed voor mensen die willen werken en voor werklozen die een eigen zaak willen beginnen. 91 procent van de Europese commerciële bedrijven zijn immers microbedrijven.

Dragoş Florin David (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Met het Groenboek over territoriale cohesie, getiteld: “Van territoriale diversiteit een troef maken”, is een brede raadpleging van regionale en lokale overheden, verenigingen, ngo's en organisaties van het maatschappelijk middenveld op gang gebracht. Het doel hiervan is ervoor te zorgen dat dit nieuwe concept en de implicaties ervan voor het toekomstig regionaal beleid van de EU door iedereen op dezelfde manier worden opgevat, zonder evenwel een definitie te geven van “territoriale cohesie”.

Het doel van territoriale cohesie is alle gebieden van de EU in staat te stellen zich op harmonieuze wijze te ontwikkelen en alle burgers de mogelijkheid te bieden om zoveel mogelijk te profiteren van de inherente eigenschappen van deze gebieden. Het groenboek stelt voor diversiteit om te zetten in een troef en een concurrentievoordeel, om aldus een bijdrage te leveren aan de duurzame ontwikkeling van heel de EU. In het groenboek wordt ook specifiek verwezen naar de noodzaak van effectieve controle op en flexibilisering van het cohesiebeleid.

Een van de belangrijkste uitdagingen is de gebieden in staat te stellen deze troef ook daadwerkelijk te gebruiken en goede praktijken uit te wisselen. Het verslag van de heer van Nistelrooij gaat over dit brede terrein van territoriale cohesie en bevat effectieve meningen over de desbetreffende mededeling van de Commissie. Het Groenboek inzake territoriale cohesie blijft open voor nieuwe uitdagingen maar wordt tevens omgezet in een effectief instrument voor partnerschappen en voor uitwisseling van beproefde methoden.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Het cohesiebeleid en de maatregelen voor plattelandsontwikkeling vallen onder hetzelfde solidariteitsbeginsel als dat van het Europees project en dragen bij aan de verwezenlijking van de strategie van Lissabon.

Onze analyses en de te nemen besluiten moeten rekening houden met de uiteenlopende ontwikkelingsniveaus van de landbouw in de Europese Unie, met het gewicht van deze sector in de economie van de lidstaten en met de verschillen in regionale cohesie en ontwikkeling. Het verheugt mij dat in de eindversie van het verslag ook mijn voorstel is opgenomen om meer soepelheid te brengen in het gebruik van de structuurfondsen en aldus de structuurfondsen in staat te stellen de maatregelen voor plattelandsontwikkeling aan te vullen.

Teneinde een goede coördinatie en complementariteit van het cohesiebeleid met de maatregelen voor plattelandsontwikkeling te verzekeren zullen de lidstaten mechanismen moeten invoeren voor een consequent en eerlijk gebruik van de Europese middelen. Tegelijkertijd moet de Europese Unie de haar ter beschikking staande instrumenten gebruiken om het gebruik van de Europese middelen op regionaal niveau beter te bewaken en aldus benadeling van de plattelandsgebieden te voorkomen.

Dit verslag is een eerste analyse van dit onderwerp en moet worden voortgezet, zodat met de toekomstige financiële vooruitzichten de EU-maatregelen voor financiële ondersteuning beter op elkaar kunnen worden afgestemd.

Bogdan Golik (PSE), schriftelijk. – (PL) Ik wil de heer Becsey bedanken voor zijn verslag, dat zo belangrijk is voor mij en mijn landgenoten.

Veel mensen lijken zich niet te realiseren hoezeer de invoering van microkredieten de sociaaleconomische ontwikkeling van een land kan beïnvloeden. Kleine, ongedekte leningen zijn niet alleen voorbehouden aan de armste ontwikkelingslanden. Dit idee kan tevens worden toegepast op werklozen, startende ondernemingen of reeds bestaande micro-ondernemingen.

Personen die niet in aanmerking komen voor een krediet de mogelijkheid bieden hun initiatieven te financieren is een belangrijke stap in de richting van het uitvoeren van het principe “denk eerst klein”. Door de verstrekking van dergelijke leningen bevorderen we het ondernemerschap en verhogen we de werkgelegenheid, waarbij we tegelijkertijd sociale uitsluiting voorkomen en verminderen. Microkredieten hebben een zeer positief effect op het niveau van de werkgelegenheid, iets wat met name in mijn land van belang is.

Desalniettemin moeten er bij de invoering van dit soort leningen een aantal belangrijke zaken in ogenschouw worden genomen.

Ten eerste moeten de institutionele en juridische kaders van microkredieten aangepast worden aan het ontwikkelingsniveau van de kredietmiddelenmarkt.

Ten tweede moeten de procedures worden onderzocht die verbonden zijn aan de levering van deze dienst. Gezien de complexe aard van microkredieten zijn micro-ondernemers en mensen die een bedrijf opstarten meer geneigd om consumentenkredieten aan te vragen.

Ter bevordering van het gebruik van microkredieten moeten ondernemers ten slotte op de hoogte worden gesteld van het feit dat er in plaats van bankleningen andere alternatieven zijn voor de financiering van hun bedrijf.

Ondanks dit voorbehoud verwelkom ik de verstrekking van microkredieten in Polen met open armen.

Livia Járóka (PPE-DE), schriftelijk. – (HU) Graag feliciteer ik mijn collega Zsolt Becsey met zijn verslag, waarin richtlijnen worden gegeven voor de ontwikkeling van een systeem van microkredieten om economische groei en werkgelegenheid te ondersteunen. Het stuk wijst er terecht op dat achtergestelde groepen, zoals langdurig werklozen, mensen die een uitkering ontvangen en etnische minderheden, met name de Roma, centraal moeten worden gesteld bij Europese initiatieven op het gebied van microkredieten.

Microkredieten zijn uitermate succesvol gebleken in verscheidene landen bij de bevordering van sociale en economische re-integratie door zelfstandig ondernemerschap te stimuleren. Vooral nu, in deze tijden van financiële crisis, hebben eenvoudige financiële instrumenten waarmee ondernemingen kunnen worden gefinancierd, met name in achtergestelde gebieden en bij de eerder genoemde maatschappelijke groeperingen, een meerwaarde. Degenen die van plan zijn een klein familiebedrijf te runnen, kampen namelijk met grote moeilijkheden bij aanbestedingen die in het kader van het cohesiebeleid zijn uitgeschreven, voornamelijk op het gebied van medefinanciering. In plaats van winstbejag moet de totstandkoming of het herstel van sociale cohesie prioriteit genieten, aangezien de ondersteuning van zelfstandigen beduidend goedkoper is dan het uitbetalen van werkloosheidsuitkeringen; ook vanuit nationaal economisch oogpunt loont het dus de moeite om microkredieten te verstrekken, zelfs als dit in strikt financieel opzicht misschien niet rendabel is. Het systeem van microkredieten moet ook toegankelijk worden gemaakt voor de “niet-bankabelen”, dat wil zeggen personen aan wie de traditionele banksector geen krediet verstrekt vanwege het te hoog geachte risico, de kleine marge en het gevaar van wanprestatie. Verder moet het mogelijk worden gemaakt achtergestelde groepen hier gericht bij te betrekken.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), schriftelijk. – (PL) In het debat over het cohesiebeleid vraag ik uw aandacht voor een aantal punten die de heer Roszkowski in zijn verslag te berde heeft gebracht.

1. Het financieel perspectief voor 2007-2013 verklaarde het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling tot tweede pijler van het GLB en koppelde het daarmee los van het cohesiebeleid. Een gevolg daarvan is dat het cohesiebeleid, zeker bij de schaarse begrotingsmiddelen, met name voor het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, zich vooral beperkt heeft tot het economisch concurrentievermogen in de grotere stedelijke centra of in de meest actieve regio's, terwijl het ELFPO zijn middelen vooral inzet voor het verbeteren van het agrarische concurrentievermogen.

Deze aanpak zou ertoe kunnen leiden dat beide fondsen aan dezelfde doelen werken, bijvoorbeeld milieubescherming, scholing en cultuur, of omgekeerd, dat een bepaald doel in beide fondsen wordt vergeten.

2. Daarom moeten we bepalen of de gelden die zijn gereserveerd voor plattelandontwikkeling in de jaren 2007-2013 in de eerste plaats ten goede zouden moeten komen aan boeren, of juist aan niet-agrarische belanghebbenden op het platteland, of misschien aan hen die op het platteland blijven maar van de agrarische naar een andere economische sector overstappen. Mocht binnen de tweede pijler de voorkeur uitgaan naar steun aan de boeren, lijkt het mij raadzaam om de steungelden in het eerstvolgende perspectief toch weer aan het cohesiebeleid te koppelen.

3. Overigens dient het budget voor de twee pijler van GLB verruimd te worden, zij het, conform de wens van het Europees Parlement, door een verlaging van de bedragen die rechtstreeks aan grote boerenbedrijven uitgekeerd worden en door een geleidelijke verhoging van het modulatiepercentage.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), schriftelijk. – (PL) Regionaal beleid, dat de concrete vorm van structuur- en cohesiefondsen heeft aangenomen, wordt terecht beschouwd als de meest zicht- en tastbare vorm die de Europese politiek voor de burger aanneemt. Er is geen ander beleid dat dit de Europese Unie zo'n duidelijk gezicht geeft, of de voordelen van integratie beter voor ogen voert. Vandaar dat wij zo'n groot belang hechten aan het debat over de toekomst van het cohesiebeleid. Er is nog nooit zo'n grote behoefte aan cohesie geweest

als in deze tijd, waarin de twee helften van Europa, sinds de oorlog door het IJzeren Gordijn gescheiden, zich weer aaneenvoegen. Dit is van cruciaal belang voor de landen die op de conferentie van Jalta naar de achtergrond werden geschoven. Door de economische crisis komt daar voor de structuurfondsen nog de dimensie van crisisbestrijdingsmiddel bij.

We kunnen ons geen herhaling van 2008 veroorloven, toen 4,5 miljard aan niet uitgekeerde steun terugbetaald werd. Daarmee gaven we onszelf een brevet van onvermogen. Dat alleen al maakt het zo enorm belangrijk dat we dit deel van de EU-begroting vandaag goedkeuren. Op andere zaken kunnen we op korte termijn nog wel terugkomen. Op de lange termijn echter dienen we het cohesiebeleid te verdedigen als Gemeenschapsbeleid dat alle regio's een kans geeft. Regionaal is cohesiebeleid ook in die zin, dat we ons moeten laten leiden door plaatselijke kennis omtrent de beste manier om de steun te besteden. Aanvullende beoordelingscriteria voor projecten vragen om grotere bestuurlijke kennis en bemoeilijken zo de besteding van de steungelden. Dat heeft vandaag de dag, in tijden van crisis, geen zin en op de lange termijn evenmin.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), schriftelijk. – (RO) Allereerst wil ik de rapporteur gelukwensen met al zijn inspanningen.

Zoals bekend is nog maar net een begin gemaakt met de uitvoering van de strategieën en operationele programma's voor de periode 2007-2013. Daarom is het toepassingsgebied van het onderhavige verslag nog steeds beperkt. Ik wil echter gewag maken van de inspanningen die alle lidstaten ondernemen om de algemene prioriteiten van het cohesiebeleid, die deel uitmaken van het opstellings- en onderhandelingsproces met betrekking tot de operationele programma's, over te nemen.

Een succesvolle uitvoering van de operationele programma's hangt in belangrijke mate af van de snelheid waarmee wij de procedures kunnen vereenvoudigen en de maatregelen kunnen bevorderen voor consolidering van de institutionele capaciteit, en eveneens in niet geringe mate van de manier waarop wij de specifieke beroepsopleidingsvereisten definiëren waaraan het personeel dat omgaat met Europese middelen moet voldoen.

Teneinde een beter financieel beheer van de communautaire uitgaven en transparantie in het beheer van de middelen te kunnen verzekeren is het mijns inziens bijzonder belangrijk dat de lidstaten efficiënte monitoringsystemen hebben.

Ook denk ik dat het absoluut noodzakelijk is om het publiek beter voor te lichten, opdat zoveel mogelijk kredieten worden opgenomen en levensvatbare projecten worden ontwikkeld.

Adrian Manole (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Wat het toekomstig regionaal en cohesiebeleid van de EU betreft, is men van mening dat de verschillen op Europees niveau te wijten zijn aan structurele tekortkomingen in de regio's. Deze zijn ook de belangrijkste oorzaken van het gebrek aan concurrentiekracht en vooral aan innovatievermogen en ondernemersgeest.

Deze situatie kan echter worden rechtgezet als gekozen wordt voor een strategische aanpak, dat wil zeggen voor versterking van het regionaal concurrentievermogen in heel de EU. Het regionaal concurrentievermogen wordt immers beschouwd als zijnde van vitaal belang voor de versterking van heel de economie en voor de beperking van de risico's die ontstaan door congestie ten gevolge van concentratie van de economische activiteiten.

Wij herhalen nogmaals dat het wegwerken van deze verschillen alleen mogelijk is indien een grootschalige informatiecampagne wordt opgezet en een dialoog tot stand wordt gebracht tussen de burgers en het maatschappelijk middenveld. Anders zal men de projecten links laten liggen.

Op soortgelijke wijze zijn voor een wrijvingsloze uitvoering van de programma's en projecten waarvoor EU-steun wordt gegeven, kwaliteitsbeheer en controlesystemen vereist. De naleving van de EU-wetgeving, zoals de regelgeving inzake milieu en gelijke kansen, is een absolute voorwaarde voor projectfinanciering. Alvorens betalingen te verrichten, met uitzondering van de uitbetaling van voorschotten, moet de Commissie zich ervan vergewissen dat de beheers- en controlesystemen geheel in overeenstemming zijn met de wetgeving.

Siiri Oviir (ALDE), schriftelijk. – (ET) Territoriale cohesie versterkt de economische en sociale cohesie en is een van de essentiële factoren voor het halen van de doelstellingen van het cohesiebeleid van de EU, want het helpt verschillen in ontwikkeling tussen en in lidstaten en regio's effectief te compenseren.

Territoriale cohesie speelt ook een belangrijke rol in de toekomstige ontwikkelingen van het regionaal beleid van de EU, zoals blijkt uit de toevoeging van het beginsel van territoriale cohesie aan de economische en sociale cohesie in het Verdrag van Lissabon.

In de context van de huidige economische crisis is de heropleving van de Europese economie een erg belangrijk onderwerp geworden. Deze heropleving zal worden gerealiseerd door zinnige investeringen die cruciaal zijn voor economisch succes, door wetenschappelijke ontdekkingen, technologische innovatie en banen.

Ik steun van ganser harte het idee van de rapporteur dat de EU onder het teken van territoriale cohesie versterkte interactie en kennisoverdracht tussen clusters van onderzoek en innovatie en de hun omringende gebieden moet bevorderen om de gedane investeringen het maximale effect te laten sorteren voor de Europese burgers.

Om effectiever het hoofd te kunnen bieden aan de problemen en moeilijkheden waar lidstaten in deze crisisperiode mee kampen, hebben we een gemeenschappelijk cohesiebeleid van de EU nodig, waarin de nadruk zou moeten worden gelegd op de territoriale dimensie van het cohesiebeleid en waarin bij de uitvoering van beleidsmaatregelen rekening wordt gehouden met de specifieke bijzondere noden van elke lidstaat.

We moeten vandaag een ruimere discussie over de mogelijke toekomst van het regionaal beleid en het cohesiebeleid van de EU na 2013 en over de mogelijke vorm van de structuurfondsen in de volgende programmeringsperiode op gang trekken, om zodoende bewust de concurrentievoordelen van de Europese economie in de wereld te helpen verbeteren.

Richard Seeber (PPE-DE), schriftelijk. – (DE) Als we het motto van de Europese Unie “Eenheid in verscheidenheid” serieus nemen, moeten we ons werelddeel nog meer dan voorheen tot een “Europa van de regio’s” maken. Omdat de territoriale cohesie daarbij een belangrijke rol speelt, dient die nadrukkelijk als zelfstandig doel genoemd te worden, naast de economische en de sociale cohesie.

Bij de versterking van de regio’s dient onze bijzondere aandacht uit te gaan naar kwetsbare gebieden, een invalshoek waar in het huidige cohesiedebat deels ook al voor gekozen is. Ik doel daarbij speciaal op de berggebieden, die alleen met veel tijd en tegen hoge kosten productief gemaakt kunnen worden.

Compensatie voor ongunstiger productieomstandigheden is dan ook een belangrijke stap in de richting van een Europa dat overall aantrekkelijke levensvoorwaarden biedt. De landbouw komt in dit verband bijzondere betekenis toe. De zuivelproductie in berggebieden levert een aanzienlijke bijdrage aan de instandhouding van landelijke gebieden en dient daarom toereikend steun te krijgen. Waardering moet er ook zijn voor het engagement van kleine en middelgrote bedrijven die buiten de grote economische centra van Europa werkgelegenheid scheppen. Al met al schetsen we in het huidige cohesiedebat de contouren van een modern regionaal beleid en leiden we de historisch gegroeide structuur van Europa over naar de toekomst.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), schriftelijk. – (PL) In de periode 2007-2013 ontvangt Polen meer dan 67 miljard euro uit het budget van de Europese Unie. In het kader van deze betalingsstroom maakte de Europese Commissie alleen al in 2008 een totaal van 19,3 miljard zloty over aan Polen. Bijzondere bepalingen voor de implementatie van deze programma’s zorgen er echter voor dat het merendeel van de betalingen in de laatste jaren van de programma’s plaatsvindt, dus in de jaren 2013-2015. Helaas zijn er zwaarwegende hindernissen ontstaan, die een effectieve besteding van de structuurfondsen in Polen onmogelijk maken. Van de start van de programma’s voor 2007-2013 tot maart 2009 zijn er bijna 8400 overeenkomsten voor financiële steun getekend, samen goed voor een uitgave van 15,4 miljard zloty. Onderdeel van dit bedrag is een bijdrage van 11,4 miljard zloty van de EU. Helaas is het totaalbedrag van aanvragen voor een betaling uit deze fondsen niet hoger dan 1,75 miljard zloty. De uitzonderlijk lange procedures voor toekenning van overheidsopdrachten kunnen de besteding van de structuurfondsen vertragen en daarmee bijdragen aan een laag absorptieniveau. Structuurfondsen zijn overheidsmiddelen en vallen als zodanig onder nationale regelgeving voor openbare aanbesteding. Deze regelgeving zou een overzichtelijke en effectieve procedure voor de keuze van een contractant op moeten leveren, terwijl buitensporig lange aanbestedingsprocedures tot vertraging in de besteding van structuurfondsen kunnen leiden. EU-fondsen zouden een middel moeten zijn om een van de ingrijpendste gevolgen van de financiële crisis te verzachten. Een versnelde besteding van overheidsgeld maakt een aansterken van de economie in 2009 mogelijk als er voor minstens 1,3 procent van het bruto binnenlands product geïnvesteerd wordt in infrastructuur, scholing en bedrijven. Daarvoor dient de regering dan wel toegang tot EU-fondsen te bieden en de procedures te vereenvoudigen.

(In afwachting van de stemmingen wordt de vergadering om 11.50 uur onderbroken en om 12.05 uur hervat)

VOORZITTER: LUIGI COCILOVO*Ondervoorzitter*

De Voorzitter. – We gaan nu over tot de stemming.

(Uitslagen en nadere bijzonderheden betreffende de stemmingen: zie notulen)

4. Stemmingen

4.1. Overeenkomst EG - Nepal inzake bepaalde aspecten van luchtdiensten (A6-0071/2009, Paolo Costa) (stemming)

4.2. Landbouw- of bosbouwtrekkers op wielen (gecodificeerde versie) (A6-0130/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (stemming)

4.3. Communautaire regeling inzake douanevrijstellingen (gecodificeerde versie) (A6-0129/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (stemming)

4.4. Verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank (A6-0119/2009, Sirpa Pietikäinen) (stemming)

4.5. Prioriteiten van de EU op de 64ste bijeenkomst van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (A6-0132/2009, Alexander Graf Lambsdorff) (stemming)

4.6. Eén jaar na Lissabon: het partnerschap EU-Afrika in de praktijk (A6-0079/2009, Maria Martens) (stemming)

4.7. MDG-contracten (A6-0085/2009, Alain Hutchinson) (stemming)

4.8. Kunstonderwijs in de Europese Unie (A6-0093/2009, Maria Badia i Cutchet) (stemming)

4.9. Actieve dialoog met de burger over Europa (A6-0107/2009, Gyula Hegyi) (stemming)

Vóór de stemming

Gyula Hegyi, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik zal zeer kort zijn. Op mijn advies hebben de socialistische leden van de Commissie cultuur zich van stemming onthouden tijdens de eindstemming over dit verslag.

Als rapporteur was ik nogal ontevreden met de uitkomst van de stemmingen over de amendementen. Veel van onze frisse en baanbrekende ideeën zijn weggestemd door andere fracties. Volgens mij moet een initiatiefvoorstel een dapper, soms zelfs provocatief, document zijn, vrij van de oude dogma's. Ik was van plan om mij ook van stemming te onthouden bij de plenaire stemming, en mijn collega's op te roepen om hetzelfde te doen maar mijn verstandige en tolerante vrouwelijke collega's hebben mij er van overtuigd dat een sterk afgezwakt verslag beter is dan niets. Ik wil het Parlement dus vragen om het verslag in zijn huidige vorm te steunen, in de hoop dat er in de toekomst nog gelegenheid is om het te verbeteren.

4.10. Werkzaamheden van de Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU in 2008 (A6-0081/2009, Thierry Cornillet) (stemming)

4.11. Beproefde methoden op het gebied van regionaal beleid en obstakels voor de deelname aan de structuurfondsen (A6-0095/2009, Constanze Angela Krehl) (stemming)

4.12. Complementariteit en coördinatie van het cohesiebeleid met maatregelen voor plattelandsontwikkeling (A6-0042/2009, Wojciech Roszkowski) (stemming)

4.13. Cosmetische producten (herschikking) (A6-0484/2008, Dagmar Roth-Behrendt) (stemming)

4.14. Het op de markt brengen van biociden (A6-0076/2009, Daciana Octavia Sârbu) (stemming)

4.15. Structuur en tarieven van accijns op tabaksfabrikaten (A6-0121/2009, Zsolt László Becsey) (stemming)

Vóór de stemming

Zsolt László Becsey, rapporteur. – (HU) Om de stemming van vandaag minder saai te maken, heb ik ook het woord gevraagd omdat we deze kwestie niet kunnen behandelen tijdens de plenaire sessie. Ik wil alleen kort tegen mijn collega's zeggen dat we het einde naderen van een zeer lange onderhandelingsprocedure. Dit onderwerp ligt erg gevoelig en ik wil de situatie voorkomen die zich bij het thema alcohol voordeed, namelijk dat het Parlement geen advies gaf.

In dit geval overwegen we ook om gezondheidsredenen een prijsstijging, maar we kunnen niet zo fanatiek zijn dat we er een prijsstijging uitslepen die in bepaalde lidstaten niet haalbaar is, of waarbij we smokkel in de hand werken, vooral in de lidstaten die zich in de periferie bevinden.

Daarom vraag ik iedereen een verantwoordelijke stem uit te brengen en een gematigde maar nadrukkelijke prijsstijging te overwegen boven het minimum. Zodoende wil ik u vragen mijn stemadvies te volgen in deze kwestie, dat met een zeker compromis ook door de Commissie economie en monetaire zaken is overgenomen. Dienovereenkomstig verzoek ik alle collega's om verantwoordelijk op te treden zodat we met een grote meerderheid een mening kunnen geven aan de Raad over dit onderwerp dat altijd ter discussie staat.

4.16. Strijd tegen genitale verminking van vrouwen in de EU (A6-0054/2009, Cristiana Muscardini) (stemming)

Vóór de stemming

Lissy Gröner, namens de PSE-Fractie. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, de sociaal-democratische fractie ondersteunt deze alternatieve resolutie. We geven echter te kennen dat "seksuele en reproductieve gezondheid" in overweging G niet opgevat mag worden als een terugneming van eerder genomen besluiten. Erkenning van de seksuele en reproductieve rechten van vrouwen is voor ons belangrijk.

4.17. Meertaligheid: een troef voor Europa en een gemeenschappelijk engagement (A6-0092/2009, Vasco Graça Moura) (stemming)

Vóór de stemming

Vasco Graça Moura, rapporteur. – (PT) Mijnheer de Voorzitter, mijn verslag spoort met alle documenten over meertaligheid die eerder door het Parlement, Raad of Commissie zijn opgesteld.

Het ingediende alternatieve voorstel is een poging een aantal nationalistische discussies die in Spanje spelen het Europees Parlement binnen te brengen. Gisteren nog heeft het de Spaanse krant *El País* geschreven dat het Spaanse Hoogerechtshof drie maanden geleden heeft uitgesproken dat er in het voorinschrijvingsformulier een veld moet zijn waarin ouders kunnen aangeven in welke taal hun kind

onderwezen moet worden. Het artikel vermeldde ook dat de Catalaanse autoriteiten zich niet aan het vonnis houden.

Welnu, degenen die het alternatieve voorstel hebben ondertekend, wensen dit recht van ouders niet te erkennen in landen met meer dan één officiële of regionale taal.

Zij wensen het vitaal belang van onderwijs in de moedertaal voor succes op school in het algemeen en het leren van andere talen in het bijzonder niet te erkennen.

Zij wensen niet te garanderen dat de talen in een land dat zich in een dergelijke situatie bevindt elkaar volledig verstaan. Deze onderlinge verstaanbaarheid is met name van belang voor bejaarden, het rechtsstelsel, het gezondheidsstelsel, de administratie en op het werk.

Zij aanvaarden niet dat in die landen de ene taal niet bevorderd moet worden ten koste van de rechten van degenen die een andere taal of talen spreken.

Het is ook in tegenspraak met alles wat dit Parlement en de andere Europese instellingen hierover hebben gezegd.

Daarom schrapt het alternatieve voorstel de paragrafen 11, 12, 14 en 17 van mijn verslag. Die negatieve houding botst echter met de fundamentele rechten en vrijheden en schendt zonneklaar het subsidiariteitsbeginsel.

Het verslag bevat geen aanval op de zogenaamde minderheidstalen en benadeelt ze evenmin. Het verslag respecteert die talen en erkent hun waarde, maar dat neemt niet weg dat er algemene beginselen en grondbeginselen in worden geformuleerd.

Dit Parlement mag geen instrument zijn voor extreme vormen van nationalisme en regionale of plaatselijke gevoelens van haat of afkeer. Onze eigen verantwoordelijkheid als Europese afgevaardigden is in het geding. Daarom vraag ik tegen het alternatieve voorstel en voor mijn oorspronkelijk verslag te stemmen.

De Voorzitter. – Dames en heren, mag ik even uw aandacht? Er is een verzoek ingediend om het woord te voeren en het zou kunnen dat er nog anderen zijn die willen spreken. Omdat ik weet waar het hier om draait, ga ik ervan uit dat de verklaringen die de rapporteur zojuist heeft afgelegd bij sommige afgevaardigden op verzet stuiten. Volgens de regels mag echter alleen de rapporteur twee minuten het woord voeren en is er geen mogelijkheid om een debat te openen.

Ik kan daarom niet het woord aan iemand geven voor heropening van het debat; ik kan enkel een verzoek om het woord te voeren voor een beroep op het Reglement honoreren. Ik geef daarom de heer Guardans Cambó het woord voor een beroep op het Reglement. Neemt u het mij daarom niet kwalijk als ik hem het woord ontnem zodra ik merk dat het om iets anders gaat dan een beroep op het Reglement.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, dit is inderdaad een punt van orde. Ik ga hier nu niet het debat aan, maar de rapporteur heeft zojuist iets gezegd dat niet strookt met datgene waarover gestemd moet worden. Hij zei dat in de alternatieve motie vier paragrafen uit zijn oorspronkelijke resolutie worden geschrapt, en dat is niet waar: er zijn slechts wijzigingen in de nummering. Van de vier zaken die hij noemt, komt er slechts één niet in beide resoluties voor. Dat is een feit. De andere drie staan in beide resoluties.

(Interrupties)

Dit is dus een punt van orde dat opheldering behoeft. Leden stemmen over datgene waar hij hen vraagt over te stemmen. Er is slechts één zaak, die niets te maken heeft met het Spaanse Hooggerechtshof, die in beide resoluties verschillend is. Omdat de verklaring van de rapporteur onjuist is, ben ik van mening dat dit een punt van orde is.

De Voorzitter. - Dank u wel, mijnheer Guardans Cambó. We gaan nu over tot de stemming. We beginnen met amendement 1. Hierover vindt hoofdelijke stemming plaats. Er kan worden gestemd.

Christiana Muscardini (UEN). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wilde alleen vragen of u het niet dwaas vindt dat iemand van zijn verslag kan worden beroofd doordat een identiek verslag wordt voorgesteld op het moment dat onder het oude systeem de amendementen werden voorgesteld. Daarom wil ik vragen om ons reglement te herzien want dit veroorzaakt een ongelooflijke verwarring en een officieel erkende onrechtvaardigheid.

De Voorzitter. – Ik zal deze kwestie opnieuw aankaarten in het Bureau, hoewel u weet dat het Bureau enkele bevoegdheden is kwijtgeraakt, die nu worden uitgeoefend via coördinatie van de fractievoorzitters. Wie de besluiten ook neemt, belachelijke dingen zullen belachelijk blijven. Er zal zeker niets veranderen.

4.18. Groenboek territoriale cohesie en stand van de discussie over de hervorming van het cohesiebeleid (A6-0083/2009, Lambert van Nistelrooij) (stemming)

4.19. Stedelijke dimensie van het cohesiebeleid in de nieuwe programmeringsperiode (A6-0031/2009, Oldřich Vlasák) (stemming)

4.20. Uitvoering van de structuurfondsverordening 2007-2013: resultaten van onderhandelingen betreffende de nationale cohesiestrategieën en operationele programma's (A6-0108/2009, Miroslav Mikolášik) (stemming)

4.21. Een Europees initiatief voor de ontwikkeling van microkrediet ter ondersteuning van groei en werkgelegenheid (A6-0041/2009, Zsolt László Becsey) (stemming)

5. Stemverklaringen

Mondelinge stemverklaringen

- Verslag-Martens (A6-0079/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik neem hier het woord met betrekking tot het verslag-Martens, omdat de titel "Eén jaar na Lissabon" mij de kans geeft om na te denken over waar we zijn in de Europese Unie, één jaar na Lissabon, Welnu, we bevinden ons in absolute chaos: we zijn niet in staat om te reageren op de economische crisis, er is sprake van een terugkeer naar het protectionisme, met name door de Franse regering, en we moeten nu erkennen dat het Verdrag van Lissabon niet alleen verkeerd maar ook niet effectief is.

We hebben geluisterd, of we zouden hebben moeten luisteren naar de mensen in Ierland, die in hun referendum heel duidelijk lieten blijken dat ze dit verdrag niet wilden. Maar als we toen niet hebben geluisterd, , moeten we dat nu wél doen.. Dit is een verdrag dat ongeliefd, ongewenst en bovenal infectief is, en dit Parlement zou dit feit moeten erkennen.

Nirj Deva (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben mij zeer bewust van het feit dat het Verdrag van Lissabon een ramp is voor wat de Europese Unie betreft, zoals mijn collega David Sumberg zojuist zei.

Ik wil mij echter richten op het uitstekende verslag dat Maria Martens heeft geschreven. Daarin wordt gesproken over iets zeer fundamenteels ten aanzien van de manier waarop wij onze hulp verspreiden. Maria Martens heeft aangegeven dat, indien nationale parlementen in de ACS-landen niet gemachtigd zijn om naar de beleidsplannen van het land te kijken en deze op een transparante manier te bespreken, de fondsen die de EU aan de ACS-landen ter beschikking stelt, wel eens verkeerd zouden kunnen worden gebruikt. Het nauwkeurig onderzoeken van de geleverde ontwikkelingshulp geeft de nationale parlementen in de ACS-landen macht, op dezelfde manier als het Verdrag van Lissabon meer macht aan de nationale parlementen binnen de EU had moeten geven om nauwkeurig tegen het licht te houden wat we hier doen. Het verslag van mevrouw Martens houdt rekening met verantwoordelijkheid en transparantie, en daarom ondersteun ik het.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben het eens met mijn collega die hiervoor sprak, de heer Sumberg, wanneer hij zijn gedachten laat gaan over het Verdrag van Lissabon en over de vraag waar we zijn, één jaar na Lissabon zelf. Maar ik wil me echt richten op één aspect daarvan, namelijk het Partnerschap tussen de EU en Afrika.

Ik denk dat het bij elk partnerschap van belang is dat we weten met wie we een dialoog aangaan: vaak is dit van regering tot regering. Maar als je in veel Afrikaanse landen met de ondernemers praat – de scheppers van de rijkdom – zijn zij degenen die tegen ons zeggen: "help ons om onze regeringen te helpen de markten

te openen zodat we toegang hebben tot de goederen en diensten die jullie in het Westen als vanzelfsprekend beschouwen". Alleen door de ondernemers te helpen kunnen we echt helpen om rijkdom te creëren en het werelddeel uit de armoede te halen. Laten we niet vergeten: het zijn de scheppers van rijkdom die de sleutel vormen tot ontwikkeling en niet noodzakelijkerwijs alleen maar de hulporganisaties.

Philip Claeys (NI). - Voorzitter, ik heb tegen het verslag Martens gestemd, niet omdat ik van oordeel ben dat dit verslag helemaal onevenwichtig zou zijn. Integendeel, er staan een paar zaken in die zeker en vast correct zijn. Het probleem is dat er in een dergelijk verslag met geen woord wordt gerept over het probleem van de illegale immigratie, wat toch wel een zeer belangrijk probleem is als wij het hebben over problemen met ontwikkelingssamenwerking met Afrika.

Wat ook merkwaardig is, is de oproep in het verslag om ervoor te zorgen dat het systeem van de Europese blauwe kaart een ontmoedigend effect heeft op het wegtrekken van Afrikanen uit sectoren waar zij nodig zijn. Welnu, dit is essentieel in het hele systeem van die blauwe kaart zelf. Het probleem van de blauwe kaart is dat men daar de hersenvlucht organiseert van mensen die eigenlijk broodnodig zijn voor de ontwikkeling van derdewereldlanden. Men haalt die mensen naar hier, waardoor de problemen ginds nog erger zullen worden en er nog meer immigratie naar Europa komt. Dit is essentieel en men zou daar een debat ten gronde over moeten voeren in plaats van er hier in een verslag slechts één passage aan te wijden.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). (PL) - *(microfoon aanvankelijk niet aangesloten)* ... is een breed pakket aan instrumenten dat de landen van Afrika helpt bij hun ontwikkeling. Het pakket is zo veelomvattend omdat alleen een integrale aanpak tot resultaat kan leiden in de veelheid van problemen die zich in Afrika opgestapeld hebben.

Wat heeft dat tot nu opgeleverd? De laatste jaren hebben we gezien dat China grote belangstelling voor Afrika aan de dag legt en hier een grootscheeps investeringsbeleid heeft uitgevoerd. Zulke initiatieven dragen bij aan de ontwikkeling van het continent, maar alleen als Afrikanen, met name de plaatselijke bevolking, grotendeels de verantwoordelijkheid dragen voor het creëren van welvaart en niet de werknemers van de buitenlandse bedrijven die de investeringen doen.

De Europese Unie dankt haar succes aan het geleidelijke slechten van economische barrières. Zij dient de economische ontwikkeling van individuele staten te steunen, een netwerk van bilaterale betrekkingen te ontwikkelen en het aanbod van Afrikaanse producten op de wereldmarkt te helpen vergroten.

- Verslag-Lambsdorff (A6-0132/2009)

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij – samen met de delegatie van de Britse Conservatieven – onthouden van stemming over het verslag-Lambsdorff over de prioriteiten van de EU op de 64ste bijeenkomst van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Mijn fractie is een groot voorstander van het werk van de VN, hoewel we accepteren dat het een onvolmaakte organisatie is die hervorming nodig heeft. Echter, in dit verslag werden een aantal kwesties genoemd waar de Britse Conservatieven het absoluut niet mee eens zijn, zoals de rol van het Internationaal Strafhof en het afschaffen van de permanente zetels van het VK en Frankrijk, om te worden vervangen door één permanente zetel voor de Europese Unie. We zijn ook van mening dat de toepassing van de doodstraf voor volwassenen een wetenskwestie is voor individuele leden, en we hebben hier geen partijstandpunt over. Dus hebben we ons in het geheel onthouden van stemming.

- Verslag-Martens (A6-0079/2009)

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil een opmerking maken over het verslag van mevrouw Martens.

Allereerst vind ik niet dat het Verdrag van Lissabon een ramp is, en het is onzin om dat te beweren. Zesentwintig van de zevenentwintig lidstaten van de Europese Unie hebben dit verdrag geratificeerd of gaan het ratificeren, met inbegrip van het Britse parlement. Het is jammer dat Britse leden hun eigen parlement niet respecteren in sommige van de opmerkingen die ze hier maken.

De Ieren hebben bepaalde zorgen over enkele kwesties uitgesproken en de Ierse regering en het Parlement zoeken naar verduidelijking van deze kwesties. Als we die kwesties kunnen verduidelijken en wanneer de mensen later dit jaar in een tweede referendum "ja" zullen zeggen, komen ze dan hier met hun kabouterhoedjes en gedragen ze zich dan op dezelfde buitensporige manier als ze bij het eerste referendum deden? Laat de

Ierse zaken maar aan de Ieren. We hebben hierbij geen hulp nodig van mensen voor wie het ons 700 jaar gekost heeft om ze uit ons land te krijgen!

Met betrekking tot het Verdrag van Lissabon wil ik nog zeggen dat de bevolking van de Europese Unie 6 procent van de wereldbevolking zal gaan uitmaken binnen de volgende generatie. China en al die landen zullen zeer machtig zijn.

- Verslag-Hutchinson (A6-0085/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Mijnheer de Voorzitter, ik zou graag willen uitleggen waarom ik mij onthouden heb van stemming over het verslag van de heer Hutchinson. Als lid van de Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU onderschrijf ik de stelling dat ontwikkelingshulp niet altijd doeltreffend is. De hulp is of niet goed gecoördineerd, of vergt onevenredig veel papierwerk. De rapporteur zegt dat de partnerlanden zich lang niet altijd kunnen vinden in de ontwikkelingsstrategie. Eigenlijk is alleen begrotingshulp – en daar ben ik het mee eens – een daadwerkelijk doeltreffend instrument. Maar dan zou die wel voorspelbaarder moeten zijn. Naar mijn mening is het vooral nodig om onze prioriteiten af te stemmen op die van andere verstrekkers van financiële hulp zoals de Verenigde Staten of landen die hun voormalige kolonie ondersteunen. Dan is er nog iets dat de rapporteur onderschat en dat is de invloed van het Chinese investeringsbeleid in de ontwikkelingslanden dat noch de millenniumdoelstellingen, noch andere doelstellingen nastreeft, behalve dan de eigen Chinese handelsbelangen.

Nirj Deva (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil mijn collega Hutchinson feliciteren met het uitstekende verslag dat hij heeft geschreven over een zeer belangrijk onderwerp. De Commissie en de Europese Unie geven een enorme hoeveelheid geld aan ontwikkelingslanden, waarvan het merendeel naar Afrika gaat. Ongeveer 50 procent van alle Afrikanen leeft nog steeds van minder dan 1 dollar per dag en 75 procent van alle aidslachtoffers in de hele wereld komt uit Afrika.

Gezien deze ontstellende statistieken is het terecht dat we Afrika moeten steunen, om te voorzien in schoon drinkwater en er voor te zorgen dat de Afrikaanse bevolking zich duurzaam kan ontwikkelen. Maar wanneer we geld geven aan Afrikaanse regeringen, zoals de Commissie nu doet onder de vage noemer van “begrotingssteun”, moeten we er ook op staan dat begrotingssteun die aan Afrikaanse landen wordt gegeven, op zeer grondige wijze wordt onderzocht door hun eigen parlementen en dat de financiële overeenkomsten die tussen de Commissie en de Afrikaanse landen worden gesloten, openbaar en transparant worden in de nationale parlementen van Afrikaanse landen en de ACS-landen. Dit is een zeer belangrijk punt om het geld van Europese belastingbetalers te beschermen.

- Verslag-Badia i Cutchet (A6-0093/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, wij allen in dit Parlement staan positief tegenover de kunst en tegenover het stimuleren van kunst en onderwijs in onze respectieve landen. Ik hoop dat niemand hier iets tegen in zal brengen.

Maar het probleem met dit verslag is dat het opnieuw vraagt om een EU-perspectief, en dat is niet passend. De diversiteit van de Europese Unie bestaat juist uit het feit dat alle verschillende lidstaten verschillende culturen, verschillende histories en verschillende achtergronden hebben, en daarom lijkt het me belangrijk dat kunst en onderwijs op nationaal niveau worden bepaald. Dit is geen gebied waarop de Europese Unie of het Europees Parlement zou moeten interveniëren.

“Laat duizend bloemen bloeien” was geloof ik het mooie motto. Welnu, laat zevenentwintig bloemen – ten minste – bloeien in de Europese Unie, maar laat ze afzonderlijk bloeien. Ik ben van mening dat ze veel beter floreren en veel langer meegaan wanneer we dit doen.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Mijnheer de Voorzitter, ik wil mevrouw Badia i Cutchet voor haar verslag bedanken.

Na de poëtische toespraak van de heer Sumberg wil ik zeggen dat het zeer belangrijk is dat de bloem van cultuur ook in Europa volledig tot bloei kan komen. Het is van wezenlijk belang dat onderwijs niet alleen gericht is op kennis en examens, maar dat wij ook het belang van de menselijke ontwikkeling inzien. Cultuur, kunst en sport zijn heel belangrijk als wij de hele persoonlijkheid willen ontwikkelen.

In dit verband is het goed om via een proces van open coördinatie de schoolsystemen in de verschillende landen te wijzen op de noodzaak om onderwijs in de hoge kunsten op het lesrooster te houden. Dit moet ook in Europees verband gebeuren, omdat Europa bekend staat om zijn diversiteit, pluralisme, omvangrijke

kunsttraditie en cultuur. Het is goed als wij ook de cultuur van andere landen en de grote Europese kunstenaars op verschillende culturele gebieden leren kennen.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, uit het universele karakter van de Europese kunst blijkt de noodzaak om scholen weer hun rol als voornaamste verspreiders van cultuur te laten spelen. Dit is een kans om de toegang tot cultuur te democratiseren. Kunstonderwijs scherpt de zinnen en boort creatief potentieel aan. Het zou een verplicht onderdeel van het onderwijsaanbod in alle ontwikkelingsfasen van de leerling moeten zijn.

Het Europees Jaar van de Kunst en de Innovatie is een uitgelezen kans om de kunst de plaats terug te geven die haar toekomst, ook in het onderwijs, en waardering te wekken voor haar integrerende vermogens. Bescherming van de culturele identiteit van afzonderlijke regio's en de kans die mobiliteit biedt om daar kennis van te nemen, ook binnen het kader van de culturele educatie, bieden extra gelegenheid tot creatieve ontwikkeling.

Daarom is het ook zo belangrijk om een gemeenschappelijk mobiliteitsnetwerk op te zetten voor Europeanen die actief zijn op artistiek en creatief terrein en dat is voor mij ook de reden om voor het verslag te stemmen, hoewel ik ook bezwaar maak tegen de gehaaste bespreking van dit document en de manier waarop het bijna zonder discussie vastgesteld wordt.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb alle goede sport altijd als kunst beschouwd. Mag ik, als voorbeeld van kunst in de Europese Unie, wijzen op de overwinning van het All-Ireland-rugbyteam afgelopen zaterdag in het Millennium Stadium in Cardiff, waar we het team uit Wales hebben verslagen in een proeve van sportieve en artistieke excellentie waaraan niemand kan tippen? We hebben ook de Engelsen, de Fransen, de Italianen en de Schotten verslagen. Dit All-Ireland-team heeft de Six Nations gewonnen, de Grand Slam. Sport is kunst, kunst is sport. We moeten deze prachtige prestatie erkennen.

De Voorzitter. – Mevrouw Doyle, als ik geweten had dat u de poedelprijs voor de Italianen te berde zou brengen, had ik u niet laten spreken over dit onderwerp.

- Verslag-Hegyí (A6-0107/2009)

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Ik neem hier het woord om uit te leggen waarom de delegatie van de Attack-partij tegen dit verslag heeft gestemd.

Dit ligt zeker niet aan de vele positieve punten die hierin aan de orde komen vanuit het perspectief van transparantie van het werk door de instellingen. We zijn duidelijk voorstanders van transparantie in het werk van de instellingen van de Europese Unie, maar we zijn tegen het feit dat deze transparantie uitsluitend kan worden bereikt door het aannemen van het Verdrag van Lissabon en door dit verdrag, dat voor ons al "dood" is, opnieuw op de agenda te plaatsen, met veel van dergelijke nieuwe verslagen die overigens een ander standpunt innemen of over een andere kwestie gaan.

Daarnaast zijn we, vanuit het perspectief van het Verdrag van Lissabon, tegen het aannemen van dit verdrag, omdat het voor Turkije de deur openzet naar het lidmaatschap. Het Turks lidmaatschap van de Europese Unie betekent de economische en demografische dood voor Bulgarije. Daarom hebben wij tegen dit verslag gestemd.

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, toen ik de titel van dit verslag zag – "Actieve dialoog met de burger over Europa" – dacht ik dat het een grapje was, want *hadden we maar* een actieve dialoog met de burgers van Europa. Het idee van een dialoog is dat het geen monoloog is: je moet luisteren naar wat de burgers van Europa zeggen. De burgers van Europa in Nederland, Frankrijk en in de Republiek Ierland hebben in verband met het Verdrag van Lissabon heel duidelijk gezegd dat ze dat verdrag niet willen.

Indien dit Parlement en alle Europese instellingen dan ook een dialoog met hun burgers willen aangaan, wat een goed idee is, laten ze dan ondubbelzinnig verklaren dat ze op een dialoog zullen reageren, en dat ze zullen luisteren naar wat de burgers zeggen. Het is een volledige tijdverspilling als dit Parlement zelfs maar debatteert, een verslag maakt of stemt over het idee van een dialoog als het collectief – en dat is de waarheid over dit Parlement – weigert om te erkennen wat er is gezegd en weigert om er op te reageren. Dat is de tekortkoming.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, dit is een zeer belangrijk verslag. Ik ben het met de rapporteur eens dat we wellicht iets dapperder hadden kunnen zijn en iets meer hadden kunnen besteden.

Als lid uit een land dat over elk verdrag stemt, ben ik mij scherp bewust van de noodzaak van een voortdurende actieve dialoog met burgers. Mijn ervaring is dat steeds meer mensen het geloof en vertrouwen in instellingen verliezen. De EU vertegenwoordigt een enorme instelling en we hebben een grote verantwoordelijkheid om te waarborgen dat een actieve dialoog de kern is van wat wij doen.

Mijn steun gaat in het bijzonder uit naar paragraaf 32 en ik wil de rapporteur bedanken voor het steunen van mijn amendement over het feit dat het Europees Jaar van het Vrijwilligerswerk in 2011 de Europese instellingen een ideale gelegenheid zou bieden om in contact te komen met de burgers.

We hebben de Commissie opgeroepen om passende wetgeving in te dienen om ons voor te bereiden op 2011, en men is hier mee begonnen. We moeten er nu voor zorgen dat we een zinvolle dialoog kunnen voeren met de 100 miljoen vrijwilligers in de EU en er voor zorgen dat hun standpunten en meningen de kern zullen vormen van alle nieuwe plannen, beleid en programma's en dat een actieve dialoog met burgers een sterke, solide EU garandeert.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Mijnheer de Voorzitter, het verslag van de heer Hegyi is uitstekend en nodig. Wij hebben behoefte aan een actieve dialoog tussen de Europese volken en burgers. Wij hebben wederzijds begrip nodig. Wij hebben ook tolerantie nodig, zodat wij bereid zijn te luisteren naar wat verschillende mensen te zeggen hebben. Dat hebben wij ook hier in het Europees Parlement nodig.

Ik vond het zeer betreurenswaardig dat een aantal leden uit protest de zaal verliet toen president Klaus een toespraak hield tijdens het huidige Tsjechische voorzitterschap. Zijn zij niet bereid te luisteren naar de meningen van verschillende burgers, presidenten, instellingen en individuen over Europese zaken in het algemeen?

Wij moeten bereid zijn naar verschillende meningen te luisteren. Wij hebben interactie en dialoog nodig, ook in het maatschappelijk middenveld, zodat de burgers kunnen ervaren dat zij invloed kunnen uitoefenen en niet het beeld hebben dat de Europese Unie slechts een praatclub is van een kleine elite. Ik steun het voorstel dat er in heel Europa meer actieve en tolerante dialoog op alle niveaus moet komen. Dat hebben wij echt nodig.

Nirj Deva (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, tijdens deze economische crisis is er iets heel vreemds gebeurd op weg naar het forum, zoals men placht te zeggen. De mensen in Europa rekenden er niet op dat de Europese Unie hen van de crisis zou redden. Ze rekenden er op dat hun lidstaten en hun nationale regeringen hen van de crisis zouden redden. De man die beweert de wereld te hebben gered komt hier over een paar uur naar toe, maar afgezien daarvan zijn het de nationale regeringen – in Parijs, Londen, Washington of Rome – waar de burgers van die landen (aan wie ook is verteld dat zij burgers van Europa zijn) op rekenen om hen te redden, niet deze grotere entiteit die EU heet.

Mag ik vragen wat er is gebeurd? Mag ik degenen die maar doordrammen over het feit dat de EU zo'n fantastische machine is, vragen om zich zelf die vraag te stellen? Ik weet het antwoord. Het antwoord is dat er geen Europees volk is, er is geen verband tussen de EU-instellingen en het volk. Mensen rekenen er nog steeds op dat hun nationale regeringen hen zullen redden.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik protesteer nogmaals tegen de manier waarop er met dit document omgegaan wordt. Een groter vertrouwen in de Europese instellingen wekken bij de burgers in de lidstaten betekent niet alleen inzicht verbreiden in de drijfveren en handelingen van die instellingen, waar het vaak aan schort. Het betekent vooral de mensen het gevoel geven dat beslissingen gezamenlijk genomen worden, dat er inspraak is en dat de rechten waarvan de Verdragen spreken niet beknot worden.

Een maatschappelijke discussie tussen alle burgers van Europa, gehouden in alle lidstaten, is de beste manier om de mensen ervan te verzekeren dat het reilen en zeilen van de Europese Unie echt afhangt van de burgers in de landen waaruit de Unie is samengesteld. Het is ook de beste manier om te voorkomen dat het honderdtal mensen dat namens alle Polen betrokken was bij het formuleren van de belangrijkste taken die de EU-instellingen hebben uit te voeren, zich bedrogen voelt. De lijst van eisen dient serieus in overweging genomen te worden. Dit geldt ook voor de teksten die zijn opgesteld door deelnemers aan de discussie in andere landen. Des te verrassender is het dat elke vorm van serieuze discussie over de dialoog met de burger in een gremium als het Europees Parlement afgekap wordt.

Martin Callanan (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, dit verslag gaat over een actieve dialoog met burgers, en de beste vorm van een actieve dialoog met Europese burgers, is de vorm die is gebaseerd op

luisteren naar wat ze zeggen in democratische stemmingen. Het is behoorlijk ironisch dat dit Parlement dit verslag hier aanneemt terwijl tegelijkertijd enkele democratische besluiten die in de lidstaten zijn genomen, volledig worden genegeerd. Geen wonder dat de Europese Unie zo weinig populair is in mijn kiesdistrict in Noordoost-Engeland en elders in Europa. Haar idee van democratische dialoog is slechts eenrichtingsverkeer: de EU luistert niet naar wat mensen te zeggen hebben en vertelt hun alleen maar wat ze mogen denken en hoe ze moeten stemmen.

Als ik terugkijk naar de afgelopen tien jaar hebben Frankrijk, Nederland en nu Ierland – twee keer – allemaal er voor gestemd om de rem te zetten op een verdere Europese integratie, en toch heeft de Europese Unie hun standpunten volledig genegeerd.

Hoe kan het streven om alleen maar te luisteren naar door de EU gefinancierde ngo's het standpunt van de stemmer in het volk weerspiegelen? De beste vorm van een dialoog met burgers is om te luisteren naar wat zij zeggen in vrije democratische stemmingen en referenda.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik denk echt dat er een misvatting is wanneer we het over een actieve dialoog met burgers over Europa hebben, omdat we een dialoog met burgers vaak verwarren met een dialoog met het maatschappelijk middenveld. We verwarren een dialoog met burgers vaak met een dialoog met organisaties die geheel of gedeeltelijk worden gefinancierd door de Commissie. Eigenlijk praten EU-instellingen met organisaties die worden gefinancierd door de Commissie, dat wil zeggen uiteindelijk met het geld van de belastingbetalers.

En wat doen we dan wanneer we burgers daadwerkelijk het recht geven om hun mening te geven, zoals we hebben gedaan voor de grondwet in Frankrijk en Nederland en voor het Verdrag van Lissabon in Ierland, en ze “nee” zeggen? Dan negeren we het resultaat van de stemming volledig! Wanneer mensen “nee” hebben gezegd, betekent een dialoog niet dat we hen net zo lang moeten laten stemmen totdat wij het gewenste resultaat krijgen. Dat is geen dialoog. Dat is afstand doen van de democratie. Het wordt tijd dat we een echte actieve dialoog met burgers aangaan.

Jim Allister (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, na vijf jaar in dit Parlement te hebben gezeten kan weinig in de inhoud van verslagen mij nog verbazen. Maar ik moet toch zeggen dat ik onthutst was door de pure arrogantie in bepaalde aspecten van dit verslag en het opzettelijk beledigen van mensen die de moed hebben niet kruipend en kwispelend hun steun te geven aan het Europese project. Dat in dit verslag wordt gezegd – en het staat er echt – dat lager opgeleide mensen zich waarschijnlijk meer zullen verzetten tegen verdere Europese integratie, is een schaamteloze belediging, die getuigt van een ongelooflijke arrogantie.

De waarheid is dat juist degenen die de moeite hebben genomen de EU-Grondwet of het Verdrag van Lissabon te lezen en zichzelf hierover te informeren, de mensen zijn die er het meest waarschijnlijk tegen zullen stemmen. De mensen die er waarschijnlijk vóór zullen stemmen zijn degenen die – zoals commissarissen – nooit de moeite hebben genomen om de documenten te lezen en stomweg de propaganda slikken. Ik keur de belediging die dit verslag inhoudt dus af.

Zou ik daarnaast, in reactie op de eerste uitbarsting van de heer Mitchell – zijn Iers-republikeinse uitbarsting over hoe ze er 700 jaar over hebben gedaan om van alle Britten op het eiland Ierland af te komen – mogen zeggen dat hij blij moet zijn dat dit niet helemaal is gelukt, aangezien hij toch de hulp van een aantal Britse onderdanen uit Noord-Ierland nodig heeft gehad om de overwinning in het Six Nations-rugbykampioenschap te behalen.

Neena Gill (PSE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb hier met tegenzin vóór gestemd, niet vanwege de onzin die net aan de andere kant van dit Parlement werd uitgekraamd, maar omdat ik de bezorgdheid van de rapporteur, de heer Hegyi, deel.

Dit verslag is wezenlijk afgezwakt door degenen in dit Parlement die geen actieve dialoog met de Europese burgers willen. Onder actieve dialoog versta ik iets anders dan glanzende brochures, en ik vind echt dat de Commissie op dit terrein gefaald heeft. Zij is er niet in geslaagd om burgers actief te betrekken en contact met hen te maken. Zij is er niet in geslaagd hun beter te doen begrijpen dat met het werk dat op EU-niveau wordt verricht tal van echte problemen worden aangepakt die het dagelijks leven van burgers raken. Ik hoop dat zij naar aanleiding van dit verslag op de zaak zal terugkomen en een aantal vindingrijkere manieren zal bedenken om deze kwestie aan te pakken.

- Verslag-Roszkowski (A6-0042/2009)

Jim Allister (NI). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik juich dit verslag toe omdat daarin zaken aan de orde komen die besproken moeten worden.

Ik steun vooral het gevoel van de rapporteur dat plattelandsontwikkelingsmaatregelen geen beslag zouden mogen leggen op middelen die bedoeld zijn voor rechtstreekse betalingen aan boeren. Vandaar uit ook ik mijn twijfel over de vraag of de financiering van plattelandsontwikkeling überhaupt aan het gemeenschappelijk landbouwbeleid dient te worden gekoppeld, aangezien dit er onvermijdelijk toe zal leiden dat de vorige financieringsmethoden aan de boeren ontzegd zullen worden. Als het daarentegen om een inherent onderdeel van de cohesiefondsen zou gaan, zou de mogelijkheid om oneigenlijk gebruik te maken van landbouwfondsen niet bestaan.

Daarom verwelkom ik de verklaring in het verslag die stelt dat de bevolking die in de landbouw werkzaam is het voornaamste doel moet zijn van steunmaatregelen in het kader van het beleid voor plattelandsontwikkeling. Dat evenwicht is in veel programma's voor plattelandsontwikkeling verstoord, en dat geldt ook voor de programma's die betrekking hebben op mijn eigen regio, Noord-Ierland.

- Verslag-Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voor dit verslag gestemd, en ik juich het toe. Gedurende lange tijd hebben we gedacht dat iets alleen effect heeft als we het inslikken.. Ik denk dat met het werk dat in dit verslag is gedaan duidelijk wordt onderstreept dat alles wat we op onze huid smeren net zo effectief in ons systeem terechtkomt als wanneer we het zouden innemen.

Veel van de ziekten die vooral vrouwen treffen, zoals borstkanker, fibromyalgie, ME etcetera, komen steeds vaker voor. Ik denk dat we nu een stap verder zullen moeten gaan, en er niet alleen voor zorgen dat cosmetica veiliger worden, maar ook beginnen met het verrichten van degelijk onderzoek naar het verband tussen bepaalde bestanddelen van cosmetica en deze ziekten die vooral vrouwen treffen, en tevens proberen veiligere cosmetica te maken, want we willen natuurlijk allemaal cosmetica blijven gebruiken.

Neena Gill (PSE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik verwelkom dit verslag omdat het testen van cosmetica een zaak is die veel kiezers in mijn regio, de West Midlands, bezighoudt, en ik heb veel brieven over dit onderwerp ontvangen. Ik verwelkom dit verslag en heb er mijn steun aan gegeven omdat het pan-Europese criteria oplegt voor het gebruik van mogelijk schadelijke materialen en criteria oplegt voor claims over het testen van producten die door fabrikanten worden gemaakt, maar er moeten ook soortgelijke criteria komen voor claims met betrekking tot dierproeven. De laatste keer dat we naar dit verslag keken, hebben we het testen op dieren voor wetenschappelijke doeleinden behandeld. Wij beschikken nu over een belangrijk instrument om het bewustzijn van consumenten ten aanzien van de bestanddelen van cosmetica te verhogen, en dit zou nog verder verbeterd worden door het aspect van dierproeven toe te voegen.

- Verslag-Octavia Sârbu (A6-0076/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voor dit verslag en voor een sterkere controle van biociden gestemd, maar ik wilde van de gelegenheid gebruik maken om erop te wijzen dat wij in Ierland legaal een giftige en verontreinigende stof aan ons water toevoegen – een biocide met de naam fluoride. Ik wil de Commissie gelukwensen met het feit dat ze een raadplegingsproces is gestart waarin zij wetenschappelijke documenten, meningen van het publiek, etc., met betrekking tot de verontreiniging van drinkwater met het giftig bestanddeel fluoride verzamelt en verwelkomt.

- Verslag-Becsey (A6-0121/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb tegen dit verslag gestemd omdat ik vind dat het voorstel van de Commissie om hogere accijnstarieven op tabaksproducten te heffen erdoor wordt verzwakt. Onderzoeken hebben consequent aangetoond dat de meest effectieve manier om het gedrag van mensen blijvend te beïnvloeden en ze van tabaksconsumptie te weerhouden door middel van belasting is.

Uit Iers onderzoek door het University College Cork is gebleken dat nadat in 2004 een volledig verbod op roken op de werkplek was ingevoerd, het aantal ziekenhuisopnames vanwege hartaanvallen in het volgende jaar met 11 procent was gedaald in de regio. Ierland heeft in de EU ook de hoogste accijnstarieven op tabak, namelijk 4,99 euro per pakje van 20 sigaretten, waarmee de prijs op meer dan 8 euro per pakje komt.

Een gecombineerde aanpak van afschrikwekkende prijsstelling en belastingbeleid, rookverboden, publieke voorlichtingscampagnes en betere toegang tot nicotinevervangingstherapieën voor mensen die willen stoppen met roken, heeft talloze voordelen en brengt verbeteringen van de volksgezondheid met zich mee.

Tsjechië is de enige lidstaat van de EU die de kaderovereenkomst over tabaksbeheersing van de VN nog niet heeft geratificeerd en dat terwijl tabak verantwoordelijk is voor één miljoen doden in de EU. Zou u, als Voorzitter van ons Parlement, het Tsjechisch voorzitterschap van de Raad met klem willen verzoeken deze ernstige tekortkoming goed te maken voordat zijn termijn erop zit?

- Verslag-Martens (A6-0079/2009)

Richard Corbett (PSE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het lijkt erop dat veel afgevaardigden die aan de andere kant zitten de procedure van de stemverklaringen over diverse verslagen aangrijpen om in plaats daarvan te praten over de ratificatie van het Verdrag van Lissabon. Daarbij doen ze ongegronde uitspraken dat de bevolking zich tegen het Verdrag van Lissabon zouden hebben uitgesproken en dat wij niet naar ze willen luisteren.

Nog los van het feit dat het aan de lidstaten is – en niet aan ons – om het Verdrag van Lissabon te ratificeren, is deze voorstelling van zaken natuurlijk helemaal onjuist. Eén lidstaat heeft “nee” gezegd, en wij luisteren, en inderdaad, wij moeten ook luisteren. De andere lidstaten hebben aangegeven dat zij bereid zijn te luisteren naar de redenen voor dat ‘nee’, om er rekening mee te houden en op die grondslag verder te gaan. Maar terwijl de heer Dover niet eens onderscheid aanbrengt tussen het grondwettelijk verdrag en het Verdrag van Lissabon en zegt dat Frankrijk en Nederland dit Verdrag hebben verworpen, vergeet hij voor het gemak te wijzen op die andere landen die het Verdrag in referenda gesteund hebben.

Wij willen niet slechts naar één kant van het verhaal luisteren. Wij willen naar beide kanten luisteren en de kloof overbruggen, een oplossing vinden die acceptabel is voor iedere lidstaat. Zij willen alleen naar de mensen luisteren die tegen hebben gestemd. Juist zij zijn het die niet naar de mensen van Europa luisteren. Zij zijn het die democratische uitkomsten niet aanvaarden, en alleen maar kijken naar de uitkomst die hun het beste uitkomt, in plaats van naar de algehele situatie van alle lidstaten.

- Verslag-Muscardini (A6-0054/2009)

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik steun overweging 5 van dit verslag volledig. Ik ben momenteel in Ierland betrokken bij een dergelijk geval, waarbij een moeder haar thuisland Nigeria met haar twee dochters heeft ontvlucht nadat haar oudste dochter als gevolg van seksuele verminking is overleden. Momenteel dient haar zaak bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, en het Hof heeft de Ierse regering schriftelijk verzocht om de zaak te verdedigen of om, zoals zij dat noemen, een minnelijke schikking overeen te komen.

In overweging 5 wordt gesteld dat seksuele verminking van vrouwen een schending van de rechten van de mens inhoudt en dat een toenemend aantal asielaanvragen door ouders worden gerechtvaardigd door het gevaar waaraan zij in eigen land mogelijk zijn blootgesteld doordat ze hebben geweigerd hun kind seksuele verminking te laten ondergaan. Ik hoop dat het Hof voor de Rechten van de Mensen onze verklaring in overweging neemt wanneer het uitspraak doet in deze zaak.

Tot slot ben ik het met de heer Corbett eens dat er hier vandaag veel is gesproken over democratie, maar dat wanneer men de tijd en moeite neemt om het aantal mensen die in alle referenda in Europa over de Grondwet en het Verdrag van Lissabon hebben gestemd bij elkaar op te tellen, blijkt dat meer dan 27 miljoen Europeanen vóór hebben gestemd en 24 miljoen tegen. Dat is democratie in werking.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, dank u dat u mij het woord geeft. Ik wil zeggen dat ik het volledig eens ben met de aandacht die het Parlement vandaag schenkt aan een zo belangrijk onderwerp als het recht op gezondheid, het recht op de seksuele identiteit, de bescherming van het geestelijke leven en de psychofysieke integriteit van de vrouw, die juist vaak wordt geschonden door deze vrouwonvriendelijke praktijken.

Europa onderscheidt zich door zich in te spannen voor de mensenrechten, zoals we net hebben gehoord van de vorige spreker. Juist door deze volstrekt onaanvaardbare praktijken sterven kinderen en vrouwen. Europa doet er goed aan zich hiervoor in te spannen en zijn grote verantwoordelijkheid te tonen door de wetgeving in dit opzicht te harmoniseren.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik had heel graag willen stemmen voor het verslag-Muscardini over seksuele verminking van vrouwen omdat ik al vele jaren voorstander ben van een verbod op deze barbaarse praktijken en ik momenteel ook een gezin steun dat dreigt slachtoffer te worden van deze praktijk als zij terugkeren naar hun land van herkomst.

Echter, zoals gewoonlijk, wordt het lijden van verminkte meisjes en vrouwen door collega's gebruikt om opnieuw de abortusagenda te propageren door het mantra van de "seksuele en reproductieve rechten" in dit verslag te stoppen.

(Nadat een correctie is aangebracht op de door de heer Mitchell uitgebrachte stem op het verslag, waarbij rekening is gehouden met de definitieve verwoording van de tekst, is zijn mondelinge stemverklaring niet langer van toepassing)

- Verslag-Graça Moura (A6-0092/2009)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Mijnheer de voorzitter, ik wil mijn collega uit de Commissie cultuur en onderwijs, de heer Graça Moura, bedanken voor het opstellen van het verslag, dat tijdens de stemming mijn steun kreeg. Het houdt verband met documenten die we in het Europees Parlement eerder al hebben behandeld. De uitbreiding heeft bijgedragen tot de taalkundige diversiteit van de EU. Vandaag spreken wij 23 talen plus nog eens meer dan zestig dialecten in regio's of groepen.

Globalisering en emigratie hebben bijgedragen tot het uitgebreide palet van dagelijks door Europeanen gebruikte talen. Taalkundige diversiteit is zonder twijfel een van de meest kenmerkende eigenschappen van de Europese Unie, die het sociale, culturele en beroepsleven van de burgers en de politieke activiteiten van de lidstaten beïnvloedt. Ik vind de mededeling van de Commissie hierover buitengewoon belangrijk. Ik ben het met de rapporteur eens dat de taalkundige diversiteit een enorm concurrentievoordeel voor de EU betekent en dat programma's voor taalonderwijs en uitwisseling van scholieren en culturele uitwisseling, ondubbelzinnig moeten worden gesteund.

Michl Ebner (PPE-DE). - (IT) Geachte Voorzitter, dames en heren, ik moet zeggen dat de heer Graça Moura uitstekend werk heeft afgeleverd met zijn verslag. Alleen voor wat betreft het procedurele probleem met dit systeem – die collega Muscardini vandaag ook al heeft ter sprake heeft gebracht – hoop ik dat u gehoor zult geven aan onze verzoeken om in feite niet twee vrijwel identieke verslagen in stemming te brengen en vervolgens eigenlijk de rapporteur te benadelen. Dat is mij namelijk gebeurd in dit geval en ik wilde dat niet.

Juist daarom zou ik de nadruk willen leggen op het uitstekende werk van collega Graça Moura, ook al is vervolgens ook met mijn stem de andere resolutie aangenomen. Mijn stem was geen afwijzing van het verslag Graça Moura, in tegendeel.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik de heer Graça Moura bedanken voor zijn uitstekende werk. Hij heeft zich met hart en ziel aan deze taalkwesties gewijd en het is volstrekt juist dat taal een grondrecht is. Taal is de kern van iemands identiteit en daarom moeten wij in de Europese Unie meertaligheid koesteren.

Bij de stemming hebben wij echter een alternatieve resolutie verkozen boven het oorspronkelijke verslag. Ik heb zelf deelgenomen aan het opstellen van de alternatieve resolutie en het is misschien goed te vertellen waarom wij een alternatief voor het zeer verdienstelijke werk van de heer Graça Moura zijn gaan opstellen. De reden was dat wij vooral de positie van minderheidstalen wilden waarborgen.

Zoals wordt gezegd, zijn wij in Europa slechts zo sterk als onze zwakste schakel, namelijk de mensen die in onze maatschappij het slechtste af zijn. Daarom moeten wij ervoor zorgen dat minderheidsgroepen, bijvoorbeeld de Samen in mijn land Finland, het recht behouden hun moedertaal te spreken en over basisdiensten in hun eigen taal te beschikken. Wij moeten zorg dragen voor hen, net als voor alle andere inheemse volken. Het is daarom zeer belangrijk dat de Europese Unie zich aan zijn culturele plicht houdt en goed voor alle talen zorgt, met inbegrip van de minderheidstalen.

Frank Vanhecke (NI). - Voorzitter, hoewel de uiteindelijk goedgekeurde alternatieve resolutie over de meertaligheid in Europa al veel beter was dan de oorspronkelijke tekst die voorlag, heb ik na beraad uiteindelijk toch tegengestemd. In de beide resoluties immers, de goedgekeurde en de oorspronkelijke, wordt opgeroepen tot het promoten van een Europees Agentschap voor taalkundige diversiteit. Nu klinkt dat natuurlijk wel heel mooi en in principe zou ik daarachter staan, maar dan lees ik verder dat bijvoorbeeld niet-Europese immigranten aangemoedigd moeten worden om verder bij ons hun eigen moedertaal te blijven gebruiken, dat het Europees Parlement zelfs oproept om de moedertalen van de buitenlandse minderheden, of van het

buitenland afkomstige minderheden in lespakketten op te nemen en dat lidstaten niet enkel het gebruik van de oorspronkelijke talen moeten stimuleren, maar vooral de hoofdtal van de immigranten moeten stimuleren. Excuus, dit is waanzin. Dit leidt tot het tegendeel van aanpassing en assimilatie. Dit is het tegendeel van wat eigenlijk nodig is in alle Europese landen.

Philip Claeys (NI). - Voorzitter, ook ik heb het verslag over meertaligheid niet goedgekeurd. Ik ben nochtans een overtuigd voorstander van de promotie van meertaligheid, maar zowel in het oorspronkelijke verslag als in het amendement dat uiteindelijk is goedgekeurd, worden een aantal dingen verkondigd die problematisch zijn als ze in de praktijk zouden worden omgezet. Zo wil men immigranten aanmoedigen om hun oorspronkelijke taal te blijven gebruiken, terwijl dat in veel lidstaten juist een probleem is omdat ze de taal van hun gastland onvoldoende leren met alle gevolgen van dien.

Ook potentieel problematisch is de manier waarmee men in het verslag omgaat met lidstaten waar meer dan één officiële taal is. Men moet natuurlijk wel rekening houden met specifieke situaties, zoals in België bijvoorbeeld, waar elke regio behalve Brussel officieel ééntalig is. In Vlaanderen worden we geconfronteerd met het probleem van een groot aantal Franstalige inwijkelingen die weigeren zich aan te passen aan het Nederlandstalige karakter van Vlaanderen en het is niet aan Europa om zich daarmee te bemoeien en allerlei rechten te beloven die niet bestaan.

Mario Borghezio (UEN). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik ben het eens met veel bezwaren die in dit verslag zijn geuit tegen het feit dat de Europese Unie mensen aanmoedigt om hun oorspronkelijke taal te blijven onderhouden en ontwikkelen. De totale filosofie van de verslagen verdient echter aandacht en steun. We lopen vandaag de dag immers nog een groter risico met deze terecht aan de orde gestelde problemen, namelijk dat door een officiële erkenning van het geschreven en gesproken Engels, dat ook hier wordt opgelegd, de Europese talen zullen uitsterven. Dat is een ernstig risico dat moet worden aangepakt.

We hoeven de rechten van de lokale talen niet te vergeten. Nationale talen verdwijnen, worden minder gesproken, maar lokale talen verdwijnen op werkelijk schandelijke manier en deze moeten worden verdedigd, zoals we met de federalistische hervorming van ons land proberen voor te stellen en uit te voeren.

Doet de Europese Unie al het nodige om lokale talen te beschermen? We hoorden net mevrouw Lo Curto aan het woord. Het zou echt mooi zijn om haar nog een keer te horen spreken in het prachtige Sardijns, want dat kan ze zeker. Ik zou wel een keer in het Piëmontees willen praten, maar in ons eigen Parlement zijn er in de bibliotheek geen culturele documenten, tijdschriften enzovoort over talen van culturele identiteiten en van lokale talen.

Voordat Europa zich bezighoudt met de bescherming van de talen van immigranten van derde landen door middel van erkenning, kan het zich dus beter bekommeren om onze minderheden en onze lokale talen.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, mijnheer Borghezio, ik ben Siciliaanse, en Sicilië is de bakermat en het land van een grote beschaving en een grootse geschiedenis. Laten we hopen dat het een toekomst kan schrijven die begint met autonomie. Daarom kan ik het alleen maar eens zijn met de noodzaak om meer aandacht te schenken aan de moedertalen die wij steeds meer zouden moeten leren spreken en vooral aan onze kinderen zouden moeten overbrengen.

Ik denk vooral aan de geschiedenis van de emigratie die in Italië maar ook in andere landen heeft plaatsgevonden en die er vandaag toe leidt en dreigt te leiden dat de nieuwe generaties uit Sicilië, maar ook Veneto en Sardinië en al die anderen in Europa die in het verleden dit proces hebben meegemaakt, het Sardijns, Siciliaans of het dialect uit Veneto niet meer kennen en niet meer spreken.

Ik streef ernaar om van dit grote institutionele theater van Europa ook de bakermat te maken van het soort verscheidenheid en autonome identiteiten waarvan we de totstandkoming hopelijk in het toekomstige Europa van de regio's zullen vieren. Daarom, mijnheer de Voorzitter, roep ik ook zo veel mogelijk mensen op om de aandacht op zich te vestigen door het gebruik van onze talen.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb om twee redenen niet aan de stemming over dit verslag deelgenomen, ook al ben ik het helemaal eens met de titel: "Meertaligheid: een troef voor Europa en een gemeenschappelijk engagement".

Wij hebben hier vandaag kunnen horen dat het verslag ingaat op "bepaalde binnenlandse geschillen in Spanje". Ik ben zeer sceptisch wanneer een debat over meertaligheid en de stimulering van talen wordt gebruikt als een soort dekmantel, of indirect middel, of politiek onderhandelingsinstrument, voor allerlei

binnenlandse kwesties van al onze lidstaten, en dat lijkt hier en op commissieniveau met betrekking tot een deel van dit debat gebeurd te zijn.

Dit is geen aanval op de rechten van de sprekers van minderheidstalen. Deze krijgen zelfs mijn volledige steun en ik vind zonder meer dat wij de rechten van onze EU-burgers die als eerste taal een minderheidstaal hebben, moeten respecteren. Deze talen moeten een plaats hebben in het Europees Parlement, maar niet noodzakelijkerwijs als officiële werktalen, vooral niet wanneer de betreffende burgers het Engels net zo goed beheersen – zoals in ons geval. Wanneer de bijdragen aan belangrijke debatten in bijvoorbeeld de plenaire vergadering en commissies worden geleverd in een minderheidstaal die vervolgens passief en in meer dan twintig talen vertaald moeten worden, wordt het hele doel van het democratisch debat in gevaar gebracht door het verlies van nuances in de vertaling en misschien zelfs misverstanden. Ons democratisch mandaat hier bestaat eruit om zo veel mogelijk mensen van ons standpunt te overtuigen, en de problemen bij het werven van voldoende aantallen goed gekwalificeerde tolken te werven is een geheel andere zaak. Om deze twee redenen heb ik niet deelgenomen aan de stemming.

- Verslag-Van Nistelrooij (A6-0083/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). - (IT) Geachte Voorzitter, dames en heren, eerst wil ik zeggen dat ik voor het verslag van de heer Van Nistelrooij heb gestemd, maar ik neem deze gelegenheid te baat, voor de weinige, overgebleven toeschouwers, om te zeggen dat als degenen die hier nu zo uitgebreid de Europese Unie en haar werkwijze hebben bekritiseerd, veel objectievere informatie zouden verstrekken, in plaats van door de Europese Unie te trekken voor hun kiesdistrict en kwaad te spreken over de Unie, ze zeker een volledig andere sfeer zouden creëren.

Wat het verslag-Van Nistelrooij betreft, kan ik zeggen dat het cohesiebeleid juist met die opzet is ontstaan, om solidariteit en samenwerking te creëren en vooral in deze crisistijd denk ik dat de Europese regio's – niet alleen de landen, maar ook de regio's – moeten samenwerken, hun posities moeten ontwikkelen en hun levensstijl verbeteren. Juist daarom ben ik van mening dat het verslag van Nistelrooij een positieve stem uitermate verdient.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). - (BG) Ik heb voor het verslag over territoriale cohesie gestemd, omdat ik er vast van overtuigd ben dat dit concept moet worden ontwikkeld en worden toegepast als horizontaal beginsel dat al het beleid en alle acties van de Gemeenschap ondersteunt.

Tijdens het debat van vandaag over het cohesiebeleid hebben we voor de volgende programmeringsperiode gevraagd om een aanzienlijke versterking van de directe betrokkenheid van regionale en lokale autoriteiten bij het plannen en uitvoeren van de relevante programma's. Het beleid van de Europese Unie, en meer in het bijzonder het cohesiebeleid, heeft het bestuur van een vaak gecentraliseerd systeem getransformeerd in een steeds geïntegreerder systeem met meerdere lagen.

Daarom ben ik van mening dat lidstaten moeten worden gestimuleerd om een systeem van territoriaal bestuur op te zetten, gebaseerd op een geïntegreerde "bottom-up"-benadering, die ook meer actieve participatie door de civiele samenleving toestaat. Ik roep de lidstaten dringend op om te gaan nadenken over hoe ze het concept van territoriale cohesie beter kunnen consolideren en ondersteunen in hun nationale programma's en beleid.

In deze context ben ik van mening dat de grondbeginselen van gecoördineerde ontwikkeling en het partnerschap tussen steden en platteland met name van belang zijn en strikt in acht moeten worden genomen.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Ik heb het verslag over territoriale cohesie gesteund in de wetenschap dat het een beleid is dat uiterst belangrijk is voor elke regio in de Europese Unie.

De middelen uit het cohesiefonds kunnen samen met nationale middelen zelfs de meest achtergestelde regio's transformeren in goed ontwikkelde regio's en hen op het niveau van de ontwikkelde regio's brengen. Dit is van het grootste belang voor mijn land, Bulgarije. Het is eveneens belangrijk dat tijdens de planningsfase alle middelen eerlijk worden verdeeld en dat het cohesiebeginsel wordt toegepast in al het prioriteitsbeleid van de Europese Unie.

Rekening houdend met alle factoren die van invloed zijn op een evenwichtige regionale en sociale ontwikkeling, moeten we de meest geschikte mechanismen vinden waarmee we sommige van de nieuwe lidstaten met een lager ontwikkelingsniveau de kans kunnen geven om de rest in te halen.

Gedurende de planningsfase moeten er duidelijke criteria zijn om te voorkomen dat een land wordt gestraft omdat juist in de planningsfase onvoldoende en ineffektieve toewijzingen worden gedaan, die vervolgens van invloed zijn op de kwaliteit van het bestaan van burgers.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik zou de heer Van Nistelrooij willen gelukwensen met zijn verslag. Ik wil met name mijn steun uitspreken voor lid 42, waarin wordt opgeroepen tot de invoering van werkelijke partnerschappen tussen alle partijen die betrokken zijn bij regionale en lokale ontwikkeling op Europees, nationaal, regionaal en lokaal niveau.

Dit is een voorwaarde voor het bereiken van territoriale cohesie. Herhaaldelijk is aangetoond dat betrokkenheid van lokale ontwikkelingsgroepen en ngo's bij de bevordering van regionale ontwikkeling en territoriale cohesie werkelijke economische en maatschappelijke waarde toevoegt. Gezien het feit dat we er momenteel niet in slagen territoriale cohesie tussen onze regio's te bereiken, is het van cruciaal belang dat we dergelijke partnerschappen invoeren en stimuleren.

- Verslag-Mikolášik (A6-0108/2009)

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil graag mijn steun uitspreken voor lid 22, waarin – net als in het verslag-Van Nistelrooij – lidstaten worden opgeroepen het partnerschapbeginsel in hun programma's voor de huidige periode te versterken overeenkomstig artikel 11 van de algemene verordening betreffende EFRO, ESF en het Cohesiefonds.

Wij in het Parlement schrijven deze verordeningen, maar het is aan de lidstaten om ze ten uitvoer leggen en het is aan de Commissie om op de tenuitvoerlegging toe te zien. Een recent verslag over de betrokkenheid van ngo's en andere partijen in de ontwikkeling, tenuitvoerlegging en controle van de structuurfondsen in de nieuwe lidstaten was genaamd "The illusion of inclusion", en ik denk dat deze titel boekdelen spreekt. Lidstaten en de commissie nemen hun verantwoordelijkheden niet. Wij in dit Parlement moeten erop blijven aandringen dat zij dat wel doen.

- Verslag-Becsey (A6-0041/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Ik heb voor de bundel verslagen van de collega's gestemd waarin zij kritiek uiten op de obstakels die er nog altijd bestaan voor een goede tenuitvoerlegging van het cohesiebeleid. Ik zou graag in het bijzonder stil willen staan bij het verslag van mevrouw Krehl en nog iets aan het debat van vandaag willen toevoegen door erop wijzen dat de collega's verzuimd hebben in herinnering te brengen dat wij twee weken geleden het *recovery package* hebben aangenomen, oftewel het door het Tsjechische voorzitterschap met de Commissie uitgewerkte pakket maatregelen. De Commissie heeft mede onder druk van het Europees Parlement heldere en duidelijke voorstellen uitgewerkt ter vereenvoudiging van de administratieve handelingen, met name met het oog op meer flexibiliteit. Hiermee kan eenieder die gelden uit de structuurfondsen ontvangt voortaan met geld schuiven tussen de verschillende programma's onderling en zelfs – en dat is met name van belang voor de nieuwe lidstaten – deze middelen inzetten ter dekking van leningen. Het volgende verslag in deze bundel, het verslag met betrekking tot microkredieten, is uiteraard ook een belangrijk ondersteunend element, alleen betreur ik het dat er tot op heden geen duidelijke regels bestaan voor de harmonisering van de regels voor de gebruikmaking van microkredieten, iets dat zeer welkom zou zijn voor met name kleine ondernemingen en gemeentelijke overheden.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, dit verslag, de vermelding van kredietverenigingen en de onderkenning van hun rol in de verlening van microkrediet steun ik in het bijzonder. Als organisaties zonder winstoogmerk spelen kredietverenigingen een unieke rol door microkrediet te verstrekken aan mensen aan wie veel andere financiële instellingen geen krediet zouden verlenen. Ik weet dat kredietverenigingen niet in alle Europese landen sterk zijn, maar in veel landen zijn ze dat wel, met reserves boven de 40 miljard euro. Wereldwijd beschikken kredietverenigingen over reserves van meer dan 1,1 biljoen dollar, en hebben ze meer dan 180 miljoen leden over de hele wereld.

In een tijd dat mensen het vertrouwen in bancaire instellingen aan het verliezen zijn, vormen financiële instellingen zonder winstoogmerk een bruikbaar alternatief en zij hebben onze steun nodig. Zij moeten met name worden opgenomen in het JASMINE-programma, zodat zij als verleners van microfinanciering toegang hebben tot bedrijfsondersteunende diensten zoals begeleiding, trainingen, advisering, financiering en opleidingen, enzovoort.

Tot slot een toelichting op het verslag-Muscardini: voor zo ver ik weet hebben we gestemd over amendement 1 en hebben we deze goedgekeurd, waarbij de term "seksuele en reproductieve rechten" is veranderd in

“seksuele en reproductieve gezondheid”. In dat verband weet ik niet zeker of ik het eens ben met mijn Ierse collega's die het eerder over deze kwestie hadden.

De Voorzitter. – Mijnheer Kamall, zoals u ziet, bent u de enige afgevaardigde die nog aanwezig is!

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, laat mij beginnen met u en alle tolken te bedanken voor uw geduld tijdens deze zeer lange reeks stemverklaringen.

Ik denk dat er in het gehele Parlement consensus bestaat over de voordelen van microkrediet: het is een van die onderwerpen waarover links en rechts in dit Parlement het eens kunnen zijn.

Ik wil op dit punt mijn waardering uitspreken over twee organisaties in het bijzonder. Een ervan is Opportunity International, dat wordt geleid door een voormalig bestuurder van een centrale bank van een Afrikaans land en een professionele aanpak van microkrediet toevoegt waaraan het in het verleden wel eens heeft ontbroken. De ander is een organisatie met een geweldige website – www.kiva.org – die mensen in staat stelt om individueel bedragen van slechts 25 dollar te lenen, die echter kunnen oplopen tot grotere microleningen voor ondernemers over de hele wereld, vooral in ontwikkelingslanden, en ze in staat stelt om welvaart en werkgelegenheid in hun eigen plaatselijke gemeenschappen te creëren.

Het enige punt dat ik naar voren wil brengen is dat wij ervoor moeten zorgen dat de kleine, door gemeenschappen opgezette en particuliere microkredietverstrekkers niet door lokale, nationale en Europese overheden worden verdrongen. Dergelijke gevallen heb ik meegemaakt in mijn kiesdistrict in Londen, waar door gemeenschappen opgezette organisaties zijn verdrongen door de lokale overheid.

Over het geheel genomen denk ik dat we het erover eens kunnen zijn dat microkrediet een geweldige manier is om ondernemers in armere landen te helpen.

Schriftelijke stemverklaringen

- Verslag-Costa (A6-0071/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), schriftelijk. – (PL) Ik heb gestemd voor het verslag over het voorstel voor een besluit van de Raad inzake de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de regering van Nepal inzake bepaalde aspecten van luchtdiensten.

Ik ben het eens met het voorstel van de rapporteur om deze overeenkomst te sluiten.

De amendementen ten aanzien van de aanwijzingsclausule, accijns op vliegtuigbrandstof en prijsstelling lijken mij gerechtvaardigd in het licht van bestaande bilaterale verdragen.

Ik hoop dat wederzijds vertrouwen in de systemen van de andere partij de overeenkomst tot een succes zullen maken.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik stem voor het verslag van de heer Costa over de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de regering van Nepal inzake bepaalde aspecten van luchtdiensten.

Ik ben het met de rapporteur eens dat de vervoerstarieven voor passagiers en goederen die de door de Nepalese regering aangewezen luchtvervoerders in rekening brengen voor vervoer dat volledig binnen de Europese Gemeenschap plaatsvindt, onderhevig moeten zijn aan de Europese Gemeenschapswetgeving.

- Verslag-Geringer de Oedenberg (A6-0130/2009)

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik stem voor het verslag van mevrouw Geringer de Oedenberg over landbouw- en bosbouwtrekkers op wielen.

Ik ben het namelijk eens met het voorstel voor de codificatie van bestaande wetsteksten die door de Commissie zijn gepresenteerd, zoals dit met de technische aanpassingen is aangevuld.

- Verslag-Geringer de Oedenberg (A6-0129/2009)

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik stem voor het verslag van mevrouw Geringer de Oedenberg over de communautaire regeling inzake douanevrijstellingen.

Ik ben het eens met het voorstel voor de codificatie van de bestaande communautaire wetgeving om deze doeltreffend te vereenvoudigen en duidelijk te formuleren.

- Verslag-Pietikäinen (A6-0119/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), *schriftelijk*. – (LT) Gezien de toenemende complexiteit van de financiële markten en met name gelet op de financiële crisis is een geoptimaliseerde aanpak bij de verzameling van statistische gegevens geboden. Betrouwbaarheid en actualiteit van de gegevens moeten de hoekstenen van de gewijzigde verordening vormen. Volgens uw rapporteur is het van het grootste belang dat statistische informatie tijdig wordt vergaard. Daarom zouden het Europees Stelsel van Centrale Banken en het Europees statistisch systeem de gegevens, zo nodig, maandelijks moeten verzamelen. Dit zou de kwaliteit en het nut van de statistieken ten goede kunnen komen, vooral bij het toezicht op de sector financiële diensten. Ik ben het eens met het voorstel van de Europese Centrale Bank tot wijziging van de verordening van de Raad inzake het verzamelen van statistische gegevens door het Europees Stelsel van Centrale Banken, want het is erop gericht het verzamelen van deze gegevens doeltreffender te maken. Ook wordt de bestaande verordening aangepast aan de ontwikkelingen op de financiële markten.

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Ik wil mij graag onthouden van stemming over het verslag van mevrouw Pietikäinen over het verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank. Ik ben het namelijk slechts gedeeltelijk eens met dit verslag, want ik constateer een aantal kritische punten waardoor ik me niet volledig positief over het verslag kan uitspreken.

- Verslag-Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)

Philip Claeys (NI), *schriftelijk*. – Ik heb tegen het verslag Lambsdorff gestemd omdat er niet duidelijk wordt gesteld dat de EU-lidstaten best wegblijven op de MRR indien bepaalde onaanvaardbare passages in het slotdocument van de herzieningsconferentie van Durban gehandhaafd blijven. Er zou duidelijk en eens en voor altijd moeten worden gesteld dat Europa geen lessen in mensenrechten te ontvangen heeft van islamitische theocratieën en andere (semi-)dictaturen.

Glyn Ford (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Hoewel ik het met het grootste deel van het verslag van de heer Lambsdorff over de prioriteiten van de EU op de 64e zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties eens ben, heb ik in dit stadium moeite met zijn pleidooi voor één zetel voor de EU in de Veiligheidsraad van de VN. Ik ben voorstander van hervorming van de Veiligheidsraad ter erkenning van de nieuwe mondiale politieke realiteiten – Japan, Duitsland, India en Brazilië zouden kansrijke kandidaten voor lidmaatschap kunnen zijn en het zou een affront zijn om Afrika van vertegenwoordiging uit te sluiten. Maar steun, of geen steun, voor één EU-zetel dient te komen aan het eind van een proces van onderhandeling – ook als de steun beredeneerd is – en niet aan het begin. Op grond daarvan vond ik het gepast om niet aan de stemming over dit verslag deel te nemen.

Neena Gill (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb niet aan de stemming over dit verslag deelgenomen omdat ik van mening ben dat de VN dringend herziening en hervorming behoeft. Het heeft weinig zin om na te denken over een zetel in de Veiligheidsraad voor de EU wanneer het hele systeem van vertegenwoordiging op de helling staat.

Hoe zit het met name met de vertegenwoordiging van Azië in de Veiligheidsraad? Momenteel wordt dat werelddeel alleen door China vertegenwoordigd, een niet-democratisch land met een vreselijke reputatie op het gebied van de mensenrechten. Waar blijft de oproep voor een zetel voor India, waarvan het bevolkingsaantal dat van China rap nadert en waarvan de politieke, economische en strategische macht zowel van regionaal als mondiaal van groot belang is?

Voordat we nadenken over de stem van de EU in de VN, dienen we eerst na te denken over hoe de huidige VN ten goede veranderd zou kunnen worden. Een passende vertegenwoordiging in de Veiligheidsraad van de grootste democratie ter wereld zou een grote stap in de juiste richting betekenen.

Hélène Goudin en Nils Lundgren (IND/DEM), *schriftelijk*. – (SV) Het beginsel “één staat, één stem” is een van de hoekstenen van de VN-samenwerking en moet dat ook blijven. Daarom vinden wij het erg ongelukkig dat het Europees Parlement ernaar streeft de EU in de toekomst één enkele zetel in de Veiligheidsraad te geven. Het is toch vanzelfsprekend: het Zweedse buitenlands beleid is anders dan het Poolse, dat anders is dan het Griekse. Gelijkgesinde landen kunnen daarentegen vanzelfsprekend een blok vormen wanneer zij dat willen.

Het verslag bevat echter veel positieve elementen, met name wat betreft de eerbiediging van de mensenrechten en het internationaal humanitair recht. Wij vinden deze formuleringen zo belangrijk dat wij gekozen hebben om het verslag te steunen, ondanks zijn tekortkomingen in andere opzichten.

Richard Howitt (PSE), *schriftelijk*. – (EN) EP-leden van de Britse Labour-partij steunen het werk van de Algemene Vergadering van de VN en de positieve rol die zij speelt in vreedzame en positieve internationale samenwerking. Binnen deze resolutie steunen wij in het bijzonder de speciale aandacht voor de verbeterde positieve samenwerking inzake de mensenrechten, positieve hervorming van de VN, nucleaire non-proliferatie en het behalen van resultaten met betrekking tot de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling.

Wij hebben ons van stemming over deze resolutie onthouden. t Hoewel we veel van de punten die erin staan steunen, konden wij namelijk geen steun geven aan de oproep voor één zetel voor de Europese Unie in de VN-Veiligheidsraad die zij bevat. Het Handvest van de Verenigde Naties bevat geen voorziening voor een regionale zetel in de Veiligheidsraad. Europa is geen lidstaat van de VN en volgens het Handvest van de VN kunnen alleen staten lid zijn van de VN.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *schriftelijk*. – (RO) Het verslag van de heer Lambsdorff levert een belangrijke bijdrage aan de betrokkenheid van de EU bij de VN-hervorming en -aangelegenheden. Ik ben blij dat ik hier mijn steun aan kan geven.

De aanbevelingen in het verslag bevestigen dat de meeste lidstaten van de EU zich zorgen maken over de hoofdproblemen van de wereldpolitiek. Daarin worden ook op overtuigende wijze vraagstukken behandeld die voor Roemenië en de PPE-DE-Fractie van belang zijn.

Zo moeten wij, overeenkomstig de fundamentele waarden van de EU, bijzonder belang toekennen aan het beginsel inzake de verantwoordelijkheid tot bescherming. Mijn partij en de andere leden van de PPE-DE-Fractie beschouwen afgezien daarvan de mensenrechten als een hoeksteen van ons extern optreden en een van de belangrijkste kanalen voor het tot uiting brengen van onze mening op wereldniveau. Het verheugt mij dat in deze aanbevelingen uitgebreid wordt ingegaan op deze zorgen. Teneinde de op deze gebieden gemaakte vooruitgang te consolideren moeten wij ook de veiligheid van de mensen bevorderen, niet alleen in economisch en sociaal opzicht maar ook als het gaat om de 'harde' veiligheid.

Tot slot nog een laatste, maar daarom niet minder belangrijk punt: de juiste werking van deze organisatie is belangrijk voor al degenen onder ons die een assertief, efficiënt en multilateraal mechanisme willen, dat met zijn activiteiten deze waarden bevordert.

Door in te gaan op deze en andere belangrijke vraagstukken voor de Europese burgers zet het verslag van de heer Lambsdorff een stap vooruit, en daarom heb ik voorgestemd.

Toomas Savi (ALDE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb gestemd vóór het verslag van Alexander Graf Lambsdorff met een voorstel voor een aanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad over de prioriteiten van de EU op de 64ste zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. De Europese Unie moet in eendracht handelen om van invloed te kunnen zijn op de besluiten en beloften die tijdens de Algemene Vergadering van VN in september 2009 zullen worden genomen en aangegaan.

Als lid van de Commissie ontwikkelingssamenwerking zou ik het belang willen onderstrepen van het bereiken van voortgang op de weg naar de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling. De Europese Unie moet binnen de VN een leidende rol op zich nemen om ervoor te zorgen dat we onze beloften aan de ontwikkelingslanden, die feitelijk het meest te lijden hebben van de huidige economische crisis, nakomen, aangezien onze daden op dit moment helaas achterlopen ten opzichte van onze beloften.

De crisis heeft zonder twijfel bijna alle landen getroffen. Juist in moeilijke tijden zoals deze moeten alle ontwikkelde landen echter gezamenlijk handelen en verder kijken dan alleen het kleingeestig nationaal belang, want het leven van miljoenen mensen hangt letterlijk af van onze daden en van ons toekomstig gedrag.

Als we nu de problemen negeren, kunnen de gevolgen catastrofaal zijn; bovendien hebben we in de toekomst misschien niet eens meer de mogelijkheid ze op te lossen.

Kathy Sinnott (IND/DEM), *schriftelijk*. – (EN) Ik wilde voor dit verslag over de prioriteiten van de EU op de 64ste zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties stemmen, want veel van deze prioriteiten zijn waardevol en moeten worden gesteund en zelfs aangemoedigd. Helaas hebben collega's ook "seksuele en reproductieve rechten" in de lijst van prioriteiten opgenomen, en ik kan en zal nooit instemmen met het doden van medemensen, in dit geval van baby's voordat zij geboren zijn.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), *schriftelijk*. – (EN) Hoewel ik pogingen om met de westerse democratieën binnen de VN tot een gecoördineerd standpunt te komen steun, en al sinds lange tijd pleit voor institutionele

hervorming van VN-structuren, kan ik niet accepteren dat de EU namens ons zou optreden. Onder geen beding mogen individuele leden van de VN, en leden van de Veiligheidsraad nog minder, toestaan dat EU zich hun recht om hun eigen visie naar voren te brengen toe-eigent. Ik keur de doelstelling van "een EU-zetel in de Veiligheidsraad" af. Ik heb mij daarom om principiële redenen – maar zonder VN-initiatieven zoals de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling of het concept van het recht om te beschermen af te keuren – van stemming onthouden.

- Verslag-Martens (A6-0079/2009)

John Attard-Montalto (PSE), schriftelijk. – (EN) Een van de moeilijkste uitdagingen waar de Europese Unie zich tegenover gesteld ziet is die van de illegale of irreguliere immigratie. Ik heb altijd geloofd dat oplossingen alleen kunnen worden voorgesteld als beide zijden elkaar als partners zien. Met het oog op de situatie van migranten die de Middellandse Zee oversteken, zullen Europa en de Noord-Afrikaanse staten (de Maghreb) in eendracht te werk moeten gaan. Malta voert al sinds de jaren zeventig onafgebroken campagne voor deze aanpak, maar de meeste Europese leiders van die tijd ontbrak het aan de nodige vooruitziendheid. Nu we te maken hebben met een uittocht van Bijbelse proporties is Europa plotseling wakker geschud door de werkelijkheid.

Alessandro Battilocchio (PSE), schriftelijk. – (IT) Ik stem voor het verslag van Maria Martens.

Gezien de gezamenlijke strategie die in 2007 is aangenomen en die tot doel had om een meer bilaterale aanpak te bereiken door de EU en Afrika op meer gelijke voet te plaatsen, ben ik het eens met het belang van deze strategie. Deze is erop gericht om de dialoog en samenwerking verder te laten gaan dan "de ontwikkeling", "Afrika" en "de institutionele aspecten", met een betere samenwerking tussen de EU en Afrika op het gebied van internationale organen en bij multilaterale onderhandelingen over onderwerpen als mensenrechten en klimaatveranderingen.

Ik ben het ermee eens dat de Europese Unie en Afrika zich moeten inspannen om internationale organisaties als de Wereldbank, het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldhandelsorganisatie democratischer en representatiever te maken om zo te garanderen dat Afrika een invloed kan uitoefenen die overeenkomt met zijn omvang.

In het verslag worden vier sectoren onderstreept waarvan de resultaten bijzonder belangrijk zijn om de gezamenlijke strategie te laten slagen, zoals vrede en veiligheid, bestuur in de breedste zin van het woord, handelskwesties, de economische en regionale gemeenschappen, kapitaalvlucht en centrale ontwikkelingsonderwerpen, zoals gezondheidszorg en onderwijs.

Verder ben ik het eens met het verzoek om een specifiek financieel instrument voor de uitvoering van de gezamenlijke strategie, dat alle bestaande financieringsmiddelen op heldere, voorspelbare en programmeerbare wijze bundelt.

Koenraad Dillen (NI), schriftelijk. – Ik heb tegen het verslag Martens gestemd, ook al zitten er heel wat goede en aanvaardbare elementen in en gaat het om een relatief evenwichtig verslag. Maar het is betreurenswaardig dat in een verslag over het EU-Afrikaans partnerschap met geen woord gerept wordt over het voor Europa én Afrika zo prangende probleem van de illegale immigratie, die voor een hersenvlucht uit Afrika zorgt en zoveel sociale problemen in Europa veroorzaakt. Bovendien getuigt dit verslag van enige naïviteit wanneer het oproept ervoor te zorgen dat de Europese blauwe kaart geen Afrikanen wegtrekt uit sectoren waar die nodig zijn. Over hoe zoiets concreet moet verlopen, rept de rapporteur met geen woord.

Edite Estrela (PSE), schriftelijk. – (PT) Ik heb gestemd voor het verslag-Martens over "Eén jaar na Lissabon: het partnerschap van de EU en Afrika in de praktijk", daar het opnieuw wijst op de noodzaak de banden tussen de Europese Unie en Afrika aan te halen, met name in deze tijden van mondiale economische instabiliteit.

Ik zou willen onderstrepen dat het houden van de Top EU-Afrika in 2007 in Lissabon vooral te danken was aan het werk van het Portugees voorzitterschap van de Raad van de Europese Unie. Er valt evenwel nog een lange weg te gaan teneinde de toen geformuleerde gezamenlijke strategie verder te ontwikkelen, met name op het vlak van vrede, veiligheid, bestuur, mensenrechten, regionale integratie, gezondheid en onderwijs.

De Europese Unie dient een specifiek financieel instrument voor het realiseren van de strategie te creëren, evenals een grotere betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld.

Hélène Goudin en Nils Lundgren (IND/DEM), schriftelijk. – (SV) De rapporteur schetst een in wezen correct beeld van de vele uitdagingen voor Afrika. Zij heeft ongetwijfeld ook gelijk wanneer zij het belang beschrijft dat internationale inspanningen en internationale samenwerking zouden kunnen hebben voor het aanpakken van armoede, het gebrek aan gezondheidsvoorzieningen en de gevolgen van de wereldwijde economische recessie.

De rapporteur voert echter uitvoerig propaganda om aan het Europees Parlement een grotere rol toe te kennen in de betrekkingen tussen Afrika en de EU. Er wordt bijvoorbeeld zonder objectieve argumenten voorgesteld om de voorzitter van het Europees Parlement deel te laten nemen aan de vergaderingen tussen vertegenwoordigers van Afrikaanse regeringen en de Europese Commissie en/of de Raad. De rapporteur wil ook dat het Europees Parlement een grotere verantwoordelijkheid krijgt voor de structuur en de werking van het Europees Ontwikkelingsfonds. Zo'n ontwikkeling zou volgens ons uiterst ongelukkig zijn. Daarom hebben wij tegen het verslag als geheel gestemd.

David Martin (PSE), schriftelijk. – (EN) Ik steun dit verslag, waarin gekeken wordt naar de effectiviteit van het partnerschap tussen de EU en Afrika. Het verslag wijst erop dat er slechts zeer weinig nieuwe fondsen beschikbaar zijn gesteld voor de uitvoering van de gezamenlijke strategie en roept op tot de oprichting van een specifiek financieel instrument waarin alle bestaande financieringsmiddelen op heldere, voorspelbare en programmeerbare wijze zouden zijn gecentraliseerd.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik stem tegen het verslag van mevrouw Martens over het partnerschap van de EU en Afrika.

Ik ben het namelijk niet eens met de gekozen benadering die vaak niet geschikt blijkt om de behoeften van Afrika, zowel van de instellingen als de privésector, te lenigen. Het zou bovendien beter zijn als ook Afrika meer inspanningen zou leveren om daadwerkelijk brede lagen van het maatschappelijke middenveld bij de tenuitvoerlegging van de partnerschapsakkoorden te betrekken.

De partnerschapsstrategie die tot nu toe in praktijk is gebracht, heeft slechts bescheiden resultaten opgeleverd en voldoet zo niet aan de verwachtingen en doelstellingen die hieraan verbonden waren, en omdat het eerste actieplan tot 2010 loopt, denk ik dat het niet mogelijk zal zijn om deze doelstellingen te behalen. Daarom herhaal ik dat ik tegen het verslag stem.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) Goed bestuur is cruciaal voor economische vooruitgang en welzijn in Afrika en dient de eerste prioriteit te zijn. Het is jammer dat dit verslag hier zo weinig aandacht aan besteedt en erop ingaat in bewoordingen die blijf geven van buitensporige gevoeligheid jegens Afrikaanse regimes. Nergens wordt melding gemaakt van het feit dat de meeste Afrikaanse regeringen het regime van Mugabe in Zimbabwe, met alle verwoesting die dit regime de bevolking van Zimbabwe heeft aangedaan, stilzwijgend of openlijk hebben gesteund. Tevens zouden we niet moeten proberen om het model van de institutionele structuur van de EU aan andere continenten op te leggen, zonder goed na te denken over de toepasselijkheid van zo'n structuur voor Europa, en laat staan voor Afrika.

Frank Vanhecke (NI), schriftelijk. – Het blijft merkwaardig dat wij in deze instelling mordicus vasthouden aan de Lissabon-illusie. Of eigenlijk is dat niet zo merkwaardig, want het is een perfecte illustratie van de wijze waarop het officiële Europa omspringt met wettelijkheid, oppositierechten en respect voor vrije keuzes van onze burgers.

Lissabon is immers juridisch dood sinds de volksraadpleging in Ierland. Waarom kunnen we dat niet gewoon respecteren?

Ten gronde vraag ik mij af of wij per se nu opnieuw 55 miljoen euro moeten investeren om de instellingen van de Afrikaanse Unie te steunen. Die instellingen hebben nauwelijks een kritisch woord voor de bloedige dictaturen die er deel van uitmaken. Ik stel mij ook de vraag hoe de terechte opmerking over de blauwe kaart als gevreesd instrument van een verdere hersenvlucht naar Europa te rijmen valt met de elders ingenomen standpunten. En in heel dit verslag wordt met geen woord gerept over de problematiek van de illegale immigratie. Misschien zouden we die 55 miljoen daar beter kunnen inzetten.

- Verslag-Hutchinson (A6-0085/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), schriftelijk. – (IT) Ik stem voor het verslag van Alain Hutchinson en ik sta volledig achter het verzoek aan de Commissie om steun te blijven verlenen aan de gezondheids- en onderwijssector, met name de primaire gezondheidszorg en het lager onderwijs en aan de in deze sectoren

bereikte resultaten, als ook om de voorspelbaarheid van de begrotingssteun via de tenuitvoerlegging van MDG-contracten te verbeteren.

Verder ben ik het eens met de noodzaak om de beginselen die uit dergelijke contracten voortvloeien te kunnen uitbreiden naar meer landen, aangezien het hoofddoel van het MDG-contract is om de doeltreffendheid van de steun te helpen verbeteren en de behaalde vooruitgang bij het realiseren van de MDG's te helpen versnellen voor de landen die dat het meest nodig hebben.

Ik ben van mening dat het van fundamenteel belang is dat de Commissie haar begrotingssteun afhankelijk maakt van de behaalde resultaten op het gebied van goed bestuur en transparantie, maar ook van de verdediging en eerbiediging van de mensenrechten, vooral die van de armste en meest uitgesloten bevolkingsgroepen, zoals mensen met een handicap, minderheden, vrouwen en kinderen, en dat zij erop toeziet dat de begrotingssteun niet wordt uitgegeven in andere sectoren dan de welke zijn bepaald in het MDG-contract.

David Martin (PSE), schriftelijk. – (EN) Ik heb voor dit verslag gestemd, dat gericht is op de totstandkoming van contracten voor de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling tussen de EU en bepaalde landen. Ik steun de financiële transparantie die in het verslag wordt aanbevolen en de stabiliteit die ontstaat dankzij contractuele steun aan partnerlanden waarmee begrotingen beter van te voren kunnen worden gepland.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik wil mij onthouden van stemming over het verslag van de heer Hutchinson over de MDG-contracten. Ik ben het namelijk slechts met enkele onderdelen hieruit eens en daarom kan ik de tekst in kwestie niet volledig goedkeuren.

Kathy Sinnott (IND/DEM), schriftelijk. – (EN) De EU moet zich volledig achter de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling scharen, maar ik heb tegen dit verslag over de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling gestemd omdat collega's in het verslag opnieuw voor 'seksuele en reproductieve rechten' hebben gepleit. Kinderen een kans geven in het leven is een belangrijke millenniumdoelstelling.

- Verslag-Badia i Cutchet (A6-0093/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström en Åsa Westlund (PSE), schriftelijk. – (SV) Wij sociaaldemocraten zijn van mening dat het belangrijk is in de EU zowel kunst als cultuur te bevorderen. Wij zouden daarom op dit gebied graag een intensievere uitwisseling van ervaringen en samenwerking tussen de lidstaten zien. Dat is met name belangrijk om het voor leerlingen uit het kunstonderwijs gemakkelijker te maken om in een andere lidstaat te studeren.

Wij vinden echter niet dat de inhoud van de kunstopleidingen in de lidstaten op EU-niveau moet worden bepaald. Dergelijke beslissingen moeten door de lidstaten zelf worden genomen. Daarom hebben wij besloten om tegen het verslag te stemmen.

Alessandro Battilocchio (PSE), schriftelijk. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik stem voor.

"Elk kind is een kunstenaar. De moeilijkheid is er een te blijven als volwassene". Met deze woorden beschreef Pablo Picasso de moeilijkheden van het kunstonderwijs. Hoewel het tegenwoordig een verplicht vak is in veel schoolsystemen, wordt kunst nog steeds onderwezen volgens onderwijsmodellen die van lidstaat tot lidstaat aanzienlijk verschillen.

De ontwikkeling van nieuwe informatie- en communicatietechnologieën heeft een economie gestimuleerd die gebaseerd is op kennis. Daardoor is er een grote rol weggelegd voor intellectueel vermogen en creativiteit. In deze context heeft het kunstonderwijs een belangrijke rol om de identiteit te bewaren en intercultureel en interreligieus begrip te bevorderen.

Kunstonderwijs is bovendien het instrument waarmee de menselijke middelen kunnen worden ontwikkeld die nodig zijn om de rijkdom van het culturele erfgoed van een land te kunnen benutten. Daarbij komt nog de toenemende noodzaak van concurrentie in verschillende sectoren, op grond waarvan diverse schoolsystemen tegenwoordig een hoofdrol geven aan de ontwikkeling van creativiteit door middel van onderwijsprogramma's die gebaseerd zijn op geschikte pedagogische methoden en de leerlingen een belangrijk potentieel kunnen geven bij hun latere toetreding tot de arbeidsmarkt.

Šarūnas Birutis (ALDE), schriftelijk. – (LT) Het opstellen van een gezamenlijke ontwerpresolutie over het coördineren van het kunstonderwijs op Europees niveau is belangrijk.

Voor het vinden van werk in de kunstsector zijn vaardigheden, kennis en materiaalbeheersing nodig die in nauw verband staan met de wetenschappelijke en technologische vooruitgang. In de loop van de geschiedenis hebben de kunsten altijd gebruikgemaakt van de meest geavanceerde technologieën van hun tijd, en veel kunsttheorieën zijn beïnvloed door wetenschappelijke overwegingen. Op zijn beurt heeft de praktische ervaring in bepaalde kunst disciplines ook tot technische vooruitgang geleid en daarmee bijgedragen aan het vergroten van de kennis van de wereld en de transformatie van die wereld door de mensheid. Hoewel het proces van artistieke creatie niet kan worden gereduceerd tot de strikte toepassing van wetenschappelijke of technologische kennis, kunnen technologieën, zonder dat ze met dat oogmerk zijn ontwikkeld, wel van nut zijn voor de kunst, zoals kunst ook technologisch onderzoek en technologische ontwikkeling in gang kan zetten, die weer andere toepassingen kunnen opleveren dan alleen kunstzinnige. Kortom, het kunstonderwijs leidt tot nauwere en vruchtbaardere relaties tussen onderwijs, cultuur, ICT en de kunsten in de eenentwintigste eeuw.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Ik heb voor dit verslag gestemd, omdat ik het ermee eens ben dat er een evenwicht moet bestaan tussen studie van de theorie en inwijding in de praktijk. Dit geldt ook voor kunststudie.

Mevrouw Badia i Cutchet dringt er in haar verslag op aan dat het kunstgeschiedenisonderwijs ook ontmoetingen met kunstenaars en bezoeken aan cultuurplaatsen moet omvatten om de studenten nieuwsgierig te maken en tot nadenken aan te zetten. Ik hoop dat de Europese regeringen en de Europese Commissie de aanbevelingen in dit verslag zullen overnemen en dat wij spoedig verbeteringen zullen zien.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), schriftelijk. – (FR) Het initiatiefverslag dat vandaag aan ons is voorgelegd en waar ik volledig achter sta, steunt op het idee dat kunstzinnige en culturele vorming, waar ook de beeldende vorming onder valt, een fundamenteel onderdeel is van het onderwijsstelsel. Dit onderwijs draagt bij aan de emancipatie van het individu en aan democratisering van de toegang tot de cultuur. In dit licht roept de resolutie, in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel, op het gebied van kunst- en cultuureducatie op tot het verbeteren van de mobiliteit van zowel docenten als studenten, erkenning van kwalificaties op Europees niveau, en samenwerking tussen de lidstaten.

Tevens wordt in de resolutie de noodzaak onderstreept om de opleiding van docenten en anderen (artiesten en beroepsbeoefenaren) op een hoger niveau te brengen, teneinde kunst en cultuur in alle vormen van onderwijs op te nemen en daarbij verzekerd te zijn van een hoog pedagogisch niveau. In het verslag wordt eveneens zeer terecht gewezen op de noodzaak gebruik te maken van nieuwe informatie- en communicatietechnologieën om te komen tot modern en hoogwaardig onderwijs dat goed aansluit bij de jongeren. Hierbij wordt gewezen op Europeana, de Europese digitale bibliotheek, die in dit verband een werkelijke toegevoegde waarde heeft.

Koenraad Dillen (NI), schriftelijk. – Waarmee bemoeit dit Parlement zich toch allemaal? In paragraaf één van dit verslag lees ik bijvoorbeeld dat kunstonderwijs een verplicht onderdeel van de onderwijsprogramma's op alle schoolniveaus moet vormen om de toegang tot de cultuur te democratiseren. Wat een onzin en wat een bemoeizucht. Laat de lidstaten zelf bepalen hoe ze hun onderwijsprogramma's invullen. De voorbije honderd jaar hebben ze dat naar behoren gedaan. Ook de volgende eeuw kunnen ze dat blijven doen zonder de betutteling van de Europese Unie of het Europees Parlement nodig te hebben.

Hélène Goudin en Nils Lundgren (IND/DEM), schriftelijk. – (SV) Wij van Junilistan zijn van mening dat cultuuraangelegenheden onder de politieke bevoegdheid van de lidstaten moeten vallen. Dit verslag maakt geen deel uit van de wetgevingsprocedure en is niets anders dan een mening van de federalistische meerderheid in het Europees Parlement dat de EU zich nog meer met cultuur moet bemoeien.

Wij hebben daarom tegen het verslag als geheel gestemd.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), schriftelijk. – (PL) Het is waar dat overal in Europa kunstonderwijs gegeven wordt. Het is ook waar dat de Europese maatschappij in snel tempo verandert, net als de informatie- en communicatietechnologie. De delen van Europa groeien naar elkaar toe en culturele vorming kan een even grote bijdrage aan dit proces leveren als bijvoorbeeld de interne markt.

Dit is te realiseren door het aanleren van kunstzinnige vaardigheden in alle stadia van het onderwijs, door het verdiepen van theoretische en praktische kennis omtrent de diversiteit van Europa en haar vele culturen. Dit is een uitgestrekt kennis terrein, dat nog steeds in omvang toeneemt. Het feit dat kunst per land verschillend onderwezen wordt, maakt het echter onmogelijk een kunstenaar op te leiden wiens kennis en artistieke vermogens in een andere lidstaat erkend en toegepast worden.

Daarmee zijn we aangekomen bij de vraag van beleidsafstemming en het verslag van mevrouw Badia i Cutchet doet daarvoor een interessante suggestie - de opencoördinatiemethode, of, in praktische termen, de methode waarbij lidstaten van elkaar leren en waarbij ze die lidstaten navolgen die voor een bepaald probleem de beste oplossing gevonden hebben. Dat betekent wel dat deze oplossing bijna geheel in handen van de lidstaten is.

Deze benadering is flexibel en maakt een gecoördineerde aanpak van gecompliceerde vraagstukken en een snelle reactie op nieuwe uitdagingen mogelijk. Kunstzinnige vorming is een ingewikkeld proces, waarin de creativiteit moet worden gestimuleerd door een bijzonder en individueel contact tussen docent en student, inzicht in de zich continu verder ontwikkelende Europese cultuur en kennis van expressiemiddelen moeten worden verworven en er dient uitzicht geboden te worden op een onbelemmerde ontwikkeling als beroepskunstenaar. Een rationele en constructieve bezinning op het kunstonderwijs is een investering in de toekomst en in het Europa van eenheid in verscheidenheid.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik keur het verslag van mevrouw Badia i Cutchet over het kunstonderwijs in Europa goed.

Ik ben van mening dat cultuur momenteel, in onze steeds heterogenere maatschappijen, uiterst belangrijk is als middel om de identiteit te bewaren en tegelijkertijd het samenleven tussen verschillende volkeren en culturen te verbeteren.

Ik ben het eens met het feit dat kunst een cultuuruiting is die zowel de culturele rijkdom van een land als de gehele maatschappij helpt te ontwikkelen. Bovendien kan kunst bijdragen aan het onderzoek en de vooruitgang op technologisch gebied en ze wordt hier ook door beïnvloed.

Gelet op het belang van de kunstdisciplines kan ik dus instemmen met een coördinatie op Europees niveau aangaande het kunstonderwijs op school.

Carl Schlyter (Verts/ALE), schriftelijk. – (SV) Het is onder andere belangrijk dat kunstenaars van het vrije verkeer gebruik kunnen maken, dat mogelijkheden voor niet-commerciële kunst worden bevorderd, dat verder werk wordt gemaakt van de ontwikkeling van de Europese digitale bibliotheek om het kunsterfgoed te bewaren. Paragraaf 9 over de aard en de duur van het kunstonderwijs interpreteer ik als een wens om ook het kunstonderwijs in het Bolognaproces op te nemen en onder dat voorbehoud kan ik voor het verslag stemmen.

- Verslag-Hegyí (A6-0107/2009)

Philip Claeys (NI), schriftelijk. – Ik heb tegen dit verslag gestemd wegens de stuitende hypocrisie waarvan de tekst blijkt geeft. De EU weigert rekening te houden met de referenda in Frankrijk en Nederland over de Europese Grondwet en in Ierland over het verdrag van Lissabon, maar het verslag klaagt dat niet aan, integendeel. Op een bijzonder betuttelende en beledigende manier wordt in paragraaf 5 bijvoorbeeld gesteld dat de neen-stem bij vrouwen toe te schrijven is aan een geringe belangstelling voor Europa.

Ook de verwijzingen naar het zogenaamde 'plan D' van de Commissie is totaal misplaatst, omdat dit 'plan B' in de meeste lidstaten neerkwam op een dialoog onder gelijkgezinden en men uitdrukkelijk geen rekening wilde houden met kritische stemmen. Dit verslag had dergelijke wantoestanden moeten aanklagen in plaats van ze stilzwijgend goed te keuren.

Koenraad Dillen (NI), schriftelijk. – Ik heb met volle overtuiging tegen dit zeer federalistisch en arrogant verslag gestemd. Wat een arrogantie te beweren zoals in overweging B dat het een bevolking is die Europa onvoldoende begrijpt die tegen de Europese Grondwet heeft gestemd. Dit is manifest onwaar. Net die burgers die maar al te goed beseffen dat de EU de laatste soevereiniteit van de lidstaten wil ondergraven, hebben tegen de Europese Grondwet gestemd. Wat een arrogantie te beweren dat de integratie alleen aanslaat bij het goed opgeleide deel van de samenleving. Maar de rapporteur is duidelijk. Zij die "verkeerd" denken moeten gecriminaliseerd worden of voor dommeriken versleten worden. En dan maar spreken over een actieve dialoog met de burger.

Brigitte Douay (PSE), schriftelijk. – (FR) Ik heb het verslag van de heer Hegyí inzake de actieve dialoog met de burger over Europa gesteund. Een dergelijke dialoog is essentieel en dit verslag legt grote nadruk op het belang van acties op lokaal niveau. Door concrete acties in de nabije omgeving van de burgers, door eenvoudigweg met hen in gesprek te gaan over Europa, kunnen zij werkelijk een beter beeld krijgen van hetgeen de Europese Unie voor hun dagelijks leven betekent.

In de aanloop naar de verkiezingen in juni is het van essentieel belang deze dialoog te intensiveren, met name in de plattelandsgebieden en gericht op de groepen die het meest sceptisch tegenover Europa staan, zoals jongeren en vrouwen. De recente interinstitutionele politieke verklaring "Communiceren over Europa in partnerschap", ondertekend door het Europees Parlement, de Europese Raad en de Europese Commissie, wijst in dezelfde richting. We mogen ons verheugen in het belang dat de instellingen aan deze dialoog hechten en de inspanningen die zij zich getroosten om ervoor te zorgen dat de burgers zich betrokken voelen bij de Europese Unie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Wij hebben tegen dit verslag gestemd, aangezien we de druk die nog steeds wordt uitgeoefend om het ratificatieproces van het Verdrag van Lissabon af te ronden, ondanks de uitslag van het referendum in Ierland, ontoelaatbaar achten. Als de regels van het geldende Verdrag gewoon waren nageleefd en de soevereine besluiten van het Ierse volk geëerbiedigd, had men moeten afzien van het Verdrag van Lissabon. Hier is meer in het geding dan een antidemocratische houding. Het is trouwens onaanvaardbaar dat het Europees Parlement spreekt van "het verder toenemen van de transparantie van de EU en de betrokkenheid van de burgers bij de besluitvormingsprocessen", terwijl de meerderheid van de leden zich uitgesproken heeft tegen het houden van referenda in hun lidstaten over het Verdrag van Lissabon, juist omdat ze bang zijn voor de mening van de meerderheid van hun landgenoten.

Het valt eveneens te betreuren dat ze geen begrip hebben voor de meningen van al degenen die tegen zijn en zich misleid achten door deze kapitalistische integratie, die de ongelijkheid vergroot en armoede en werkloosheid laat toenemen in tegenstelling tot de gedane beloften.

Zelfs enkele positieve punten in het verslag verschijnen in een context die er meer op gericht is om via propagandacampagnes de publieke opinie en de burgers te misleiden dan daadwerkelijk te zorgen voor democratische participatie en wijziging van het beleid teneinde een antwoord te geven op de gerechtvaardigde verlangens van de werknemers en de bevolking in het algemeen.

Bruno Gollnisch (NI), schriftelijk. – (FR) U bent echt onverbeterlijk. Als de Europese burgers steeds sceptischer tegenover de Europese Unie staan, is dat volgens u te wijten aan een gebrek aan voorlichting, aan onwetendheid, of zelfs aan domheid.

Ik denk dat het tegendeel waar is. Er is een groep die profiteert van de open grenzen voor personen, goederen, kapitaal, enzovoorts. En daarnaast is er de overgrote meerderheid die er de nadelen van ondervindt: de werkloosheid, de bestaansonzekerheid, de vermindering van de koopkracht, de onzekerheid, het identiteitsverlies, en die weet wie hier verantwoordelijk voor is.

Uw Europa is een technocratie die wordt geregeerd door een handvol ongecontroleerde en oncontroleerbare oligarchieën: de 27 commissarissen en enkele leden van de directie van de Europese Centrale Bank. Een technocratie die aandachtig luistert naar de duizenden lobbyisten die haar beïnvloeden, maar die volkomen doof is voor de verwerping ervan door de burgers wanneer zij via een referendum om hun mening worden gevraagd. Een systeem waarvan het beleid de huidige financiële, economische en sociale crisis heeft veroorzaakt en verergerd en dat nationale beschermende maatregelen of reddingsacties in de weg staat.

Ik hoop dan ook net als u dat de Europese burgers in juni massaal naar de stembus zullen gaan en dat ze deze verkiezingen zullen gebruiken als een referendum. Om een duidelijk nee te laten horen.

Hélène Goudin en Nils Lundgren (IND/DEM), schriftelijk. – (SV) Dit verslag maakt geen deel uit van de wetgevingsprocedure en is niets meer dan een mening van de federalistische meerderheid in het Europees Parlement. In het voorstel worden argumenten aangevoerd voor de voltooiing van het ratificatieproces van het Verdrag van Lissabon.

Wij zijn echter van mening dat het Verdrag van Lissabon twee keer is afgewezen, het meest recent toen de bevolking van Ierland in 2008 tegen het verdrag van Lissabon stemde, maar zelfs nog daarvoor, toen de kiezers in Frankrijk en Nederland in 2005 tegen in principe hetzelfde voorstel stemden. Wanneer zal de federalistische meerderheid in het Europees Parlement inzien dat de ambitie om een Verenigde Staten van Europa tot stand te brengen geen steun van de kiezers krijgt?

In overweging B van het ontwerpverslag staat zelfs het volgende: "... overwegende dat een bevolking die het beleid van de Europese Unie en de Verdragen onvoldoende begrijpt met grotere waarschijnlijkheid hiertegen is". Hieruit blijkt de nonchalance, de arrogantie en de onwetendheid van de federalisten jegens kiezers met andere politieke waarden dan die welke heersen in het centralistische Europees Parlement.

Daarom hebben wij tegen het voorstel gestemd.

Adrian Manole (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) De communicatie met en informatie van burgers mag niet meer enkel berusten op ineffektieve recepten en voorstellen. Het maatschappelijk middenveld moet betrokken worden bij vraagstukken als goed bestuur en democratisering, mensenrechten, ontwikkeling en bestrijding van sociale uitsluiting, milieubescherming en duurzame ontwikkeling.

Gezien de wereldwijde financiële crisis en de steeds hogere schulden van consumenten moet er een actieve dialoog ontstaan met de Europese burgers. Dit betekent dat de Europese instellingen en het maatschappelijk middenveld inspanningen moeten ondernemen om de consumenten beter voor te lichten over financiële vraagstukken, en met name over hun rechten en plichten, en dat ze goede praktijken op het gebied van sparen en lenen moeten verspreiden.

Verder moeten de lidstaten meer menselijke en financiële hulpbronnen beschikbaar stellen van het netwerk van Europese consumentencentra teneinde te kunnen zorgen voor bewustmaking en de toepassing van consumentenrechten in de Europese Unie.

Andreas Mölzer (NI), schriftelijk. – (DE) Met de recente spaarlampendwang, waarvan bovenal de producenten zullen profiteren, geeft men eens te meer aan hoezeer men van de burger vervreemd is. Hoe kunnen de volkeren van Europa zich met een Europese Unie verbonden voelen waarin referenda - als ze al gehouden worden - in herhaling gaan tot ze een passende uitkomst opleveren? Hoe moeten bijvoorbeeld Oostenrijkse burgers zich met een EU identificeren, die hen onder een lawine van transitverkeer bedelft, hen voor democratische verkiezingen bestraft met sancties en voor wie ze hun neutraliteit en bankgeheim op moeten geven?

De EU is om economische redenen opgericht en dat is nog altijd te merken. De Unie is geen project van de burgers, maar van een wereldvreemd Europees establishment dat zich door de mantra van liberalisering en het vrije kapitaalverkeer laat leiden. Zolang daar geen herbezinning plaatsvindt en het gebrek aan transparantie en democratie blijft bestaan, kunnen we de ene intentieverklaring na de andere uitgeven, maar duurt de vervreemding van de burger voort en neemt de frustratie over de EU nog verder toe. Om die redenen heb ik mij bij het verslag in kwestie van stemming onthouden.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), schriftelijk. - (PL) Dialoog met de burger is van groot belang. Het is een ingewikkelde zaak, maar wel iets waar regeringen bedreven in horen te zijn. Het is de kern van hun werk: dialoog laten uitmonden in een compromis. In dit licht komt de achtergrond van het onderhavige verslag op mij paradoxaal voor. Het roept ons op het ratificatieproces van het Verdrag van Lissabon zo snel mogelijk af te sluiten, omdat dat een belangrijk grondslag voor de Europese dialoog is. Het verslag beweert dat het Verdrag de transparantie zal vergroten en de burger in de besluitvorming zal betrekken. Het zou de suggestie kunnen wekken dat degenen die niet van het Verdrag houden, genegeerd worden en dat hun stem dus niet gehoord wordt. Dat maakt het dan toch moeilijk om van dialoog en compromis te spreken.

De notie van “gemeenschappelijke Europese kennis” voortkomend uit het bestuderen van de geschiedenis van Europa en de Europese eenwording, is ook omstreven. Deze kennis zou verspreid moeten worden via een programma dat op communautair niveau vastgesteld, maar door de lidstaten op vrijwillige basis uitgevoerd wordt met begrotingsgeld van de Gemeenschap. Een historisch compromis, kortom, dat als instrument gaat dienen voor de vorming van gemeenschappelijke Europese waarden. Naar mijn mening hoeven we niet zo ver te gaan. ‘Historisch compromis’ is op z’n zachts gezegd een nogal vage term en het is nog maar de vraag of er überhaupt behoefte aan zo’n compromis is. Daarnaast moet het instrumentalisering van geschiedenis wel verzet oproepen, al gebeurt het ook met de beste bedoelingen. De sleutel tot een effectieve dialoog ligt in het heden, dat ons trouwens al voor genoeg problemen stelt. Er is behoefte aan een goed gesprek! Met andere woorden: “ja” tegen een dialoog, “nee” tegen het verslag.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik wil mij graag onthouden van stemming over het verslag van de heer Hegyi over een actieve dialoog met de burger over Europa.

Hoewel ik het namelijk gedeeltelijk met de voorgestelde tekst eens ben, stem ik niet in met diverse punten die volgens mij belangrijk zijn. Daarom kan ik niet voor het verslag stemmen.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), schriftelijk. - (PL) De discussie over de vraag van een dialoog tussen de Europese Unie en haar burgers is buitengewoon noodzakelijk. Het beeld dat de burger van Europa heeft, zijn oordeel over het functioneren van de Gemeenschap is cruciaal. Mensen aanvaarden dat wat ze kennen, maar alles wat achter hun kennishorizon ligt, vervult hen met zorg. Het voorbeeld van het Ierse referendum en van de Nederlandse en Franse referenda die daar aan voorafgingen leren ons dat de mening van de burgers

ons niet onverschillig mag laten. Besluiten horen niet achter gesloten deuren genomen te worden, los van de maatschappij. *Nihil novi* - niets nieuws zonder algemene instemming.

We moeten tot de armere en lager opgeleide burger weten door te dringen. We moeten heel helder en precies overbrengen aan het publiek wat er aan ons optreden ten grondslag ligt, welke doelen we nastreven en vooral welke vruchten de burgers daarvan plukken. Ware integratie is niet mogelijk zolang onze kiezers het optreden van de Europese Unie niet volledig onderschrijven.

Onderzoek heeft uitgewezen dat slechts iets meer dan 50 procent van de Europese burgers tevreden is over het EU-lidmaatschap van hun land. Natuurlijk verschilt dit percentage van land tot land, maar het zou een groot succes zijn als het naar 80 procent zou stijgen.

De verplichting om de Europese Unie dichterbij de burger te brengen rust niet alleen op het geheel van Europese instellingen, maar ook op ons parlementsleden zelf. Elk jaar organiseer ik honderden bijeenkomsten met jongeren, boeren of zakenlieden. Laten we onze burgers bijbrengen hoe ze de kansen kunnen aangrijpen die de EU hun biedt. De verkiezingen van juni zijn een eerste graadmeter van het succes waarmee we ons van die taak gekweten hebben.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), schriftelijk. – (EN) Het verslag-Hegyi over bevordering van een dialoog met EU-burgers is gebaseerd op de aanname dat de sceptische houding van mensen ten opzichte van de EU veroorzaakt wordt door het feit dat het ze aan adequate kennis ontbreekt. In het verslag worden verschillende maatregelen voorgesteld zoals onderwijs, Euronews en de oprichting van een museum over de geschiedenis van de EU. Aangezien de maatregelen meer weg hebben van propaganda dan van dialoog, ben ik er tegen. In een echte dialoog worden de meningen van burgers als waardevol beschouwd.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), schriftelijk. – (EN) Het verslag-Hegyi over bevordering van een dialoog met EU-burgers is gebaseerd op de aanname dat de sceptische houding van mensen ten opzichte van de EU veroorzaakt wordt door het feit dat het ze aan adequate kennis ontbreekt. In het verslag worden verschillende maatregelen voorgesteld zoals onderwijs, Euronews en de oprichting van een museum over de geschiedenis van de EU. Aangezien de maatregelen meer weg hebben van propaganda dan van dialoog, ben ik er tegen. In een echte dialoog worden de meningen van burgers als waardevol beschouwd.

Andrzej Jan Szejna (PSE), schriftelijk. – (PL) De rapporteur stelt in zijn verslag dat de actieve dialoog met de burger over Europa niet goed ontwikkeld is. Helaas heeft hij gelijk. Voorlichting over de Europese Unie bereikt meestal slechts de goed opgeleide en welgestelde burger, hetgeen leidt tot scepsis en antipathie bij de overige burgers in Europa. Daarom is het voor de verdere ontwikkeling van de Europese Gemeenschap van cruciaal belang dat de ingezetenen van de Europese Unie Europese kennis bijgebracht wordt.

De rapporteur poogt manieren te vinden om een breder publiek te bereiken om aldus te kunnen zorgen voor een vergroting van kennis van de EU-burger inzake de Europese Unie. Hij baseert zijn benadering op de volgende pragmatische alsook buitengewoon populaire methodes voor het bereiken van een zo breed mogelijk publiek: invoering van één jaar onderricht op scholen over de EU sinds 1945, de oprichting van een informatiekanal op televisie naar het voorbeeld van het Amerikaanse CNN en tot slot het opzetten van goed voor jonge mensen toegankelijke internetsites.

Ik onderschrijf het belang van een informatiecampagne over de EU ter vergroting van de geïnformeerdeheid van de samenleving over dit onderwerp en beschouw de ideeën van de rapporteur hoe dit alles vorm te geven als buitengewoon geslaagd.

- Verslag-Cornillet (A6-0081/2009)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), schriftelijk. – (FR) De Paritaire Parlementaire Vergadering is een orgaan waar men, zowel in de politieke dialoog als bij het voorkomen en oplossen van conflicten, niet omheen kan.

Op het gebied van politieke crisissituaties hebben de “urgentiedebatten” geleid tot een diepgaande, constructieve en open dialoog over de situatie in Kenia, Zimbabwe en Mauretanië.

De PPV heeft in 2008 een constructieve, vaak gedurfde, positie ingenomen ten aanzien van de grote ‘horizontale’ Noord-Zuid-vraagstukken, zoals voedselzekerheid, doeltreffendheid van overheidssteun of kinderarbeid.

Bij de implementatie van het Europese Ontwikkelingsfonds (EOF) heeft de PPV de hand weten te leggen op strategische documenten en haar economische commissie heeft een begin gemaakt met de controle hiervan. De

agenda van de PPV werd echter vooral gedomineerd door één politieke prioriteit, die van de economische partnerschapsovereenkomsten (EPO). De PPV heeft met de “regionale vergaderingen” een grote troef in handen. Deze hebben beslist een toegevoegde waarde voor het controleren van de EPO's.

Deze toegevoegde waarde moet nu worden erkend en gehonoreerd. De PPV moet de spil zijn in het parlementaire controlemechanisme over de onderhandelingen en de uitvoering van de overeenkomsten.

Ik wil tot slot mede voorzitter, mevrouw Glenys Kinnock bedanken voor haar inzet. Zij heeft de PPV gevormd tot een uniek hulpmiddel voor de Noord-Zuid-dialoog en een kans voor een eerlijke, duurzame en solidaire ontwikkeling.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik stem tegen het verslag van de heer Cornillet over de werkzaamheden van de Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU in 2008.

Ik ben namelijk van mening dat de werkzaamheden in het kader van de werkvergaderingen die tot nu toe zijn gehouden, niet altijd bevredigend waren, zodat over enkele belangrijke onderwerpen geen enkele resolutie is aangenomen.

Bovendien hebben de onderhandelingen van de Vergadering er in sommige gevallen toe geleid dat partnerschapsakkoorden zijn gesloten die noch voor de Europese Unie, noch voor de tegenpartijen goede resultaten hebben opgeleverd. Daarom stem ik tegen het voorgestelde verslag.

Frank Vanhecke (NI), schriftelijk. – Ik heb mij zopas onthouden bij de stemming over de werkzaamheden van de gemengde parlementaire vergadering van Europa met de ACP-landen, maar achteraf gezien had ik eigenlijk beter tegen gestemd. In de jaren dat ik in dit parlement rondloop en werk, heb ik hoe langer hoe meer de indruk gekregen dat die ACP-toestanden vooral dienen als excuus voor leuke trips rondom de wereld, in alle richtingen trouwens. Laat ons eerlijk zijn: welke zoden zijn hier ooit al eens aan de dijk gezet?

Misschien moeten wij trouwens maar al die gemengde parlementaire toestanden eens gaan evalueren. Best leuk, dat wel. Aangenaam om iets van de wereld te zien op kosten van Jan Publiek, dat ook. Maar of al dat belastinggeld ook iets nuttig heeft voortgebracht, behalve voor de hotel- en vliegtuigsector, dat durf ik ten stelligste betwijfelen.

- Verslag-Krehl (A6-0095/2009)

John Attard-Montalto (PSE), schriftelijk. – (EN) De structuurfondsen behoren tot de belangrijkste instrumenten van de Europese Unie. Een van de moeilijkst te begrijpen kwesties is de wijze waarop men toegang krijgt tot deze fondsen voor regionaal beleid. In de titel van het verslag komt dan ook het woord 'obstakels' voor die in zeven punten kunnen worden samengevat:

- buitensporige bureaucratie;
- te veel ingewikkelde regelgeving;
- veelvuldige wijzigingen door sommige lidstaten van de subsidiabiliteitscriteria en van de vereiste documenten;
- gebrek aan transparantie in besluitvormingsprocessen en cofinancieringsregelingen;
- vertragingen bij de betalingen; langzame en moeizame centraal beheerde administratie in sommige lidstaten;
- ontoereikende gedecentraliseerde administratieve capaciteit;
- verschillende regionale administratiemodellen in de lidstaten, waardoor geen vergelijkbare gegevens voorhanden zijn en uitwisseling van optimale praktijken niet mogelijk is.

Brigitte Douay (PSE), schriftelijk. – (FR) Ik heb gestemd voor het verslag van Constanze Krehl over beproefde methoden op het gebied van regionaal beleid, omdat dit verslag een innovatieve definitie van deze beproefde methoden biedt, voorbeelden geeft van geslaagde praktijksituaties, en zeer concrete aanbevelingen doet voor alle interventiegebieden van de Europese Unie.

Ik heb de aandacht van de rapporteur met name gevestigd op een betere toegankelijkheid van stedelijke voorzieningen en vervoer voor personen met een beperkte mobiliteit, en op het vergroten van de mogelijkheden om privéleven, gezin en werk goed te combineren, met name voor vrouwen.

Wij hopen dat de spelers in de regionale politiek steun en inspiratie zullen halen uit deze uitgebreide lijst van aanbevelingen.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor het verslag van mevrouw Krehl gestemd, daar het de “best practices” op verschillende gebieden onderstreept, met inbegrip van de terreinen milieu en duurzame energie. Dat is het geval met de Socorridos-waterkrachtcentrale in de autonome regio Madeira, die erkend is in het RegioStars-initiatief.

Het verslag-Krehl erkent ook dat er grote moeilijkheden zijn bij de voorbereiding van steunaanvragen, te weten:

- weinig inzichtelijke regelgeving;
- onduidelijke regels voor cofinanciering;
- weinig gelegenheid voor uitwisseling van ervaringen, en
- weinig mogelijkheden voor interregionale samenwerking en regionale structuren die niet erg geschikt zijn voor deze samenwerking.

Daarom is het van belang de indicatoren te versterken en te verbeteren en zo de communautaire knowhow op dit vlak te vergroten, voornamelijk wat betreft:

- eerbiediging van het beginsel van gelijke kansen en waarborging van het partnerschapsbeginsel en het beginsel van innovatiekracht;
- strikte organisatie van de projecten, efficiënt gebruik van middelen en duidelijkheid over de duur ervan;
- grotere mate van overdraagbaarheid van de opgedane kennis, in de zin dat de kennis ook in andere regio's van de Europese Unie kan worden toegepast.

Al deze aspecten krijgen in het verslag-Krehl erkenning.

Iosif Matula (PPE-DE), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb voor het verslag over beproefde methoden op het gebied van regionaal beleid gestemd, daar mijns inziens alleen met voldoende, transparante en tijdige informatie kan worden gezorgd voor de verspreiding van belangrijke inlichtingen over de structuurfondsen en het Cohesiefonds.

Het doel van het cohesiebeleid kan nooit helemaal verwezenlijkt worden zolang er nog obstakels zijn, zoals bureaucratie en administratieve rompslomp. Deze weerhouden potentiële begunstigen ervan om een beroep te doen op de structuurfondsen van de Europese Unie. Obstakels die tot nu toe problemen hebben veroorzaakt, zijn bijvoorbeeld niet te doorgronden documentatie, steeds weer andere subsidiabiliteitscriteria en korte termijnen voor het indienen van dossiers.

De beste resultaten worden bereikt met actieve informatie-uitwisseling, evenals met de oprichting van een communautaire gegevensbank met succesverhalen over uitgevoerde projecten. Samenwerking binnen en tussen regio's en de verzameling en uitwisseling van beproefde methoden op het gebied van regionaal beleid zullen het vermogen om Europese middelen op te nemen kunnen verbeteren.

Een in alle officiële EU-talen vertaald Europees portaal kan een belangrijke bijdrage leveren aan adequate en transparante verspreiding van informatie over Europese fondsen en aan de uitwisseling van beproefde methoden binnen het cohesiebeleid in de regio's van de onlangs toegetreden lidstaten.

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Ik stem tegen het verslag van mevrouw Krehl over beproefde methoden op het gebied van regionaal beleid en obstakels voor de deelname aan de structuurfondsen.

Ik ben er namelijk van overtuigd dat de voorstellen die in dit verslag worden gedaan niet de werking kunnen verbeteren van het regionale beleid, dat zo belangrijk is om de onevenwichtige ontwikkeling binnen de Europese Unie tegen te gaan en dat sterke financiële steun krijgt.

Ik ben vooral van mening dat de uitwisseling van goede praktijken niet kan helpen om de structurele middelen efficiënter te gebruiken en niet in staat is om werkelijk bij te dragen aan de ontwikkeling van innovatieve projecten.

- Verslag-Roszkowski (A6-0042/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström en Åsa Westlund (PSE), schriftelijk. – (SV) Wij hebben voor het verslag van de heer Roszkowski gestemd, omdat wij het eens zijn met de algemene doelen van plattelandontwikkeling en diversifiëring van de beroepsactiviteiten ter bevordering van het lokale ontwikkelingspotentieel. Het verslag bevat echter paragrafen waar wij het niet eens mee zijn, vanuit feitelijk oogpunt en wegens de manier waarop ze zijn geformuleerd. Wij zijn het er bijvoorbeeld niet mee eens dat de financiering in het kader van de tweede pijler van het landbouwbeleid aanzienlijk is verminderd. En ook al is het om belangrijke redenen van milieu en regionaal beleid, toch vinden wij niet dat een productievorm “tot elke prijs” behouden moet blijven met behulp van steun. Wij vinden ook dat er formuleringen zijn die de plattlandsbevolking het recht op eigen keuzes ontnemen. Wij hebben echter gekozen om al die paragrafen te interpreteren als ongelukkige formuleringen van goede voornemens, zoals de strijd tegen de woestijnvorming.

Iosif Matula (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Ik heb gestemd voor het verslag over de complementariteit en de coördinatie van het cohesiebeleid met maatregelen voor plattelandontwikkeling. Dit beleid is mijns inziens namelijk een belangrijke pijler voor de nationale ontwikkeling, gezien het bijzonder landbouwpotentieel van Roemenië.

Mijns inziens is het belangrijk dat het beleid voor plattelandontwikkeling zich richt op het verminderen van de economische verschillen tussen stads- en plattlandsgebieden. Daarvoor is het noodzakelijk de specifieke mogelijkheden van elk gebied te identificeren en de ontwikkeling van de desbetreffende activiteiten aan te moedigen.

Het beleid voor plattelandontwikkeling mag geen strategieën omvatten die tot resultaat hebben dat de door de plattlandsbevolking verrichte landbouwactiviteiten worden vertraagd of stopgezet. Veeleer moet daarmee de diversificatie van deze activiteiten worden bevorderd door de aanbieding van lokaal geteelde biologische producten en de productie van traditionele levensmiddelen en dranken mogelijk te maken.

Het Europees Landbouwfonds voor Plattelandontwikkeling staat los van de structuurfondsen. Met de oprichting ervan wil men ervoor zorgen dat de Europese middelen op doelmatigere wijze worden gebruikt in de plattlandsgebieden. Als begunstigd land hebben wij het voordeel dat wij toegang hebben tot een grotere reeks van financiële mogelijkheden voor plattelandontwikkeling. Daardoor zullen wij in staat zijn om ons doel met betrekking tot de modernisering van de sociale structuren te bereiken en tegelijkertijd de territoriale cohesie tussen plattlands- en stadsgebieden te verbeteren.

Andreas Mölzer (NI), schriftelijk. – (DE) De afgelopen jaren hebben landelijke gebieden niet alleen te lijden gehad van een aanhoudende leegloop naar de steden, ook aan hun infrastructuur wordt keer op keer afbreuk gedaan (politieposten, winkels, openbaar vervoer enzovoort). Hierdoor verliezen ze gestaag hun aantrekkelijkheid en wordt de teloorgang van complete streken bespoedigd. Mocht de liberalisering van het postwezen in een golf van postkantoorsluitingen resulteren, dan zouden grote gebieden helemaal niet meer bediend worden.

We hoeven ons er niet over te verbazen dat de leegloop van het platteland en de verdwijning van het boerenbedrijf de komende jaren nog in omvang toe zullen nemen. Het averechtse EU-stimuleringsbeleid, waar bij herhaling alleen de groten van profiteren, en de jarenlange verwaarlozing van het platteland beginnen hun tol te eisen. Nog altijd ontbreekt het aan een samenhangende visie. Zonder een dergelijke visie zijn afzonderlijke maatregelen gedoemd te mislukken en daarom heb ik ook tegen het Verslag-Roszkowski gestemd.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik stem tegen het verslag van de heer Roszkowski over de complementariteit en de coördinatie van het cohesiebeleid met maatregelen voor plattelandontwikkeling.

Ik betwijfel met name of ondersteuning van niet-agrarische activiteiten in plattlandsgemeenschappen de effectiefste manier is om de territoriale cohesie te vergroten. Dit zal, denk ik, eerder ten koste gaan van de rechtstreekse betalingen aan landbouwers, met als gevolg een ernstige sociaaleconomische onbalans in de plattlandsgebieden.

- Verslag-Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Adam Bielan (UEN), schriftelijk. – (PL) De invoering van dergelijke strenge bepalingen voor een aantal in cosmetica gebruikte stoffen druist in tegen de belangen van een groot aantal Poolse bedrijven. De Poolse

cosmetica-industrie bestaat voornamelijk uit middelgrote en kleine bedrijven die zich voor een groot aantal cosmeticaproducten niet de ingewikkelde tests veroorloven kunnen die uitgevoerd dienen te worden alvorens er vervangende stoffen gebruikt mogen worden. De bestanddelen die door deze verordening uitgebannen worden, betreffen om te beginnen slechts vijf procent van alle cosmeticaproducten. Bovendien zou de cosmetica-industrie ze in veilige concentraties gebruiken kunnen. Helaas zijn de door Poolse afgevaardigden ingediende amendementen niet goedgekeurd. Daarom heb ik niet voor het verslag van mevrouw Roth-Behrendt gestemd.

Šarūnas Birutis (ALDE), *schriftelijk*. – (LT) Ik ben erg ingenomen met de keuze van een verordening als rechtsvorm van de herschikking in plaats van de van kracht zijnde richtlijn. Zo worden juridische onzekerheden en gebrek aan samenhang weggenomen en wordt voorzien in definities en uitvoeringsmaatregelen. De andere hoofddoelstelling is de veiligheid van cosmetische producten te vergroten. Omdat de huidige richtlijn inzake cosmetische producten geen duidelijke voorschriften voor een veiligheidsbeoordeling bevat, stelt de Commissie ter zake thans minimumnormen vast.

Hanne Dahl (IND/DEM), *schriftelijk*. – (DA) Wij stemmen noodgedwongen voor de nieuwe cosmeticaverordening, ondanks het feit dat die de mogelijkheid biedt van een uitzondering op het verbod van de kankerverwekkende CMR-stoffen. Gelukkig beperkt het Parlement deze mogelijkheid door te eisen dat binnen een goedkeuringssysteem de algemene blootstelling aan CMR-stoffen via alle routes en uit alle bronnen wordt gecontroleerd. Als de verordening wordt aangenomen, wil dat zeggen dat we in Denemarken geen stoffen kunnen verbieden waarvan we weten dat ze kankerverwekkend, hormoonverstorend of allergeen zijn, aangezien een verbod zou worden gezien als een barrière voor het vrije verkeer van goederen, waarvan de wet nu juist de veiligheid moet garanderen.

Daar staat echter tegenover dat het Parlement de regulering van nanodeeltjes invoert en aldus het voorzorgsbeginsel toepast. Voortaan moet eerst bewezen worden dat nanodeeltjes niet schadelijk zijn, voordat ze mogen worden toegepast, in plaats van dat men moet bewijzen dat ze schadelijk zijn, voordat men ze kan reguleren, wat in de praktijk het geldende beginsel is binnen de communautaire wetgeving.

Met de verordening worden tevens strengere eisen voor uitvoerige productbeschrijvingen ingevoerd.

Edite Estrela (PSE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb gestemd voor het verslag van mevrouw Roth-Behrendt over de verordening betreffende cosmetische producten (herschikking), omdat ik het van essentieel belang acht de veiligheid van cosmetische producten te versterken teneinde de bescherming van de gezondheid van de consument te verzekeren via minimumvereisten waaraan voldaan moet zijn voordat het product op de markt wordt gebracht.

Ik betreurt het evenwel dat niet voor alle producten de vermelding van de minimale houdbaarheid verplicht is gesteld, met inbegrip van producten met een houdbaarheid van meer dan 30 maanden (artikel 15). Het is belangrijk erop te wijzen dat de beloofde verbeteringen bij het gebruik van cosmetische producten na het verstrijken van de houdbaarheidsdatum uitblijven, ofschoon er in dat geval geen gezondheidsproblemen ontstaan voor de consument.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) In dit verslag stemt het Europees Parlement in grote lijnen in met het standpunt van de Europese Commissie, die heeft besloten Richtlijn 76/768/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving van de lidstaten inzake cosmetische producten te herschikken. De richtlijn is sinds de goedkeuring in 1976 55 keer gewijzigd, maar is nu te complex en te weinig van deze tijd en biedt niet meer de noodzakelijke rechtszekerheid op een terrein dat voortdurend in ontwikkeling is. Met deze herschikking beoogt de Commissie het probleem van de rechtsonzekerheid op te lossen en het gebrek aan samenhang te corrigeren via een reeks definities en uitvoeringsmaatregelen. Om moeilijkheden bij de omzetting te voorkomen heeft de Commissie de rechtsvorm van de wetstekst gewijzigd van richtlijn in verordening.

Een ander doel is veiliger cosmetische producten. De huidige richtlijn betreffende cosmetische producten kent geen nauwkeurige regeling ten aanzien van de vereisten voor de veiligheidsbeoordeling. In het onderhavige voorstel legt de Commissie “minimumvereisten” vast op dit gebied. De rapporteur heeft de veiligheidsaspecten aangescherpt door toe te zien op de bescherming en de gezondheid van de consument. Ons lijkt dat correct.

Duarte Freitas (PPE-DE), *schriftelijk*. – (PT) Over het algemeen keur ik het verslag-Roth-Behrendt en het met de Raad bereikte compromis goed. Toch betreurt ik een tekortkoming in het verslag, die ik schadelijk acht voor de bescherming van de consument.

De huidige richtlijn en het voorstel voor een verordening bepalen dat alleen cosmetische producten met een kortere minimale houdbaarheidsdatum dan 30 maanden deze datum dienen te vermelden. Om economische redenen wordt dan vaak een langere termijn dan 30 maanden vermeld. Zo garanderen de fabrikanten de afzet van hun totale productie door geen houdbaarheidsdatum aan te geven. Ofschoon het gebruik van cosmetische producten na het verstrijken van de houdbaarheidsdatum gewoonlijk geen gezondheidsproblemen oplevert voor de consument, zorgen dergelijke producten niet meer voor de verbeteringen waar de consument op hoopt.

Helaas waren de juridische diensten van het Parlement en de Commissie volgens mij ten onrechte van mening dat deze bepaling bij een herschikkingsprocedure niet kon worden gewijzigd.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), schriftelijk. – (FI) Ik wil zeggen dat ik zeer tevreden ben met wat wij vandaag hebben bereikt met betrekking tot de verordening betreffende cosmetische producten. De cosmeticamarkt zit vol met valse beloften en quasiwetenschappelijke prietpraat, waarbij alleen de verbale kwaliteiten van de reclamemaker de maatstaf zijn bij het testen van de effectiviteit van het product. Nu worden de spelregels aangescherpt en dat is goed. Krachtens de nieuwe verordening mogen in reclame voor producten alleen beweringen worden gedaan die zijn gebaseerd op kenmerken die de producten werkelijk bezitten. Er moet dus een bewijs zijn van hun effectiviteit. De rapporteur vroeg de Commissie een actieplan betreffende claims op te stellen en een lijst vast te stellen van criteria voor deze claims.

Het voorstel was bedoeld om de bestaande wetgeving te vereenvoudigen. Momenteel zijn er ruim 3 500 bladzijden nationale wetgeving over dit onderwerp en die worden gecomprimeerd tot één tekst. Op die manier is het mogelijk overal in de Europese Unie een hoogwaardige bescherming van de volksgezondheid en een goede werking van de interne markt te waarborgen. Vooral op het gebied van cosmetica is verouderde wetgeving een gevaar voor de gezondheid en de rechtszekerheid. Deze beginselen zijn een logisch vervolg op het werk dat werd begonnen bij de REACH-verordening betreffende chemicaliën.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), schriftelijk. – (SK) Als rapporteur namens de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-Democraten) en Europese Democraten, heb ik meegewerkt aan het opstellen van het wetgevingspakket inzake het in de handel brengen van producten, dat in februari 2008 door het Parlement werd aangenomen. Ik werkte aan het verslag over een ontwerpbesluit betreffende een gemeenschappelijk kader voor het in de handel brengen van producten en in mijn amendementen deed ik vooral voorstellen voor het verruimen van de verantwoordelijkheid van importeurs, het verminderen van de administratieve last voor kleine en middelgrote ondernemingen, het toepassen van de nieuwe aanpak als het basiskader voor het in de handel brengen van producten en het flexibeler tot stand brengen en toepassen van Europese normen.

Dat productpakket is de basisvoorwaarde geworden voor een herziening van andere sectorale richtlijnen, met name de nu aangenomen richtlijn over speelgoed, de verordening betreffende cosmetische producten en de verordening inzake bouwproducten.

De verordening betreffende cosmetische producten is gebaseerd op het basisbeginsel van het wetgevingspakket inzake het in de handel brengen van producten. Het is enerzijds de verantwoordelijkheid van de producenten om ervoor te zorgen dat hun producten aan de geldende Europese regels voldoen, en anderzijds is het de verantwoordelijkheid van de lidstaten om te zorgen voor gepast toezicht op de EU-markt.

Ik heb gestemd voor het verslag van mevrouw Roth-Behrendt over het voorstel voor een verordening betreffende cosmetische producten, ter vervanging van de huidige, onpraktisch geworden en verouderde richtlijn. De cosmeticsector heeft in de voorbije jaren een nooit eerder geziene expansie gekend en de huidige wetgeving biedt niet langer de noodzakelijke rechtszekerheid.

Ik ben ingenomen met de nieuwe wetgeving, die zal bijdragen tot een betere consumentenbescherming en bescherming tegen cosmeticaproducten die schadelijk zijn voor de gezondheid, zal verzekeren.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik stem voor het verslag van mevrouw Roth-Behrendt over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende cosmetische producten.

Ik sluit mij er volledig bij aan dat er duidelijke specifieke controle-instrumenten dienen te worden opgezet om het veiligheidsaspect van cosmetische producten te versterken, teneinde de bescherming van de gezondheid van alle consumenten te waarborgen. Ook ben ik het met de rapporteur eens dat - ter versterking van het controlemechanisme - een onafhankelijke organisatie moet worden belast met de claims inzake cosmetische producten, waarvoor een onafhankelijke beoordeling noodzakelijk is.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Ik heb gestemd voor de ontwerpwetgevingsresolutie van het Europees Parlement met betrekking tot het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende cosmetische producten (herschikking). Ik ben namelijk van mening dat elk op de markt gebracht product moet beantwoorden aan kwaliteitsnormen en aan een minimumveiligheidsnorm. Een op veiligere cosmetische producten gerichte verordening zal de consumenten kunnen beschermen en hun gezondheid kunnen waarborgen.

Lydia Schenardi (NI), schriftelijk. – (FR) Sinds de introductie van nanomaterialen in cosmetische producten enerzijds, en vanwege het feit dat de cosmetische sector behoort tot de industriële activiteiten die het vaakste slachtoffer worden van namaak anderzijds, zijn duidelijke controlemechanismen van groot belang; vooral voor het identificeren van cosmetische producten die nagemaakt zijn en die derhalve niet aan de wettelijke vereisten voldoen.

Bepaalde producten vereisen bijzondere aandacht. Het gaat hierbij vooral om cosmetische producten voor gebruik rond de ogen, op de slijmvliezen, op een beschadigde huid, bij kinderen of bij personen met een verminderd immuunsysteem. Het is duidelijk dat het accent vooral moet worden gelegd op het bepalen van de lokale toxiciteit, de irritatie van de huid en de ogen, de sensibilisatie van de huid en, in geval van absorptie van UV-straling, van de fototoxiciteit. De strijd tegen vervalsing door middel van controles is van essentieel belang, zowel uit het oogpunt van volksgezondheid en milieueffecten, als uit het oogpunt van mededinging. Daarom steunen wij dit verslag. Er mogen echter geen nieuwe tests worden uitgevoerd op voltooide producten indien duidelijk is dat de ingrediënten ervan aan de norm voldoen.

- Verslag-Sârbu (A6-0076/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) In dit verslag stemt het Europees Parlement, met een aantal kleine amendementen, in met het verzoek van de Europese Commissie om Richtlijn 98/8/EG betreffende het op de markt brengen van biociden te wijzigen. De Commissie acht die wijziging nodig, aangezien een evaluatie van de toepassing ervan heeft aangetoond dat de periode van tien jaar (tot 14 mei 2010) voor de beoordeling van in biociden gebruikte werkzame stoffen, met het oog op de opnemings ervan in de positieve communautaire lijst, niet zal volstaan. Bijgevolg zou de overgangsperiode, waarin de nationale voorschriften van toepassing blijven op de markt voor biociden, aflopen nog voordat de positieve communautaire lijst is opgesteld. In de praktijk betekent dit dat belangrijke producten, zoals ontsmettingsmiddelen gebruikt in ziekenhuizen, vanaf 15 mei 2010 uit de handel zouden moeten worden genomen.

Om dit ongewenste gevolg te voorkomen, stelt de Commissie een verlenging van de overgangsperiode voor met drie jaar, tot 14 mei 2013. De Commissie voorziet eveneens in de mogelijkheid om via de comitologieprocedure deze periode verder te verlengen, indien drie jaar niet blijken te volstaan. Daar de rapporteur het echter onwenselijk acht dat deze mogelijkheid wordt aangegrepen om de procedure eindeloos te vertragen, stelt zij grenzen aan de termijnen.

Duarte Freitas (PPE-DE), schriftelijk. – (PT) Ik keur het verslag-Sârbu en het Commissievoorstel, een technische aanpassing van de bestaande wetgeving, goed.

In de huidige richtlijn is een overgangsperiode (2000-2010) bepaald, waarin de nationale voorschriften van toepassing blijven op de markt voor biociden. Er is tevens een tienjarenprogramma voor de beoordeling van in biociden gebruikte werkzame stoffen, met het oog op de opnemings ervan in een door de Commissie op te stellen positieve lijst.

Daar de voortgang die tot op dit moment bereikt is met het programma voor de herziening van de richtlijn het onmogelijk maakt het proces, zoals voorzien, in 2010 af te sluiten, is het noodzakelijk enkele wijzigingen aan te brengen in de vorm van overgangsperiodes voor de dossiers die de grootste vertraging hebben opgelopen. In dat licht is dit aanpassingsvoorstel volledig terecht.

Rovana Plumb (PSE), schriftelijk. – (RO) Dit voorstel van de Commissie tot wijziging van Richtlijn 98/8/EG betreffende het op de markt brengen van biociden was noodzakelijk geworden toen uit de beoordeling van de uitvoering ervan bleek dat de periode van tien jaar voor de beoordeling van in biociden gebruikte werkzame stoffen met het oog op de opnemings ervan in de positieve communautaire lijst, die zou verstrijken op 14 mei 2010, niet lang genoeg zou zijn. De overgangsperiode gedurende de welke de markt van biociden onderworpen zal blijven aan nationale regelgeving, zou bijgevolg verstrijken zonder dat een positieve communautaire lijst is opgesteld. In de praktijk zou dit betekenen dat een aantal belangrijke producten, zoals in ziekenhuizen gebruikte ontsmettingsmiddelen, met ingang van 15 mei 2010 van de markt gehaald zou moeten worden.

Ik heb voor dit verslag gestemd, omdat een verlenging van de huidige overgangsperiode de mogelijkheid zal bieden om in biociden gebruikte werkzame stoffen te beoordelen. Daarmee zullen tevens de lidstaten voldoende tijd krijgen om de bepalingen om te zetten, deze producten te registreren en van vergunningen te voorzien, en zal de industrie tijd krijgen om zich voor te bereiden en volledige dossiers in te dienen. Bovendien zal deze verlenging het mogelijk maken het beginsel van het voorkomen van afvalproductie (stoffen die niet zijn beoordeeld, worden afvalproducten) toe te passen en het illegaal op de markt brengen van biociden helpen voorkomen.

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Ik stem voor het verslag van mevrouw Sârbu over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 98/8/EG betreffende het op de markt brengen van biociden in verband met de verlenging van bepaalde termijnen.

Gezien het delicate en bewerkelijke proces van de toetsing van de werkzame stoffen in biociden kan ik mij vinden in het voorstel van de rapporteur om de overgangsperiode met vier in plaats van drie jaar te verlengen, teneinde de industrie voldoende tijd te geven om haar plichten na te komen.

- Verslag-Becsey (A6-0121/2009)

Koenraad Dillen (NI), *schriftelijk*. – Bewust van de noodzaak om mensen en vooral de jeugd in onze samenleving het roken te ontraden, heb ik mij onthouden bij dit verslag. De EU wil sigaretten en tabak van fijne snede bestemd voor het rollen van sigaretten en cigarillo's duurder maken, maar de vraag is of de hypocriete weg van duurdere taksen de aangewezen weg is. De tabaksindustrie stelt ook heel wat mensen tewerk binnen onze lidstaten en in tijden van crisis zou eerst grondig onderzoek moeten worden uitgevoerd naar de impact van dergelijke maatregelen op de werkgelegenheid.

Ware het niet beter via voorlichting in plaats van belastingen de mensen van het roken af te brengen?

Bruno Gollnisch (NI), *schriftelijk*. – (FR) In zijn verslag doet de heer Becsey een voorstel voor een verdergaande harmonisatie en een verhoging van de accijns op tabak en verschuilt hij zich achter gezondheidsdoelstellingen om zijn voorstel te rechtvaardigen. In werkelijkheid is de doelstelling een doorzichtige Europese sigarettenmarkt, een 'opengebroken' markt met een uniforme belastingheffing waarin de mededinging vrij spel heeft.

Waar gaat dit over? Of het is de volksgezondheid die voorop staat, of het is de markt. Voor sommige producten mag de marktwerking niet voorop staan. Sommige staten, zoals Frankrijk en België, zijn door de Commissie aangeklaagd omdat ze een drempel- of minimumverkoopprijs hebben ingevoerd. Het is niet voor niets dat de tabakshandel zo aan banden wordt gelegd, op nationaal niveau (vergunningverplichting voor de distributie) en op internationaal niveau (invoerbeperkingen) en dat er voor dit specifieke geval nog echte grenscontroles bestaan, ook al worden deze belemmerd door de Europese regelgeving.

Dit verslag is verontrustend voor de toekomst van de Franse tabaksverkopers, die een uiterst belangrijke rol spelen in het behoud van buurtwinkels en het leveren van bepaalde openbare diensten op het platteland, en die bij een eerdere accijnsverhoging ernstig in gevaar kwamen.

Jörg Leichtfried (PSE), *schriftelijk*. – (DE) Ik stem voor het verslag van de heer Becsey voor een hogere belasting op tabaksproducten.

Ik ben een warm voorstander van de stapsgewijze verhoging van de accijns op sigaretten en andere tabakswaren vanaf 2014. Ook het actualiseren van de begripsbepalingen voor een aantal tabakswaren lijkt mij een absolute noodzaak voor een betere bescherming van de volksgezondheid.

Ik span mij al jaren bijzonder in voor de bescherming van niet-rokers en ik denk dat er met dit verslag opnieuw een stap in de goede richting gedaan wordt. Daarvoor spreekt de inschatting van de Commissie dat de tabaksconsumptie dankzij dit voorstel de komende vijf jaar rond 10 procent zal afnemen.

Astrid Lulling (PPE-DE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb voor het verslag Becsey gestemd omdat een excessieve verhoging van de accijnzen op tabaksproducten, zoals de Commissie voorstelt, vooral in deze tijd van ernstige crisis, desastreus zou zijn voor de werkgelegenheid in deze sector binnen Europa. De ervaring leert ons dat het verhogen van de prijzen geen doeltreffend middel is in de strijd tegen het roken.

Derhalve stemt het mij eveneens tevreden dat het minimale belastingtarief voor shag niet is gelijkgetrokken met dat van sigaretten. Shag heeft een belangrijke bufferfunctie bij het voorkomen van een toename van smokkel op het Europese grondgebied. In Duitsland heeft een onderzoek aangetoond dat in sommige

deelstaten meer dan één op de twee sigaretten afkomstig is van smokkel. Om dit fenomeen niet nog eens te versterken, is het noodzakelijk dat rooktabak van fijne snede als vervanging kan dienen voor de sigaret.

Ik betreur het dat bepaalde, zeer oordeelkundige amendementen met slechts een kleine meerderheid zijn verworpen.

Ik hoop dat onze boodschap desondanks overkomt bij de Raad van ministers, die zich hierover unaniem moet uitspreken.

David Martin (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Hoewel ik het eens ben met belasting op tabak en een minimumbelasting voor heel Europa, heb ik mij van stemming onthouden vanwege het mogelijk schadelijk gevolg voor de Britse belasting op tabak. De regering geniet de vrijheid om de belasting op tabak te verhogen, hetgeen mensen kan stimuleren om minder te roken of ermee te stoppen, wat onze gezondheid ten goede komt en de druk op de National Health Service vermindert. Dit verslag zou de mogelijkheid van de regering om belasting te heffen op tabak aantasten en beperken, en daarom heb ik mij van stemming onthouden.

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Ik stem tegen het verslag van de heer Becsey over het voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijnen 92/79/EEG, 92/80/EEG en 95/59/EG wat betreft de structuur en de tarieven van de accijns op tabaksfabrikanten.

Ik kan mij niet vinden in bovengenoemd voorstel omdat het mijns inziens het voorstel van de Commissie kan verzwakken. Hierdoor zou de verwezenlijking van de doelstelling om het tabaksgebruik vóór 2014 met tien procent te helpen terugdringen, in gevaar komen.

Olle Schmidt (ALDE), *schriftelijk*. – (SV) Het Commissievoorstel heeft ten doel de accijnzen op tabak in de EU te harmoniseren om de aanzienlijke grensoverschrijdende aankopen van tabak, die de volksgezondheidsdoelstellingen van de lidstaten dreigt te ondermijnen, te beteugelen. Het voorstel dat door de rapporteur namens de Commissie economische en monetaire zaken is voorgelegd, is veel zwakker dan de oorspronkelijke Commissietekst. Als verantwoordelijke namens de ALDE-Fractie heb ik mijn uiterste best gedaan om het verslag te verbeteren. De kwestie van de accijnzen op tabak is erg moeilijk op te lossen wegens de erg verschillende accijnstarieven en verschillende standpunten betreffende de schadelijke gevolgen van tabak in de EU. De verschillende fracties waren erg verdeeld, ook mijn fractie. Ondanks mijn inspanningen, was ik uiteindelijk van mening dat het voorstel van het Parlement niet ver genoeg ging. Ik heb daarom besloten om mij bij de eindstemming over de nieuwe accijnzen op tabak te onthouden.

Peter Skinner (PSE), *schriftelijk*. – (EN) De afvaardiging van de Britse Labour-partij in het Europees Parlement is het ermee eens dat te lage belastingniveaus grensoverschrijdende arbitrage in de hand werken en leiden tot ongecontroleerde doorverkoop van tabaksartikelen zonder vergunning. Minimumniveaus van belastingtarieven zijn daarom een zeer nuttig instrument om de wijzigingen te bewerkstelligen die nodig te zijn om verandering in deze situatie te brengen. Sommige Europese landen zullen op gerechtvaardigde wetenschappelijke en maatschappelijke gronden wellicht verder willen gaan dan deze minimumniveaus, en ook dat is juist.

Marianne Thyssen (PPE-DE), *schriftelijk*. – Ik waardeer de inspanningen van de rapporteur om tot een verslag te komen maar ik kan het niet steunen. Ik ben absoluut overtuigd van het nut van het verhogen van accijnzen op tabak in de strijd tegen tabaksgebruik. Dat de gezondheidsoverwegingen in deze voor mij belangrijker zijn dan economische overwegingen *stricto sensu* wens ik hierbij te onderlijnen. Ik betreur ook dat de rapporteur de voorstellen van de Europese Commissie afzwakt. Om deze redenen heb ik dus tegen het verslag van collega Becsey gestemd.

- Verslag-Muscardini (A6-0054/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *schriftelijk*. – (IT) Ik stem voor het verslag.

Door de immigratie naar het oude continent in de afgelopen dertig jaar heeft een barbaars en illegaal, overwegend Afrikaans gebruik geruisloos zijn intrede gedaan in Europa.

De gegevens van de Wereldgezondheidsorganisatie liegen er niet om: vrouwelijke genitale verminking (VGV) is wijdverspreid in 28 landen van Afrika, in het Midden-Oosten en in enkele Aziatische landen. 100 à 140 miljoen vrouwen en meisjes in de wereld hebben deze praktijk ondergaan en elk jaar lopen er vier miljoen het risico deze te moeten ondergaan. VGV vormt een devaluatie van het Europese integratieproces en een minachting van de gendergelijkheid.

Het Europees Parlement, dat zich al jaren hard maakt voor de fundamentele rechten van alle burgers, heeft in 2001 al een resolutie over dit onderwerp aangenomen. Er moet nu echter nog een stap vooruit worden gezet door ook steun te verlenen aan het Daphne III-programma, waarmee tot nu toe veertien projecten met betrekking tot VGV zijn gefinancierd, en door prioriteiten te stellen voor preventie en uitbanning van VGV in Europa. Een van de gebieden waarop de strijd tegen VGV moet worden geïntensiveerd is de preventie van de toepassing van dergelijke praktijken op meisjes, en met het oog daarop is het van doorslaggevend belang dat actie wordt ondernomen om de minderjarigen op te sporen die risico lopen op VGV, en dat samen met de gezinnen door middel van psychologische ondersteuning aan preventie wordt gedaan.

Martin Callanan (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) Men kan zich moeilijk iets afschuwelijker en primitiever voorstellen dan seksuele verminking van vrouwen. Helaas heeft deze barbaarse praktijk ook in de EU de kop opgestoken als gevolg van de gestage immigratiestroom uit landen waar zij regelmatig wordt toegepast.

Het verslag-Muscardini beschrijft terecht onze afschuw van deze wreedheid in ons midden en stelt manieren voor om ervoor te zorgen dat onze waarden van gelijkheid en vrijheid worden vertaald in concrete actie tegen seksuele verminking van vrouwen. In weerwil van de toewijding van de Europese Unie aan multiculturalisme, moeten we er zeker van zijn dat de niet-aflatende stroom van politieke correctheid die van EU-wetgeving uitgaat niet ten koste gaat van onze vastbeslotenheid om deze walgelijke praktijk uit te roeien.

Er zijn natuurlijk beperkingen met betrekking tot wat we kunnen doen om seksuele verminking van vrouwen in derde landen te voorkomen. Wij moeten bereid zijn handel- en steunrelaties te koppelen aan verbeteringen op het vlak van de mensenrechten, en in het bijzonder aan het verbieden van deze weerzinwekkende misdaad tegen vrouwen.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark en Anna Ibrisagic (PPE-DE), schriftelijk. – (SV) Wij hebben vandaag gestemd voor het initiatiefverslag (A6-0054/2009) van mevrouw Muscardini over de strijd tegen seksuele verminking van vrouwen in de EU. Het verslag stelt een uiterst ernstig probleem aan de orde en wijst onomwonden op de noodzaak van maatregelen om het probleem aan te pakken. Het verslag bevat ook diverse voorstellen over de manier waarop dat moet gebeuren. Wij zijn er daarom mee ingenomen dat de lidstaten samenwerken om dit probleem aan te pakken.

Wij willen echter onderstrepen dat het als preventieve maatregel periodiek controleren door artsen van meisjes en vrouwen die wegens het gevaar van seksuele verminking asiel krijgen in de EU, een kwestie is waarover de respectieve lidstaat met inachtneming van de rechten van het betrokken individu moet beslissen.

Proinsias De Rossa (PSE), schriftelijk. – (EN) Ik steun dit verslag, dat het ernstige probleem van seksuele verminking van vrouwen aan de orde stelt. Seksuele verminking van vrouwen is gedurende de laatste dertig jaar als gevolg van migratie vaker voor gaan komen in Europa. Seksuele verminking van vrouwen veroorzaakt niet alleen zeer ernstige en onherstelbare schade aan de lichamelijke en geestelijke gezondheid van vrouwen en meisjes, soms zelfs met de dood als gevolg, ook betreft het een schending van de grondrechten die zijn vastgelegd in internationale verdragen, een schending van verboden volgens het strafrecht van de lidstaten, en een inbreuk op de beginselen die zijn vastgelegd in Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Volgens schattingen zijn ongeveer 500 000 vrouwen in Europa slachtoffer geworden van seksuele verminking, en ondergaan ieder jaar 180 000 vrouwelijke immigranten in Europa seksuele verminking of lopen ze gevaar dit te ondergaan.

Het verslag roept de Commissie en lidstaten op om samen te werken teneinde de bestaande wetgeving te harmoniseren. Het doel hiervan is om ons te concentreren op preventie door het verbeteren van de integratie van immigrantengezinnen en het bewustzijn te verhogen door stimulering van voorlichtingscampagnes en het starten van dialoogfora over traditionele praktijken. Uit het verslag spreekt krachtige steun voor strafrechtelijke vervolging van ieder persoon die seksuele verminking uitvoert en ook voor het bieden van geneeskundige en juridische steun aan slachtoffers en het beschermen van degenen die gevaar lopen slachtoffer te worden, inclusief het verlenen van asiel in bepaalde gevallen.

Avril Doyle (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) Vrouwelijke genitale verminking (VGV) is een praktijk die volgens Amnesty International het leven van 130 miljoen vrouwen beïnvloedt voor wie, om culturele, religieuze of andere niet-medische redenen, besnijdenis een “gewaardeerde” sociale praktijk is waaraan zij worden onderworpen. Uit onderzoek blijkt dat de praktijk blijft bestaan wegens de overtuiging dat besnijdenis de vrouwelijke seksualiteit doet afnemen en zodoende de “huwbaarheid” waarborgt, en dat het op religieuze gronden is toegestaan. Het is bekend dat VGV sterk uiteenlopende directe complicaties en complicaties op

de lange termijn veroorzaakt, en soms zelfs het overlijden van vrouwen die aan de praktijk worden onderworpen. Deze praktijk is vooral onder onze aandacht gekomen door de globalisering en mobiliteit van mensen en is onlosmakelijk verbonden geraakt met het immigratie- en asielbeleid.

Wanneer mensen vrezen voor vervolging, hebben zij het recht om een grens over te steken om daar beschutting en bescherming te vragen. VGV speelt momenteel een centrale rol bij een debat over asielkwesties, waarin Michael Aondoakaa, de Nigeriaanse minister van Justitie, onlangs heeft aangeboden te getuigen tegen families die asiel aanvragen op basis van de dreiging van VGV in Nigeria, waar deze praktijk officieel verboden is. Onofficieel weet ik echter dat deze praktijk nog steeds wijdverbreid is, zelfs in Nigeria.

In Ierland wordt VGV gezien als een uitdrukking van gendergebaseerd geweld. Daarom steun ik het verslag van mevrouw Muscardini.

Lena Ek en Olle Schmidt (ALDE), schriftelijk. – (SV) Vandaag hebben we een standpunt ingenomen ten aanzien van het initiatiefverslag over de strijd tegen seksuele verminking van vrouwen. Wij hebben gekozen om de onder andere door onze fractie ingediende alternatieve resolutie die uiteindelijk ook een meerderheid achter zich kreeg, niet te steunen. De reden is dat wij het oorspronkelijke verslag beter vonden. De alternatieve resolutie bevatte een formulering die eist dat vrouwen die wegens het gevaar van genitale verminking asiel krijgen, periodiek door een arts worden gecontroleerd. Die formulering heeft ten doel te verhinderen dat seksuele verminking van vrouwen plaatsvindt in de EU. Wij zijn echter van mening dat die maatregel een schending van de persoonlijke levenssfeer is, veel te ver gaat en jonge vrouwen in risicovolle situaties op onaantoonbare wijze belast. Een bezoek aan de arts moet vrijwillig gebeuren. Daarom hebben wij besloten om de alternatieve resolutie niet te steunen.

Edite Estrela (PSE), schriftelijk. – (PT) Ik heb voor de ontwerpresolutie van het Europees Parlement over de strijd tegen seksuele verminking van vrouwen in de EU gestemd. Vrouwelijke genitale verminking (GVG) brengt niet alleen zeer ernstige en onherstelbare schade toe aan de geestelijke en lichamelijke gezondheid van vrouwen maar is ook een schending van de fundamentele rechten van de mens. Gezien de onherstelbare schade die VGV aanricht, dient de samenleving VGV als een zeer ernstig misdrijf te beschouwen, dat op ferme wijze bestreden dient te worden.

Naar schatting zijn in Europa ongeveer 500 000 vrouwen het slachtoffer geworden van dit misdrijf. Daarom is het essentieel dat de Europese Commissie en de lidstaten samenwerken om de bestaande wetgeving te harmoniseren, zodat VGV in de Europese Unie wordt voorkomen en uitgebannen.

Hélène Goudin en Nils Lundgren (IND/DEM), schriftelijk. – (SV) Seksuele verminking van vrouwen is een wreed en onmenselijk gebruik en hoort niet thuis in een moderne samenleving. Omdat onze partij, Junilistan, de EU niet alleen als een vorm van samenwerking ten gunste van sterkere groei en meer handel ziet, maar ook als een forum voor de handhaving van gemeenschappelijke fundamentele menselijke waarden, hebben wij besloten om voor het verslag te stemmen.

Wij kanten ons echter volledig tegen verscheidene verregaande passages over het strafrecht van de lidstaten. Wetgeving die ten doel heeft het functioneren van de samenleving in stand te houden, moet uitgaan van en worden vastgesteld door de nationale verkozen parlementen, en niet door het Europees Parlement.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), schriftelijk. – (SV) Ik heb vandaag gestemd tegen het initiatiefverslag (A6-0054/2009) van mevrouw Muscardini over de strijd tegen de seksuele verminking van vrouwen in de EU. In dit verslag wordt een zeer ernstig probleem behandeld en wordt duidelijk de noodzaak beschreven van maatregelen om het probleem aan te pakken. Ik ben ingenomen met samenwerking tussen de lidstaten op dat gebied.

Toch heb ik besloten om tegen te stemmen omdat ik van mening ben dat elke vorm van gezondheidszorg vrijwillig zou moeten zijn. Ik ben er tegen dat een arts bij wijze van preventieve maatregel meisjes en vrouwen controleert, die wegens het gevaar van genetische verminking asiel hebben gekregen. Die controles maken volgens mij namelijk een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer en zijn discriminerend.

Jörg Leichtfried (PSE), schriftelijk. – (DE) Ik stem voor het verslag van mevrouw Muscardini over een strenger optreden tegen genitale verminking. Meer dan een half miljoen vrouwen hebben nog altijd te lijden van een gruwelijk ritueel dat voor eens en voor altijd verboden en strafrechtelijk vervolgd hoort te worden. De maatregelen en besluiten uit het verleden dienen gebundeld en uitgebreid te worden. Er moeten brede strategieën en actieplannen opgesteld worden om vrouwen te kunnen beschermen tegen het archaïsche gebruik dat besnijdenis is.

De Commissie moet blijven proberen de afschaffing van genitale verminking als clause op te nemen in verdragen met derde landen en het uitvoeren van de besnijdenis dient in alle lidstaten van de EU strafrechtelijk vervolgd te kunnen worden.

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Ik stem voor het verslag van mevrouw Muscardini over de strijd tegen seksuele verminking van vrouwen in de EU.

Ik beschouw dergelijke praktijken als gruwelijke schendingen van het recht van de mens op persoonlijke integriteit. Ik sluit mij daarom bij de rapporteur aan dat er een goede strategie ten uitvoer moet worden gelegd om de VGV-praktijk te voorkomen en uit te bannen.

Lydia Schenardi (NI), *schriftelijk*. – (FR) Het spreekt vanzelf dat wij onze steun geven aan dit moedige verslag dat zich keert tegen praktijken uit een andere tijd, praktijken die door de immigratie meer en meer voorkomen binnen Europa.

Gelet op de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, maar ook op het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van en geweld tegen vrouwen, is het niet langer toelaatbaar dat dergelijke praktijken nog steeds in Europa en in de rest van de wereld voorkomen.

Volgens de gegevens van de Wereldgezondheidsorganisatie zijn wereldwijd 100 tot 140 miljoen vrouwen en meisjes slachtoffer van genitale verminking en lopen elk jaar 2 tot 3 miljoen vrouwen het risico slachtoffer van deze sterk invaliderende praktijken te worden.

We moeten niet vergeten dat dergelijke praktijken voortvloeien uit sociale structuren die zijn gebaseerd op de ongelijke behandeling van mannen en vrouwen en op de onevenwichtigheid van macht, gezag en controle door sociale en familiale druk, en dat dit leidt tot een schending van de fundamentele rechten en tot ernstige en onomkeerbare verminking.

We moeten deze praktijken zonder enig voorbehoud veroordelen en bestraffen. De allochtone bevolkingsgroepen moeten zich aan onze wetgeving houden en aan onze eerbiediging van de integriteit van de persoon. Zij mogen dergelijke barbaarse en onacceptabele praktijken niet importeren.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EN) Vrouwelijke genitale verminking is een praktijk die door de lidstaten moet worden veroordeeld. Het vormt een schending van de grondrechten van de vrouw, met name het recht op fysieke integriteit plus seksuele en reproductieve rechten. Er zijn echter aspecten van het verslag van mevrouw Muscardini die ik niet volledig steun, zoals de passages waarin wordt getwijfeld aan de geloofwaardigheid van ouders die asiel aanvragen op grond van het feit dat zij geweigerd hebben in te stemmen met de vrouwelijke genitale verminking van hun kind. Ik zie niet in waarom wij extra argwanend moeten zijn ten opzichte van mensen die om deze specifieke reden asiel aanvragen. Een andere formulering in het verslag die ik niet steun, is die waarin regelmatige medische onderzoeken worden voorgesteld voor vrouwen en meisjes aan wie asiel wordt verleend wegens de dreiging van vrouwelijke genitale verminking in hun thuisland. Ik zie dit als een discriminerende praktijk jegens deze vrouwen en meisjes. Als aan iemand asiel wordt verleend in een lidstaat, moet deze persoon dezelfde rechten en verplichtingen hebben als andere burgers in dat land.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EN) Vrouwelijke genitale verminking is een praktijk die door de lidstaten moet worden veroordeeld. Het vormt een schending van de grondrechten van de vrouw, met name het recht op fysieke integriteit plus van seksuele en reproductieve rechten.

Er zijn echter aspecten van het verslag van mevrouw Muscardini die ik niet volledig steun, zoals de passages waarin wordt getwijfeld aan de geloofwaardigheid van ouders die asiel aanvragen op grond van het feit dat zij geweigerd hebben in te stemmen met de vrouwelijke genitale verminking van hun kind. Ik zie niet in waarom wij extra argwanend moeten zijn ten opzichte van mensen die om deze specifieke reden asiel aanvragen.

Een andere formulering in het verslag die ik niet steun, is die waarin regelmatige medische onderzoeken worden voorgesteld voor vrouwen en meisjes aan wie asiel wordt verleend wegens de dreiging van vrouwelijke genitale verminking in hun thuisland. Ik zie dit als een discriminerende praktijk jegens deze vrouwen en meisjes. Als aan iemand asiel wordt verleend in een lidstaat, moet deze persoon dezelfde rechten en verplichtingen hebben als andere burgers in dat land.

Frank Vanhecke (NI), *schriftelijk*. – Ik heb het verslag Muscardini - of liever de globale amenderingstekst - goedgekeurd omdat geen zinnig mens natuurlijk niet vol afschuw kennis neemt van de gruwelijke seksuele

verminderingen waarvan vrouwen en meisjes het slachtoffer worden in - met compleet gebrek aan respect gezegd - achterlijke culturen en godsdiensten.

Ik betreur wel dat men ook hier weer de gebruikelijke codewoorden over de "reproductieve rechten" binnensluisst hoewel ze hier eigenlijk niet thuishoren en vermoedelijk enkel dienen moeten om de politiek correcte linkerzijde mee te krijgen. Wat recht op abortus te maken heeft met de strijd tegen barbaarse verminderingen blijft mij een raadsel.

We hadden beter van de gelegenheid gebruik gemaakt om ons af te vragen of bijvoorbeeld de islam wel die basiswaarde van gelijkwaardigheid van man en vrouw voldoende respecteert. En indien neen, of er dan nog wel plaats voor die islam in ons Europa is.

Anders Wijkman (PPE-DE), schriftelijk. – (SV) Het oorspronkelijke initiatiefverslag over genitale verminking van vrouwen was erg goed, maar de herziene versie die het in de stemming haalde, bevat een formulering waarmee de rapporteur regelmatige controles door artsen wil invoeren voor vrouwen die wegens het gevaar van genitale verminking asiël in de EU krijgen. Het doel zou het voorkomen van genitale verminking in de ontvangende EU-lidstaat zijn. Ik ben van mening dat verplichte controles door artsen een enorme inbreuk op de persoonlijke levenssfeer zijn. Een bezoek aan een arts moet vrijwillig gebeuren. Dwang uitoefenen is in deze context absoluut onaanvaardbaar. Daarom heb ik tegen de herziene versie gestemd.

Anna Záborská (PPE-DE), schriftelijk. – (SK) Ik heb mij bijzonder ingespannen om te verzekeren dat de door mij voorgezeten commissie haar werkzaamheden in de aanloop naar de stemming over de resolutie zou kunnen voltooien. Dit onderwerp is zonder twijfel belangrijk.

Genitale verminking van vrouwen brengt zware en onherstelbare schade toe aan de geestelijke en lichamelijke gezondheid van de eraan onderworpen vrouwen en meisjes, misbruikt hen als mens en is een aanslag op hun integriteit. In sommige gevallen zijn de gevolgen dodelijk.

In het verslag verzoekt het Europees Parlement aan de lidstaten om een preventieve strategie van sociale maatregelen ter bescherming van minderjarigen op te zetten, zonder daarbij de migrantengemeenschap te stigmatiseren, met behulp van overheidsprogramma's en sociale diensten die erop gericht zijn om deze praktijken te voorkomen en om slachtoffers die genitale verminking hebben ondergaan, te helpen. Het Parlement verzoekt de lidstaten de dreiging of het risico van vrouwelijke genitale verminking van een minderjarige te beschouwen als een grond voor de overheid om op te treden, zoals voorzien in de voorschriften inzake kindbescherming.

De lidstaten zouden handleidingen en richtsnoeren op moeten stellen voor gezondheidswerkers, opvoeders en maatschappelijk werkers, met de bedoeling vaders en moeders op respectvolle wijze en indien nodig met de hulp van tolken voor te lichten over de enorme risico's die vrouwelijke genitale verminking inhoudt.

Het verslag vraagt ook steun voor seksuele en reproductieve rechten. Dit concept is nooit door de Wereldgezondheidsorganisatie of in instrumenten van het *acquis communautaire* gedefinieerd. Daarom wordt het door sommige groepen als argument voor abortus misbruikt.

Het spijt me, maar om die reden heb ik mij onthouden.

- Verslag-Graça Moura (A6-0092/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), schriftelijk. – (IT) Ik heb mij meermaals uitgesproken vóór kwesties die verband houden met meertaligheid en dus denk ik dat mijn standpunt vrij duidelijk is.

De taalkundige en culturele diversiteit van de Europese Unie betekent een enorm concurrentievoordeel. Het is volgens mij van cruciaal belang dat de programma's voor taalonderwijs en uitwisseling van scholieren en culturele uitwisseling, zowel binnen als buiten de Europese Unie, ondubbelzinnig worden gesteund, zoals ik heb gedaan door middel van mijn steun aan het Erasmus Mundus-programma. Meertaligheid is essentieel voor een effectieve communicatie en vormt een instrument om het begrip tussen mensen en daarmee de acceptatie van verscheidenheid en minderheden te vergemakkelijken.

De taalkundige diversiteit beïnvloedt het dagelijks leven van de burgers in de Europese Unie in belangrijke mate als gevolg van de reikwijdte van de media, de groeiende mobiliteit, migratie en de voortschrijdende mondialisering. Het verwerven van verschillende taalvaardigheden wordt beschouwd als zijnde van het grootste belang voor alle EU-burgers, zodat zij ten volle kunnen profiteren van de economische, sociale en

culturele voordelen van vrij verkeer binnen de Unie en in de betrekkingen tussen de Unie en derde landen. Taal is in feite een fundamentele factor van sociale insluiting.

De taalkundige diversiteit van Europa is derhalve een belangrijk cultureel bezit en het zou verkeerd zijn als de Europese Unie zich zou beperken tot één enkele hoofdtal.

Adam Bielan (UEN), schriftelijk. – (PL) De meertaligheid van de Europese Unie is een grote troef in contacten met derde landen. Het kan ons een significant concurrentievoordeel opleveren en daarom dienen onderwijs- en taaluitwisselingsprogramma's ondersteund te worden, met dien verstande dat die ondersteuning niet louter en alleen geboden dient te worden in de grotere stedelijke gebieden waar de toegang tot dit soort zaken sowieso al makkelijker is, maar ook elders.

Bij de invoering van een dergelijk beleid mogen we verder niet vergeten dat de Europeanen, hoe verenigd zij ook zijn mogen, eerst en vooral burgers zijn van hun eigen land. Er dient nauwlettend op te worden toegezien dat zij zich identificeren kunnen met hun eigen taal. Ook in het verslag van de heer Moura werd van dit punt gewag gemaakt.

Martin Callanan (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) Elk jaar geeft de Europese Unie enorme hoeveelheden belastinggeld uit in naam van de meertaligheid. Voor een organisatie die ernaar streeft de verschillen tussen landen en mensen weg te nemen, hecht de EU erg veel belang aan linguïstisch nationalisme. Een voorbeeld hiervan is de concessie aan Ierse nationalistten om Gaelic een van de officiële talen van de EU te maken.

De kosten en bureaucratie die het misplaatste beleid van meertaligheid met zich meebrengt, zullen alleen maar verder toenemen naarmate de EU verder wordt uitgebreid. Mijn kiezers maken zich terecht zorgen over wat zij beschouwen als het willekeurige gebruik van gemeenschapsgeld om te voldoen aan een beleid dat weinig ander praktisch nut heeft dan een puur politiek lokkertje.

Ondanks het feit dat Engels de algemene omgangstaal is geworden in het Europees Parlement, zou ik er terughoudend tegenover staan om het ook tot de enige werktal te maken. Gezien het enthousiasme voor harmonisatie van de EU, ben ik van mening dat een algemene omgangstaal een natuurlijke stap is op weg naar een federale superstaat. Daarom denk ik dat we een handvol werktalen zouden moeten hebben. Als de VN het redt met zes talen voor circa 200 lidstaten, weet ik zeker dat de EU het aantal werktalen ook kan beperken.

Koenraad Dillen (NI), schriftelijk. – Ik heb tegen dit verslag gestemd wegens het onrechtmatig gebruik dat in Vlaanderen door sommige minderheden zou kunnen gemaakt worden van de bepalingen die het bevat. Natuurlijk is het positief de taalkundige diversiteit van met name de jeugd binnen de EU op alle mogelijke manieren te bevorderen, maar een dergelijke politiek mag niet ten koste gaan van het wettelijk respect voor de streektaal. Ik denk bijvoorbeeld aan het Nederlands in de provincie Vlaams-Brabant in Vlaanderen. Een Europees agentschap voor taalkundige diversiteit zou al snel een middel voor de Franstalige minderheid kunnen worden om de plicht tot het gebruik van het Nederlands in Vlaanderen te omzeilen. Het verleden heeft genoeg uitgewezen hoe weinig begrip "Europa" heeft van specifieke situaties in de lidstaten. Het is aan immigranten en minderheden om de taal van de streek waar ze komen wonen, te leren en te gebruiken. Dàt getuigt van taaldiversiteit, niet het omgekeerde.

Edite Estrela (PSE), schriftelijk. – (PT) Ik heb tegen de ontwerpresolutie gestemd die een alternatief vormt voor het verslag van de heer Graça Moura "Meertaligheid: een troef voor Europa en een gemeenschappelijk engagement". Ik acht de resolutie namelijk in strijd met een aantal principes die het Europees Parlement heeft verdedigd. Zo schraapt de resolutie het voorrecht van ouders de officiële taal te kiezen waarin hun kinderen worden onderwezen, in landen of regio's met meer dan één officiële taal of met regionale talen.

Aan de andere kant vermeldt de alternatieve resolutie slechts de noodzaak speciale aandacht te besteden aan leerlingen die geen onderwijs kunnen genieten in hun moedertaal. Dat betekent het onderwaarderen van het basisprincipe dat het belang van het leren van de moedertaal in het onderwijs in het algemeen en bij het leren van andere talen centraal stelt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) In het algemeen is dit een zeer positief document, waarvan we de uitgangspunten en conclusies onderschrijven. Het centrale probleem is de toepasbaarheid, aangezien er vanwege de politieke ontwikkeling die de Europese Unie heeft doorgemaakt veel gedaan moet worden om vanuit de huidige situatie de toestand te bereiken die het document nodig acht.

Bij een aantal zaken die het document aansnijdt, zoals de hegemonie van sommige Europese talen ten koste van andere, is de uitgangspositie zonder meer negatief. We willen in dit verband waarschuwen voor een

taalkundig/cultureel isolement waar bepaalde nationale beleidsvormen een aantal volkeren in de Europese ruimte in terecht hebben gebracht, met discriminatie als gevolg. Hier zijn de culturele erfenis van de Europese volkeren en het op adequate wijze doorgeven van die erfenis aan toekomstige generaties in het geding.

We onderstrepen voorts het opwaarderen van de rol van docenten, vertalers en tolken als beroepsbeoefenaren, wier werk essentieel is voor het onderwijs en de verspreiding van en het onderlinge begrip tussen de in de EU gesproken talen.

Daarom betreuren we de goedkeuring van het alternatieve voorstel, want dat betekent een verarming van een aantal aspecten in het verslag-Graça Moura. Dan denken we met name aan de bescherming van de moedertaal en het voorrecht van ouders om de officiële taal te kiezen waarin hun kind onderwezen wordt in landen of regio's met meer dan één officiële taal of met regionale talen.

Hélène Goudin en Nils Lundgren (IND/DEM), *schriftelijk*. – (SV) Wij van Junilistan zijn van mening dat cultuur onder de politieke bevoegdheid van de lidstaten moet vallen.

Het verslag maakt geen deel uit van de wetgevingsprocedure en is niet meer dan een mening van de federalistische meerderheid in het Europees Parlement dat de EU zich meer met cultuur moet bemoeien.

Zoals steeds wil de Commissie cultuur en onderwijs van het Europees Parlement nieuwe dure programma's en agentschappen op EU-niveau doordrukken. Wij van Junilistan denken niet dat een meerjarig programma of een Europees agentschap voor taalkundige diversiteit of het leren van talen op EU-niveau enig verschil zal maken voor de ongeveer 500 miljoen inwoners van de EU, behalve dat het een extra last wordt die de belastingbetalers moeten torsen.

Wij denken evenmin dat de plannen van de Commissie voor informatie- en sensibiliseringscampagnes over de voordelen van het leren van talen in de realiteit iets zullen opleveren. Het zijn de lidstaten die in hun onderwijsbeleid de eigen burgers moeten motiveren om talen te leren. Dat is geen kwestie voor de EU.

Daarom hebben wij tegen het verslag gestemd.

Adrian Manole (PPE-DE), *schriftelijk*. – (RO) Europa leeft in een geglobaliseerde wereld, met verhoogde mobiliteit en migratie, maar ook met regionale regeneratie en een sterkere rol voor grensregio's. Daarom moet veeltaligheid oplossingen bieden voor de Europese burgers en samenleving.

Ik wil de rapporteur gelukwensen met dit verslag en hoop dat de door ons ingediende amendementen wederzijds respect zal garanderen voor talen, inclusief de door nationale minderheden of door onze migranten gesproken talen. Ons erfgoed van levende talen is namelijk een schat, een hulpbron die op juiste waarde moet worden geschat.

De taal is voor eenieder onder ons de meest directe uiting van onze cultuur. Daarom ontdekken wij door talen te leren andere culturen, waarden, principes en houdingen. Wij kunnen in Europa onze gemeenschappelijke waarden ontdekken. Deze openheid voor dialoog is een essentieel onderdeel van ons Europees burgerschap en daarom zijn talen een fundamenteel element daarvan.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) De EU mag dan miljoenen uitgeven aan taalverwervings- en uitwisselingsprogramma's ter bevordering van de meertaligheid en op haar eigen homepage het wezenlijke belang onderstrepen dat veeltaligheid voor grotere transparantie, legitimiteit en doelmatigheid van de Unie heeft, maar zelf handelt zij hier niet naar. Het internetoptreden van het huidige Raadsvoorzitterschap houdt er bijvoorbeeld geen rekening mee dat Duits met een aandeel van niet minder dan 18 procent de meest gesproken moedertaal binnen de EU is en door 14 procent van de EU-burgers als vreemde taal gesproken wordt.

Dat is een gemiste kans om de kloof met de burger te dichten, want bij een consequent gebruik van de drie werktalen Duits, Engels en Frans zou men een groot deel van de bevolking bereiken. Aangezien de rapporteur kennelijk tot een vergelijkbaar inzicht is gekomen, heb ik voor het verslag gestemd.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), *schriftelijk*. – (SK) Dit verslag heeft nogmaals aangetoond dat artikel 45, lid 2 aanzienlijke tekortkomingen vertoont. Het nieuwe, op het amendement en het aanvullende voorstel gebaseerde verslag zal het mogelijk maken om het oorspronkelijke verslag zoals goedgekeurd in de commissie ten principale te wijzigen. De indieners van het voorstel nemen het verslag over en voegen nieuwe paragrafen toe waarin de rapporteur niets te zeggen heeft. Bijgevolg zal een verslag dat in de vorm van een goedgekeurd alternatief in de commissie is goedgekeurd, door een nieuwe tekst worden vervangen. Ik vind deze procedure

erg oneerlijk jegens de rapporteur. Ik hoop dat het Parlement deze procedure in de nabije toekomst opnieuw onder de loep zal nemen en een eerlijkere oplossing zal aannemen.

Ik vond het verslag van de heer Graça Moura erg evenwichtig en derhalve heb ik niet voor het alternatieve voorstel van de PSE-Fractie, de ALDE-Fractie en de Verts/ALE-Fractie gestemd. Omdat dit alternatieve voorstel werd goedgekeurd, werd het oorspronkelijke verslag niet in stemming gebracht. Ik ben het met de rapporteur eens dat de taalkundige en culturele diversiteit het dagelijks leven van de burgers in belangrijke mate beïnvloedt. Zij is een enorm voordeel voor de EU en daarom moeten we programma's voor taalonderwijs, uitwisseling van scholieren en culturele uitwisseling steunen binnen een kader dat verder reikt dan de EU.

Programma's voor de uitwisseling van taalleerkrachten op alle onderwijsniveaus gericht op het leren onderwijzen van diverse vakken in een vreemde taal, helpen leerkrachten op te leiden die hun taalkundige expertise vervolgens aan leerlingen en studenten in hun thuisland door kunnen geven. Ik zou de lidstaten willen oproepen om consequent aandacht te besteden aan de opleiding van leraren in vreemde talen en er tegelijkertijd voor te zorgen dat zij financieel voldoende worden beloond.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), schriftelijk. – (PL) De meertaligheid en de waarborging daarvan is een van de grootste uitdagingen van de Gemeenschap. De effecten van het meertaligheidsbeleid zijn verstrekkend en volstrekt helder, maar een foutieve toepassing van dit beleid kan tot jammerlijke gevolgen leiden.

Een van de grote troeven van Europa ligt in zijn multiculturaliteit, die mede tot uitdrukking komt in de meertaligheid. Het is bovendien een gemeenschappelijke plicht gebaseerd op specifieke behoeften alsook op de moeilijkheid van het omvormen van multiculturaliteit tot een duidelijke bron van kracht die de Gemeenschap verenigt en eveneens buiten de EU-grenzen voelbaar zal zijn en Europa zijn rechtmatige plaats in de wereld zal verschaffen. Er staat dus veel op het spel. Een slecht meertaligheidsbeleid bestaat uit het bevoordelen van een of meer talen en het veroordelen van de overige tot een plaats in de marge het publieke leven. De Europese Unie heeft middels haar wetgeving en instellingen buitengewoon goede kaarten in handen voor het voeren van een gedegen talenbeleid. Dat maakt haar verantwoordelijkheid er des te groter op.

Het verslag van de heer Graça Moura leidt niet tot oplossing van alle problemen met betrekking tot het recht van de verschillende Europese talen om naast elkaar te bestaan en de daaruit voortvloeiende privileges. Naast de officiële talen worden er in Europa nog een enorm aantal andere talen gesproken die in meer of mindere mate bedreigd worden met uitsterven. Een goed meertalenbeleid beschermt deze talen. Het verslag richt zich echter meer op het leren van de officiële talen dan op de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de idee van meertaligheid. Er is hier een fijnzinnig beleid nodig van evolutieve aard en ik denk dat elk verslag in deze richting onze volmondige steun verdient.

Luís Queiró (PPE-DE), schriftelijk. – (PT) Meertaligheid is een zeer belangrijke zaak in Europees verband. Daarom heb ik zelf aan verscheidene initiatieven meegedaan die tot doel hadden meertaligheid te bevorderen en het volledig respecteren ervan te garanderen. Het Europa waar ik in geloof is ook het Europa van de taalkundige verscheidenheid. Om die redenen herken ik mijzelf in het oorspronkelijke verslag van de heer Graça Moura. Net als de rapporteur kan ik evenwel niet accepteren dat het op zich correcte idee van eerbiediging van de taalkundige verscheidenheid en de individuele vrijheid en de vrijheid van families kan of moet worden gebruikt als wapen in de strijd voor extreme nationalistische betogen. Dat is en moet niet de aard zijn van de discussie waar het hier om gaat.

Bevordering van meertaligheid is en moet gebaseerd zijn op eerbiediging van de diversiteit in Europa, in het onderhavige geval de taalkundige en culturele verscheidenheid. Dit is echter de ruimte noch de plaats voor andere vormen van strijd, met name niet als ze leiden tot het verwerpen van subsidiariteit en vrijheid.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik stem voor het verslag van de heer Graça Moura over meertaligheid: een troef voor Europa en een gemeenschappelijk engagement.

Als universitair docent kan ik mij met name helemaal vinden in het voorstel om de programma's voor taalonderwijs en uitwisseling van scholieren en culturele uitwisseling te steunen, zoals de bekende mobiliteitsprogramma's voor jongeren. Deze projecten van het DG Onderwijs en cultuur van de Commissie stellen scholieren in staat hun opleidingsbagage aanzienlijk te vergroten en leveren dus een bijdrage aan de ontwikkeling van de EU tot een kennismaatschappij.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) Ik heb gestemd voor de ontwerpresolutie van het Europees Parlement over "Meertaligheid: een troef voor Europa en een gemeenschappelijk engagement"

(2008/2225(INI)). Ik geloof namelijk dat culturele en taalkundige diversiteit binnen de Europese Unie een schat is waarmee een waarachtige bijdrage kan worden geleverd aan “meer eenheid, meer diversiteit”. Ik ben tevens van mening dat schooluitwisselingen en culturele uitwisselingen, evenals programma's voor vreemdetalenonderwijs in landen binnen en buiten de EU veel goeds bewerkstelligen en ondersteund moeten worden.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), schriftelijk. – (PL) Meertaligheid is ongetwijfeld een van de grootste troeven van het verenigd Europa. Het leren van een taal zou mensen moeten helpen hun beroepsprofiel te verhogen, een betere baan te vinden of nieuwe intermenselijke contacten op te doen. Volgens jaarlijks door taalkundigen uitgevoerde onderzoeken zijn meertalige mensen capabeler, beschikken zij over meer verbeeldingskracht en denken zij meer *out of the box* dan eentalige mensen. Bovendien zijn zij creatiever en hebben zij een breder blikveld. En dan heb ik het nog niet eens over de voor de hand liggende voordelen van communicatie met een groot aantal verschillende mensen die veelal een totaal andere manier van denken hebben als gevolg van andere culturen en andere persoonlijke karakters.

Uit deze voordelen van meertaligheid blijkt dat we allemaal prioriteit moeten geven aan het leren van vreemde talen. Daarom is het zo belangrijk dat elke burger van de Gemeenschap gelijke toegang heeft tot taalonderwijs. Daarom ben ik zo'n voorstander van alle Commissieactiviteiten ter inventarisering en beoordeling van het taalonderwijs, de taalonderwijsmethodes alsook taalonderwijsprogramma's. Ik denk dat dit alles gericht is op toekomstige harmonisering van het onderricht in vreemde talen in de Europese Unie, leidend tot een grotere taalvaardigheid en op die manier tot meer hoogopgeleide EU-burgers.

Catherine Stihler (PSE), schriftelijk. – (EN) Meertaligheid is een fantastische eigenschap van het Europees Parlement. Als het enige Parlement ter wereld waar gelijktijdig vertaling in 23 verschillende talen plaatsvindt, moeten we er alles aan doen om dit unieke aspect van ons werk te behouden. Alle EU-burgers moeten in hun eigen taal kunnen lezen over het werk van de instellingen van de EU, en de lidstaten moeten al het mogelijke doen om alle EU-burgers de mogelijkheid te bieden andere EU-talen te spreken.

Andrzej Jan Szejna (PSE), schriftelijk. – (PL) Ik ben een fervent voorstander van de meertaligheid van de Europese Unie. Het unieke Europese culturele pluralisme komt bij uitstek tot uitdrukking in de Europese meertaligheid. Er dient voortdurend gewerkt worden aan de taalvaardigheid van de burgers van een verenigd Europa. Meertaligheid is een essentieel element van de Europese integratie doordat dankzij meertaligheid de EU-burger vrij bepalen kan waar hij of zij wonen en werken wil. Tegelijkertijd dient gewezen te worden op het belang van de moedertaal als middel tot toegang tot passend onderwijs en de verwerving van beroepskwalificaties.

We dienen speciale aandacht te besteden aan de continue behoefte aan de vergroting van de kennis en kunde van het taalonderwijzend personeel en de toepassing van nieuwe leermethodes. De rapporteur wijst met name op het belang van de ondersteuning van burgers die zich op eigen kracht een vreemde taal eigen willen maken, waarbij er tegelijkertijd op gewezen wordt dat het belangrijk is dat ook oudere mensen vreemde talen leren. Ik denk net als de rapporteur dat het van cruciaal belang is dat burgers te allen tijde kunnen rekenen op ondersteuning bij het leren van nieuwe talen en dat er specifieke aandacht dient uit te gaan naar achtergestelde burgers. Ik denk dat het leren van vreemde talen de discriminatie zal helpen tegengaan en bij zal dragen aan de integratie van de landen van een verenigd Europa.

Ik sluit mij volledig aan bij de wensen van het Parlement met betrekking tot de meertaligheid van Europa.

Anna Záborská (PPE-DE), schriftelijk. – (SK) De resolutie over meertaligheid is een troef voor Europa en een belangrijke stap in de richting van een opgeleid Europa, want in het verslag wordt aangedrongen op erkenning van gelijkheid tussen de officiële talen van de Europese Unie bij alle openbare activiteiten. Ik ben er vast van overtuigd dat de taalkundige diversiteit van Europa een belangrijke culturele troef is. Het zou verkeerd zijn de EU te beperken tot slechts één taal.

De resolutie wijst erop dat het belang van meertaligheid niet ophoudt bij economische of sociale aspecten, maar dat ook aandacht moet worden besteed aan culturele en wetenschappelijke output en het bevorderen van deze output, alsmede aan het belang van vertaling, zowel literair als technisch, voor de duurzame ontwikkeling van de Europese Unie.

Talen spelen last but not least een belangrijke rol in het vormen en versterken van identiteit.

Meertaligheid raakt veel gebieden. Zij heeft een enorme invloed in het leven van Europese burgers. De lidstaten wordt verzocht meertaligheid niet alleen in het onderwijs maar in alle toekomstige beleidsterreinen te integreren.

Ik stel op prijs dat de resolutie ambtenaren die tijdens hun werk in contact komen met burgers van andere lidstaten aanmoedigt om een tweede taal van de Europese Unie te leren.

De rol van de Europese instellingen is doorslaggevend om de naleving van de beginselen van taalkundige gelijkheid te verzekeren, in de betrekkingen tussen lidstaten en in individuele Europese instellingen, alsmede in de betrekkingen tussen EU-burgers en nationale instellingen, organen van de Unie en internationale instemmingen.

Ik heb voor deze resolutie gestemd, ik wil de rapporteur feliciteren en ik ben er trots op het eerste Slowaakse lid te zijn geweest dat via een schriftelijke verklaring een discussie over meertaligheid binnen een institutioneel kader tot stand heeft gebracht.

- Verslag-Van Nistelrooij (A6-0083/2009)

Edite Estrela (PSE), schriftelijk. – (PT) Ik heb voor het verslag van de heer Van Nistelrooij gestemd, daar territoriale cohesie belangrijk is om ervoor te zorgen dat de Europese Unie het pad van duurzame en solidaire ontwikkeling blijft volgen en steeds beter in slaat zal zijn van cohesie en verscheidenheid op territoriaal vlak een toegevoegde waarde te maken.

Het groenboek is een belangrijke stap om de territoriale cohesie en de gedeelde bevoegdheden van de Unie te verdiepen. Voorts vormt het groenboek een stimulans voor een breed debat over dit thema door de Europese instellingen, nationale en regionale overheden, economische en sociale partners en overige belanghebbenden bij het Europees project en territoriale ontwikkeling.

Ik onderstreep als de meest positieve aspecten de waarde die toegekend wordt aan het potentieel en de verscheidenheid van het Europees territorium en de drie richtsnoeren voor een evenwichtiger en harmonieuzere ontwikkeling van elke regio: vermindering van de negatieve effecten van verschillen in bevolkingsdichtheid, verbinding van gebieden om afstanden te overbruggen en samenwerking teneinde scheidslijnen te overwinnen.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), schriftelijk. – (PT) Ik heb de heer Van Nistelrooij gefeliciteerd met zijn verslag en, in het bijzonder, met zijn bereidheid verschillende amendementen die erop zijn ingediend over te nemen.

Dat voorstel heeft mijn volledige steun gekregen!

Op de eerste plaats omdat het verslag een verband legt tussen het debat over territoriale cohesie en het debat over het toekomstig cohesiebeleid van de Europese Unie door te stellen dat de hervorming van dit beleid de conclusies van het debat over territoriale cohesie moet behelzen.

Ik ben het eens met de beoordeling door de rapporteur van het Groenboek, deel zijn analyse van het concept territoriale cohesie en onderschrijf zijn aanbevelingen met het oog op de toekomst van territoriale cohesie, met name wat betreft:

- de definitie van territoriale cohesie;
- de publicatie van een witboek over territoriale cohesie;
- de versterking van het doel van Europese territoriale samenwerking;
- de integratie van territoriale cohesie in de toekomstige definitie van alle communautaire beleidsvormen;
- de vastlegging van aanvullende kwaliteitsindicatoren;
- de beoordeling van de territoriale effecten van communautair sectoraal beleid en het voorstel voor middelen om synergie te creëren tussen territoriaal en sectoraal beleid;
- het ontwerpen van een overkoepelende Europese strategie voor regio's met specifieke geografische kenmerken;

- het opzetten van een veelomvattend systeem voor geleidelijke overgangssteun aan de zogenaamde “overgangsregio’s”; en
- het creëren van territoriaal bestuur op verschillende niveaus.

Daarom heb ik voorgestemd.

Hélène Goudin en Nils Lundgren (IND/DEM), *schriftelijk*. – (SV) De rapporteur schrijft in zijn verslag dat het cohesiebeleid een van de meest succesvolle investeringen van de EU is. Dat is een opmerkelijke conclusie, vooral omdat de Europese Rekenkamer nog in november 2008 vaststelde dat elf procent van de in 2007 in het kader van het cohesiebeleid van de EU goedgekeurde 42 miljard euro nooit uitbetaald had mogen worden.

De rapporteur lijkt zich hier terdege van bewust, en in paragraaf 17 worden de deelnemers aan het debat over territoriale cohesie aangemoedigd verwijzingen naar mogelijke budgettaire of financiële implicaties van het voorgestelde beleid te vermijden. Met andere woorden: de doofpot in.

Het cohesiebeleid van de EU is een foute beslissing. Vanuit een sociaaleconomisch perspectief, waarin rekening houden met het geld van de belastingbetalers een must is, is dit niets anders dan een totaal fiasco. Wij van Junilistan hebben vanzelfsprekend tegen het verslag als geheel gestemd.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Wat is de betekenis van de verwerping door het Europees Parlement van onze voorstellen betreffende een resolutie over de toekomst van het cohesiebeleid van de EU? In onze voorstellen werden de volgende zaken benadrukt:

- het primair hoofddoel van het structuurbeleid moet de bevordering van reële convergentie zijn. Die convergentie dient een instrument te zijn voor herverdeling ten gunste van de minder ontwikkelde landen en regio's van de Europese Unie;
- territoriale cohesie mag van de vermindering van de achterstand van de meest benadeelde regio's geen secundair doel maken.
- tegenover nieuwe prioriteiten dienen nieuwe financiële middelen van de Gemeenschap te staan. Dat geldt des te meer nu de huidige communautaire financiële middelen ontoereikend zijn als antwoord op de behoeften in verband met reële convergentie;
- de communautaire begroting dient verhoogd te worden ter bevordering van de economische en sociale cohesie in de Europese Unie;
- beheer van het territorium en ruimtelijke ordening vallen onder de bevoegdheid van de lidstaten;
- er dienen maatregelen genomen te worden om het zogenaamde “statistisch effect” te elimineren;
- het “concurrentievermogen” mag geen surrogaat zijn voor convergentie van lidstaten en regio's die te kampen hebben met een achterstand in sociaaleconomische ontwikkeling. Daarom mogen het cohesiebeleid en de daarvoor uitgetrokken financiële middelen niet ondergeschikt worden gemaakt aan de door de “Lissabonstrategie” bepleite concurrentie en liberalisering.

Een mogelijk antwoord kan zijn dat men tenminste inziet dat het verkondigde “cohesiebeleid” daadwerkelijk in gevaar verkeert ...

James Nicholson (PPE-DE), *schriftelijk*. – (EN) Het concept van territoriale cohesie wordt nu erkend als een belangrijke doelstelling van de Unie, naast sociale en economische cohesie.

Territoriale cohesie draait in wezen om het realiseren van een evenwichtige ontwikkeling binnen de EU en in deze context zou het een centrale doelstelling moeten vormen voor al het gemeenschappelijke beleid. Dit verslag benadrukt het feit dat territoriale cohesie met name relevant zal zijn voor geografisch benadeelde gebieden zoals bergregio's en eilanden.

De commissie moet nu een wetgevend pakket opstellen waarin concrete bepalingen en beleidsacties met betrekking tot territoriale cohesie worden geschetst, om deze cohesie ook daadwerkelijk te realiseren.

Luís Queiró (PPE-DE), *schriftelijk*. – (PT) Het debat over territoriale cohesie is veel meer dan een begrotingsdebat of een debat over communautair beleid; het is een debat over de leidende beginselen voor één van de fundamentele en stichtende uitgangspunten van het begrip “Europa” zoals wij dat zien. De herziening van het cohesiebeleid en de zoektocht naar de meest adequate oplossingen voor het cohesiebeleid

in het uitgebreide Europa van de 27 – dat nu een economische crisis doormaakt – verdienen onze instemming en applaus. Dat betekent echter geen instemming en applaus voor de hele inhoud van het genoemde groenboek.

De drie centrale richtsnoeren van deze herziening zijn in het licht van de gehanteerde criteria, waar wij waardering voor hebben, correct: negatieve effecten verminderen van de verschillen in bevolkingsdichtheid; gebieden met elkaar verbinden om afstanden te overbruggen en samenwerken om scheidslijnen te overwinnen. Maar juist om wat hier op het spel staat, mag dat niet leiden tot het koppelen van de hoogte van de structuursteun aan het aantal inwoners. Integendeel zelfs. Het concept territoriale cohesie moet juist gestoeld zijn op het idee een gebied waar mensen wegtrekken weer aantrekkelijk en levensvatbaar te maken. Dat is één van onze doelstellingen waar we zonder meer naar moeten blijven streven.

Het concept cohesie is in de kern van de zaak een idee geënt op solidariteit waar we allemaal aan gebonden zijn en dat uiteindelijk voor iedereen voordeel oplevert.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik stem tegen het verslag van de heer van Nistelrooij over het Groenboek inzake territoriale cohesie en de stand van de discussie over de toekomstige hervorming van het cohesiebeleid.

De reden hiervoor is dat ik een andere opvatting heb van territoriale cohesie, waardoor ik de overwegingen van de rapporteur dus niet kan onderschrijven.

Catherine Stihler (PSE), schriftelijk. – Ik ben het met de rapporteur eens dat we het principe van territoriale cohesie duidelijker moeten definiëren.

- Verslag-Vlasák (A6-0031/2009)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), schriftelijk. – (PL) Ik heb gestemd voor het verslag van de heer Vlasák over de stedelijke dimensie van het cohesiebeleid in de nieuwe programmeringsperiode. Ik woon in Poznań, de hoofdstad van de regio Wielkopolska. Ik zie bijna dagelijks de positieve effecten van de ontwikkeling van de stad op die van de regio als geheel. Ik zou zelfs zo ver durven te gaan om te zeggen dat de langverwachte synergie tussen stedelijke en regionale ontwikkeling eindelijk bewaarheid wordt.

Stedelijke ontwikkeling heeft niets te maken met lokale centralisatiepolitiek. Mensen die tegen de ontwikkeling van grote steden zijn, hebben vaak geen weet van het belang van deze steden voor de regio's waarin zij gelegen zijn. Gezien de specifieke aard van sommige door de grote stedelijke centra vervulde functies kunnen deze niet verplaatst worden naar plattelandsgebieden. Er rust dus een specifieke verantwoordelijkheid op de schouders van stedelijk bestuurders. Al datgene waarmee zij te maken hebben op het gebied van planning, ruimtelijke ordening, sociale dialoog, cultuur en onderwijs, alsook op het gebied van het scheppen van duurzame hoogwaardige werkgelegenheid, is uitermate complex van aard. Voor een aantal van deze taken is er nauwe samenwerking nodig met lokale overheden op andere niveaus.

Het is tevens van belang dat de stedelijke dimensie van het cohesiebeleid niet concurreert met plattelandontwikkeling, maar deze juist aanvult. Zowel landelijke als stedelijke gebieden kunnen en moeten zich verder ontwikkelen. Beide processen genieten de steun van de Europese Unie.

Luca Romagnoli (NI), schriftelijk. – (IT) Ik stem tegen het verslag van de heer Vlasák over de stedelijke dimensie van het cohesiebeleid in de nieuwe programmeringsperiode.

Hoewel ik het belang van duurzame stedelijke ontwikkeling erken, denk ik dat deze moeilijk tot stand kan worden gebracht zonder een gemeenschappelijke definitie van “stedelijke gebieden”.

Brian Simpson (PSE), schriftelijk. – (EN) Ik steun dit verslag en wil graag van deze gelegenheid gebruikmaken om het standpunt te benadrukken dat het cohesiebeleid op geïntegreerde wijze moet worden benaderd.

Deze integratie moet echter een instrument zijn om voordelen te bieden en niet een maatregel die beperkend kan werken. Dit is een aspect waarop zorgvuldig toezicht moet worden gehouden.

Stedelijke cohesie is van wezenlijk belang om duurzame economische en sociale vooruitgang te kunnen bieden. In dat opzicht wil ik graag de rol van transport en de beschikbaarheid van een moderne infrastructuur voor transport benadrukken als zijnde onmisbaar voor het cohesiebeleid in stedelijke gebieden.

Catherine Stihler (PSE), schriftelijk. – (EN) De stedelijke dimensie van het cohesiebeleid dient een hogere prioriteit te krijgen.

- Verslag-Mikolášik (A6-0108/2009)

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Ik stem tegen het verslag van de heer Mikolášik over de uitvoering van de structuurfondsverordening 2007-2013: de resultaten van de onderhandelingen betreffende de nationale cohesiestrategieën en operationele programma's.

Catherine Stihler (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Het is noodzakelijk om de tenuitvoerlegging van structuurfondsverordening 2007-2013 nauwkeurig te volgen teneinde een correct gebruik van belastinggeld te waarborgen en ons in staat te stellen een correcte evaluatie uit te voeren voor programma's na 2013.

- Verslag-Becsey (A6-0041/2009)

Adam Bielan (UEN), *schriftelijk*. – (PL) Kleine ondernemingen spelen een belangrijke rol bij de schepping van werkgelegenheid in Europa en we zouden het hun makkelijker moeten maken om te kunnen functioneren. Ik zou graag willen benadrukken dat ik alle initiatieven ter ondersteuning van het kleinbedrijf in de EU alsook van mensen die een zelfstandig beroep willen uitoefenen, van harte ondersteun.

Ik heb voor het verslag van de heer Becsey gestemd omdat daarin een positief oordeel wordt geveld over het initiatief tot verstrekking van microkredieten in Europa.

Šarūnas Birutis (ALDE), *schriftelijk*. – (LT) Een succesvol Europees initiatief voor microkrediet zou een wezenlijke bijdrage kunnen leveren tot het verwezenlijken van de doelstellingen van de herziene strategie van Lissabon voor werkgelegenheid en groei en de totstandbrenging van een vernieuwende, creatieve en dynamische Europese economie. Kleine ondernemingen vormen een essentiële bron voor groei, werkgelegenheid, ondernemersvaardigheden, vernieuwing en samenhang in de EU. Microkrediet kan met name een van de vier prioriteiten van de strategie van Lissabon ondersteunen: het ontsluiten van het ondernemingspotentieel, door personen (opnieuw) te helpen zich sociaal en economisch te integreren, door middel van zelfstandige beroepsactiviteiten. De strategie van Lissabon kan enkel als een succes worden beschouwd indien het werkgelegenheidspeil aanzienlijk wordt verhoogd. Het resultaat van een Europees initiatief op het vlak van microkrediet moet modern zijn en in de eerste plaats gericht zijn op de doelgroepen die tot op heden onvoldoende aandacht kregen.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), *schriftelijk*. – (PL) Het succes van microkredieten bij de vermindering van de armoede in ontwikkelingslanden, met name in Zuid-Azië en Latijns-Amerika, is nog niet doorgebroken in de Europese Unie. Desalniettemin is er ook hier een grote behoefte aan microkredieten, met name onder mensen die geen lening kunnen krijgen van de traditionele banken. De verstrekking van microkredieten is een ander soort bankieren. Microkredieten worden niet louter en alleen op financiële gronden verstrekt, niet louter en alleen met een winstoogmerk, maar tevens ter vergroting van de sociale cohesie. Met microkredieten wordt namelijk gepoogd om mensen die zich in ongunstige omstandigheden bevinden en die graag een micro-onderneming willen opstarten, te integreren.

Een succesvol Europees initiatief ter ontwikkeling van microkredieten zou mede kunnen bijdragen tot bewerkstelling van de doelstellingen van de hernieuwde Lissabonstrategie voor groei en werkgelegenheid, alsook tot een Europese economie die innovatiever, creatiever en dynamischer is. Microkredieten zouden met name middels hun nadruk op ondersteuning van de integratie of herhaaldelijke sociale en economische integratie van mensen door middel van het uitoefenen van een zelfstandig beroep, een bijdrage kunnen leveren aan het vrijmaken van het verborgen economisch potentieel.

Daarom steun ik de resolutie van de rapporteur die ons vraagt om doeltreffende institutionele, juridische en commerciële kaders te creëren op nationaal niveau om aldus te zorgen voor gunstigere voorwaarden voor de ontwikkeling van microkredieten, alsook om een geharmoniseerd Europees kader in het leven te roepen voor niet-bancaire instellingen voor microfinanciering.

Bogusław Liberadzki (PSE), *schriftelijk*. – (PL) Ik heb voor het verslag met aanbevelingen aan de Commissie over een Europees initiatief voor de ontwikkeling van microkrediet ter ondersteuning van groei en werkgelegenheid gestemd. Ik ben het eens met de rapporteur dat kleine ondernemingen een essentiële bron zijn van groei, werkgelegenheid, ondernemerschap, innovatie en cohesie in de EU.

Er dient met name gewezen te worden op het feit dat microkredieten veelal niet louter en alleen op economische gronden toegekend worden en niet uitsluitend met een winstoogmerk, maar dat ze tevens gericht zijn op bevordering van de sociale cohesie. Met deze kredieten wordt namelijk specifiek getracht achtergestelde mensen in onze samenleving te integreren of te herintegreren.

Ik ben dus voorstander van goedkeuring van het verslag. Gezien het feit dat microkredieten kunnen bijdragen tot vrijmaking van het ondernemingspotentieel door mensen te helpen een zelfstandig beroep uit te oefenen, ben ik van mening dat deze methode ook toegepast dient te worden in de EU.

Jamila Madeira (PSE), *schriftelijk*. – (PT) Dit verslag is van cruciaal belang in het kader van de werkzaamheden van de EU in verband met het cohesie- en het ontwikkelingssamenwerkingsbeleid.

Deze benadering heeft ook brede steun gekregen in de schriftelijk verklaring P6_TA(2008)0199, die het Europees Parlement op 8 mei 2008 heeft goedgekeurd. Ik had de eer er een van de eerste ondertekenaars van te zijn.

Daarom stem ik voor dit verslag, want elke investering en verdieping in verband met deze materie is cruciaal en urgent, met name in de huidige economische en financiële crisis. Concrete en snelle actie om het beleid geloofwaardiger en samenhangender te maken is wat wij nu verwachten van de Europese Commissie en de Raad.

David Martin (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Tot dusver werd het succes van microkredietstelsels bij het verminderen van de armoede in ontwikkelingslanden niet vertaald naar de EU-context. Ik steun dit verslag, want als een Europees initiatief voor microkrediet succesvol blijkt te zijn, kan dit een wezenlijke bijdrage leveren aan het bereiken van de doelstellingen van de herziene strategie van Lissabon, aangezien kleine ondernemingen een essentiële bron voor groei, werkgelegenheid, ondernemersvaardigheden, vernieuwing en samenhang in de EU vormen.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *schriftelijk*. – (RO) Er staan momenteel discussies op de agenda over maatregelen voor het opnieuw op gang brengen van kredietverstrekende activiteiten. In de huidige economische situatie en met name in landen die momenteel onderhandelen over leningen van internationale financiële instellingen, zoals Roemenië, is het van vitaal belang dat de banken weer hun hoofdfunctie gaan vervullen en de bevolking krediet verstrekken.

Mijns inziens heeft de heer Becsey een innovatief verslag geschreven. Daarmee wordt immers het thema opnieuw aan de orde gesteld, zij het dan vanuit een nieuwe invalshoek, omdat buiten de bankensector naar oplossingen voor de huidige financiële impasse wordt gezocht.

Het verslag gaat over microkredieten en is gericht op benadeelde groepen van de samenleving, zoals minderheden, Roma of bewoners van plattelandsgebieden, die vaak beschikken over een onbenut potentieel. Als zij een klein bedrijf willen oprichten kunnen zij dat echter niet, omdat zij niet in aanmerking komen voor leningen van kredietinstellingen. Deze mensen hebben daarom nauwelijks enige keuzemogelijkheid.

Daarom komt het voorstel van de heer Becsey als geroepen. Hij dringt aan op de oprichting van een communautair fonds voor de bevordering van microkredieten voor mensen en bedrijven die geen rechtstreekse toegang hebben tot leningen van banken en op betere informatie over deze financieringsinstrumenten.

Luca Romagnoli (NI), *schriftelijk*. – (IT) Ik onthoud mij van stemming over het verslag van de heer Becsey over een Europees initiatief voor de ontwikkeling van microkrediet ter ondersteuning van groei en werkgelegenheid.

Ik kan mij weliswaar vinden in sommige punten in het verslag, maar andere verwerp ik resoluut. Ik kan de ingediende tekst dus niet ten volle steunen en vandaar mijn stemonthouding.

Catherine Stihler (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Microkredietregelingen kunnen ervoor zorgen dat veel van de armste mensen ter wereld uit totale armoede worden verlost, met name vrouwen. De EU-instellingen en lidstaten moeten meer doen om dergelijke regelingen te steunen.

6. Rectificaties stemgedrag/voorgenomen stemgedrag: zie notulen

De Voorzitter. – Hiermee zijn de stemverklaringen beëindigd.

We hervatten om 15.00 uur de vergadering met verklaringen over de voorbereiding van de G20-top.

(De vergadering wordt om 13.35 uur onderbroken en om 15.05 uur hervat)

VOORZITTER: HANS-GERT PÖTTERING*Voorzitter***7. Voorbereiding G20-Top van 2 april - met de deelname van Gordon Brown, eerste minister van het Verenigd KoninkrijkLid van de Europese Raad (debat)**

De Voorzitter. – Dames en heren, geachte collega's, het is mij een waar genoegen om vanmiddag hier de premier van het Verenigd Koninkrijk, Gordon Brown, welkom te heten. Welkom in het Europees Parlement, premier.

(Applaus)

De premier zal in het Europees Parlement een verklaring afleggen over de voorbereiding van de G20-Top van volgende week. Deze Topontmoeting, die donderdag 2 april 2009 in Londen zal plaatsvinden, komt op een moment dat als kritiek kan worden beschouwd voor de aanpak van de huidige internationale economische en financiële crisis. De Top biedt een uitgekende gelegenheid voor de leiders van de geïndustrialiseerde wereld en de opkomende economieën om gezamenlijk te werken aan een gemeenschappelijke agenda die op korte termijn economische stabiliteit, en op langere termijn herstel moet brengen. De deelnemers aan de Top in Londen moeten het eens worden over het macro-economisch beleid en de regelgeving die ons door de huidige crisis kunnen loodsen, terwijl de Top ook een beter, duurzamer raamwerk voor de toekomst moet opleveren.

Als voorzitter van de G20 heeft Gordon Brown blijk gegeven van actief internationaal leiderschap op een moment dat zich steeds duidelijker doet gelden als een van de moeilijkste van de recente geschiedenis. De vaart waarmee hij de G20 heeft helpen ontwikkelen tot nieuw instrument van internationale economische governance is even bemoedigend als indrukwekkend. De premier heeft ook veel indruk gemaakt doordat hij liet en laat zien hoe het Verenigd Koninkrijk doeltreffend kan samenwerken met zijn partners in de Europese Unie, want innovatieve oplossingen voor de talrijke uitdagingen waarvoor we staan, moeten we immers samen vinden.

Ik ben er altijd van overtuigd geweest dat het essentieel is dat de Britten een toegewijde rol vervullen als centrale speler in de Europese Unie.

(Applaus)

Premier, wij zijn zeer ingenomen met uw vastberadenheid om die rol ook daadwerkelijk te vervullen.

Ik geef met alle genoegen het woord aan de Britse premier, Gordon Brown.

(Applaus)

Gordon Brown, eerste minister van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik dank u hartelijk voor het feit dat u mij hebt vereerd met een uitnodiging om tot u te spreken, alsook voor uw geslaagde voorzitterschap van het Europees Parlement. Ik bedank ook u, Europese afgevaardigden en leden van de Europese Commissie, onder leiding van voorzitter Barroso. Het is te danken aan het werk van u allemaal en aan dat van de generaties op wier werk wij voortbouwen, dat we vandaag een Europa van vrede en eenheid hebben. Dit is werkelijk een van de voortreffelijkste prestaties in de menselijke geschiedenis en is vandaag de dag voor de hele wereld een baken van hoop.

(Applaus)

Als mensen in ongeacht welk land of werelddeel eraan twifelen hoe de menselijke wil en de moed van afgevaardigden met een missie een nieuwe toekomst kunnen bouwen na decennia van wanhoop, hoeven ze maar te denken aan de manier waarop de Europeanen zestig jaar geleden spraken van "eeuwigdurende haatgevoelens" en "voorgoed onherstelbare betrekkingen". Ze spraken over een harde, lange en bittere koude oorlog. Ze hielden het voor onmogelijk dat ons Europa ooit volledig in vrede zou kunnen leven, laat staan dat het zich kon verenigen en kon samenwerken.

Laten ze daarna denken aan de manier waarop, na jaren van samenwerking en eenheid, tegenwoordig alleen mensen aan de politieke uitersten nog betwijfelen of we samen sterker en veiliger of dan we ooit afzonderlijk zijn geweest.

(Applaus)

Dit jaar vieren we op 9 november de twintigste verjaardag van iets dat zeker voor ieder van ons in dit Huis een van de meest bepalende gebeurtenissen van ons leven moet zijn, en wel de val van de Berlijnse muur. De muur werd omvergetrokken door kordate mensen die vastbesloten waren dat geen barrière, geen intimidatie, geen repressie ooit nog de mensen van Europa mocht verdelen.

Vrienden, vandaag de dag is er geen oud Europa, geen nieuw Europa, geen Oost- of West-Europa. Er is maar één Europa, en dat Europa is ons thuis.

Ik ben er trots op Brit te zijn en ik ben er trots op Europeaan te zijn, een Europeaan die een land vertegenwoordigt dat zichzelf niet ziet als een eiland dat is losgeslagen van Europa, maar als een land in het hart van Europa; een land niet in het kielzog van Europa, maar in de mainstream van Europa.

(Applaus)

Ik ben er daarom ook trots op dat het Britse parlement met grote meerderheid het Verdrag van Lissabon heeft geratificeerd.

(Levendig applaus)

Ik ben van mening dat we in Europa in een unieke positie verkeren om de wereld voor te gaan in het aanpakken van de volstrekt nieuwe en zware problemen van de mondialisering die voor ons liggen. We verkeren in een unieke positie door wat we in onze Unie hebben bereikt. Ik wil de leden van het Europees Parlement bedanken. U mag allemaal trots zijn op wat we samen hebben bereikt – de beste en grootste interne markt in de wereld, die nu vijfhonderd miljoen mensen kansen biedt, en de succesvolste poging tot economische samenwerking is in de wereld. U mag trots zijn op dit succes van de Europese Unie.

U mag ook trots zijn op het uitgebreide kader van milieubescherming dat we opbouwen. Het is een kenmerkend wapenfeit van de Europese coördinatie. Dit continent is het eerste in de wereld dat ondubbelzinnig de weg naar een koolstofarme economie inslaat.

(Applaus)

U mag er ook trots op zijn dat deze Europese Unie door middel van het grootste hulpprogramma in de wereld een nooit aflatende inzet toont om waar ook in de wereld levens te redden en te veranderen.

Zoveel consumentenrechten en werknemersrechten die we nu in heel Europa hebben, zijn het resultaat van campagnes die zijn geleid door individuele afgevaardigden en fracties in dit Huis.

Laten we niet vergeten dat de Europese Unie de meest uitgebreide sociale bescherming in de wereld kent. De rechten en verantwoordelijkheden zijn voor de bevolking van het Verenigd Koninkrijk versterkt toen, en dat zeg ik met trots, onze regering het Verenigd Koninkrijk binnen het Sociaal Handvest heeft gebracht.

Mijnheer de Voorzitter, deze successen van Europa zouden onmogelijk zijn geweest zonder de samenwerking tussen de volken waarvoor u en dit Parlement hebben gezorgd. Ja, we zien dat de eenheid wordt bevorderd wanneer functionarissen uit andere landen ontmoeten. Ja, we zien eenheid wanneer leiders andere leiders ontmoeten. Maar de eenheid die zal standhouden, is de democratische eenheid die is geworteld in de gemeenschappelijke waarden van de mensen die nu in dit Parlement zijn vertegenwoordigd. Meer dan verdragen, meer dan instellingen, meer dan individuen, zijn het deze bepalende waarden die ons nauw met elkaar verbinden. We geloven als Europese Unie dat vrijheid, economische vooruitgang en sociale rechtvaardigheid of samen vorderen of helemaal niet.

Dit zijn de waarden die geworteld zijn in de lessen die we hebben geleerd door samen te werken – de waarheid dat vrijheid nooit zonder verplichtingen mag gaan, dat markten vrij moeten zijn, maar nooit zonder waarden, en de overtuiging dat rechtvaardigheid belangrijker is dan de afwezigheid van overheidsbemoeienis.

We hebben in deze crisis opnieuw geleerd dat rijkdom weinig betekent voor de maatschappij, tenzij hij meer mensen ten deel valt dan alleen de rijken. Rijkdom is alleen van waarde wanneer hij niet slechts een paar gemeenschappen, maar alle gemeenschappen verrijkt.

Dit is niet alleen onze politieke filosofie. In Europa geloven we in deze waarheden omdat we ze zelf ervaren hebben in het werk dat we in onze landen hebben gedaan.

Ik wil vandaag, midden in een wereldwijde crisis met een snelheid, reikwijdte en schaal die vrijwel ongekend is in de geschiedenis, met u praten over de manier waarop Europa, door de waarden toe te passen die nu deel uitmaken van ons DNA - de lessen die we in de loop der tijd in Europa hebben geleerd -, samen met de wereld

de vier grote uitdagingen van de mondialisering kan aangaan: de financiële instabiliteit in een wereld van razendsnelle mondiale kapitaalstromen, de achteruitgang van het milieu in een wereld van energietekorten, het extremisme en het gevaar dat dit met zich meebrengt voor de veiligheid in een wereld van ongekende mobiliteit, en de groeiende armoede in een wereld waarin de ongelijkheid toeneemt.

Ik wil ook met u bespreken hoe, wanneer de wereldeconomie goed wordt geleid doordat we samenwerken, miljarden mensen in Azië en elders van wie velen nu slechts hun *eigen* goederen produceren, in de toekomst consumenten van *onze* goederen kunnen worden, hoe we in de loop van de komende twintig jaar de grootste groei van banen en inkomens voor de middenklassen ooit tegemoet kunnen zien en hoe we ondanks alle problemen waar we vandaag voor staan, een wereldeconomie voor ons kunnen zien die qua omvang zal verdubbelen, waardoor in al onze landen voor ons allemaal nieuwe kansen ontstaan.

Ik wil bespreken hoe we van een wereld die momenteel niet duurzaam, onveilig en oneerlijk lijkt, een echte wereldmaatschappij kunnen maken die duurzaam is voor iedereen, veilig voor iedereen en eerlijk voor iedereen.

Ik herhaal: ik ben van mening dat de Europese Unie in de unieke positie verkeert om voorop te gaan in het bouwen van deze toekomst, juist omdat we in de afgelopen zestig jaar hebben laten zien dat we als Europa de uitdagingen van grensoverschrijdende samenwerking, van coördinatie tussen volken en van het omsmeden van diversiteit tot eenheid, het hoofd kunnen bieden en aankunnen.

Sommigen van u zullen weten dat ik al vele jaren pleit voor een mondiaal Europa en voor de economische hervormingen om dat mogelijk te maken. Ik weet dat sommige critici hebben aangevoerd dat ik meer voor mondiale actie was omdat ik minder voor Europese actie was. Ik heb in de afgelopen jaren echter juist zo hard hiervoor gepleit omdat ik er een groot voorstander van ben dat Europa leiding geeft op het wereldpodium en omdat ik van mening ben dat de landen van Europa, die zich hebben verenigd rond de waarden van vrijheid, rechtvaardigheid en verantwoordelijkheid, de wereld zoveel te bieden hebben, terwijl ook die wereld samenkomt.

Ik wil een mondialisering zien die open is, die wordt gekenmerkt door vrijhandel en flexibel is, maar die ook hervormend, inclusief en duurzaam is. Dat is de boodschap die Europa in deze economisch zware tijden de rest van de wereld kan geven en met haar kan delen.

Momenteel wordt de wereld, zoals u weet, getroffen door een internationale orkaan. Geen Europees land is immuun voor de gevolgen daarvan. Hij treft elke onderneming, elke werknemer, elke huiseigenaar en ook elk gezin.

Laten we eerlijk zijn tegenover elkaar: ons mondiale economische systeem heeft zich ontwikkeld en is vervormd op manieren die strijdig zijn met de waarden die we huldigen en hooghouden in onze gezinnen, in onze gemeenschappen en in elk ander deel van ons leven – waarden zoals rechtvaardig zijn tegenover elkaar en verantwoordelijkheid nemen, hard werk waarderen en onverantwoorde excessen niet belonen.

Complexe producten zoals bankderivaten, die het risico over de wereld hadden moeten spreiden, hebben echter geleid tot besmetting. We kunnen niet langer toestaan dat het risico zonder enige aansprakelijkheid wordt overgeheveld naar andere delen van de wereld. Elk deel van wat een schaduwbankstelsel is geweest, moet nu onder het toezichtsnet worden geplaatst.

(Applaus)

Bestaande grenzen aan markten die in een land of regio zijn overeengekomen, vervagen door de mondiale concurrentie tussen alle landen. Ik vind dat het niet volstaat om zelfregulering te bevorderen en een race naar de afgrond toe te staan; we moeten internationale normen overeenkomen voor transparantie, openbaarmaking en, ja, ook beloningen.

(Applaus)

We weten dat de mondialisering niet alleen nationale grenzen maar ook morele grenzen overschrijdt. Zoals we op harde wijze hebben geleerd, is het probleem van onbeteugelde vrije markten in een markt zonder toezicht dat ze alle relaties kunnen reduceren tot transacties, alle motivaties tot eigenbelang, alle besef van waarde tot keus voor de consument, en alle besef van marktw waarde tot een prijskaartje.

Een goede maatschappij en een goede economie hebben echter een sterk besef van waarden nodig. Geen waarden die voortkomen uit de markt, maar waarden die wij de markt brengen, de solide deugden van

eerlijkheid, verantwoordelijkheid, rechtvaardigheid en de waardering van hard werk. Dit zijn deugden die in feite niet uit de markten komen, maar uit het hart.

Ik stel daarom voor dat wij, te beginnen met ons debat van vandaag, in de voorbereiding op de Top van volgende week in Londen als Europeanen een centrale rol op ons nemen bij het vervangen van de zogenoemde Consensus van Washington door een nieuwe, principiële economische consensus voor onze tijden.

Nu we voor al deze mondiale problemen gesteld staan, kunnen we niet stil blijven zitten. We moeten in actie komen. Natuurlijk hebben we een keus. Ik weet dat sommigen in de verleiding zijn om op deze nieuwe onzekerheid te reageren door zich terug te trekken, om te proberen zich veilig te voelen door de ophaalbrug omhoog te halen en de klok terug te draaien. Ik zeg u echter dat als we iets uit het verleden hebben geleerd, het is dat protectionisme een beleid van defaitisme, terugtrekking en angst is, en dat protectionisme uiteindelijk helemaal niemand beschermt.

(Applaus)

Laten we niet afkoersen op de klippen van isolatie, maar laten we samen de koers van samenwerking uitzetten. Dat is in het nationaal belang van ons allemaal. Ik stel daarom voor dat Europa het voortouw neemt in een doortastend plan om te bewerkstelligen dat elk continent nu in zijn bankstelsel de veranderingen doorvoert die de weg naar gedeelde welvaart openleggen, dat elk land participeert in en met andere landen werkt aan de vaststelling van mondiale normen voor de financiële regulering, en dat elk continent de financiële injectie geeft die nodig is om economische groei en banen te waarborgen.

Wat staat er op de agenda? Op de eerste plaats is de markt er om ons te dienen; wij zijn er niet om de markt te dienen. Het Verenigd Koninkrijk, andere landen in Europa en gisteren ook de Verenigde Staten van Amerika hebben daarom de onzekerheid in het bankwezen weggenomen, teneinde de kredietverstrekking weer op gang te brengen voor de mensen die een lening nodig hebben om in deze buitengewone tijden verder te kunnen met hun gewone leven. Ik ben ervan overtuigd dat de gemeenschappelijke beginselen achter de plannen van de VS, het Verenigd Koninkrijk en Europa voor het opschonen van de balansen van de banken zullen helpen om het vertrouwen terug te brengen en de kredietverstrekking aan de bredere economie te herstellen.

Zoals uit het rapport van de commissie-De Larosière, het G30-verslag van Paul Volcker, het rapport-Turner in het Verenigd Koninkrijk en de financiële stabiliteitshervorming blijkt, zijn we het er voor het eerst in de geschiedenis over de hele wereld over eens dat, in het belang van de bescherming van het spaargeld van mensen, in Europa en de hele wereld strenge regelgevingsnormen moeten worden vastgesteld en dat deze ten uitvoer moeten worden gelegd en volledig moeten worden gecontroleerd, niet slechts in één land, maar in elk continent van de wereld.

Ik denk dat we voor het eerst ook overeenstemming kunnen bereiken over de grote veranderingen die nodig zijn voor de gecoördineerde actie die het begin van het einde van offshore belastingparadijzen en centra zal inluiden.

(Applaus)

Laten we samen aangeven dat onze voorschriften moeten gelden voor elke bank, overal, op elk moment, zonder mogelijkheid om niet deel te nemen en te kiezen voor een schaduwbanksysteem, zonder schuilplaats ergens in de wereld voor belastingontduikers die weigeren hun rechtvaardige deel te betalen.

We weten ook dat een wereldwijde budgettaire en monetaire stimulans van onze economie in elk land twee keer zo effectief kan zijn als die stimulans door alle landen wordt gegeven. Ik denk dat we dit jaar de grootste dalingen van de rentetarieven zien die de wereld ooit heeft gezien. We zien ook de tenuitvoerlegging van de grootste budgettaire stimulans die de wereld ooit is overeengekomen.

Ik heb het volste vertrouwen dat de Top van Londen kan voortbouwen op de actie die de Europese Raad en de ministers van Financiën van de G20 een paar dagen geleden zijn overeengekomen. We zullen alles doen wat nodig is om de banen te scheppen en de groei te bewerkstelligen die we nodig hebben. Ik denk dat heel Europa het eens zal zijn met de uitspraak van president Obama dat onze acties langdurig en krachtig moeten zijn, tot het herstel een feit is.

We hebben ook een verantwoordelijkheid tegenover de werklozen. Ik vind dat niemand maanden werkloos mag zijn zonder dat hem of haar een opleiding, een baan of hulp bij het zoeken van een baan wordt aangeboden, en dat geen schoolverlater lange tijd zonder werk mag zitten zonder een opleiding te volgen,

zonder dat hem of haar de kans wordt geboden om de vaardigheden te leren die hij of zij voor de toekomst nodig heeft.

Ik vind ook dat we in deze crisis urgente, serieuze en grootschalige maatregelen moeten nemen om een koolstofarm herstel te bewerkstelligen en onze economieën duurzaam te maken. Europa heeft vooropgelopen in de Industriële Revolutie. Nu kan het vooroplopen in een koolstofarme revolutie door te investeren in energie-efficiëntie, de uitbreiding van hernieuwbare energie en kernenergie, het demonstreren van de opvang en opslag van koolstofdioxide, de ontwikkeling van het slimme net en de commercialisering van elektrische voertuigen en voertuigen met een zere lage CO₂-uitstoot. Ik ben er dan ook trots op dat ik heb meegewerkt aan het Europese pakket energie en klimaatverandering voor 2020 dat we in december 2008 zijn overeengekomen; dat is ook een besluit van dit Parlement, dat de hoogste normen voor mondiaal leiderschap heeft vastgesteld op weg naar de klimaatveranderingsovereenkomst die we allemaal later dit jaar in Kopenhagen tot stand willen zien komen.

(Applaus)

Wat we nu in sommige landen in Oost- en Midden-Europa meemaken, laat zien waarom we de internationale economische samenwerking opnieuw moeten opbouwen om landen te helpen wanneer ze in nood verkeren.

Een nieuw, hervormd Internationaal Monetair Fonds, waarin de opkomende economieën beter vertegenwoordigd zijn en dat ten minste vijfhonderd miljard dollar aan middelen moet hebben, twee keer zoveel als momenteel, moet in staat worden gesteld om landen te helpen die te maken hebben met een kapitaalvlucht, hen te helpen bij de herstructurering van de capaciteit van hun banken en hen in staat te stellen de kredietverstrekking aan hun industrieën te herstellen. Ik wil een Internationaal Monetair Fonds dat niet alleen reageert op crises, maar crises ook voorkomt. Ik wil ook een Wereldbank die de middelen heeft om armoede te voorkomen en om bij een ineensstorting van de handelskredietverlening de uitbreiding van de handel over de hele wereld te bevorderen.

Onze Europese Unie en dit Parlement hebben zich met succes uitgebreid en nieuwe leden van onze familie verwelkomd. Met dit in gedachten, zeg ik nu tegen de lidstaten van de EU uit Oost-Europa dat we u in tijden van nood niet in de steek zullen laten. We zullen alles doen wat in ons vermogen ligt om aan uw zijde te staan.

(Applaus)

Laten we ook niet vergeten dat deze crisis voor honderden miljoenen mensen in de armste landen, die in extreme armoede leven, niets minder is dan een zaak van leven of dood. De grimmige werkelijkheid is dat, doordat banken kunnen omvallen en markten en de handel kunnen instorten, dit jaar een half miljoen kinderen meer zullen sterven (in totaal tien en een half miljoen kinderen) omdat ze letterlijk te arm zijn om te overleven. "Tien en een half miljoen kinderen" is meer dan een cijfer. Het betekent dat één kind overlijdt, daarna een tweede kind, een derde kind, een vierde kind. Elk van die kinderen is niet zomaar een kind, maar iemands kind. Elk kind staat voor een begrafenis die nooit had mogen plaatsvinden. Elk kind staat voor een leven dat gered had kunnen worden. Dat is een tragedie die, denk ik, u en mij in onze ziel raakt.

(Applaus)

Wanneer het voor ons moeilijke tijden zijn, mag dat nooit een excuus zijn om de armsten van de wereld de rug toe te keren of om toe te staan dat omgevallen banken worden gebruikt om te rechtvaardigen dat toezeggingen inzake hulp niet worden nagekomen. In plaats van toe te staan dat onze Europese toezeggingen inzake hulp verworden tot niet meer dan intenties en daarna tot vage aspiraties en uiteindelijk tot tragisch stil verraad, moeten we onze inspanningen juist verdubbelen om ervoor te zorgen dat onze generatie armoede eindelijk tot het verleden laat behoren.

(Applaus)

We kunnen samen de grootste budgettaire stimulans geven, de grootste daling van de rentetarieven bewerkstelligen, alsook de grootste hervorming van ons internationale financiële stelsel, de eerste internationale uitgangspunten voor beloningen en normen in de banksector, de eerste veelomvattende mondiale actie tegen belastingparadijzen en, voor het eerst in een mondiale crisis, nieuwe en aanvullende hulp voor de armen.

Hoe komen we tot deze mondiale consensus voor de mondiale veranderingen die we nodig hebben? Een van de grote kansen die voor ons liggen, is de kans voor Europa en elk ander continent om samen te werken. Ik wil vandaag benadrukken dat Europa en Amerika nauwer kunnen samenwerken.

Ik heb gisteren president Obama gesproken over hetgeen waarover ik vandaag met u wil praten, namelijk een nieuw tijdperk van intensievere samenwerking tussen Europa en Amerika. In de afgelopen jaren hebben we geen Amerikaans leiderschap gehad dat zo graag op alle niveaus met Europa wilde samenwerken op het gebied van de financiële stabiliteit, de klimaatverandering, veiligheid en ontwikkeling. Zelden is het wereldwijde nut van deze samenwerking voor de hele wereld zo duidelijk geweest.

Over een paar dagen komt president Obama naar Praag voor de Top EU-VS. We kunnen die Top transformeren van gewoon een jaarlijkse bijeenkomst tot een onstuitbaar progressief partnerschap om de mondiale verandering te bewerkstelligen die de wereld nu nodig heeft.

Denk aan alle vooruitgang die wij, Europa en Amerika, in een nieuw tijdperk van trans-Atlantische samenwerking samen kunnen verwezenlijken. Laten we samen werken aan een nieuwe wereldwijde klimaatveranderingsovereenkomst, waartoe kanselier Merkel in 2005 op de G8-Top de aanzet heeft gegeven – een overeenkomst voor de grootste reducties van de CO₂-emissies die de wereld ooit heeft gezien. Laten wij, Europa en Amerika, samenwerken om de groeiende dreiging van terrorisme uit Pakistan en Afghanistan te verslaan dat elk moment de straten in elk van onze landen kan treffen.

Laten Europa en Amerika samenwerken om iets te bereiken wat ooit een droom was, maar in mijn ogen nu kan worden verwezenlijkt, nu Frankrijk onder leiding van president Sarkozy weer terugkeert in het hart van de NAVO: een wereld waarin geen kernwapens worden verspreid en waarin de kernmogendheden afspreken hun kernwapenarsenalen echt te verkleinen.

(Applaus)

Laten we ook samen werken aan iets wat dringend noodzakelijk is, wat we allemaal in ons leven willen zien en waarnaar alle fracties in dit Parlement, denk ik, hunkeren: vrede in het Midden-Oosten, met een veilig Israël zij aan zij met een levensvatbare Palestijnse staat.

(Applaus)

Maar het meest directe en noodzakelijke geschenk dat onze Europese en Amerikaanse samenwerking zou kunnen opleveren, is dat er door onze acties meer banen, meer bedrijven en meer handel zullen komen wanneer we samen deze grote financiële uitdagingen van onze tijd het hoofd bieden en de baas worden.

Een van de beroemdste Europeanen aller tijden, Michelangelo, heeft ooit gezegd dat het beter is om doelen te hoog te stellen en ze te missen, dan ze te laag te stellen en te bereiken. Dat is, in Michelangelo's woorden, de keuze waarvoor we nu gesteld staan, want wanneer ik vandaag in dit Huis rondkijk, zie ik dat we hier allemaal niet slechts getuigen en niet slechts toeschouwers zijn, maar de mogelijkheid hebben om verandering te brengen en vrij zijn om ons eigen lot vorm te geven.

De burgers van Europa hoeven zich niet overmeesterd te voelen door de gebeurtenissen. Wat die gebeurtenissen ook zijn, we kunnen ze de baas. Laten we er dus voor zorgen dat over ons wordt gezegd dat we in de zwaarste tijden, in de diepste crisis, ons geloof in de toekomst hebben behouden en samen de wereldorde opnieuw hebben vormgegeven en vernieuwd voor onze tijden.

Ik denk dat we pas echt de reikwijdte en de schaal zullen kunnen begrijpen van de uitzonderlijke problemen waar elk land op elk continent nu door de globalisering voor gesteld staat, wanneer de geschiedenisboeken zijn geschreven. Dit is meer dan een moment van verandering in onze gemeenschappelijke geschiedenis. Dit is een wereld van verandering, en we mogen niet vergeten dat de belangrijkste decennia in de Europese geschiedenis op het moment zelf nooit volledig werden begrepen.

Als je terugkijkt op de Renaissance, een van de belangrijkste tijdperken in de wereldgeschiedenis, kunnen we het effect van dit tijdperk op de wereld niet terugvoeren op één datum of persoon of doorbraak. Of neem de Verlichting. We kunnen niet met zekerheid zeggen wanneer of door wie of hoe dit tijdperk is ingeluid. We kunnen slechts zeggen dat het Europa van vandaag en de wereld van vandaag niet zouden bestaan zonder de Verlichting. Wanneer we terugkijken op de Industriële Revolutie, kunnen we niet één bepaalde dag aanwijzen waarop een fluitsignaal klonk en deze revolutie begon. Evenmin kunnen we één enkele uitvinder of ondernemer of directie naar voren halen die op deze revolutie toezag. We kunnen over de gebeurtenissen

die indertijd niet helemaal goed werden begrepen, vandaag alleen maar zeggen dat we allemaal de vruchten plukken van die gebeurtenissen.

In deze generatie worden we geconfronteerd met een wereld van verandering die nog niet helemaal wordt begrepen, waarin we de vooruitgang kunnen versnellen of vertragen door de ontelbare besluiten die we elke dag nemen. Laten we in deze wereld van verbazingwekkende verandering – de klimaatverandering, milieueisen, de energiebehoeften, het gevaar van terreur, de armoede en de ongelijkheid die moeten worden aangepakt, en een financiële crisis waar een oplossing voor moet worden gevonden – niet terugkeren tot het protectionisme dat ons naar de ondergang zal voeren.

Laat het onze nalatenschap zijn dat we een werkelijk mondiale maatschappij voor onze nieuwe tijden hebben voorzien en deze vervolgens hebben vormgegeven, dat we de globalisering geen kracht hebben laten zijn die leidde tot onrecht en ongelijkheid, maar van de globalisering een kracht hebben gemaakt die heeft geleid tot wereldwijde rechtvaardigheid, en dat een verenigd Europa dat is gegrondvest op gedeelde idealen en is gebaseerd op gedeelde waarden, heeft geholpen om deze wereld opnieuw op te bouwen in een tijd dat het voor zeer zware uitdagingen stond.

(Langdurig applaus)

De Voorzitter. – Premier, namens het Europees Parlement wil ik u bedanken voor uw buitengewoon treffende toespraak hier in het Parlement.

(Applaus)

Het is mij nu een genoegen om de voorzitter van de Europese Commissie, José Manuel Barroso, uit te nodigen voor zijn bijdrage.

José Manuel Barroso, voorzitter van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de G20-Top in Londen zal een mijlpaal zijn in het mondiale antwoord op de mondiale crisis. Ik heb er alle vertrouwen in dat de Top onder leiding van premier Brown een succes wordt.

Het initiatief voor een mondiaal antwoord op de mondiale crisis kwam van Europa. President Sarkozy en ik zijn naar Camp David geweest om president Bush een mondiaal antwoord voor te stellen. De G20-Top in november 2008 in Washington was juist het resultaat van deze gezamenlijke inspanningen.

Europa heeft daarom een speciale verantwoordelijkheid in het huidige G20-proces. We willen dat de Top in Londen slaagt, en ik weet zeker dat hij dat ook zal doen. Europa zal in Londen vereend zijn en met een gezamenlijke boodschap komen. Zoals de 27 lidstaten vorige week in de Europese Raad hebben afgesproken, hebben we een proactieve agenda voor Londen. We willen concrete resultaten op het gebied van een stimulans voor de wereldeconomie en de regulering van alle financiële spelers, van banken tot hedgefondsen, en nieuwe regels voor kredietbeoordelaars.

We moeten goed voor ogen houden dat er geen dichotomie is tussen de economie stimuleren en de regelgeving verbeteren; we hebben beide nodig. We moeten zelfs een stap verder gaan: we moeten ook alle vormen van economisch nationalisme en protectionisme verwerpen en we moeten onze toezeggingen aan de ontwikkelingslanden vernieuwen en ervoor zorgen dat Europa de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling respecteert.

De economische krimp is bijzonder ernstig. Het is dus noodzakelijk de economie een gecoördineerde stimulans te geven door de totale vraag te stimuleren. De Europese Unie doet al heel veel op dit gebied. Onze totale budgettaire inspanning combineert beleidsmaatregelen met automatische stabilisatoren en bedraagt bijna 4 procent van het bbp.

We moeten onze herstelplannen nu energiek ten uitvoer leggen. We weten wat ons te doen staat: de verstrekking van leningen weer vlot trekken, mensen aan het werk houden, hun vaardigheden verbeteren voor het moment waarop de economie weer aantrekt, en blijven investeren in de productiviteit en het Europese concurrentievermogen. De Commissie zal toezien op wat de lidstaten doen, en zal dit evalueren, teneinde ons algemene antwoord op de crisis te coördineren.

Op het gebied van de financiële regelgeving wil de Europese Unie de grens nog verder verleggen. Geen financieel product, geen instelling, geen markt, geen jurisdictie mag worden uitgezonderd van regelgeving. We willen echter geen regulering om de regulering. We hebben verdergaande regelgeving nodig omdat de markten weer goed moeten gaan functioneren en banen en investeringen moeten financieren. Alleen zo kan

het vertrouwen worden hersteld, en vertrouwen is essentieel. De terugkeer van de ethiek in het financiële stelsel is ook een voorwaarde voor het vertrouwen dat we nodig hebben in open economieën.

In de Europese Unie is de grens al aan het verschuiven. De Commissie heeft voorstellen gepresenteerd over kapitaaltoereikendheid en kredietbeoordelaars. Deze worden momenteel besproken, onder meer door dit Parlement. In de loop van de komende weken zal de Commissie ook komen met voorstellen over hedgefondsen, private equity en de beloning van leidinggevend. De Commissie zal ook, nog voor de Europese Raad van juni, een pakket naar voren brengen voor een nieuw Europees toezichtssysteem. De Europese Unie onderneemt dus stappen. We zullen het in Londen heel duidelijk zeggen, zodat we kunnen samenwerken met onze partners, namelijk onze Amerikaanse vrienden.

We willen dat de anderen met ons meedoen; we hebben mondiale regels nodig voor een mondiale economie. Neem bijvoorbeeld het geval van de giftige activa. Kredieten zullen duidelijk niet terugvloeien naar de economie als het bankstelsel niet wordt opgeschoond. De Europese Unie heeft nu een door de Commissie verschaft kader om dit probleem aan te pakken. De ministers van Financiën van de G20 hebben nog geen twee weken geleden uitvoerig gesproken over de aanpak van de giftige activa. De verzameling uitgangspunten die ze hebben vastgesteld, weerspiegelt grotendeels de zienswijze van de Europese Unie in deze zaak. Opnieuw deed zich dus de unieke situatie voor dat we supranationale en transnationale regels hebben vastgesteld, en laten we zien dat de Europese Unie beter uitgerust is dan wie ook om de regels voor deze globalisering niet op te leggen, maar voor te stellen.

De Europese Unie moet in Londen ook een krachtig signaal afgeven dat zij protectionisme afwijst. We zullen onze interne markt verdedigen door deze intern open te houden, en we zullen ook aan open, mondiale markten werken. We mogen de hoop voor Doha niet opgeven en moeten snel tot een overeenkomst komen. Evenmin mogen we de landen vergeten die het meest in nood verkeren. We moeten ons houden aan onze toezeggingen met betrekking tot de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling.

We moeten altijd in gedachten houden dat de acties die wij ondernemen, slechts middelen zijn om een doel te bereiken, namelijk de verbetering van het welzijn van mensen. Dit zijn geen maatregelen voor het financiële systeem, niet voor dat specifieke segment van de economie, maar voor de mensen. Onder de huidige omstandigheden betekent dit dat we de gevolgen van de economische crisis in de Europese Unie voor de werkgelegenheid moeten opvangen en verzachten. De werkgelegenheid is momenteel zelfs onze belangrijkste zorg. Op 7 mei houden we een Werkgelegenheidstop om ideeën en acties te stimuleren om mensen aan het werk te houden en hen te herscholen voor de banen van de toekomst. We werken samen met de sociale partners, want we denken dat ook de idee van samenwerking met onze sociale partners deel uitmaakt van ons Europees model, en we denken dat we onze werknemers zo kunnen helpen zich voor te bereiden op de banen van de toekomstige duurzame en koolstofarme economie, waarvan we willen dat Europa die heeft.

De G20-Top in Londen zal daarom op een groot aantal gebieden resultaten moeten opleveren. Het is een heel ambitieus programma. Ik ben ervan overtuigd dat de G20 onder leiding van Gordon Brown en met een sterke Europese bijdrage met resultaten zal komen en een wereldwijde consensus over de internationale economie zal weten te bereiken.

(Applaus)

Joseph Daul, namens de PPE-DE-Fractie. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wil graag de Britse premier, Gordon Brown, welkom heten, die over enkele dagen als gastheer zal optreden voor een G20-Top waar Europa als zelden tevoren wordt verwacht.

De eerste les die we kunnen trekken uit de crisis is dat economieën voortaan zozeer met elkaar verbonden zijn dat nationale oplossingen ondenkbaar zijn geworden. De moeilijkheden die, het moet gezegd, voornamelijk vanuit de Verenigde Staten onze kant op komen, als gevolg van een gebrek aan regels, hebben terrein gewonnen. En Europa, mijnheer Brown, moet begrijpen dat het alleen sterk zal zijn als het met één stem spreekt om zijn gemeenschappelijke belangen te verdedigen. Het moet zelfs sterk genoeg zijn om alle regionale economieën achter zich te krijgen en opnieuw de weg naar groei in te slaan. Ik vergeet José Manuel Barroso niet, en het feit dat Europa – met name door toedoen van Nicolas Sarkozy – het initiatief heeft genomen om de G20 op te roepen om orde op zaken te stellen in een financieel stelsel dat de draad kwijt is.

Solidariteit en verantwoordelijkheid zijn de twee voornaamste beginselen van Europa. Collectief zijn we bereid die lidstaten te hulp te komen en te steunen die de meeste moeilijkheden ondervinden. En ook al wens ik uw land het allerbeste, mijnheer Brown, de laatste cijfers van het IMF voor het Verenigd Koninkrijk zijn helaas buitengewoon zorgwekkend, zoals ze dat ook zijn in andere landen van de Unie, met name Hongarije.

Ik ben jarenlang actief geweest als vrijwillige brandweerman en ik weet dat als een huis in brand staat, het niet lang duurt voordat ook het huis ernaast ten prooi valt aan de vlammen.

Mijn collega's aan de linkerkant van de hemicyclus, uw vrienden, mijnheer Brown, zullen na mij waarschijnlijk vragen om een sociaal Europa, om meer bescherming. Voordat ze dat doen, zou ik hun willen antwoorden dat deze simplistische slogans om geld uit te geven dat we niet hebben, nu juist de slogans zijn die in veel Europese landen hebben geleid tot het falende beleid van de jaren tachtig.

(Applaus)

Uiteraard, geachte premier, niet in uw land, want in de jaren tachtig was uw regering niet aan de macht. Deze zelfde collega's zullen ongetwijfeld herhalen dat de huidige crisis voortkomt uit de mondialisering en de markteconomie. Tegen hen wil ik graag zeggen dat dankzij deze markteconomie het gemiddelde inkomen van onze medeburgers in de afgelopen veertig jaar met 40 procent is gestegen. Ik wil ze er tevens op wijzen dat terwijl het lot van mensen in landen die buiten de markteconomie vallen, in de luwte van de Berlijnse muur, ons genoegzaam bekend is, mondialisering en markteconomie de West-Europeanen een gemiddelde welvaarts groei van 2 procent per jaar hebben bezorgd. Met dat alles wil ik maar zeggen dat de voorvechters van een sociaal Europa niet noodzakelijkerwijs zijn wie we denken dat ze zijn.

Mijnheer de premier, de eenwording van Europa is altijd een kwestie van solidariteit tussen de burgers van zijn lidstaten geweest, en in de moeilijke periode die we doormaken heeft Europa meer dan ooit de plicht dit wederom aan te tonen via zijn daden. De banken steunen is noodzakelijk geweest, want hierdoor is voorkomen dat mensen die hen vertrouwen hebben geschonken alles verliezen, en dat is niet niks. Maar het is niet voldoende. We moeten bovenal solidair zijn met diegenen die hun baan verliezen, met gezinnen die moeite hebben de eindjes aan elkaar te knopen. En alleen door de weg naar groei weer in te slaan, door ondernemers de passende economische en fiscale omgeving te bieden, kunnen we weer vertrouwen kweken en arbeidsplaatsen creëren. Het Europees steunprogramma van 400 miljard euro zal ons helpen de crisis te boven te komen. Het zal ons in staat stellen nieuwe investeringen te genereren, het zal de vraag stimuleren en daarmee zal het de groei bevorderen en banen scheppen.

De Europese interne markt kan een belangrijke hefboom vormen; protectionistische maatregelen daarentegen zullen de dingen alleen maar erger maken. Mijnheer Brown, het is niet voldoende om protectionisme in het buitenland te veroordelen. Het is ook zaak in eigen land slogans als "Britse banen voor Britse werknemers" te vermijden, want daarmee raken we verzeild in een zeer gevaarlijke vorm van economisch nationalisme. Ik heb echter vertrouwen in de Commissie, als hoedster van de Verdragen, om ervoor te zorgen dat het recht zijn beloop krijgt en dat onze bedrijven op een vrije en billijke markt zaken kunnen doen. Onze prioriteit is om een nieuwe wereldwijde financiële architectuur tot stand te brengen met meer stabiliteit, meer toezicht en vooral meer transparantie. Wij moeten de "Bazel II"- hervormingen versneld ten uitvoer leggen en speculatieve fondsen onder strikt toezicht stellen.

Mijnheer de premier, ik waardeer het dat u hier niet bent gekomen om ideeën op te leggen maar om te luisteren naar wat de burger van u verwacht. Vergeet niet, mijnheer de premier, en vooral volgende week, dat u een echte Europeaan bent.

(Applaus)

Martin Schulz, namens de PSE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, wat een moedige toespraak en wat een briljante beschrijving van de noodzakelijkheden van deze tijd. Dit is precies de weg die we moeten bewandelen. Wij, de Europese socialisten en sociaaldemocraten – en dan spreek ik niet alleen namens de leden van mijn fractie, maar ook namens Poul Nyrup Rasmussen, de leider van onze sociaaldemocratische beweging in Europa – kunnen elk woord van uw toespraak onderschrijven, premier. Uw toespraak geeft uitstekend de richting aan.

(Applaus)

(FR) Wat de opmerkingen van mijn collega, de heer Daub, betreft, het minste wat men mag verwachten van de voorzitter van een parlementaire fractie in het Europees Parlement is dat hij onderscheid weet te maken tussen protectionisme en sociale bescherming. Dat is een enorm verschil.

(Applaus)

En wat uw grote president, de heer Sarkozy, betreft, hij weet dan misschien iets van protectionisme, maar er is één ding waarvan hij beslist niets weet, en dat is sociale bescherming.

(DE) U hebt gelijk, mijnheer de Voorzitter, dit is inderdaad een groots moment: Gordon Brown is aan de vooravond van de G20-Top hierheen gekomen om voor het Europees Parlement te spreken. Zijn bezoek laat zien dat het forum voor de Europese volkeren, dit Parlement, precies de juiste plaats is om de perspectieven te presenteren die u, mijnheer de minister-president, vandaag aan ons hebt uiteengezet.

Om die reden is uw bezoek meer dan alleen maar een bezoek aan het Europees Parlement. Het is baanbrekend omdat het bewijst dat u als minister-president van uw land en als gastheer van de G20-Top aan het Europees Parlement de betekenis toekent die het verdient. Hiermee bedoel ik dat u het Parlement beschouwt als de plaats waar in het kader van de continentale betrekkingen van Europa en van de betrekkingen van Europa met andere delen van de wereld gediscussieerd moet worden over multinationale en internationale politiek. Ik wil u hiervoor hartelijk danken, mijnheer Brown. U hebt juist gehandeld.

(Applaus)

Mijnheer de minister-president, u hebt drie essentiële beginselen genoemd waarop ik wil ingaan, omdat zij tevens essentiële beginselen van onze beweging zijn. De beslissende factor was niet hebzucht, individuele hebzucht. Die is er altijd al geweest en zal altijd blijven bestaan in de geschiedenis van de mensheid. We hebben te maken met een systeem waarin die individuele hebzucht zich kan verspreiden en destructief kan worden. Juist dit systeem is verkeerd. Dit systeem van ongebreideld marktradicalisme en liberalisme heeft gefaald en is failliet gegaan. Daarom moet het worden gewijzigd.

Daarom hebt u gelijk wanneer u zegt dat wij Europese en wereldwijde regels nodig hebben voor private equity, hedgefondsen en offshore centra die gesloten moeten worden, en dat wij regels nodig hebben voor kredietbeoordelaars. Bovendien moeten wij shortselling verbieden. Hiervoor moet een groot aantal maatregelen worden genomen die wij onder leiding van de heer Rasmussen en ondanks verzet van de andere fracties sinds lange tijd eisen. Juist dit moeten wij doen.

(Applaus van links)

Ik weet, medeleden van de rechtse fracties, dat het voor u moeilijk is te accepteren dat een beleid dat u tien jaar lang hebt voorgestaan, verkeerd is gebleken. U hebt moeite om bij te blijven. Ik begrijp dat wel, maar dit doet niets af aan het feit dat u altijd tegen dit beleid bent geweest.

U hebt gelijk wanneer u stelt dat wij een einde moeten maken aan de nucleaire wapenwedloop. U hebt gelijk wanneer u zegt dat wij dankzij de samenwerking met de Verenigde Staten van Amerika een nieuw tijdperk van nucleaire ontwapening kunnen inluiden. U hebt er tevens gelijk in dat wij solidariteit nodig hebben tussen de mensen in de maatschappij, maar ook solidariteit tussen de staten. Daarom zal ik namens mijn fractie ondertekenen opdat de nieuwe staten in deze Unie kunnen rekenen op de Unie. Dit is inderdaad de juiste weg, mijnheer de minister-president.

Ik wil nog een laatste punt aansnijden. Gaat u alstublieft naar de G20 met de boodschap dat iedereen die in de huidige economische crisis probeert het milieubeleid uit te spelen tegen het economisch beleid, een desastreuze fout maakt. Deze economische crisis gaat voorbij, maar de klimaatverandering blijft. Daarom hebben wij zowel het een als het ander nodig. Wij moeten met name effectief strijden voor een beter milieubeleid. Die strijd biedt tevens de kans vele nieuwe arbeidsplaatsen te scheppen. Het ene combineren met het andere is precies de juiste aanpak.

(Applaus)

Gordon Brown heeft een grootse toespraak gehouden. Hoe meer rechts te hoop loopt tegen datgene wat gezegd is, des te duidelijker blijkt uit uw toespraak, mijnheer Brown, dat wij op de juiste weg zijn. Het verheugt ons dat een echte sociaaldemocratische regeringsleider vandaag hier heeft gesproken.

(Applaus)

Graham Watson, namens de ALDE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik verwelkom premier Brown op dit eerste gedeelte van zijn "G20-wereldreis". Premier, u hebt een grote agenda voor de G20-Top beschreven, van de bestrijding van de armoede in de wereld tot nucleaire ontwapening en vrede in het Midden-Oosten. Ik wens u veel succes. Mijn fractie feliciteert u en uw collega's in de Europese Raad met het uitzetten van de contouren van een gemeenschappelijke aanpak voor de Top van volgende week, zij het voor een beperktere agenda.

De kansen om met de regering van Obama samen te werken mogen niet worden bedorven door een trans-Atlantische woordenstrijd. Ik weet dat we het daarover eens zijn. Amerika blijft echter voorkeur voor

regelgeving op hoofdlijnen houden, en de werkelijkheid van deze recessie laat zien dat degenen die weloverwogen slechte praktijken hebben genegeerd, nu het meeste lijden. We hebben een Europese autoriteit voor financiële diensten nodig. Dring er vooral bij anderen op aan om dezelfde normen te steunen. Voorzichtigheid aan hun kant kan echter nooit inactiviteit aan onze kant goedpraten. Zoals u hebt gezegd, moeten we eerlijkheid, transparantie en het recht in het financiële stelsel insluiten. We moeten ook de mondiale financiële instellingen hervormen, om een einde te maken aan de huidige overschotten op lopende rekeningen en overschotten aan liquide middelen die de mondiale hoogconjunctuur en krach hebben aangewakkerd.

Het IMF moet die rol vervullen. Kan het IMF meer activa vergaren en grotere toegang krijgen tot crisisfondsen? Moet het voor delen van de mondiale plas aan spaargelden een echte activabeheerder worden, die speculanten doorziet, paniek voorkomt en markten stabiliseert? Hoe kunnen we de besluitvormingsstructuren van het IMF zo hervormen, dat ze de vraag naar democratischer toezicht en de macht van de opkomende economieën beter weerspiegelen?

Het is ook van groot belang om, ondanks de pijn van de recessie, de uitdaging van de klimaatverandering aan te gaan, alsook de problemen die armoede met zich meebrengt.

Premier, u had het over de noodzaak van actie. Gaat u dus het IMF en de Wereldbank een expliciet mandaat geven om de droogte, overstromingen en ziekte aan te pakken waarmee de opwarming van de aarde gepaard gaat in de ontwikkelingslanden? Gaat u ervoor zorgen dat ze niet alleen subsidies verlenen, leningen verstrekken en plannen maken voor succes op de markten, maar ook plannen om sociale vooruitgang te bewerkstelligen en groene doelen te verwezenlijken? We hebben een nieuwe en duurzame economie nodig die is vastgelegd in een mondiaal sociaal contract. Het tijdperk van het snelle geld is voorbij. Voor de toekomstige groei mag “de kost verdienen” niet gelijkstaan met “je slag slaan”.

Om deze dingen te verwezenlijken moet Europa echter de consensus aanvoeren. Het Verenigd Koninkrijk moet daaraan meedoen. Premier, u en ik hebben verschillende politieke opvattingen, maar ik weet dat we als Schotten met een vurig geloof in progressieve politiek allebei de woorden van Robert Burns begrijpen, die wenste dat God ons de gave gaf om onszelf te zien zoals anderen ons zien. De partijen die zichzelf en het Verenigd Koninkrijk naar de zijlijnen van Europa duwen, zullen hun land duur te staan komen.

Laat het Verenigd Koninkrijk dus een positieve, uit Europees hout gesneden partner zijn. Premier, ik verwacht dat de gemeenschappelijke munt sterker uit deze crisis zal komen. In de koude wind van de recessie zoeken investeerders beschutting onder de vleugels van de euro. U hebt vijf ingewikkelde tests bedacht die de afgelopen tien jaar hebben verhinderd dat het Verenigd Koninkrijk tot de eurozone is toetreden. Bent u van plan om nu te gaan werken aan toetreding van het Verenigd Koninkrijk tot de eurozone in de tijd na de recessie? Het Verenigd Koninkrijk mag niet tegen de muur blijven staan terwijl anderen wel de vloer op gaan. Dit is een dans waaraan het Verenigd Koninkrijk moet meedoen.

(Levendig applaus)

Brian Crowley, namens de UEN-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, in plaats van in de kuil te vallen van het socialisme, liberalisme, conservatisme of een van de andere ideologische “-ismen” die er in dit Huis regelmatig bijgesleept worden, wil ik eerst de premier feliciteren met zijn bereidheid om hier te komen, zijn zaak uiteen te zetten en deze krachtig te verdedigen, maar vooral een brug tussen Europa en Amerika voor te stellen waar het gaat om het vinden van een oplossing voor sommige van de problemen en moeilijkheden waarvoor we gesteld staan, vooral omdat we nu een wereldwijde crisis doormaken. Die wereldwijde crisis mag ons echter niet de successen uit het verleden doen vergeten.

In de afgelopen vijftien jaar hebben we een ongekeerde economische groei gehad, een ongekeerde groei van de werkgelegenheid, een ongekeerde toename van de welvaart en ongekeerde actie op het gebied van hulp en bijstand voor de ontwikkelingslanden. De nieuwe plannen waarmee we nu komen, mogen er niet op neerkomen dat het kind wordt weggegooid met het badwater. Ze zouden moeten voortbouwen op onze eerdere successen, waarbij de gemaakte fouten worden erkend en ervoor wordt gezorgd dat we een ambitieus toekomstgericht plan formuleren voor een mondiaal herstel berustend op gemeenschappelijke doelstellingen van gemeenschappelijke waarden, en een gemeenschappelijke koers kunnen uitzetten. Die gemeenschappelijke koers moet te allen tijde zijn gebaseerd op de noodzaak betere dingen te bereiken voor de mensen, niet betere dingen voor de markten of betere dingen voor de economie.

Premier, u hebt daarstraks in uw toespraak Michelangelo geciteerd. Er is ook nog een goed citaat van de Ierse dichter Oscar Wilde, die zei: “We liggen allemaal in de goot, maar sommigen van ons kijken naar de sterren.”

We kunnen die sterren nu aanraken! Deze nieuwe crisis biedt een kans. Barack Obama heeft terecht de kans gegrepen om Amerika terug te leiden naar het wereldtoneel. De werkelijkheid is dat er, anders dan bij het Marshallplan na de Tweede Wereldoorlog, vandaag de dag geen grote speler op het wereldtoneel is die de rest van de wereldeconomie kan redden. We zijn onderling van elkaar afhankelijk, zowel in de uitdagingen waarvoor we gesteld worden, als in de oplossingen die we kunnen vinden.

Natuurlijk kunnen we het, nu we deze nieuwe weg voorwaarts het hardst moeten uitstippelen, hebben over de koolstofneutrale economie, over de banen die deze schept – dit is heel belangrijk – en over bijscholing en omscholing, die van levensbelang zijn. Sociale bescherming voor degenen voor wie de nood het hoogst is, is een voorwaarde voor ontwikkeling. Laten we ons echter niet blindstaren op de hoeveelheid geld die een bankier krijgt, en doen alsof dit de bepalende factor is voor het soort oplossing waarmee we komen. Betere regelgeving, beter toezicht – maar ook betere handhaving van de voorschriften. Want in de bankencrisis ging het in veel gevallen niet om een gebrek aan regelgeving, maar eerder om een gebrek aan toezicht op en handhaving van de regels.

Ik denk dat een van de belangrijkste dingen waarnaar we nu moeten streven voor de toekomst en waarvoor we plannen moeten maken, is de mensen weer wat vertrouwen terug te geven, en niet alleen zekerheid te verschaffen over de manier waarop de markten zullen werken, het soort schuilplaatsen waar we vanaf moeten, en de uitroeiing van belastingparadijzen en schaduwbankieren. Laten we de mensen laten zien dat er een uitweg uit deze crisis is en dat er licht is aan het einde van de tunnel, maar laten we hun bovenal laten zien dat zij een deel van de oplossing zijn.

In de Ierse taal kennen we het begrip *meitheal*, dat wil zeggen, een groep mensen die samenkomt en samenwerkt om de oogst te redden. Het is nu het moment voor ons allemaal om samen te komen, niet enkel om deze oogst te redden, maar om de planeet te redden.

Monica Frassoni, namens de Verts/ALE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het doet mij genoegen de premier hier te zien. In het licht van de geringe aandacht die hij lange tijd aan de EU en het Europees Parlement heeft geschonken, vat ik zijn aanwezigheid hier op als een goed teken dat mensen kunnen veranderen.

Ik vertrouw er ook op dat u, premier, na vandaag misschien het einde van een paar opt-outs zult bekendmaken, of zelfs de toetreding van het Verenigd Koninkrijk tot de eurozone, zoals mijn vriend Graham Watson zei.

Ik moet u er echter aan herinneren dat uw regering aan de verkeerde kant stond met betrekking tot de meeste kwesties die u hebt genoemd, zoals de democratische hervormingen, sociale vraagstukken, de werktijdenrichtlijn en belastingen.

(IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, premier, u bent verantwoordelijk, samen met een flink aantal van uw collega's en onze voorzitter Barroso, voor het feit dat de Europese Unie niet over de instrumenten voor financiële regelgeving of fiscaal en begrotingsbeleid kan beschikken die nu zo waardevol zouden zijn bij het aanpakken van de crisis. Het is goed om u daaraan te herinneren, want als iemand geloofwaardige oplossingen wil voorstellen, is het een goede gewoonte dat die persoon eerst toegeeft dat er fouten zijn gemaakt.

Laten we eens kijken naar de geloofwaardigheid van deze kruistocht tegen belastingparadijzen. Die lijken een gemakkelijk doelwit, iedereen verafschuwt ze, maar de werkelijkheid is toch enigszins anders. Het vermoeden rijst zelfs dat er zoveel over belastingparadijzen wordt gesproken omdat er over veel andere zaken geen overeenstemming is.

Premier Brown, wij huldigen de opvatting dat we niet meer moeten denken dat het onmogelijk is om het vrije verkeer van kapitaal aan banden te leggen en dat de miljoenen euro die worden verkwest met speculatie niet naar andere, nuttigere bestemmingen kunnen worden geleid. We moeten de acties van speculatiefondsen stoppen, niet reguleren. We moeten de banken weer zover zien te krijgen dat ze datgene doen waarvoor ze eeuwen geleden in Toscane zijn uitgevonden, het financieren van de reële economie.

Het is niet voldoende om het toezicht op de markten te versterken: we moeten de winsten van speculanten terugdringen. Laten we niet vergeten dat de maffia op dit moment 120 miljard euro in de kluisen van de belastingparadijzen heeft liggen. We moeten vastberaden inzetten op dubbele aangiften en dubbele transparantie: wie geld in een ander land stalt, moet dat aangeven. De banken die dat geld ontvangen moeten dat aangeven. Er is geen tussenweg. De rest is prietpraat en ik vrees dat we zullen worden bedolven onder de prietpraat als de G20 niet tot een beter resultaat zal leiden dan het gewauwel dat we nu overal horen.

Premier, net als uw voorganger hebt u hier krachtige en ontroerende woorden gesproken in de taal van Shakespeare, maar net als hij komt u met weinig concrete voorstellen. U hebt gesproken over een omschakeling naar een duurzaam milieu. Maar uw regering besteedt maar 7 procent van haar investeringen aan groene projecten, terwijl Zuid-Korea en China en zelfs de Verenigde Staten op dit gebied een tempo aanhouden dat wij met onze mooie woorden niet kunnen bijhouden.

U hebt over Kopenhagen gesproken, maar opnieuw is in de Europese Raad geen overeenstemming bereikt over een klimaatfonds voor ontwikkelingslanden. En toch weet u heel goed dat Kopenhagen zonder een stevige financiële inspanning gedoemd is te mislukken, en met Kopenhagen ook onze ambities om de klimaatveranderingen in te perken.

(EN) Een mooie toespraak, mijnheer Brown, maar wat gaat u nu echt doen?

(Applaus)

Francis Wurtz, *namens de GUE/NGL-Fractie.* – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Barrot, mijnheer Brown, u hebt het al gezegd, twintig jaar geleden viel de Berlijnse muur, waarmee voorgoed een einde kwam aan het model dat erdoor belichaamd werd, en dat sowieso al enige tijd ten dode opgeschreven was.

In deze omstandigheden was de verleiding te groot om ongebreideld kapitalisme de vrije loop te laten. In navolging van anderen heeft de Europese Unie deze verleiding niet kunnen weerstaan. De geestelijk vaders van dit nieuwe model of hun opvolgers hebben de controle over hun creatie verloren. Om een zo existentiële crisis het hoofd te bieden, moeten we allereerst vraagtekens durven te plaatsen bij ons eigen handelen. Ik krijg niet de indruk dat we op die weg zijn.

Bij de laatste Europese Raad was de voorzitter van de Commissie van mening dat we de maat der dingen hebben genomen. De voorzitter van de Raad zei dat hij zeer tevreden was over de behaalde resultaten, waarbij de kroon zoals vaak gespannen werd door de heer Berlusconi voor wie de Unie een gezond lichaam is dat aangevallen wordt door een virus. De tijd zal het leren.

Tot dusver zijn de zeldzame geluiden van zelfkritiek uit economische kringen zelf gekomen, zoals die van de president van Morgan Stanley in Azië, die verklaarde dat wij allemaal verantwoordelijk zijn: de financiële instellingen, de regelgevers, de kredietbeoordelaars, de raden van commissarissen, de politici en de centrale banken, en dat we voor dit alles gezamenlijk de verantwoording moeten nemen. Dat is weer eens wat anders.

Mijnheer Brown, ik geloof dat u de eerste Europese leider bent die persoonlijk een mea culpa heeft uitgesproken. Deze hield verband met de houding die u tien jaar geleden innam naar aanleiding van de Aziatische crisis, een houding die u achteraf onvoldoende ferm acht tegenover diegenen die dachten dat het problemen van voorbijgaande aard betrof.

Het oude adagium dat stelt dat markten doeltreffend zijn en zichzelf kunnen reguleren is achterhaald, zei u. Ik verkies deze nederigheid boven de ietwat zelfgenoegzame toespraak die uw voorganger hier hield, in een vorig leven.

Ik ben er echter van overtuigd dat het probleem elders ligt. Zoals te lezen valt in het recente rapport van het secretariaat van de VN-Conferentie voor handel en ontwikkeling moeten we het grote casino sluiten. Het in de afgelopen twintig jaar toegepaste dogma is uitgelopen op een grandioos fiasco.

Daarom hebben diegenen die de G20 pretentius hebben aangekondigd als een nieuwe Bretton Woods waar we het kapitalisme zouden herijken, en zelfs zouden moraliseren, onze medeburgers voor de gek gehouden. Er zal op 2 april in Londen geen revolutie plaatsvinden.

Unit, een grote vakbond in uw land heeft, meen ik, een eenvoudige en treffende formulering gevonden om aan te geven waar de schoen wringt. Zijn slogan voor de volgende week zaterdag georganiseerde mars in de Britse hoofdstad zal zijn, en ik citeer, “de mensen vooropstellen”. Dat lijkt voor de hand liggend, maar is haast een Copernicaanse revolutie vergeleken met wat er van het gangbare systeem is geworden.

Dit spreekt boekdelen over de aard van de uitdagingen waar we in onze tijd mee geconfronteerd worden.

(Applaus)

Nigel Farage, *namens de IND/DEM-Fractie.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de premier heeft vanmiddag kritiek gekregen op zijn opmerking ‘Britse banen voor Britse werknemers’. Die kritiek kunt u negeren, want ik denk niet dat, vanaf het moment dat hij dit heeft gezegd, er ook maar iemand is geweest die serieus heeft gedacht

dat hij als Britse premier ooit de belangen van de Britse werknemers boven die van zijn Europese droom zou stellen. Goeie genade, premier! Dat hebt u vanmiddag wel laten zien.

Het is jammer dat vrijwel niemand, de United Kingdom Independence Party uitgezonderd, de moeite lijkt te hebben genomen om naar u te komen luisteren. U bent hier heel populair. U bent werkelijk heel populair, want binnen enkele dagen na het Ierse 'nee' tegen het Verdrag van Lissabon, hebt u dit Verdrag door het Britse parlement gejaagd. Daarmee brak u een specifieke, in het openbaar gedane belofte dat u het Britse volk een referendum over het Grondwettelijk Verdrag zou geven.

Schaam u voor deze handelswijze, premier. U hebt de democratie in ons land gedevalueerd; u hebt het vertrouwen beschaamd dat kiezers in u als premier van het Verenigd Koninkrijk hadden gesteld. We kennen natuurlijk allemaal de reden waarom. De reden is dat wij "nee" zouden hebben gestemd. U hebt in uw toespraak gezegd dat niemand behalve degenen aan de politieke uitersten tegen de Europese Unie zijn. Nou, dat mag zo zijn onder beroepspolitici, maar een duidelijke meerderheid van de Britse bevolking wil dat we vriendschappelijke betrekkingen en vrije handel met de Europese Unie hebben, maar wil geen lid van deze politieke Unie zijn.

U kunt niet doorgaan deze Europese Unie op te bouwen tegen de publieke opinie in. Als u dat wel doet tegen de wil van het volk, kunt u in de toekomst enorme sociale en politieke problemen verwachten. Laat de volken van Europa alstublieft hun eigen lot bepalen. Laat dat niet doen in parlementen zoals dit Parlement lijkt dat in Westminster. Het zal niet werken!

Wat de economie betreft, hebt u ons verteld dat u op de een of andere manier de economische goeroe bent; u bent de man die de wereld kan redden. Nou, ik kan me nog heel goed uw eerste grote daad als minister van Financiën herinneren, toen u vierhonderd ton goud op de wereldbeurzen verkocht voor 275 dollar per ons. Momenteel zou het tien miljard dollar meer hebben opgebracht. Het punt is niet alleen dat u fout zat, want dat kan ons allemaal overkomen. Het punt is dat u vooraf hebt bekendgemaakt hoeveel u ging verkopen en op welke dag u het ging verkopen. Dat was een fundamentele fout die zelfs de gemiddelde scholier die eindexamen economie doet, niet zou hebben gemaakt, zelfs niet in deze tijden van onderwijsachteruitgang. Daarbij komt dat u ons particuliere pensioenstelsel hebt verwoest en u de Bank van Engeland haar bevoegdheid hebt ontnomen om de banken te reguleren en deze bevoegdheid hebt gegeven aan de "aankruisvakjes"-bureaucraten van de FSA in Canary Wharf.

We hebben geen excuses gehoord. Uw regering heeft excuses aangeboden voor het bloedbad in Amritsar; u hebt excuses aangeboden voor de slavernij; u hebt excuses aangeboden voor vrijwel alles. Wilt u dan alstublieft ook uw excuses aanbieden voor wat u als Britse minister van Financiën hebt gedaan? Misschien dat we daarna naar u luisteren.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik zie dat de premier de basisvaardigheid van de Europese politicus al beheerst, namelijk het een zeggen in dit Huis en iets volstrekt anders zeggen tegen de kiezers in zijn eigen land.

Premier, u hebt het hier gehad over vrijhandel, en daar ben ik een voorstander van. Wie van degenen die u zojuist heeft gehoord, had kunnen raden dat u de auteur was van de leus "Britse banen voor Britse werknemers" en dat u hele delen van onze economie subsidieert – voor zover u ze niet regelrecht hebt genationaliseerd – waaronder de auto-industrie en veel van de banken?

Misschien dat u meer moreel gezag zou hebben in dit Huis als uw acties pasten bij uw woorden. Misschien zou u in de raden van de wereld meer legitimiteit hebben als het Verenigd Koninkrijk deze recessie niet in slechtere toestand in ging dan alle andere landen van de G20.

De waarheid is dat u ons geld hebt opgemaakt. Het land als geheel heeft nu een negatief eigen vermogen. Elk Brits kind wordt geboren met een schuld van circa twintigduizend pond. Het betalen van de rente op die schuld gaat meer kosten dan de opleiding van het kind.

Vandaag probeert u opnieuw de schuld op anderen af te schuiven. U hebt het gehad over een internationale recessie, een internationale crisis. Het klopt dat we allemaal samen de storm in gaan, maar niet elk schip in het konvooi verkeert in dezelfde belabberde toestand. Andere schepen hebben de goede jaren gebruikt om hun schip te breuwen en hun tuigage in orde te maken – in andere woorden, hun schulden af te betalen. U hebt de goede jaren echter gebruikt om nog meer te lenen. Door het toegenomen gewicht van uw schulden is ons schip onder uw kapiteinschap diep in het water komen te liggen.

We hebben nu een tekort van circa 10 procent van het bbp. Dat is een bijna ongelooflijk cijfer, hoger dan dat van Pakistan of Hongarije, landen die al de hulp van het IMF hebben ingeroepen.

Het probleem is niet dat u geen verontschuldiging aanbiedt. Net als ieder ander heb ik uw pathologische onvermogen om verantwoordelijkheid te nemen voor deze dingen allang geaccepteerd. Het probleem is dat u bewust doorgaat met het verslechteren van onze situatie, met het lichtzinnig uitgeven van het beetje dat we nog hebben.

In de afgelopen twaalf maanden zijn honderdduizend banen in de particuliere sector verloren gegaan. Toch hebt u dertigduizend banen in de publieke sector geschapen. Premier, u kunt niet doorgaan met het productieve deel van de economie uit te persen om een ongekennde congestie van het onproductieve deel te financieren. U kunt u niet door middel van extra uitgaven uit de recessie werken of uw schulden wegwerken door meer te lenen. En wanneer u op die starre en mechanische manier herhaalt dat onze situatie beter is dan die van anderen, dat we in een goede conditie verkeren om de storm te doorstaan, moet ik zeggen dat u klinkt als een apparatsjik uit het Brezjnef-tijdperk die de partijlijn verkondigt.

U weet, en wij weten, en u weet dat wij weten dat het onzin is. Iedereen weet dat het Verenigd Koninkrijk in een slechtere conditie verkeert dan elk ander land, nu we deze moeilijke tijden ingaan. Het IMF heeft dat gezegd. De Europese Commissie heeft het gezegd. De markten hebben het gezegd, en dat is de reden waarom onze munteenheid 30 procent in waarde is gedaald. Binnenkort krijgen ook de kiezers de kans om het te zeggen.

Zij kunnen zien wat de markten ook al hebben gezien, namelijk dat u de gedevalueerde premier bent van een gedevalueerde regering.

Gordon Brown, eerste minister van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, dit Europees Parlement verdient hulde voor het feit dat hier in zo korte tijd door zoveel mensen zoveel verschillende meningen kunnen worden geuit, en ik dank u voor uw meningen.

Ik hoop echter dat we ons, ook wanneer de partijpolitiek is geluwd, drie dingen zullen herinneren. Op de eerste plaats is het belangrijk dat de wereld deze crisis samen aanpakt. Wanneer we apart zitten, ons afzijdig houden, niet samenwerken met andere landen, is dat een recept voor mislukking en zullen we geen oplossing kunnen vinden voor een probleem dat eigenlijk een mondiaal bankfaillissement is, dat is overgeslagen naar de industriële economie. Als we het probleem niet begrijpen, zullen we de oplossing ook niet begrijpen.

We hebben een stroomstoring gehad in het hele bankstelsel, over de hele wereld. We hebben gemerkt dat banken waarvan we dachten dat ze onafhankelijk waren, volstrekt verstrengeld waren met andere banken in andere landen, en we moeten dat probleem aanpakken. Ongeacht het partijpolitieke standpunt dat mensen in deze zaak willen innemen, is de waarheid dat we het probleem van de herstructurering van het mondiale bankwezen moeten aanpakken.

Europa heeft vooropgelopen. We hebben onze banken geherkapitaliseerd. Andere landen hebben dat nu ook gedaan. Meer dan een biljoen dollar is uitgegeven om banken over de hele wereld te herkapitaliseren. We hebben nu verzekeringsprogramma's en andere programma's opgezet om het probleem van de giftige activa aan te pakken. Dit moet gebeuren, en het moet gebeuren door wereldwijde samenwerking.

Het tweede punt dat we moeten beseffen, ondanks alle verschillende politieke standpunten in dit Parlement, is dat wereldwijde samenwerking – niet alleen bij bankinstellingen, maar ook wereldwijde samenwerking op andere gebieden, in het budgettaire en monetaire beleid en in de handel – een heel belangrijk deel moet zijn van de manier waarop we de toekomst benaderen. Of u het nu leuk vindt of niet, de wereld verandert ongelooflijk snel. In Azië wordt meer geproduceerd dan in Europa. Er wordt over de hele wereld gehandeld met een snelheid die we nog nooit hadden gezien tot deze crisis. We moeten daarmee omgaan door een mondiaal handelsklimaat te creëren dat vrij is, maar ook rechtvaardig. Ongeacht de meningen in dit Parlement, denk ik dat de mensen ook dit onder ogen moeten zien.

Het derde punt dat voor mij uit deze discussie naar voren komt, is dat niet alleen onze Europese instellingen sterk moeten zijn, maar ook onze mondiale instellingen sterk moeten zijn als we mondiale oplossingen voor mondiale problemen willen hebben. Afgevaardigden die hebben gereageerd op mijn toespraak, hebben gevraagd wat we kunnen doen om deze mondiale instellingen te hervormen. Het IMF, de Wereldbank en de Wereldhandelsorganisatie zijn allemaal organisaties die in de jaren veertig van de twintigste eeuw zijn opgezet om de problemen van die jaren het hoofd te bieden. We leven nu in het jaar 2009. We hadden toen nationale kapitaalmarkten. We hebben nu mondiale kapitaalmarkten. We hadden nationale concurrentie. We hebben nu mondiale concurrentie. De wereld is fundamenteel veranderd, en we hebben instellingen nodig die in

hun werkwijze en manier van omgaan met de problemen die we hebben, het mondiale karakter van de economie weerspiegelen.

Er is mij gevraagd of ik ervoor zal zorgen, of zal proberen ervoor te zorgen, dat het Internationaal Monetair Fonds de benodigde middelen krijgt om de problemen op te lossen van economieën die zich momenteel niet staande kunnen houden als gevolg van een kapitaalvlucht. Het antwoord is: dat moeten we doen. Er is mij gevraagd of de Wereldbank en andere internationale instellingen de landen kunnen helpen waar sprake is van substantiële armoede als gevolg van de crisis. Dat moeten we doen. Ik denk dat de les van deze crisis is dat we nu in een mondiale economie leven. Er zijn mondiale problemen die vragen om mondiale oplossingen. Daarvoor moeten we mondiale instellingen opzetten. Mijn boodschap aan dit Parlement is heel duidelijk. Europa heeft op zoveel andere gebieden vooropgelopen; het is nu tijd dat het het voortouw neemt in het creëren van de mondiale instellingen die de mondiale problemen aanpakken die we hebben, en met mondiale oplossingen komen.

In de afgelopen zestig jaar hebben we een Europa opgebouwd dat sociale bescherming en economische vooruitgang kent. Dit is nu een test of we een wereld kunnen helpen vormgeven waarin we zowel economische vooruitgang en milieuzorg als sociale rechtvaardigheid hebben. Ik geloof dat, ongeacht de verschillende meningen die in dit Parlement zijn geuit, er bij de volken van deze wereld de wil is om zo'n wereld op te bouwen. En wij, Europa, kunnen daarin een grote rol spelen.

(Levendig applaus)

De Voorzitter. – Collega's, het levendige debat van vandaag laat zien hoeveel belang wij in het Europees Parlement hechten aan een goede afloop van de G20-Top. Ik weet dat de premier snel naar New York moet in verband met de verdere voorbereiding van de Top van volgende week.

Premier, we zijn heel blij dat u hier vanmiddag kon zijn en wensen u alle succes met de belangrijke taak waarmee u bezig bent. Een Britse premier verwelkomen in het Europees Parlement is altijd een uiterst opwindende aangelegenheid, en het uitstekende debat van vandaag vormde daar geen uitzondering op. Premier, nogmaals hartelijk dank.

(Applaus)

Het debat is gesloten.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Er worden thans verklaringen afgelegd die een jaar geleden ondenkbaar zouden zijn geweest. Tegelijkertijd blijven de belangrijkste leiders elkaar tegenspreken. Dat wijst op een poging om enerzijds de verantwoordelijkheid voor de ernstige gevolgen van de neoliberale beleidsmaatregelen van zich af te schuiven en anderzijds een rookgordijn te leggen waarmee het zicht wordt belemmerd op de ingeslagen wegen, die in wezen dezelfde zijn als voorheen, enkele onbeduidende wijzigingen daargelaten. Wij hebben hier opnieuw te maken met het beginsel dat Visconti zo goed in beeld heeft gebracht in zijn film "De tijgerkat": "Alles moet veranderen opdat alles bij het oude blijft".

Laat ik een voorbeeld noemen. Terwijl de Britse premier, Gordon Brown, verklaart dat "de markt er is om ons te dienen" en toevoegt dat "het niet aan ons is om de markt te dienen", al dringt hij niet aan op elementaire maatregelen om de markt op effectieve wijze in toom te houden maar uitsluitend op maatregelen ter bevordering van de coördinatie en ter regulering van de belastingparadijzen, roept de voorzitter van de Europese Commissie, de heer Barroso, op tot de liberalisering van de internationale handel en de uitvoering van de Doha-agenda.

Er wordt met geen woord gerept over maatregelen om paal en perk te stellen aan de privatisering van de openbare diensten en de strategische sectoren van onze economieën. En niemand spreekt het voornemen uit om een punt te zetten achter de liberale strategie van Lissabon of om garanties te bieden voor de bescherming van banen met rechten en een einde te maken aan de pogingen om de arbeidswetgeving steeds weer in negatieve zin aan te passen.

VOORZITTER: ALEJO VIDAL-QUADRAS

Ondervoorzitter

8. Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering: zie notulen

9. Jaarverslagen 2007 EIB en EBWO - Garantie van de Gemeenschap voor de EIB (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de gecombineerde behandeling van:

- het verslag (A6-0135/2009) van Gay Mitchell, namens de Commissie economische en monetaire zaken, over de jaarverslagen van de Europese Investeringsbank en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling over 2007 (2008/2155(INI)); en

- het verslag (A6-0109/2009) van Esko Seppänen, namens de Begrotingscommissie, over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot verlening van een garantie van de Gemeenschap voor verliezen van de Europese Investeringsbank op leningen en leninggaranties voor projecten buiten de Gemeenschap (COM(2008)0910 - C6-0025/2009 - 2008/0268(COD)).

Esko Seppänen, rapporteur. – (FI) Mijnheer de Voorzitter, de Europese Unie kan ontwikkelingslanden en andere landen buiten de Europese Unie financiële steun geven in de vorm van krediet tegen een lage rente van de Europese Investeringsbank. De Europese Unie staat garant voor de leningen, waarbij zij als kredietverstrekker geen kredietverliezen lijdt en haar eigen leningen tegen een zo laag mogelijke rente met marktgeld kan blijven financieren.

Toen de garanties van de Europese Unie aan de Europese Investeringsbank werden herzien en zich gingen uitstrekken tot steeds meer landen, vond het Europees Parlement dat de besluiten onder de medebeslissingsprocedure en bovendien onder de bevoegdheid van het Europees Parlement en niet alleen van de Raad moesten vallen. Het Europees Hof van Justitie sloot zich hierbij aan en op grond daarvan werd het unilaterale besluit van de Raad terugverwezen naar de medebeslissingsprocedure. Het nieuwe besluit moet uiterlijk op 6 november van dit jaar worden genomen.

Voor ons ligt het voorstel van de Commissie voor een besluit, dat als tijdelijk kan worden beschouwd en waarmee de Commissie tot eind april volgend jaar de tijd krijgt om een nieuw, algemeen voorstel voor te bereiden. Het Parlement heeft op dit tijdelijke besluit zijn sporen nagelaten, die de Raad heeft goedgekeurd. Het is een goed teken dat er na lastige onderhandelingen nu consensus tussen de Raad en het Parlement bestaat en dat het besluit vandaag in eerste en enige lezing kan worden genomen.

In dit verband wil ik de vertegenwoordigers van het Tsjechische voorzitterschap bedanken, die in de Raad zo hard hebben gewerkt om consensus te bereiken. Zonder de actieve deelname van de Tsjechische Republiek zou dit besluit er nooit zijn gekomen.

In dit verband moet ik degenen die in de Europese Investeringsbank de boel hebben opgestookt, bekritisieren. De Europese Investeringsbank is eraan gewend het Europees Parlement achter zich te krijgen in haar eigen zaken, maar haar vertegenwoordigers rekenden er nu niet op dat er sprake was van de medebeslissingsprocedure en dat de bevoegdheid van het Parlement in dit geval aanzienlijk was toegenomen. Het Parlement wilde zijn bevoegdheid ten volle benutten, wat niet mogelijk was in de eerdere raadplegingsprocedures. Het was naar mijn mening totaal ongepast dat de Europese Investeringsbank, als Europese instelling, geen respect toonde voor de gevestigde praktijken van het Parlement en in plaats daarvan invloed op het besluit probeerde uit te oefenen vanuit de politieke periferie.

Het is toch een goed eindresultaat. De Europese Investeringsbank kreeg grotendeels wat zij wilde. Ze kreeg begrip van het Parlement in een besluitvormingsprocedure waarin het Parlement zijn eigen mening vormde. Dit besluit heeft nu de grote consensus van de fracties achter zich, wat niet het geval zou zijn als de aanpak van de Europese Investeringsbank zou zijn aangenomen. Ik wil het voorzitterschap van de Raad bedanken voor het bereiken van dit compromis. Ik wil ook de Begrotingscommissie en haar schaduwrapporteurs bedanken voor de consensus om in eerste lezing tot een besluit te komen. Ik ben er zeker van dat dit voor alle betrokkenen een goed besluit is.

Gay Mitchell, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, voordat ik van wal steek wil ik bezwaar aantekenen tegen de manier waarop hier de spreektijd van de leden van het Parlement wordt beknot. Deze week heeft er noch een vragen uur aan de Raad noch een vragen uur aan de Commissie plaatsgevonden. Allerlei personen kunnen hierheen komen en het lang en breed over alles hebben. Leden van het Parlement die verslagen presenteren, worden zonder aankondiging in hun spreektijd beknot. Dit is een ongehoorde schoffering van de leden van het Europees Parlement.

Allereerst zou ik als rapporteur voorzitter Maystadt en voorzitter Mirow in dit Huis welkom willen heten nu het Parlement voor het eerst gelijktijdig een verslag over de werkzaamheden van de Europese Investeringsbank (EIB) en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBWO) heeft opgesteld. Er kan geen twijfel over bestaan dat de huidige financiële crisis het belang van het werk van de EIB en de EBWO heeft onderstreept. Beide banken dienen te worden geprezen voor hun inspanningen om de gevolgen van de economische crisis tegen te gaan. Zij pakken de uitdagingen die zich in dit verband voordoen, moedig aan, en hiervoor wil ik aan deze instellingen mijn waardering uitspreken. Het is belangrijk dat we beide banken tegelijkertijd onder de loop nemen om zodoende voor een betere samenwerking te zorgen en overlappingen uit te sluiten.

Beide banken dienen voor maximale synergie te zorgen om zo het economisch herstel aan te zwengelen en te ondersteunen. Vooral moet worden toegejuicht dat zij hebben besloten de leningen voor kleine en middelgrote ondernemingen met 50 procent te verhogen. De oorspronkelijk geplande bedrag van 5 miljard euro per jaar voor leningen aan de kmo's is voor de periode 2008 – 2011 verhoogd tot 7,5 miljard per jaar.

Een voorbeeld van de nieuwe financieringsprojecten is het onlangs door de EIB goedgekeurde bedrag van 310 miljoen euro voor investeringen in kmo's in Ierland. De EIB heeft duidelijk gemaakt dat er meer middelen aan Ierse kmo's en andere kmo's beschikbaar kunnen worden gesteld en dit tegen zeer concurrerende rentepercentages. Naar mijn mening moet Europa nadenken over een soort Marshallplan, dat na de Tweede Wereldoorlog zo goed heeft gewerkt.

Indien de EIB ertoe kan worden overgehaald om bijvoorbeeld van China te lenen om in de bank te investeren, dan zou zij deze middelen kunnen gebruiken om het economisch herstel op gang te brengen en dit sneller te verwezenlijken. Zulke leningen zouden kunnen worden terugbetaald door een deel van de door de EU te innen douanerechten over de gestimuleerde buitenlandse handel en een bepaald deel van de nieuwe btw-inkomsten voor deze doeleinden uit te trekken. Dit zou ook het voordeel hebben dat de druk op de EU-lidstaten zou worden verminderd wat betreft een hogere staatsschuld en hun verplichting om aan de vereisten van het Stabiliteits- en groeipact te voldoen.

In 2007 bedroegen de investeringen van de EU in China 7,16 miljard euro, terwijl de investeringen van China in de EU slechts 0,6 miljard euro beliepen. Zowel de EU als ook China zouden van de sterkere handel profiteren. Ik ben op de hoogte van het bezoek dat de voorzitter van de Commissie, de Commissie economische en monetaire zaken en de president van de Europese Centrale Bank voor kerstmis aan China hebben gebracht. De recente Vervolgtop EU-China is een gelegen komend positief signaal.

We hebben ons in de nesten gewerkt omdat we ons niet op de wezenlijke kwesties hebben geconcentreerd. Het wordt tijd dat we ons op herstel gaan richten, waarbij het er ook om gaat dat we Europa concurrentiëler maken, in overeenstemming met het Verdrag van Lissabon. Ik ben zeer ingenomen met de voorstellen die in verband met de energiecrisis en de klimaatbeheersing worden gedaan, en met name over de rol van de EIB in dezen. Ik ben ook verheugd dat het recente arrest van het Hof over de medebeslissing is bekendgemaakt en dat het Parlement nu een grotere rol zal spelen met betrekking tot deze beide banken.

In mijn verslag – dat door de Commissie is goedgekeurd en vast en zeker ook door het Parlement zal worden goedgekeurd – heb ik voorgesteld dat de Commissie en de twee banken regelmatig voor de Commissie economische en monetaire zaken dienen te verschijnen om rekenschap af te leggen over de coördinatie van het optreden van beide banken en over de tenuitvoerlegging van hun beleid. Ik denk dat dit een zeer nuttige ontwikkeling is. We hebben meer transparantie en verantwoording nodig. We hebben minister-president Brown hierover horen spreken in verband met de internationale financiële crisis. We moeten hierover nadenken met het oog op de rekenschap die onze eigen financiële instellingen en de instellingen die gedeeltelijk door financiële instellingen worden gefinancierd, tegenover dit Huis moeten afleggen.

Ik juich de algemene richting van de plannen van de banken toe, met name met betrekking tot klimaatbeheersing en energie, en ik hoop dat het Huis achter de algemene richting van het door mij ingediende verslag staat.

Joaquín Almunia, lid van de Commissie. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, namens de Commissie wil ik hier vanmiddag de voorzitter van de Europese Investeringsbank, de heer Maystadt, welkom heten, evenals de voorzitter van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling, de heer Mirow. Ten overstaan van deze vergaderzaal, van dit Parlement, wil ik hen beiden en hun instellingen bedanken voor de bijzonder positieve samenwerking met de Commissie, vooral in deze moeilijke tijd waarin we de economische crisis het hoofd moeten bieden.

Mijnheer Seppänen, ik ben u zeer erkentelijk voor uw woorden en voor de moeite die u zich als rapporteur getroost heeft ten aanzien van dit verre van eenvoudige onderwerp. Zoals u zelf al zei, is die moeite bekroond met het akkoord in eerste lezing dat een oplossing moet geven voor de juridische problemen die zijn ontstaan rond het externe mandaat van de Europese Investeringsbank.

Dat externe mandaat stelt ons in staat om, door middel van de maatregelen van de Bank en in overeenstemming met de Europese regelgeving, krachtig en doeltreffend op te treden op beleidsterreinen en gebieden die van speciaal belang zijn voor de Europese Unie en voor alle Europese instellingen, waaronder dit Parlement.

De Commissie is blij met het feit dat het Parlement vanaf nu rechtstreeks betrokken is bij de discussie over dat externe mandaat. Verder zijn wij echter zowel het Parlement als de Raad dankbaar voor de flexibiliteit die zij aan de dag hebben gelegd om zo snel mogelijk overeenstemming te bereiken, zodat we onzekerheid of nog meer onzekerheid konden vermijden rond de mogelijkheid om gebruik te blijven maken van de middelen en instrumenten van dat externe mandaat.

De volgende Commissie zal begin 2010 de betreffende wettekst voorleggen aan dit Parlement en de Raad. Hopelijk zullen we het externe mandaat dan, net als nu in eerste lezing, de juridische stabiliteit kunnen verlenen die nodig is om een Europees beleid te kunnen voeren dat in ons aller belang is.

De heer Mitchell wil ik bedanken voor zijn verslag, waarmee ik hem gelukwens. Het is voor het eerst dat het verslag niet alleen betrekking heeft op de Europese Investeringsbank maar ook op de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling. Het lijkt ons juist beide financiële instellingen samen te behandelen, met name in deze tijd waarin hun maatregelen met hun doeltreffendheid ons beleid moeten ondersteunen om de economische crisis te bestrijden, en de samenwerking tussen beide instellingen is buitengewoon belangrijk.

Wij vragen beide banken een bijzondere inspanning te leveren. In het herstelplan, dat eind vorig jaar is aangenomen, verzochten wij beide instellingen hun leningscapaciteit aanzienlijk te vergroten in een tijd dat ook zij problemen hebben om financiering te vinden op de markten.

Op het verzoek om hun activiteiten te intensiveren, reageren zij met maatregelen op die gebieden waarop wij, zoals de heer Mitchell al zei, optreden prioritair vinden, namelijk op het gebied van het midden- en kleinbedrijf, in de sector van de energie-efficiëntie, en op nog andere terreinen. Wij zijn bijzonder blij met het akkoord dat beide banken hebben bereikt met de Wereldbank, in een gezamenlijk initiatief, om hun financiële instrumenten te versterken en hun doeltreffendheid te verhogen bij het gebruik van hun kredietinstrumenten in de landen in Midden- en Oost-Europa, die een uiterst moeilijke periode doormaken.

Zoals de heer Maystadt zei, zijn de Raad en de Commissie een deskundigengroep gestart die zich moet bezinnen over de toekomst van het externe mandaat van de EIB, alsook over de strategische herziening van de EBWO, die eveneens zal plaatsvinden aan het begin van de volgende zittingsperiode van dit Parlement en van de volgende Commissie. Hopelijk zullen we dankzij de voorbereidende werkzaamheden en de conclusies van die deskundigengroep in staat zijn om, als we in economisch rustiger vaarwater terecht zijn gekomen, gebruik te blijven maken van de knowhow van deze banken, van hun kredietfaciliteiten, hun financiële middelen, hun menselijke hulpbronnen en hun ervaring, in dienst van beleidsplannen die, daarover zijn wij het allemaal eens, de koers van de Europese Unie moeten uitzetten voor het komende decennium.

Gabriele Stauner, rapporteur voor advies van de Commissie begrotingscontrole. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik zou het advies van de Commissie begrotingscontrole inzake het jaarverslag van de Europese Investeringsbank graag willen samenvatten.

De Commissie begrotingscontrole doet een beroep op de EIB om een actievere rol te spelen en een actiever antifraudebeleid in te voeren in de zin van zero tolerance met betrekking tot fraude, corruptie, witwassen en financiering van terrorisme. Los van de prijzenswaardige inspanningen die de EIB zich in het verleden heeft getroost, moet zij thans een beleid voeren dat niet alleen op papier wordt gezet maar ook concrete maatregelen en transparantiecriteriën omvat ten behoeve van de traceerbaarheid. Om die reden zouden ondernemingen die corrupt blijken te zijn, geen leningen mogen opnemen en zouden klokkenluiders efficiënt moeten worden beschermd. De opsporende en preventieve functie van de EIB moet een prominentere rol spelen dan in het verleden het geval is geweest.

Met name in het licht van de huidige financiële en economische crisis willen wij dat voor de EIB dezelfde prudentiële regels gelden als voor alle andere commercieel geleide kredietinstellingen omdat de EIB zonder een echt prudentieel toezicht geen geloofwaardige speler op de kredietmarkt kan worden. Wij hebben tevens onafhankelijke toezichtstructuren nodig die de kwaliteit van de financiële situatie van de EIB en de inachtneming van de gedragsregels door haar waarborgen.

Ons voornaamste oogmerk is dat het Parlement in de toekomst een afzonderlijk verslag over de werkzaamheden van de EIB opstelt. Naar onze mening is een dergelijk verslag zowel mogelijk als gepast omdat de lidstaten de enige aandeelhouders van de EIB zijn, wat betekent dat zij een rechtstreekse band met en zodoende ook een rechtstreekse budgettaire verplichting tegenover het Parlement heeft. Hartelijk dank.

Zsolt László Becsey, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (HU) Allereerst wil ik de twee rapporteurs feliciteren met het verslag en daarnaast ben ook ik verheugd dat deze kwestie, dat wil zeggen de problemen in verband met de twee financiële instellingen, nu tegelijkertijd aan de orde komen; en inderdaad, ik vind het ook nodig dat we ons in de toekomst uitvoeriger bezighouden met beide instellingen.

Het eerste probleem, in grote lijnen, is de kwestie van de overlappende werkzaamheden. Inderdaad moeten we een bepaalde taakverdeling bij de twee instellingen voor de lange termijn uitwerken en nauwere samenwerking mogelijk maken. Ik zag dat de rapporteur de grote projecten aan de Europese Investeringsbank heeft toegewezen en vooral de activiteiten met betrekking tot kleinere ondernemingen bij de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBRD) heeft neergelegd. Hoe dan ook ben ik van mening dat er een bepaalde effectieve verdeling van specialisaties nodig is.

Het doet me deugd dat het Europees Parlement eindelijk Mekka kan betreden en we ons bezig kunnen houden met de richtingen die we in de toekomst willen inslaan. Ik ben voorzichtig als het gaat om naar buiten treden en naar binnen keren. Twaalf jaar geleden dachten we in Hongarije dat we het IMF voor altijd konden vergeten en nu staat het voor onze poorten en rennen we erheen voor leningen.

Een paar jaar geleden dachten we dat ook de EBWO geen al te grote rol zou gaan spelen in de lidstaten buiten de eurozone en dat de bank haar werkkerrein eerder verder naar het oosten zou verleggen; nu zijn we echter maar wat blij dat deze twee organisaties samen met de Wereldbank een groot Midden-Europees fonds in het leven hebben geroepen.

Graag vestig ik uw aandacht op het feit dat de liquiditeit en de financiering van kleine en middelgrote ondernemingen voor mij – als voorzitter van de betreffende werkgroep binnen mijn fractie – zeer belangrijk is en daarom wil ik u vragen om de opties waarover we onlangs een besluit hebben genomen, zo snel mogelijk van kracht te laten worden en zo samen met de commerciële banken daadwerkelijk een effectieve liquiditeitsmogelijkheid kunnen bieden aan kleine en middelgrote ondernemingen in met name Midden-Europa.

Udo Bullmann, *namens de PSE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, wij discussiëren over de huidige economische crisis als een probleem van onbalans, met een gedereguleerde markt aan de ene kant en een tekort aan publieke belangstelling aan de andere kant. Wij zijn er niet altijd in geslaagd het publiek te interesseren voor de financiële markt en de reële economische processen. Daarom is het nu zo belangrijk dat wij spreken over door overheidsbeleid gestuurde investeringsbanken, die precies op deze scheidslijn staan, die de markt laten functioneren en een openbaar mandaat hebben om onze toekomstige belangen te behartigen. Daarom luidt mijn voorspelling voor de voorzitters van deze banken die hier vandaag bij ons zijn, dat wij hen in de toekomst nog meer nodig zullen hebben dan nu en in het verleden.

Het verslag van de heer Mitchell heeft twee speerpunten. Hij dringt er bij ons op aan een goede werkverdeling te vinden, een optimale positie om de krachten te bundelen. Hij stelt tevens voor dat wij de twee banken toestemming geven zich te concentreren op de taken die ons te wachten staan in de toekomst. Het gaat om klimaatverandering, de zorg dat we worden geconfronteerd met massawerkloosheid en recessie tenzij wij tegenmaatregelen nemen, en de roep, met name van kleine en middelgrote ondernemingen, om openbare infrastructuur, zodat we vooruitgang kunnen boeken, een beetje ruimte kunnen scheppen en onszelf een perspectief kunnen bieden ten aanzien van de situatie. Daarom wil ik de heer Mitchell bedanken voor zijn goede werk. Hij heeft een positief verslag opgesteld. Het Europees Parlement heeft gevochten om zijn rol te behouden en zal die rol in de toekomst met meer overtuiging vervullen. Dat is de boodschap van mijn fractie.

Ik wil nog iets zeggen tegen mevrouw Stauner, die zojuist heeft gesproken over de toezichtregels. Het spreekt vanzelf dat door overheidsbeleid gestuurde banken onderworpen moeten worden aan toezichtregels en deugdelijke controle. Op hen kunnen echter niet dezelfde toezichtregels worden toegepast als op normale banken omdat zij anders niet in staat zouden zijn de risico's op zich te nemen waarvan wij vaak willen dat zij deze dragen. Daarom ben ik voor controle, maar van een andere aard.

Wolf Klinz, *namens de ALDE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de Europese Investeringsbank en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling hebben lange tijd een schaduwbestaan geleid. De afgelopen jaren was een groot deel van het publiek nauwelijks op de hoogte van

hun activiteiten. Ik hoop dat dit nu, in deze tijd van financiële en economische crisis, zal veranderen omdat de betekenis van deze belangrijke Europese instellingen groter zal worden dan ooit.

Gezien de grote geldbedragen die beide banken beheren en in de vorm van leningen verstrekken, is het van cruciaal belang dat zij werken volgens duidelijke criteria en beginselen. Het feit dat zij door overheidsbeleid gestuurde instellingen zijn, is op zich geen garantie hiervoor. Wij hebben door overheidsbeleid gestuurde banken, bijvoorbeeld in Duitsland, die deze criteria en beginselen hebben overtreden en evenzo in moeilijkheden zijn geraakt als vele particuliere banken. Ik hoop dat beide instellingen, de EIB en de EBWO, hun prioriteiten stellen op basis van zeer duidelijke overwegingen en dat deze prioriteiten in de toekomst, wanneer wij terugkijken op deze periode, als juist en realistisch worden gezien.

Het is belangrijk, en ik kan de banken in dit opzicht alleen maar ondersteunen, dat zij zich blijven concentreren op middelgrote ondernemingen, die de ruggengraat vormen van de Europese economie, en dat zij zich concentreren op projecten die duidelijk voldoen aan het criterium van duurzaamheid. De banken hebben een zeer goede rating, beter dan AAA. Hierdoor zijn zij in staat financiering aan te trekken en te verstrekken tegen verhoudingsgewijs gunstige voorwaarden. Wij moeten ervoor zorgen dat wij hen niet onder excessieve druk zetten en, met name in tijden van crisis, niet proberen hen als kapitaalbron te gebruiken op gebieden waar andere kapitaalbronnen misschien reeds aan het opdrogen zijn.

Het verheugt mij dat de leden van het Europees Parlement vanaf volgend jaar worden betrokken bij de vaststelling van de prioriteiten. Ik denk dat het feit dat de banken nog meer dan in het verleden rekenschap verschuldigd zijn aan het Parlement, de basis zal vormen voor een goede en constructieve samenwerking.

Tot slot wil ik beide banken oproepen hun inspanningen te intensiveren en ervoor te zorgen dat zij geen dubbel werk doen. In plaats daarvan zouden zij elkaar moeten aanvullen en op een complementaire wijze moeten samenwerken.

Het lijkt mij tevens belangrijk dat de EBWO een rol blijft vervullen in de overgangslanden, omdat wij deze landen niet in de steek mogen laten, met name in tijden van crisis.

Sepp Kusstatscher, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, allereerst wil ik de opstellers danken voor de beide verslagen, die op de steun kunnen rekenen van de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie. Wij zijn voor uitbreiding van de activiteiten van de Europese Investeringsbank in ontwikkelingslanden. Wij maken ons er al heel lang sterk voor dat de EIB zich bij de financiering van projecten laat leiden door sociale en ecologische normen en de eerbiediging van de mensenrechten. Via de communautaire garantie voor EIB-projecten wordt dit beginsel nu ook in praktijk gebracht. Ik dank de Begrotingscommissie voor het feit dat ze dit punt heeft opgepakt en samen met de Raad heeft weten te realiseren.

De EIB is binnen de EU een zeer belangrijk instrument waarmee de sociale, ecologische en economische ontwikkeling in de lidstaten kan worden beïnvloed. Ik dring er daarom op aan dat nog meer dan voorheen bij alle projecten die door de EIB worden gesteund, zorgvuldig wordt onderzocht of de ecologische en sociale duurzaamheid en de rentabiliteit ook werkelijk zijn gegarandeerd. Juist nu, bij de financiële en economische crisis, is dat van groot belang.

Het zou bijvoorbeeld een ernstige vergissing zijn wanneer de EIB megaprojecten als de brug van Messina of de Brenner-basistunnel voor hogesnelheidstreinen zou steunen. Voor dit soort projecten zijn erg veel machines nodig en ze zijn kapitaalintensief. Steun voor de modernisering en uitbreiding van de bestaande infrastructuur is voor de arbeidsmarkt en de impact op het milieu veel gunstiger.

Kwantitatieve groei komt voort uit de achterhaalde filosofie van “steeds sneller, steeds hoger, steeds verder”. Mens en milieu zijn gebaat bij een duurzaam ecologisch en sociaal beleid. Hartelijk dank.

Konstantinos Droutsas, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (EL) Mijnheer de Voorzitter, in het verslag wordt instemming betuigd met de activiteiten van de twee banken maar met geen woord gerept over hun verantwoordelijkheden en bijdrage aan de kapitalistische crisis. De EIB zal een hoofdrol vervullen in de financiering van banken en ondernemingen, teneinde de winst van het kapitaal te kunnen ondersteunen.

De herstelmaatregelen van de Europese Unie gaan gepaard met verplichte maatregelen voor begrotingsdiscipline. De gemeenschappelijke noemer in de Europese Unie is het volksoverheidig beleid van de strategie van Lissabon, het Stabiliteitspact en het Verdrag van Maastricht, die tot doel hebben de werknemers op te zadelen met de lasten van de crisis via het verminderen van de lonen, het algemeen toepassen van

soepele arbeidsrelaties, het uitsmeren van de werkloosheid en het doorvoeren van nieuwe ingrijpende hervormingen van de verzekeringsstelsels.

Een typisch voorbeeld is mijn land, dat twee keer in vijf jaar onder toezicht is geplaatst. De Commissie eist permanente maatregelen met een continu karakter. Er worden aanvullende maatregelen genomen om de sociale uitgaven te verminderen, met name in de volksgezondheid en de gezondheidszorg, terwijl tegelijkertijd de particuliere gezondheidssector rijk wordt. Daarnaast wordt geëist dat de belastingen op basisproducten evenals de btw-tarieven worden verhoogd.

Er is maar één manier om de volksbelangen te dienen: het verwerpen van de door het kapitaal opgelegde maatregelen waarmee in feite alle krachten instemmen die steun geven aan het Verdrag van Maastricht en de Europese Unie. De enige weg is een sociaal-politiek bondgenootschap voor volkseconomie en volksheerschappij.

John Whittaker, *namens de IND/DEM-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, wat mij de meeste zorgen baart is de overweging dat de Europese Investeringsbank een belangrijke rol bij de oplossing van de financiële crisis moet spelen – dat zij op een of andere manier als een Europawijd orgaan kan functioneren om prikkels te geven op terreinen waar de lidstaten ieder voor zich niet in staat waren om hun eigen prikkels te coördineren.

Het gevaar bestaat dat wanneer zij haar activiteiten te sterk uitbreidt ter ondersteuning van handelsbanken en regeringen – zoals werd voorgesteld – haar benijdenswaardig hoge kredietwaardigheid naar beneden zou kunnen worden bijgesteld, net zoals bij sommige van onze regeringen is gebeurd.

De EIB heeft een hefboomeffect van ongeveer 35 keer en haar aandeelhouders zijn regeringen van lidstaten. Het zou een ernstige zaak zijn als de EIB bankroet zou gaan, zoals sommige van onze handelsbanken. Het verslag moedigt de EIB en de Commissie zelfs aan om haar kredieten middels experimenten met nieuwe innovatieve financiële instrumenten uit te breiden. Ik dacht dat we inmiddels schoon genoeg hadden van dergelijke slimme financiële trucs.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, allereerst zou ik graag onze Finse collega Esko Seppänen hartelijk willen danken voor zijn inspanningen die ertoe hebben bijgedragen dat een compromis is bereikt met de Commissie en de Raad inzake leningen van de EIB en garanties van de Gemeenschap.

Zoals bekend werd het betreffende besluit van de Raad geannuleerd nadat het Europees Parlement een rechtszaak voor het Hof van Justitie had gewonnen, maar het blijft één jaar van kracht totdat een nieuw besluit is aangenomen. De Commissie heeft een medebeslissingsprocedure voorgesteld en morgen gaan we over het tijdens de dialoog overeengekomen compromis stemmen om deze medebeslissingsprocedure te beëindigen.

Er zij aan herinnerd dat de EIB oorspronkelijk werd opgezet om operaties binnen de EU te financieren. Dus vormt de garantie van de Gemeenschap voor verliezen en kredietgaranties de grondslag voor haar activiteiten buiten de EU. Het voorstel waarover vandaag wordt gedebatteerd gaat over rond 10 tot 15 procent van de activiteiten van de EIB, dat wil zeggen de activiteiten van de bank buiten de EU in de pretoetredingslanden, de landen van het Middellandse Zeegebied, Azië, Latijns-Amerika en Zuid-Afrika. Deze operaties van de EIB zijn vooral van belang in middeninkomenslanden en in de sectoren infrastructuur, financiën en handel. Deze operaties van de EIB zijn uiterst belangrijk in een situatie van wereldwijde financiële crisis en recessie.

Het doet mij genoeg dat we over al deze belangrijke kwesties een compromis hebben kunnen bereiken, zoals over de termijn waarbinnen een nieuw voorstel voor een besluit moet worden ingediend, namelijk uiterlijk 30 april 2010, evenals over de vervaltbepaling met een termijn van 18 maanden tot 31 oktober 2011.

In zijn amendementen op het voorstel van de Commissie heeft het Europees Parlement gewezen op het belang van de eerbiediging van de mensenrechten, het ontwikkelingsbeleid, de energiediversificatie, het voorleggen van strategische documenten en grotere transparantie van het beleid en de activiteiten van de EIB.

We hebben een goed resultaat en ik hoop dat het compromis morgen door de vereiste meerderheid zal worden aangenomen. Ik reken op de ondersteuning door alle fracties van het Parlement.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, ik sluit me aan bij de woorden van mijn collega's en feliciteer de rapporteur van de Begrotingscommissie met het uitstekende werk dat hij heeft geleverd en met de manier waarop hij is opgekomen voor de rechten en de prerogatieven van het Europees Parlement.

Overeenkomstig het arrest van het Hof van Justitie van 6 november 2008 beschikt het Europees Parlement op dit terrein over volledige medebelissingsbevoegdheden. Bovendien is de Europese Investeringsbank duidelijk gemachtigd om steun te verlenen voor duurzame economische en sociale ontwikkeling teneinde bij te dragen aan de integratie van de ontwikkelingslanden in de wereldmarkt in het kader van de campagne voor armoedebestrijding en te waarborgen dat deze landen de rechtsstaat en de mensenrechten en de fundamentele rechten eerbiedigen.

Wij zullen alles in het werk stellen om te garanderen dat de investeringen van de EIB aan deze doelstellingen beantwoorden.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) De Europese Investeringsbank is de grootste bank ter wereld en het moge duidelijk zijn dat er een belangrijke rol voor weggelegd is bij de ontwikkeling van de economie van de Europese interne markt en die daarbuiten. Er ligt nu een veelvoud aan voorstellen ter tafel tot uitbreiding van de door de Europese Investeringsbank te vervullen functies. Ik ben lid van de Commissie economische en monetaire zaken, maar zelfs ik kan me een groot aantal daarvan niet meer precies voor de geest halen. Het lijkt wel of iedereen nu weet wat de Europese Investeringsbank doen moet. Verder zijn er talrijke voorstellen om de activiteiten van de bank buiten de Europese Unie nog weer eens tegen het licht te houden. Het door de rapporteur opgestelde document is specifiek gericht op de verlenging van de geldigheid van de communautaire garanties ter dekking van de door de Europese Investeringsbank op leningen buiten de Europese Unie geleden verliezen.

Uit de veelheid aan voorstellen blijkt duidelijk dat er nu een breder debat nodig is over de activiteiten van de Europese Investeringsbank en de richting waarin deze activiteiten ontwikkeld dienen te worden. Ik hoop dat de Commissie de nodige tijd zal weten te vinden om deze problematiek nauwer te bestuderen in de algehele context van het Europees economisch stimuleringsplan. Wat de door de Europese Investeringsbank geboden garanties betreft, zijn er vele bijkomende voorwaarden vastgelegd met het oog op de naleving van de mensenrechten en zaken als gelijke ontwikkeling. Dit is een welkom initiatief, maar de Europese Unie dient tevens te proberen ook andere in derde landen opererende banken zover te krijgen dat zij hun activiteiten op dergelijke beginselen enten. Alleen dan zal er sprake zijn van eerlijke mededinging buiten de Europese Unie en loopt de Europese Investeringsbank niet het risico op grote verliezen.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, mijnheer Maystadt, mijn eerste vraag heeft betrekking op het verslag van de Europese Investeringsbank. Ik vraag me af of de regulerings- en controletaak waar het Parlement om heeft verzocht inmiddels een feit is? Verder, commissaris, snap ik niet waarom u niet het aan u op grond van artikel 105 gedelegeerde initiatief nam om u tot de Raad te wenden, opdat een dergelijke taak kan worden uitgevoerd door de Europese Centrale Bank. Uw antwoorden aan mij zijn zeer ontwijkend geweest, en dat betreurt ik.

Ik wil daarnaast iets zeggen over de garantie: ik begrijp niet waarom de aldus verleende garantie niet wordt gecompenseerd. Bij een totale beoogde garantie van circa 30 miljard euro zou dat neerkomen op een verlies aan middelen voor de Gemeenschapsbegroting van 30 à 100 miljoen euro; en ik begrijp ook niet, mijnheer de Voorzitter, waarom de Commissie begrotingscontrole, wier mandaat kwesties betreffende de Europese Investeringsbank omvat, niet is geraadpleegd over het verlenen van deze garantie aan de Europese Investeringsbank.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de Europese Investeringsbank en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling zijn twee uiterst invloedrijke instellingen die zowel in de Unie als in derde landen de regionale ontwikkeling kunnen bevorderen. Dit wordt met name duidelijk in het licht van de huidige financiële crisis en de beperkte toegang tot investeringsleningen die daarvan het gevolg is.

Toen de meeste banken besloten hun leningen voor de financiële programma's van buurlanden van de Europese Unie drastisch terug te schroeven, hebben de twee bovengenoemde banken zich krachtadig ingezet om investeringen op het gebied van vervoer en milieu te bevorderen.

De Europese Investeringsbank is tegelijkertijd een belangrijke partner voor het verstrekken van leningen en leninggaranties aan de Europese sector van het midden- en kleinbedrijf. In deze moeilijke tijden is deze steun van onschatbare waarde voor ondernemers. Het is eveneens van belang dat de zes prioriteiten die door de

Europese Investeringsbank ten uitvoer worden gelegd ook maatregelen omvatten die gericht zijn op het verzekeren van een duurzame en veilige concurrentie inzake energie voor de Europese Unie.

Thomas Mirow, *voorzitter van de EBWO*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, hartelijk dank voor dit verslag en voor de mogelijkheid om het debat met de Commissie voort te zetten dat in november van start ging. Het is om drie redenen toe te juichen en komt op een passend moment.

Ten eerste is tegen de achtergrond van de financiële en economische crisis iedere bevordering van sterkere samenwerking tussen de EBWO en de EIB relevanter dan ooit. Maar de crisis betekent ook dat samenwerking tussen openbare internationale financiële instellingen niet slechts een beleidsgestuurde wens is, maar een wezenlijk vereiste.

Met het oog op de ingrijpende teruggang van particuliere kredietstromen hebben we verleden maand met de Wereldbankgroep vergaderd om een gezamenlijk IFI-actieplan op te zetten ter ondersteuning van de banksystemen en de kredietverlening aan de reële economie in Midden- en Oost-Europa.

Het gaat om een pakket van 24,5 miljard euro gedurende 2009 en 2010, waaraan de EBWO 6 miljard euro zal bijdragen. Het actieplan is gebaseerd op het inzicht dat op de geïntegreerde financiële markten van Europa snelle en gecoördineerde handelingen van alle belanghebbenden vereist zijn om een doeltreffend antwoord op de crisis te kunnen geven. Tot deze belanghebbenden behoren moederbanken die in het bezit zijn van een groot deel van de financiële sectoren van de regio; belangrijke plaatselijke banken; de overheden van het thuis- en gastland van grensoverschrijdende bankconcerns; Europese instellingen en de IFI's. We werken met al deze uiteenlopende belanghebbenden samen om een plan ten uitvoer te leggen en zijn bezig om de daarvoor nodige coördinatie- en coöperatiemechanismen te ontwikkelen.

En we zien – zoals we verleden augustus hebben gezien toen we met de conflictgestuurde bankcrisis in Georgië werden geconfronteerd – dat deze manier van samenwerken tussen de internationale financiële instellingen, die uit nood is geboren, het beste werkt.

Ten tweede bieden de nieuwe samenwerkingsstructuren tussen de EBWO en de EIB onder de auspiciën van de Europese Unie ons uitstekende nieuwe mogelijkheden om samen te werken.

Ik verwijs hier met name naar het investeringskader voor de Westelijke Balkan dat nu wordt opgezet, en eveneens naar het door de Europese Raad onlangs aangekondigde oostelijk partnerschap, dat kan voortbouwen op de goede samenwerking die we al door ons memorandum van overeenstemming en de ENB-investeringsfaciliteit tot stand hebben gebracht.

Deze met behulp van EU-middelen bevorderde initiatieven brengen ons bij elkaar om daadwerkelijk aan specifieke projecten en programma's te werken door de sterke punten van elke instelling te combineren. Als zodanig vormen zij een uitstekende mogelijkheid om aan de ontwikkeling van onze gezamenlijke activiteiten te werken.

Ik geloof dat we binnen dit kader tot werkverdelingen, de benutting van gezamenlijke deskundigheid en nodige samenwerkingsmechanismen kunnen komen, met inbegrip van de door u gewenste gemeenschappelijke normen.

Ten derde beschouw ik de standpunten van het Europees Parlement als gelegen komende inbreng voor de vierde controle van de kapitaalmiddelen van de EBWO, waarover we in mei 2010 tijdens onze jaarlijkse vergadering in Zagreb een besluit zullen nemen.

De EBWO heeft ten aanzien van de crisis een proactieve houding aangenomen: we steunen onze klanten in de landen waarin we werkzaam zijn, we breiden onze instrumenten uit en zijn van plan om in 2009 7 miljard euro te investeren – een toename van meer dan 20 procent.

Tezelfdertijd moeten we toegeven dat we ook aan meer risico's zijn blootgesteld. We kunnen op het moment de gevolgen van de huidige situatie voor onze portefeuille en voor de ontwikkeling van onze zaken nog niet duidelijk en volledig overzien. Toch is het belang van ons partnerschap met de EIB en met de Europese Unie bij het nakomen van verplichtingen ten opzichte van zowel onze aandeelhouders als de landen waarin we werkzaam zijn, duidelijker dan ooit.

VOORZITTER: ADAM BIELAN*Ondervoorzitter*

Philippe Maystadt, *voorzitter van de EIB*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, om te beginnen mijn dank voor het feit dat u ons opnieuw de gelegenheid biedt de constructieve dialoog voort te zetten die enkele jaren geleden tot stand is gebracht tussen de EIB en het Parlement.

Het doet me zeer veel deugd de twee verslagen te kunnen bespreken die vandaag aan ons worden voorgelegd – het verslag van de heer Mitchell en dat van de heer Seppänen – die interessant zijn en volstrekt pertinente kwesties aan de orde stellen. Ik hoop dat we later op deze kwesties kunnen terugkomen.

Momenteel hebben we uiteraard te maken met een crisis van een uitzonderlijke omvang, waarschijnlijk de ernstigste crisis sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog, en het is dan ook volstrekt normaal dat de lidstaten een beroep doen op onze twee instellingen om te proberen een bijdrage te leveren aan de respons van de Europese Unie op deze crisis. U weet dat de lidstaten, die onze aandeelhouders zijn, de Europese Investeringsbank hebben gevraagd het volume van haar leningen in 2009 aanzienlijk te verhogen, een verhoging van circa 30 procent ten opzichte van de oorspronkelijke vooruitzichten, en om deze extra inspanning toe te spitsen op drie terreinen: ten eerste leningen aan banken voor kleine en middelgrote ondernemingen; ten tweede energie, en in het bijzonder het tegengaan van klimaatverandering; en tot slot een bijzondere inspanning voor de landen die het zwaarst worden getroffen door de crisis.

Hoe staan we er momenteel voor? Ik zal u enkele cijfers geven die betrekking hebben op de drie laatste maanden van 2008 – met andere woorden vanaf het moment dat de eerste aanvragen zijn gericht aan de EIB – en de eerste twee maanden van 2009. Over deze vijf maanden hebben we voor ruim 31 miljard aan leningen verstrekt, hetgeen een toename van 38 procent ten opzichte van dezelfde periode eind 2007/begin 2008 vertegenwoordigt. Op het eerste terrein, wat de leningen voor het midden- en kleinbedrijf betreft, is tijdens deze korte periode 5,6 miljard aan leningen verstrekt. Meerderen onder u hebben benadrukt hoe belangrijk het is kleine en middelgrote ondernemingen in het huidige klimaat de helpende hand toe te steken. Wij doen heel specifieke pogingen in deze richting en ik kan u nu al zeggen dat de doelstelling die ons was opgelegd om over de jaren 2008 en 2009 15 miljard voor deze leningen vrij te maken, zal worden overtroffen.

Wat de tweede doelstelling betreft, energie en het tegengaan van klimaatverandering, ook op dat punt hebben we ons bijzonder ingespannen en in deze context moet de financiering voor de auto-industrie worden gezien. Want voor alle duidelijkheid: wat we in deze sector financieren zijn onderzoeksprojecten, ontwikkelingsprojecten, het produceren van schone auto's, dat wil zeggen auto's die zullen voldoen aan de nieuwe normen van de Europese Unie betreffende het terugdringen van CO₂-emissies.

Tot slot, ten aanzien van het derde terrein: steun aan de landen die het zwaarst worden getroffen door de crisis; gedurende deze zelfde periode van vijf maanden, hebben wij voor 910 miljoen aan leningen verstrekt in Hongarije, voor 600 miljoen in Letland, voor 1 miljard in Roemenie en voor 1,1 miljard in Litouwen.

Ik denk dan ook te kunnen zeggen dat wij proberen tegemoet te komen aan de oproep van de lidstaten en de overeengekomen maatregelen vlot ten uitvoer te leggen. De heer Mirow heeft zelf al gewezen op het gezamenlijke actieprogramma met de Internationale Financieringsmaatschappij en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling inzake steun aan het bankwezen in Midden- en Oost-Europa.

Uiteraard kan het volume van onze leningen alleen worden opgeschroefd dankzij de kapitaalverhoging waartoe onze aandeelhouders hebben besloten – dat kost de lidstaten niets. De afspraak was echter dat wij de goedkeuring van onze aandeelhouders nodig hadden om onze reserves om te zetten in kapitaal.

Een aantal van u heeft daarnaast vragen gesteld over de controle van en het toezicht op de Europese Investeringsbank, en ik vind persoonlijk dat de vraag volstrekt gerechtvaardigd is. Wanneer een financiële instelling zich op deze manier ontwikkelt, is het normaal dat men zich zorgen maakt over hoe deze feitelijk wordt gecontroleerd. Er is datgene wat al bestaat, en dat is niet uit te vlakken: een aantal interne controleprocedures en vooral een externe controle door een onafhankelijk toetsingscomité dat rechtstreeks rapporteert aan onze gouverneurs. Het Verdrag van Lissabon voorziet overigens in de versterking van dit toetsingscomité met personen die aantoonbare ervaring hebben met banktoezicht.

Kunnen we nog verder gaan? Ik herinner u eraan dat de Rekenkamer reeds alle activiteiten van de EIB controleert voor zover deze gepaard gaan met het gebruik van middelen uit de Europese begroting. Moeten we verder gaan, richting een formeel systeem van banktoezicht? Dat is wat mevrouw Stauner voor ogen had. De heer Bullmann heeft erop gewezen dat de zaken wellicht niet zo eenvoudig zijn. Hoe het ook zij, het

is de moeite waarde hier nader van gedachten over te wisselen. Ik kan op dit moment slechts bevestigen dat de Europese Investeringsbank er volledig voor open staat zich aan formeel banktoezicht te onderwerpen, als dit zinvol wordt geacht.

Voorlopig hebben wij, samen met de Commissie van toezicht op de financiële sector in Luxemburg, een vorm van informeel banktoezicht ingevoerd.

Om de vraag van de heer Audy te beantwoorden, zou ik zeggen dat de maatregel waarvoor hij vorig jaar pleitte bij het Comité van Europese banktoezichthouders (CEBT) daadwerkelijk is doorgevoerd. Wij hebben deze vraag dan ook voorgelegd aan het CEBT, maar het liet ons weten op dit terrein zelf geen enkele bevoegdheid te hebben en niet eens een adviserende rol te kunnen spelen. Wij leggen ons lot dan ook nog altijd in handen van degenen die op dit punt een initiatief zouden willen nemen. Nogmaals, wij staan open voor dergelijke initiatieven.

Tot slot wil ik nog kort ingaan op de samenwerking tussen onze twee instellingen. Voorzitter Mirow heeft reeds aangegeven dat deze naar wens is verlopen, met name in de Westelijke Balkan en bij onze oosterburen, meest recent nog in Turkije. Ik wil alleen zeggen, om binnen mijn spreektijd te blijven, dat wij het volledig eens zijn met de aanbevelingen in het verslag van de heer Mitchell. Wij denken dat het in het algemene belang van onze instellingen en ook van onze kredietnemers is, dat we tot een rationelere en functionelere arbeidsverdeling komen.

Tot slot nog kort iets over het verslag van de heer Seppänen. Ik wil zeggen hoezeer wij de constructieve benadering van de heer Seppänen hebben gewaardeerd. Hij draagt een tijdelijke oplossing aan die de EIB in staat stelt haar activiteiten voort te zetten, maar die tevens voorziet in een diepgaand debat over de rol die de Europese Investeringsbank buiten de Europese Unie moet spelen. Ik weet zeker dat we enige tijd bezig zullen zijn met dit debat, dat naar mijn idee als geroepen komt.

Joaquín Almunia, lid van de Commissie. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik zou alle dames en heren afgevaardigden willen bedanken die aan dit debat hebben deelgenomen. Naar mijn idee blijkt uit de meeste betogen dat er een hoge mate van overeenstemming en consensus bestaat over de beleidslijnen die de voorzitters van de twee banken zojuist hebben toegelicht. Ze hebben deze beleidslijnen uitgezet in een tijd van crisis die echter ook een tijd van kansen is, om met hun middelen en activiteiten maatregelen te stimuleren waarop de Europese Unie met smart zit te wachten, zoals op het gebied van de energie-efficiëntie, bestrijding van de klimaatverandering, steun aan het midden- en kleinbedrijf, of steun aan de toepassing van schone technologieën in sectoren zoals de zo zwaar getroffen automobielsector.

Verder denk ik dat velen het erover eens zijn dat de maatregelen van beide banken voor zover mogelijk moeten worden uitgebreid in die landen van de Europese Unie die het meest door de crisis getroffen zijn, maar ook in landen buiten onze EU-grenzen, en ik schaar mij achter het verzoek van al diegenen onder u die deze banken hebben verzocht om méér te doen. Ik ben het echter niet eens met degene die de banken gezegd heeft dat ze in deze moeilijke tijden minder moeten doen of voorzichtiger moeten zijn. Naar mijn idee is het juist op momenten zoals nu dat het bestaan gerechtvaardigd wordt van banken zoals de Europese Investeringsbank of de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling.

Dan tot slot nog enkele woorden over de opmerkingen betreffende het toezicht op de Europese Investeringsbank. Ik ben blij dat de heer Maystadt heeft laten zien dat hij – zoals ik wel wist – openstaat voor voorstellen om deze kwestie, die trouwens in het debat van vorig jaar al aan de orde is gesteld, te onderzoeken en er een oplossing voor te vinden.

Uiteraard verklaart de Commissie zich bereid om samen met de heer Maystadt te zoeken naar de meest doeltreffende mechanismen die ook conform onze regelgeving zijn, met als doel een oplossing te vinden voor deze belangrijke kwestie. Die is des te belangrijker nu de Europese Investeringsbank en ook de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling een beroep moeten doen op de markten, waarop het moeilijker is dan in vorige jaren om financiering te vinden onder de gunstige voorwaarden en met de zo hoog mogelijke rating waarmee beide Banken werken.

Gay Mitchell, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, staat u mij toe om de commissaris, de beide voorzitters en alle leden van het Parlement voor hun bijdragen te danken.

Ik heb drie korte punten als antwoord. De opmerkingen van voorzitter Maystadt dat de aanvullende financiële ondersteuning van de EIB snelle betalingen mogelijk maakt en aan de reële economie bijdraagt, in het bijzonder door de bescherming van goede projecten en de ondersteuning van levensvatbare bedrijven in moeilijke

tijden, zijn zeer bemoedigend. Ik ben van mening dat we in moeilijkheden verkerende ondernemingen zoveel mogelijk dienen te steunen door hun de kredieten ter beschikking te stellen die ze nodig hebben om de zaak draaiende te houden en ervoor te zorgen dat er geen banen verloren gaan.

In het verslag wordt evenwel opgeroepen tot waakzaamheid met betrekking tot het gebruik dat de handelsbanken van EIB-leningen maken, en gevraagd om een gedragscode tussen de handelsbanken en de EIB in dit opzicht. Ik hoop dat de leden dit hebben kunnen opmaken uit sommige van de opmerkingen die zijn gemaakt.

Ten tweede heerst in Europa momenteel ongerustheid: in sommige landen blijven de huizenprijzen maar zakken en de mensen potten hun spaartegoeden op. Om de gevolgen van deze crisis te bestrijden moeten we het over herstel hebben. Onze ogen waren niet op de bal gericht toen de crisis eraan kwam. Ook nu zijn onze ogen weer niet op de bal gericht. Het herstel komt eraan: het kan tegen het einde van dit jaar komen of het kan volgend jaar komen, maar het komt eraan. We moeten het over herstel hebben en ons erop voorbereiden en met name moeten we voor voldoende concurrentievermogen zorgen om voordeel uit het herstel te kunnen slaan. Hier wil ik op aandringen bij de drie instellingen die hier vandaag vertegenwoordigd zijn, en bij het Parlement.

Tot slot moeten de EIB en de EBWO samenwerken met andere internationale en regionale financiële instellingen – zoals de Wereldbank, de Aziatische Ontwikkelingsbank en de Afrikaanse Ontwikkelingsbank – om de ontwikkeling te bevorderen in veraf gelegen gebieden. Deze banken hebben een positief effect voor de hulpverlening aan ontwikkelingslanden, maar ik geloof dat dit effect naar behoren dient te worden geëvalueerd.

De financiering van grondbezit in ontwikkelingslanden moet worden beschouwd als investering in het kader van het mandaat van de EIB voor leningen buiten de Gemeenschap. Ik heb deze kwestie bij tal van gelegenheden ter sprake gebracht. Mijn land van herkomst had met hongersnood te kampen. We hadden met alle narigheden van doen waarmee de mensen in de Afrikaanse landen nu te kampen hebben. Het noord-oostelijke deel van ons eiland is veranderd doordat mensen daar overal in kleine stukjes land hebben geïnvesteerd.

Dit is een model voor de ontwikkelingslanden. We hebben deze landen als toekomstige handelspartners nodig en ik dring er bij beide banken op aan om na te denken over hetgeen ik hier gezegd heb, omdat ik geloof dat dit een manier is om de ontwikkelende wereld te helpen. Dit is een kwestie die hier zo-even door de minister-president van Groot-Brittannië werd aangesneden, en ik wil beide banken op het hart drukken aandacht te besteden aan dit punt.

Dank u, mijnheer de Voorzitter, voor de gelegenheid om op dit debat te antwoorden. Ik hoop dat we verdere stappen zullen doen in de geest van onderlinge samenwerking die ook ten goede komt aan Europa.

Esko Seppänen, rapporteur. – (FI) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dames en heren, ik merk dat hier in het Parlement een grote consensus bestaat over de rechtsgrondslag voor het nieuwe externe mandaat van de Europese Investeringsbank.

Aangezien de vertegenwoordigers van de Europese Investeringsbank laat arriveerden en mijn inleidende toespraak niet hebben gehoord, wil ik onder hun aandacht brengen dat er over deze zaak wordt besloten in de context van een medebeslissingsprocedure en dat het Europees Parlement niet langer slechts een formaliteit is, zoals het tot nu toe is geweest in zaken die met de Europese Investeringsbank te maken hadden.

De Europese Investeringsbank kan in de toekomst niet langer rekenen op de steun van een aantal trouwe leden. In de medebeslissingsprocedure heeft zij de brede steun van het Europees Parlement nodig. Daarvoor moet de EIB haar praktijken constructiever maken met betrekking tot het Europees Parlement dan dat het geval was tijdens de behandeling van dit mandaat. Ik denk dat dit tijdens de behandeling van dit mandaat duidelijk is geworden voor de bank en ik hoop dat de bank de boodschap van het Parlement heeft begrepen. Eind goed, al goed.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt woensdag 25 maart 2009 plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Paolo Bartolozzi (PPE-DE), schriftelijk. – (IT) De rol van de EIB is steeds belangrijker geworden in het Europese ontwikkelings- en cohesiebeleid.

Hoewel het in verleden soms niet aan kritiek op de EIB heeft ontbroken, omdat de bank enigszins was afgedwaald van de doelstellingen van economische en sociale cohesie van de Europese Unie door zich voornamelijk op publieke entiteiten te richten, lijkt zich met betrekking tot de vooruitzichten voor ontwikkeling en cohesie voor de periode 2007-2013 een koersverandering af te tekenen.

Door nauwer samen te werken met de Europese Commissie presenteert de EIB zich nu als een moderne en dynamische bank, dankzij een verruiming van het aantal typen financiële projecten die moeten bijdragen aan het herstel van het sociaaleconomische evenwicht in de minder bedeelde regio's in Europa. Wat betreft de nieuwe maatregelen zijn we met name tevreden over de steunmechanismen voor kleine en middelgrote ondernemingen, die hun investeringen kunnen opvoeren dankzij een betere toegang tot de financiële markten.

De EIB kan waarde toevoegen aan het pakket maatregelen van de Europese Commissie voor ondersteuning van het mkb op communautair niveau, waaraan nu uitvoering wordt gegeven, door deze ondernemingen de mogelijkheid te geven sneller activiteiten te starten of te ontwikkelen, want zij zijn de belangrijkste – en een onvervangbare – bron van nieuwe banen in Europa.

Alexandru Nazare (PPE-DE), schriftelijk. – (RO) De fundamentele kwesties die in dit verslag worden behandeld, hebben niet zozeer te maken met de garantie van de Gemeenschap op zich, als wel met de manieren waarop de financiële middelen die de EIB verstrekt effectiever kunnen worden ingezet. De rol van de EIB als instrument waarmee de EU economische ontwikkeling ondersteunt, is onbetwistbaar. De EU heeft een aantal financiële instrumenten op het gebied van externe betrekkingen en de EIB moet in haar activiteiten deze instrumenten aanvullen.

Wat de financieringsprioriteiten betreft, ben ik verheugd dat in de huidige versie van het verslag ook mijn voorstel is verwerkt om met betrekking tot de energieprojecten in Oost-Europa en de Zuidelijke Kaukasus de noodzakelijke verduidelijking toe te voegen dat deze “overeenkomstig de communautaire beleidsdoelstelling van diversifiëring van de energiebronnen en waarborging van stabiele en zekere voorraden voor de verbruikers” dienen te zijn.

Ik juich het toe dat de Europese leiders binnen de Europese Raad een compromis hebben bereikt over de financiering van energieprojecten door de EU in het kader van het economisch herstelplan. Ik juich het eveneens toe dat het Nabucco-project ongeschonden uit dit compromis is gekomen en tot prioritair energieproject is verklaard. Ik hoop dat de EIB bij dit project zal worden betrokken zodat het noodzakelijke investeringsniveau kan worden bereikt en dat wij vanaf 2013 gas van de Kaspische Zee naar Europa kunnen transporteren.

10. ABB-ABM-methode als beheersinstrument voor de toewijzing van begrotingsmiddelen - Tussentijdse herziening van het financiële kader 2007-2013 (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de gecombineerde behandeling van:

- het verslag (A6-0104/2009) van Kyösti Virrankoski, namens de Begrotingscommissie, over de ABB-ABM-methode als beheersinstrument voor de toewijzing van begrotingsmiddelen (2008/2053(INI)); en
- het verslag (A6-0110/2009) van Reimer Böge, namens de Begrotingscommissie, over de tussentijdse herziening van het financiële kader 2007-2013 (2008/2055(INI)).

Kyösti Virrankoski, rapporteur. – (FI) Mijnheer de Voorzitter, voor ons ligt het verslag over activiteitsgerichte budgettering en activiteitsgestuurd beheer. Ik wil mijn dank betuigen aan de hele Begrotingscommissie voor haar krachtige en consequente steun en ook aan het secretariaat van de commissie en iedereen die mij heeft bijgestaan.

Activiteitsgerichte budgettering (Activity Based Budgeting - ABB) en activiteitsgestuurd beheer (Activity Based Management - ABM) werden onder leiding van commissaris Kinnock ingevoerd tijdens de Commissie-Prodi. De aanzet voor deze hervorming was het verslag van een externe groep deskundigen, die werd aangesteld om de crisis op te helderen waar de voorgaande Commissie doorheen was gegaan. Dit verslag is een soort tussentijds overzicht van de zogeheten hervormingen-Kinnock.

Het doel van ABB en ABM is om het beheer te verduidelijken door de beschikbare financiële en menselijke hulpbronnen te begroten naar beleidssector. Het beheer moet de bereikte resultaten zo duidelijk laten zien dat hun waarde ten opzichte van de input (de inzet aan middelen) duidelijk zichtbaar is.

De nadruk ligt op de resultaten en niet zozeer op de wijze waarop die zijn bereikt. Deze aanpak lijkt op die in het bedrijfsleven.

Dit systeem kan ook eenvoudiger worden uitgelegd. Het volstaat niet dat het geld legaal of volgens de regels wordt uitgegeven of zelfs erdoor wordt gejaagd: de resultaten en niet de goede bedoelingen bepalen de kwaliteit van het beheer.

De resultaten tonen ook aan hoe doeltreffend het beheer is. Laten we het structuur- en cohesiebeleid als voorbeeld nemen. Als twee jaar en drie maanden na aanvang van de programmeringsperiode meer dan driekwart van de beheers- en controlesystemen nog niet is goedgekeurd, kan het beheer niet als doeltreffend worden beschouwd. Het kan de schuld zijn van de Commissie en de lidstaten, maar het feit blijft dat het beheer bureaucratisch en inefficiënt is.

ABB en ABM benadrukken en bevorderen de doeltreffendheid. Zij verminderen de bureaucratie en versterken de rechtspositie van burgers en degenen die onder het beheer vallen.

ABM legt de nadruk op persoonlijke verantwoordelijkheid, maar biedt ook vrijheid van handelen. Bij een goed beheersysteem is er een duidelijke verdeling van verantwoordelijkheid. Beheer heeft een gezicht, zowel op laag als op hoog niveau.

Omdat het doel van beheer het bereiken van goede resultaten is, moet een manager het werk niet onnodig beteugelen. Alleen essentiële regels zijn nodig. Er is geen behoefte aan onnodige verslagen en planning.

Het onderhavige verslag is gebaseerd op verscheidene studies, waarvan de belangrijkste in de toelichting worden genoemd. Hun algemene teneur is dat de invoering van ABB en ABM een succes is en een belangrijke cultuuromslag binnen de Commissie teweeg heeft gebracht, terwijl zij er daarnaast toe heeft bijgedragen dat de definitie van persoonlijke verantwoordelijkheid en verantwoording is verduidelijkt en het beheer doeltreffender, resultaatgerichter en transparanter is geworden.

Bureaucratie en de toename ervan zijn echter een groot gevaar. Wij moeten vooral beoordelen of het huidige jaarlijkse plannings- en toetsingsproces te veel planning inhoudt, vooral in vergelijking met de presentatie en evaluatie van de bereikte resultaten.

Wij moeten ook beoordelen hoe de strategische vijfjarendoelstellingen van de Commissie, haar "bestuursprogramma", zich verhouden tot de meerjarige financiële kaders en de jaarlijkse beleidsstrategie. De jaarlijkse beleidsstrategie wordt vaak aangevuld met elementen die weinig verband houden met het bestuursprogramma, de strategische vijfjarendoelstellingen of het meerjarige financiële kader. Dit zorgt vaak voor problemen bij het opstellen van de begroting, omdat er geld wordt gestoken in de herziening van het financiële kader, waar vooral de Raad tegen is. Hier zijn in bijna elk van de afgelopen jaren duidelijke voorbeelden van.

Het is voor de Commissie vooral lastig de "negatieve prioriteiten" vast te stellen. Dat zijn de activiteiten die onnodig of minder belangrijk zijn en waarvan moet worden afgezien. Het is in dit verband te hopen dat de Commissie meer moed zal tonen.

Het is nog steeds moeilijk de administratieve uitgaven te schatten, hoewel deze apart worden begroot, omdat administratie nog steeds wordt gefinancierd uit functionele kredieten en dat omvat uitvoerende agentschappen en vaak technische steun in de lidstaten. Daarom wordt in het verslag gewezen op het belang van het monitoren van menselijke hulpbronnen.

Mijnheer de Voorzitter, het onderhavige verslag is gebaseerd op ons Europees erfgoed, namelijk artikel 15 van de Verklaring van de rechten van de mens en de burger van de grote Franse revolutie van 1789: "De samenleving heeft het recht om elk van haar bestuursambtenaren rekenschap te vragen".

Reimer Böge, rapporteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, we debatteren vandaag over de tussentijdse herziening van het financieel kader 2007-2013. Ik wil u er nog eens aan herinneren dat we destijds een aantal verklaringen hebben vastgelegd in een Interinstitutioneel Akkoord. Met dit verslag vragen we om nakoming van die afspraken en geven we het nieuw te kiezen Parlement richtsnoeren mee voor de toekomstige opstelling van het Europees Parlement in de beraadslagingen die de komende maanden zullen plaatsvinden.

Het zijn in hoofdzaak drie verklaringen die het Parlement in de toekomstige discussies over het inkomsten- en uitgavenbeleid een rol moeten geven die groter is dan ooit. Zo heeft de Commissie zich ertoe verplicht eind 2009 een verslag te presenteren over het functioneren van het Interinstitutioneel Akkoord. De Commissie heeft zich ertoe verbonden in 2008/2009 een herziening van de begroting voor te leggen die alles kan omvatten – een volledige en alomvattende evaluatie van alle aspecten van de uitgaven, met inbegrip van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, en de inkomsten, met inbegrip van de korting voor het Verenigd Koninkrijk. Bovendien moeten we niet vergeten dat het Parlement in 2010 een groot aantal meerjarenprogramma's tussentijds moet evalueren.

Wie de stukken van de openbare raadpleging bestudeert, zal constateren dat de lidstaten – in tegenstelling tot anderen die een bijdrage hebben geleverd – zich aan hun verantwoordelijkheid en de door hen gedane toezegging proberen te onttrekken door direct over te stappen naar de volgende financiële vooruitzichten. Ik kom juist uit een vergadering over het zogeheten Herstelplan. Laat ik er dit over zeggen: het feit dat men continu op zoek is naar marges die er eigenlijk niet meer zijn en nieuwe plannen maakt die aan de begrotingsrechten van het Parlement raken, maakt duidelijk dat we zo niet kunnen doorgaan. Daarom verzoek ik de Commissie om in het najaar een voorstel te presenteren dat zich niet alleen bezighoudt met de periode na 2013, maar dat ook een herziening van de financiële vooruitzichten bevat en nieuwe perspectieven opent voor de toekomst.

We zeggen in dit verslag ook heel duidelijk dat we ons in de eerste plaats concentreren op de bestaande tekortkomingen en de langetermijnperspectieven, zonder ons in detail bezig te houden met de budgettaire gevolgen van het Hervormingsverdrag van Lissabon. We hebben daarom in de Begrotingscommissie met grote meerderheid voor een benadering in drie stappen gekozen: het vinden van oplossingen voor de tekortkomingen en duidelijke tekorten bij een aantal resterende kwesties die we in de onderhandelingen niet succesvol konden afronden en de vaststelling dat er begrotingsrubrieken zijn – prioriteiten van ons beleid – die chronisch te weinig geld krijgen. Zo halen we bijvoorbeeld niet onze doelstelling bij onderzoek en innovatie; ook bij rubriek 3a en 3b realiseren we niet wat we met betrekking tot cultuur, jeugd, onderwijs en de interne en externe veiligheid willen waarborgen. Ook voor het gemeenschappelijk buitenlands- en veiligheidsbeleid is chronisch te weinig geld beschikbaar.

Daarom is ons voorstel aan de Raad: laten we het met elkaar over deze tekortkomingen hebben, laten we erover onderhandelen, maar dan niet als onderdeel van het gesteggel over de jaarlijkse begrotingsprocedure. Wij stellen een ambitieuze herziening voor, waarmee we deze problemen oplossen en tegelijkertijd de huidige financiële vooruitzichten verlengen tot 2015 of eventueel 2016. Daardoor krijgt op den duur ook het financieel kader de noodzakelijke democratische legitimering, omdat het dan meer parallel loopt met het mandaat van de Commissie. Daarnaast moeten we er – zeker in het licht van het debat over de Europese Investeringsbank – voor zorgen dat er buiten de Gemeenschapsbegroting geen schaduwbegrotingen bestaan.

Ik wil afsluiten met de opmerking dat dit verslag aansluit bij de verslagen van de Commissie constitutionele zaken. Daarom is onze boodschap aan de Commissie en de Raad: het doel om te komen tot een financieel kader met een looptijd van vijf jaar, parallel aan het mandaat van de Commissie, is niet onderhandelbaar. Wij zijn hoogstens bereid te onderhandelen over de vraag hoe we dat doel bereiken. Dank u wel.

Dalia Grybauskaitė, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, hartelijk dank voor deze beide verslagen – die we als aan het nieuwe Parlement gericht kunnen beschouwen, waarschijnlijk nog aan de huidige Commissie, en eveneens aan de nieuwe Commissie – over hoe we zullen onderhandelen, over welke instrumenten we zullen beschikken om de Europese begroting te beheren en over hoe de toekomstige Europese begroting eruit zal gaan zien.

Hiermee wil ik ons allen, ook het Parlement en de Commissie, gelukwensen. De afgelopen vijf jaar zijn we met allerlei ongekende gebeurtenissen geconfronteerd. We hebben het financieel kader drie keer herzien – wat nog nooit eerder is vertoond: Galileo, de voedselfaciliteit en nu 5 miljard euro.

Dit hebben we te danken aan het vermogen van de instellingen om zo goed mogelijk te opereren in dit keurslijf van ons huidige financiële kader, zodat we in de werkelijke behoeften kunnen voorzien.

De Commissie neemt daarom nota van beide verslagen, vooral het verslag van de heer Böge, dat betrekking heeft op de toekomstige vorm van de Europese begroting. De Commissie staat klaar om op basis van de punten van uw verslag onderhandelingen te voeren. We zullen voldoen aan onze verplichting om een tussentijdse herziening en een evaluatie over de werking van het Interinstitutioneel Akkoord (IIA) uit te voeren. We bekrachtigen dat wij vóór het eind zullen voldoen aan alle toezeggingen inzake de begrotingshervorming die in het IIA zijn gedaan.

In dit verband zou ik het Parlement persoonlijk willen danken. Dit is waarschijnlijk een van mijn laatste gelegenheden waarop ik u kan toespreken, en ik zou u graag willen danken voor de samenwerking en voor al het begrip dat u heeft getoond. We hebben in deze moeilijke tijden goede resultaten weten te behalen.

Michael Gahler, *rapporteur voor advies van de Commissie buitenlandse zaken.* – (DE) Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats steun ik de door de heer Böge voorgestelde en gepresenteerde driestappenbenadering van de tussentijdse herziening. Die benadering biedt ons de mogelijkheid onze beleidsdoelstellingen, de noodzakelijke veranderingen van ons instrumentarium en de toewijzing van de middelen zorgvuldig te analyseren.

Ceterum censeo: als buitenlandspecialist dring ik er nogmaals op aan een einde te maken aan de chronische onderfinanciering van het buitenlands beleid. De Commissie heeft op dit punt een evaluatie toegezegd. Wij vragen om kortetermijnoplossingen binnen het raamwerk van het huidige financieel kader en om werkbare opties voor het komende financieel kader. Er moeten onder meer voldoende financiële middelen voor de Europese dienst voor extern optreden beschikbaar worden gesteld. Wij willen een Europese Unie die aan haar externe beleidsverplichtingen voldoet en passend en snel kan reageren op crises. Dat is bepalend voor de vraag of wij een geloofwaardige en slagvaardige mondiale partner kunnen zijn.

Wij stemmen in met de verdere uitbreiding van het Europees nabuurschapsbeleid tot het oostelijk partnerschap en de Unie voor het Middellandse Zeegebied, om de twee structuren levensvatbaar en voor de deelnemende partners geloofwaardig te maken. Gezien alle uitdagingen op het terrein van het buitenlands beleid zal echter nog moeten blijken of de financiële voorzieningen realistisch genoeg zijn. Ten behoeve van de samenwerking met derde landen buiten de officiële ontwikkelingshulp vragen wij om nieuwe wetgeving en om voldoende middelen in het komende financieel kader.

Staat u mij toe nog een wens voor de toekomst naar voren te brengen – een wens die ook verdergaat dan het Verdrag van Lissabon: ik vind dat alle financiële middelen voor het externe optreden in de EU-begroting moeten worden opgenomen. Dat geldt zowel voor het Europees Ontwikkelingsfonds als voor het Athena-mechanisme. Onze regeringen hoeven er niet voor terug te schrikken om op een specifiek terrein transparantie te creëren, zodat duidelijk wordt hoeveel we in Europa op het terrein van het buitenlands beleid al gezamenlijk ondernemen, vooral ook bij militaire operaties.

Herbert Bösch, *rapporteur voor advies van de Commissie begrotingscontrole.* – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de Commissie uitdrukkelijk complimenteren met deze mededeling. Ze heeft voor het opstellen ervan een open aanpak gekozen, precies zoals we ons dat in het verleden hebben voorgesteld. Mijn hartelijke felicitaties!

De meer dan driehonderd bijdragen zijn interessant. Het zijn constructieve voorstellen die ons verder helpen. Ik ben erg blij dat in de mededeling wordt ingegaan op de onderwerpen aansprakelijkheid, transparantie en zichtbaarheid van beleid. Dat zal van doorslaggevend belang zijn. Toen ik daarnet voor de vorige spreker applaudiseerde, deed ik dat uiteraard in het licht van de vraag in hoeverre de Raad van de Europese Unie zich kan onttrekken aan de controle door het Europees Parlement. Met het oog op Lissabon betekent dit – als ze inderdaad meer rechten krijgen – dat er voor die ongeveer acht miljard euro geen parlementaire en publieke controle is.

Voor alle duidelijkheid: ik kom uit een neutraal land. Ik moet mijn kiezers kunnen uitleggen wat er met het geld gebeurt. Dat kan ik niet, ook al ben ik voorzitter van de Commissie begrotingscontrole. Daarom moet in de toekomst rekening worden gehouden met deze overwegingen. Ik ben erg blij met uw suggesties.

Het is jammer dat dit debat in een politiek vacuüm plaatsvindt, waarin we al afscheid van elkaar nemen en elkaar het beste wensen. Ik doe dat ook: u hebt uw werk als commissaris uitstekend gedaan. Mijn hartelijke felicitaties!

Paul Rübig, *rapporteur voor advies van de Commissie industrie, onderzoek en energie.* – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, Europa is erin geslaagd een zogeheten nulbegroting te creëren. Wij zijn het enige politieke niveau dat over een nulbegroting beschikt. We hebben 0,89 procent van het bruto nationaal inkomen tot onze beschikking. Wij laten zien hoe men zuinig kan omgaan met het geld van de Europese belastingbetaler.

Bovendien zijn de inkomsten bij ons hoger dan de uitgaven, zoals de praktijk van vele jaren bewijst. Er blijft ieder jaar iets over. We moeten er nu eindelijk eens toe komen om het geld dat overblijft in de toekomst te investeren in de Europese meerwaarde. Parlement en Raad moeten het eens worden over de vraag hoe dit geld kan bijdragen aan de Europese meerwaarde. Het is erg belangrijk dat we dat fundament leggen.

Verder hebben we zojuist een debat gevoerd over de Europese Investeringsbank. Ik vind dat juist in tijden van crisis de middelen zo snel mogelijk beschikbaar moeten worden gesteld. Vooral op het terrein van onderzoek, dat kansen biedt voor nieuwe diensten en nieuwe producten, moeten de middelen direct worden toegewezen. Vereenvoudiging van de administratieve procedures en het terugdringen van de bureaucratie zijn vooral voor het midden- en kleinbedrijf belangrijke voorwaarden, omdat zij nu op de internationale markten actief willen worden. Daarvoor hebben zij onze steun nodig.

Belangrijk hierbij is dat we ons richten op de uitbreiding van de infrastructuur tussen de lidstaten, zoals in beginsel in het Herstelplan is voorzien. Ik noem als voorbeeld Nabucco of andere pijpleidingen. In dergelijke projecten kan immers snel worden geïnvesteerd. Als men alleen al nagaat hoeveel staal er nodig is voor deze leidingen, wordt duidelijk dat dergelijke projecten op korte termijn de afzet van onze staalindustrie weer tot recordhoogte kunnen opvoeren en de werkgelegenheid in deze sector kunnen garanderen. Daarvoor moeten wij ons sterk maken!

Rumiana Jeleva, rapporteur voor advies van de Commissie regionale ontwikkeling. – (BG) Dames en heren, als rapporteur voor advies van de Commissie regionale ontwikkeling zou ik graag willen wijzen op het grote belang van de tussentijdse herziening van het financiële kader 2007-2013.

Ik ben ingenomen met het verslag van de heer Böge, omdat het onder meer aangeeft waar er veranderingen en verbeteringen nodig zijn, daarmee de weg bereidend voor een doeltreffendere Europese Unie. Wij als parlementaire commissie zijn met name geïnteresseerd in wat er precies gedaan wordt met het geld van het cohesiebeleid, aangezien het een van de belangrijkste begrotingsposten betreft. We blijven bij ons reeds lang verkondigde standpunt dat het leeuwendeel van de financiële middelen uitgetrokken dient te worden voor de minder ontwikkelde regio's die een steuntje in de rug van de EU goed kunnen gebruiken. Het doet mij dan ook deugd dat dit verslag niet indruist tegen ons standpunt terzake.

We hebben nu te maken met nieuwe wereldwijde uitdagingen met verregaande regionale consequenties. Om deze het hoofd te kunnen bieden dienen er voor de periode na 2013 genoeg financiële middelen ter beschikking te worden gesteld. 0,35 procent van het bbp van de EU zou wel eens onvoldoende kunnen blijken te zijn voor het bereiken van onze doelstellingen. Wij betreuren het dat onze aanbeveling niet volledig is opgenomen in het verslag, maar zijn desalniettemin ingenomen met het feit dat het tot een conclusie komt die sterk op die van ons lijkt.

We hebben tevens gekeken naar de status van de structuurfondsen waarvan in een aantal lidstaten helaas slechts weinig gebruik wordt gemaakt. Het is tot op zeker niveau aan de nationale overheden te wijten dat deze onvoldoende bij hun werkzaamheden worden ingezet. Ook denk ik dat dit komt door de complexiteit van het hele systeem. Onze commissie heeft voorgesteld de procedures te vereenvoudigen en ik ben blij dat de heer Böge in zijn verslag een soortgelijke denktrant volgt.

Onze commissie is van mening dat er weer een debat op gang gebracht moet worden over de besteding van de gelden die we verliezen als gevolg van de N+2/N+3-regel. Tijdens de onderhandelingen over de verordening voor de structuurfondsen voor de periode 2007-2013 heeft het Parlement voorgesteld de niet-uitgegeven middelen in te zetten voor operationele programma's met een beter toepassingsniveau. Het verslag-Böge gaat niet in op deze gedachte, maar ik denk dat dit juist het uitgangspunt zou moeten zijn voor verdere discussies over dit onderwerp.

Tot slot wil ik de heer Böge nog bedanken voor zijn coöperatieve opstelling en het uitstekende verslag dat hij tot stand heeft gebracht.

Esther De Lange, rapporteur voor advies van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling. – Voorzitter, ik had me eigenlijk vandaag vooral willen richten tot de Raad, maar ik begrijp dat er niemand van de Raad aanwezig is en dat er dus wellicht wat minder belang wordt gehecht aan dit debat. Het verbaast mij een beetje, want het afgelopen weekend zijn er wel de nodige toezeggingen gedaan op begrotingsgebied en als het dan vervolgens gaat om de concrete financiering daarvan, laat de Raad het afweten.

Ik sta hier in elk geval met het nodige gevoel van ironie. Officieel staan we hier om te spreken over de tussentijdse herziening, maar in werkelijkheid is er al het nodige gezegd over het economisch stimuleringspakket waarover afgelopen weekend een deal is bereikt. Dat pakket geeft nu net aan waar die tussentijdse herziening, waar die meerjarenbegroting tekortschiet. Want sinds het begin van het huidige meerjarenkader hebben wij al driemaal achter elkaar aan onze eigen afspraken getornd. Galileo, de voedselhulp voor Afrika, de manier waarop dat gefinancierd is, verdiende al geen schoonheidsprijs.

Nu weer de discussie over het economisch stimuleringspakket. De Raad heeft toezeggingen gedaan maar schijnt nog niet te weten waar het geld vandaan moet komen. Bijvoorbeeld op het gebied van energie moet er nog zo'n kleine 2 miljard worden gevonden voor energieprojecten, niet alleen uit de begroting van dit jaar, maar ook die van volgend jaar en wellicht de begroting van het jaar daarna. Daarbij graait men al in de marge van het landbouwbudget. Men zegt dan: ja, dat is geen landbouwgeld, dat is de marge. Maar er hoeft maar één dierziekte uit te breken en we hebben dat geld daadwerkelijk binnen de landbouwbegroting nodig. Herinnert u zich wellicht MKZ nog? Of wat doen we als op de zuivelmarkt de prijzen slecht blijven en ingrijpen nodig is? Bovendien wordt de marge op de landbouwbegroting de komende jaren alleen maar kleiner. Het verslag van de Commissie landbouw voor de tussentijdse herziening wijst daar heel terecht op.

Ik zou dan ook graag van de Commissie en van de Raad - mochten ze toch nog verschijnen en anders wellicht schriftelijk - bevestigd zien dat wij eerst gaan kijken naar wat de bestaande verplichtingen zijn op landbouwgebied, pas dan gaan kijken wat de marge is en dan bezien of die marge ook ingezet kan worden op andere terreinen. Dat zijn de spelregels die we met elkaar hebben afgesproken. Als we daar ons niet aan houden, dan gooien we volgens mij het kind met het badwater weg.

Ingeborg Gräßle, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, ik wil de heer Virrankoski hartelijk bedanken voor zijn initiatiefverslag, dat zich bezighoudt met een oude wens van de Begrotingscommissie. Het behandelt vragen als: Hoe plannen we eigenlijk? Welke planningsinstrumenten stellen we beschikbaar? Hoe zorgen we ervoor dat onze prioriteiten worden gerealiseerd? Hartelijk dank, mijnheer Virrankoski, ook voor de prettige samenwerking.

Wij vinden het belangrijk dat onze prioriteiten op begrotingsgebied ook tot uitdrukking komen in de menselijke hulpbronnen. Daarom willen wij de Commissie graag een aanbod doen. We zouden beter gebruik moeten maken van de rapportageverplichtingen van de Commissie, zodat er meer samenhang komt tussen de jaarlijkse beleidsstrategie en de ontwerpbegroting. We vinden dat de jaarverslagen van de directoraten-generaal niet of nauwelijks ingaan op de succesindicatoren uit de begroting. De vraag is: Wat is er eigenlijk terechtgekomen van de prioriteiten van het Parlement? Hoe hoog is het trefpercentage van de jaarlijkse beleidsstrategie in dit opzicht?

Naar mijn opvatting moeten we nog veel leren en hebben we ook veel meer ervaring nodig, als we willen dat deze hele verslaglegging niet slechts een theoretisch doel dient. De rapportageplicht is geen theoretische exercitie, maar noodzakelijk om via geld processen te kunnen sturen. Dat is de reden van ons verzoek om deze beheersinstrumenten verder te ontwikkelen, ervoor te zorgen dat we meer vernemen over de wijze waarop de begroting wordt uitgevoerd, en in de planningsprocedure meer rekening te houden met de tenuitvoerlegging.

We vragen ons ook af hoe het jaarlijkse beheersplan beter in de jaarlijkse beleidsstrategie kan worden geïntegreerd. We zouden graag meer inzicht willen hebben in de kosten van de ABM-cyclus, waarin we ook vereenvoudigingen moeten aanbrengen. Er is gesuggereerd om deze vragen te behandelen in het voortgangsverslag. Het voortgangsverslag van dit jaar is reeds beschikbaar, waarvoor ik u hartelijk wil danken. Wij zullen het bestuderen en er nota van nemen. Dat betekent echter dat deze zaken uiterlijk in het volgende voortgangsverslag moeten worden opgenomen.

Er zijn twee amendementen ingediend die onze fractie niet kan steunen. Wij achten een uitbreiding naar twee jaar niet juist, omdat dit beheersinstrument daardoor nog meer aan waarde verliest, terwijl het aan waarde zou moeten winnen. Wij willen het beheersinstrument ABM/ABB liever verbeteren dan dat we het uitbreiden tot twee jaar. We zullen ook tegen het studie-amendement stemmen. Het is een goed amendement, maar het hoort niet thuis in dit verslag.

We willen de commissaris bedanken voor de samenwerking en wensen iedereen veel succes in de verkiezingscampagne!

Gary Titley, *namens de PSE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, tegen de achtergrond van deze herziening van de begroting moeten we ons afvragen of de begroting wel de politieke prioriteiten van de 21e eeuw weerspiegelt. Zo niet, dan moet de begroting worden gewijzigd. Is zij wel flexibel genoeg om te kunnen inspelen op de veranderde behoeften? Als het om de begroting gaat ben ik namelijk teleurgesteld over de manier waarop we met negatieve prioriteiten omgaan. Er blijft teveel in de begroting staan omdat we de dingen op grond van de restricties van het meerjarig financieel kader niet mogen veranderen.

Wat betreft op activiteiten gebaseerde budgettering en dito beheer ben ik van mening dat de Commissie op dit terrein grote vooruitgang heeft geboekt, maar ik zou ervoor willen waarschuwen om hiervan een al te

bureaucratisch proces te maken, omdat we voor een kwalitatieve beoordeling willen zorgen en niet alleen hokjes willen aankruisen. We willen niet dat de mensen de hele tijd met de beoordeling van zichzelf bezig zijn, wanneer ze eigenlijk aan de slag moeten en hun werk moeten doen. Dus moeten we op dit punt voorzichtig zijn. Ik denk persoonlijk dat het beter zou zijn wanneer de jaarlijkse beleidsstrategie om de twee of om de tweeënhalf jaar zou plaatsvinden om voor een betere aansluiting op de parlementaire zittingsperiode te zorgen. Naast de jaarlijkse werkprogramma's van de Commissie zou dit ertoe bijdragen dat we een veel duidelijker beeld van ons beleid krijgen.

Silvana Koch-Mehrin, *namens de ALDE-Fractie.* – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, de hervorming van het financieringssysteem van de EU had allang moeten plaatsvinden. Gelukkig heeft de rapporteur, de heer Böge, dat vastgesteld. We hebben voor de EU een rechtvaardig, eenvoudig, transparant, betrouwbaar en duurzaam systeem van inkomsten en uitgaven nodig. De EU-begroting mag uitsluitend uit twee bronnen worden gefinancierd, namelijk uit de traditionele eigen middelen en uit de afdrachten op basis van het economisch potentieel van de lidstaten, dus een percentage van het bruto nationaal inkomen. De lidstaten zouden daarvoor maximaal 1 procent van hun bni moeten afdragen.

In plaats van meer geld voor de EU beschikbaar te stellen zouden de uitgaven moeten worden omgebogen naar terreinen waarop op Europees niveau werkelijk een meerwaarde kan worden gerealiseerd. Dat geldt bijvoorbeeld voor het gemeenschappelijk buitenlands beleid, trans-Europese netwerken, beveiliging van de buitengrenzen en onderzoek. Vaste subsidies moeten daarentegen worden afgeschaft. Dat betekent ook dat de eigen middelen uit de btw moeten worden afgeschaft. Onder geen beding mag er een EU-belasting komen, in welke vorm ook, zolang de EU geen echte representatieve democratie is. Terecht bestaat er voor de EU een verbod om schulden te maken. Dat is een uitstekend beginsel dat moet worden gehandhaafd. Ook moeten alle EU-ministers van Financiën nu eindelijk een nationale betrouwbaarheidsverklaring overleggen. Ik wil u hartelijk danken en wens u veel succes in uw nieuwe functie.

Wiesław Stefan Kuc, *namens de UEN-Fractie.* – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de beide verslagen die we vandaag bespreken, zijn gebaseerd op de evaluaties die we op grond van de besluiten van verschillende organen van de Europese Unie moeten uitvoeren. De beoordeling van instrumenten als Activity Based Management (activiteitsgestuurd management), Activity Based Budgeting (budgettering op basis van activiteiten) en de strategische plannings- en programmeringscyclus is misschien nodig, maar wekt de indruk dat we dit gewoonweg doen om iets om handen te hebben. Hoe kan het verwezenlijken van politieke doelstellingen vergeleken worden met de bouw van een elektriciteitscentrale of van vervoersnetwerken? Is de Europese Unie een onderneming waarop we vergelijkbare mechanismen voor de beoordeling van de efficiëntie trachten toe te passen?

Hetzelfde geldt voor de tussentijdse herziening van het meerjarig financieel kader. We voeren elke dag evaluaties uit en onttrekken middelen aan onze jaarlijkse begrotingen. Deze besluiten worden door de Europese Raad genomen, die de beschikbare financiële middelen verhoogt voor de tenuitvoerlegging van belangrijke afzonderlijke taken. Stabiele meerjarige financiële kaders geven ons allemaal gedurende meerdere jaren een gevoel van veiligheid. Dat is wat we in de eerste plaats naar waarde moeten schatten, zeker in moeilijke tijden als vandaag.

Ik wil de heer Böge en de heer Virrankoski hartelijk feliciteren met hun uitstekende verslagen. Mevrouw Grybauskaitė, ik wens u veel succes bij de komende verkiezingen.

Helga Trüpel, *namens de Verts/ALE-Fractie.* – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, reeds bij de goedkeuring van de huidige financiële vooruitzichten zagen de drie Europese instellingen – Raad, Parlement en Commissie – in dat er een hervorming zou moeten plaatsvinden als we bij de tijd wilden blijven. Nu proberen de lidstaten zich daaraan te onttrekken. Dat is niet goed! Er is juist een evenwicht nodig tussen enerzijds continuïteit en voorspelbaarheid en anderzijds het vermogen om snel in te spelen op nieuwe uitdagingen.

We moeten de rigide structuur veranderen. Daarom is het goed om de Europese begroting – het financiële kader voor de middellange termijn – telkens voor vijf jaar vast te stellen en in politieke zin te koppelen aan de verantwoordelijkheid van een gekozen Commissie en een gekozen Parlement. Dat zal de transparantie, de politieke duidelijkheid en de bereidheid om beslissingen te nemen, bevorderen.

Vandaag hebben we gehoord wat de heer Brown voorstelt en wat er op de agenda zou moeten staan. President Obama kondigde vandaag aan 129 miljard te willen investeren in hernieuwbare energie. Wat ik hiermee wil zeggen is dat ook wij de burgers in Europa duidelijk moeten maken dat we de Europese begroting moeten wijzigen. We moeten het landbouwbeleid bijvoorbeeld koppelen aan groene energie en directe subsidies

niet langer afhankelijk stellen van het aantal hectaren van een boerderij. We moeten het veel meer koppelen aan plattelandsontwikkeling, zodat de mensen op het platteland er ook echt baat bij hebben.

Als we de debatten die we hier voeren en de strategie van Lissabon werkelijk serieus nemen, moeten we ons totale economische beleid en ons hele groeibeleid in het kader plaatsen van klimaatbescherming en duurzaamheid en aanpassen aan de nieuwe uitdagingen waarvoor we ons gesteld zien. Dat betekent ook dat we op Europees niveau meer moeten investeren in onderwijs, onderzoek en ontwikkeling. Alle drie de instellingen moeten de politieke moed opbrengen om daaraan gezamenlijk te werken.

Pedro Guerreiro, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (PT) Het verslag stelt een reeks punten aan de orde die in zekere mate onderstrepen wat wij allang zeggen, namelijk dat de huidige Gemeenschapsbegroting ontoereikend is om op passende en doeltreffende wijze bij te dragen aan de geproclameerde economische en sociale samenhang binnen de Europese Unie. Temeer daar de ontoereikende plafonds die in het huidige meerjarige financieel kader voor de periode 2007–2013 zijn vastgesteld niet eens zijn opgebruikt – ongeveer 29 miljard euro minder dan voorzien tussen 2007 en 2009 – en de begrotingsmiddelen niet worden geïmplementeerd als een “uitgavendoelstelling”, met name voor wat betreft convergentie en landbouw en visserij.

Anderzijds worden nieuwe prioriteiten toegevoegd die in strijd zijn met hetgeen volgens ons de doelstelling en de hoofdprioriteit van de Gemeenschapsbegroting moet zijn: zij moet worden opgevat als een instrument om de middelen te herverdelen ten behoeve van de economisch minst ontwikkelde landen en regio's van de Europese Unie in het licht van de kosten, de ongelijkheden en de asymmetrieën die worden veroorzaakt door de interne markt, de Economische en Monetaire Unie en de liberalisering van de internationale handel. Wij hebben een Gemeenschapsbegroting nodig die voorrang verleent aan reële convergentie en gegrondvest is op sociale vooruitgang, bescherming en bevordering van het potentieel van elk land, duurzaam gebruik van de natuurlijke rijkdommen en milieubescherming. Dat is de enige manier om de doelstelling van economische en sociale samenhang te verwezenlijken. Tegelijkertijd moet worden voorzien in voldoende ontwikkelingssteun.

Verder wensen wij nogmaals te benadrukken dat de Gemeenschapsbegroting gebaseerd moet zijn op een rechtvaardige bijdrage van elk land op grond van het bruto nationaal inkomen. Wij verwerpen dan ook nadrukkelijk elke min of meer verholde poging om een Europese belasting in te voeren.

Nils Lundgren, *namens de IND/DEM-Fractie*. – (SV) Mijnheer de Voorzitter, zoals altijd als het om onze begroting gaat, is dit gewetensvol en competent uitgevoerd werk, maar, puur politiek gezien, gaat het jammer genoeg op de oude voet voort. Het is, zoals de vorige spreker zei, geen begroting voor de 21^e eeuw. Het uitgangspunt is klaarblijkelijk dat de uitgaven van de EU tot in de eeuwigheid mogen blijven toenemen. We moeten daar ooit een einde aan maken!

Ik wil kort op drie aspecten wijzen. Hier wordt gezegd dat als het bni daalt, wat het nu zal doen, dit geen gevolgen mag hebben voor de EU-begroting. Zo kunnen we niet blijven werken. Het is beter dat het geld in de individuele landen wordt uitgegeven wanneer zij zien dat hun conjunctuur daalt en instort zoals nu gebeurt.

In het verslag wordt meer geld voorgesteld voor nieuwe activiteiten die op het Verdrag van Lissabon gestoeld zijn. Dat is arrogant jegens de democratische spelregels. Dat Verdrag is afgewezen.

Tegelijk worden in het verslag geen besparingsmaatregelen voorgesteld. Er kan echter veel worden bespaard op het vlak van landbouw en structuurfondsen, bij het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's en elders. Doe dat dan!

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, het is tijd om te analyseren hoe het meerjarig financieel kader 2007-2013 tot nog toe gefunctioneerd heeft, en op welke punten het eventueel moet worden veranderd, in de bijna vier jaar die het nog voor de boeg heeft.

In de eerste plaats moeten de beperkingen worden erkend van het Akkoord over de financiële vooruitzichten dat in het jaar 2006 door de lidstaten is goedgekeurd. Wij hebben dat toen veroordeeld, en nu worden de tekortkomingen van dat Akkoord vastgesteld. Helaas zijn de tekortkomingen van de huidige financiële vooruitzichten nu aan het licht gekomen, en wel net op het minst geschikte moment, in deze crisistijd waarin de communautaire begroting de speerpunt zou moeten zijn van de Europese Unie in haar strijd tegen de economische crisis en de werkloosheid.

Het zou op het ogenblik een huzarenstukje zijn om in een communautaire begroting de 5 miljard euro te vinden die nodig zijn voor de twee volgende begrotingsjaren, om het onderzoek op energiegebied een nieuwe impuls te geven, om de koppeling van energienetwerken te waarborgen of de verbindingen in de plattelandsgebieden van de Unie te bevorderen. Hele regio's van de Europese Unie, waaronder mijn regio, Asturias, vertrouwen er op dat het haalbaar zal worden om op duurzame wijze gebruik te maken van steenkool als schone energiebron.

Dat is bij voorbeeld waar de communautaire begrotingsgelden voor zouden moeten dienen. Maar als gevolg van de starheid van die begroting en de te lage financiële toewijzing voor de verschillende categorieën van uitgaven, kunnen die 5 miljard euro alleen worden gevonden door onvolledig gebruik te maken van de middelen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voor de periode 2009-2010. Dat is geen efficiënt gebruik van de begroting, dat zijn gewoon boekhoudkundige trucjes.

Als rapporteur heeft de heer Böge vandaag de aanzet gegeven tot een bijzonder zinvolle discussie over het voorstel de communautaire begroting om te vormen tot een concreet en actief economisch beleidsinstrument. Wij kunnen het ons in de toekomst namelijk niet veroorloven dat de financiële vooruitzichten weer mislukken.

Göran Färm (PSE). – (SV) Mijnheer de Voorzitter, als schaduwrapporteur namens de Sociaal-democratische Fractie in het Europees Parlement voor dit onderwerp wil ik de heer Böge bedanken voor zijn positieve geest van samenwerking. Een langetermijnkader is belangrijk, maar een bevrozing voor zeven jaar met rigide totale en sectorale begrotingslimieten is een onzinnig model in de huidige, snel veranderende wereld.

De huidige langetermijnbegroting, die tot 2014 geldt, werd in feite in 2005 vastgelegd. Wat kon men toen weten over de huidige economische crisis, over de situatie in Kosovo of Gaza, over de omvang van de klimaatcrisis of over de enorme schommelingen van de levensmiddelenprijzen? Nee, zo kunnen we niet blijven werken!

Mijn conclusie is dat we een uitgebreide herziening van de huidige langetermijnbegroting, het voor meerdere jaren geldende financiële kader, moeten krijgen. Dat geldt natuurlijk des te meer als het voorstel van de Begrotingscommissie wordt uitgevoerd, met andere woorden de verlenging van het huidige financiële kader met de voorgestelde twee jaar om het kader beter af te stemmen op de zittingsperiode van de Commissie en het Parlement.

Wat willen we dan? Eigenlijk meerdere dingen.

Ten eerste onze ambities voor de herziening van de begroting op zich. We vinden het niet aanvaardbaar dat we ons alleen op het toekomstige financiële kader zouden richten. De Begrotingscommissie heeft een aantal amendementen goedgekeurd waarin we van de Commissie eisen dat zij zo snel mogelijk een voorstel voorlegt voor een gedegen inhoudelijke herziening van het geldende financiële kader. Dit is natuurlijk met name relevant als op onze eis tot verlenging wordt ingegaan.

We eisen ook dat het Zweeds voorzitterschap in het najaar actief en snel werk maakt van het Commissievoorstel. Er moet schot in de zaak komen.

Ten tweede hebben we wat de politieke aanpak betreft duidelijke signalen gekregen via het ruime open overleg dat de Commissie heeft gepleegd. Het is vooral op enkele gebieden dat de EU krachtiger moet optreden: klimaatbeleid, banen en groei, buitenlands beleid en ontwikkelingsbeleid. Als de EU op deze vlakken een leidende rol in de wereld moet kunnen spelen, is daar geld voor nodig. Dat staat als een paal boven water. Vandaag wordt voor al die gebieden duidelijk te weinig geld uitgetrokken.

Ten derde is een aantal technische veranderingen noodzakelijk. Ik hoef hier niet verder op in te gaan omdat de heer Böge dit al heeft vermeld. We willen vijf jaar in plaats van zeven en een aanpassing van de periode zodat het nieuwe Parlement en een nieuwe Commissie echt invloed kunnen hebben op het kader dat gedurende hun zittingsperiode van kracht is.

Ten vierde eisen we een herzien en rechtvaardiger systeem voor de eigen middelen van de EU. We hebben nu snelle voorstellen nodig en een gedegen tussentijdse herziening van de huidige langetermijnbegroting die retoriek en middelen dichter bij elkaar brengen en die het proces op gang brengen voor een op termijn meer duurzame benadering van de EU-begroting voordat de volgende langetermijnbegrotingsperiode aanbreekt.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik zou in het licht van dit debat drie punten willen voorleggen aan de Commissie.

Het is van cruciaal belang dat de Europese Commissie werk maakt van een steunregeling voor regio's die in de huidige financiële vooruitzichten de drempel van 75 procent van het bbp per hoofd van de bevolking overschrijden, maar ook in de toekomst nog financiering nodig zullen hebben met het oog op hun grote interne ontwikkelingsverschillen. Ik zou erop willen wijzen dat bepaalde regio's in Spanje, Portugal, Italië en Griekenland in het kader van de huidige financiële vooruitzichten dergelijke overgangssteun ontvangen.

Het is eveneens onontbeerlijk om een definitief besluit te nemen over het stopzetten van de recente pogingen om het gemeenschappelijk landbouwbeleid te renationaliseren. Het zal immers onmogelijk zijn om de verplichte financiering van het GLB op vergelijkbare niveaus door de afzonderlijke lidstaten te verzekeren, met aanzienlijke verstoring van de mededinging en dus een feitelijke ontmanteling van het GLB tot gevolg.

Met het oog op het voornemen van de Europese Commissie om de rechtstreekse betalingen los te koppelen van de productie, is het eveneens noodzakelijk dat na 2013 een einde wordt gemaakt aan de grote verschillen tussen de oude en de nieuwe lidstaten aangaande de steun voor landbouwgrond van minder dan 1 hectare. Wanneer dit onderscheid ook na 2013 wordt gehandhaafd, betekent dit de facto dat op het grondgebied van de Europese Unie het bestaan van twee verschillende gemeenschappelijke landbouwstrategieën wordt getolereerd.

Janusz Lewandowski, namens de PPE-DE-Fractie. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, staat u mij toe mijn betoog voort te zetten in een taal die mevrouw Grybauskaitė begrijpt. Onze bijdragen van vandaag zijn gebaseerd op twee afgesloten begrotingsjaren binnen de financiële vooruitzichten met een looptijd van zeven jaar. Het is zonneklaar dat dit ons tot omzichtigheid zou moeten aanzetten wanneer we in dit debat het woord nemen. Ik heb de indruk dat de unanieme goedkeuring van het verslag van de heer Böge in de Begrotingscommissie aantoont dat het hem gelukt is de gemeenschappelijke noemer van de standpunten van de verschillende fracties te vinden.

Wat mij opvalt, is dat bijna 5 miljard euro uit de begroting van 2008 niet is benut. Dit mag in geen geval opnieuw gebeuren. Dat zou voor ieder van ons een fiasco zijn. De Europese Commissie neemt initiatieven die het eenvoudiger moeten maken om middelen te verkrijgen. Aangezien de situatie zo is en zou moeten zijn, zal en kan het regionaal beleid in de toekomst geen financieringsbron zijn voor afdelingen van de begroting die met een chronisch tekort aan middelen te kampen hebben. Dit aspect is al ter sprake gekomen tijdens de onderhandelingen over de financiële vooruitzichten en is nu correct gebleken met het oog op ons buitenlands beleid: rubriek 1a en rubriek 3. Indien we blijven vasthouden aan de grens van 1 procent van de begrotingen, zullen we er duidelijk niet in slagen om een redelijke oplossing te vinden voor het begrotingsprobleem van de Europese Unie.

In het verslag waarnaar ik verwijs, gaat de heer Böge nader in op de fundamentele vraag of de zittingsperiode van het Parlement moet worden aangepast aan de looptijd van de financiële vooruitzichten. Dat is inderdaad het standpunt van het Europees Parlement. We moeten echter ook rekening houden met het gevoel van onzekerheid dat aanwezig is in de landen die onder het cohesiebeleid vallen. Zij hebben behoefte aan zekerheid over dit beleid en weten nog niet precies welke impact het verkorten van deze periode zal hebben op de voorspelbaarheid van het verkrijgen van structurele middelen.

Tot slot zou ik mevrouw Grybauskaitė hartelijk willen bedanken voor haar samenwerking met het Parlement. Net als vele andere sprekers wil ik haar uiteraard veel succes wensen met haar verkiezingscampagne. De steun van zoveel Parlementsleden, ondanks hun uiteenlopende politieke standpunten, belooft veel goeds voor deze verkiezingen.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, ik wil er allereerst graag op wijzen dat dit debat deel uitmaakt van een langdurig proces dat al verscheidene jaren duurt: raadgevingen van de Europese Commissie, de "gezondheidstest" van het GLB, het vierde verslag over de economische en sociale cohesie, en het verslag-Lamassoure over de eigen middelen van de begroting.

Onze Europese Commissie heeft te kennen gegeven uiterlijk in het najaar van 2009 haar voornaamste richtsnoeren te willen presenteren voor deze herziening, in het kader waarvan onze Begrotingscommissie, onder leiding van de heer Böge, prima werk heeft verricht. Wij weten dat deze herziening zal worden doorgevoerd wanneer het volgende Europees Parlement gekozen is. Ons huidige Parlement zal de herziening niet realiseren.

Ik wil derhalve de nadruk leggen op een cruciaal politiek aspect, namelijk dat wij vrijwel unaniem van mening zijn dat het toekomstige financieel kader samen moet vallen met het politieke mandaat van het toekomstige Parlement, en dat is een bepaling die we graag verankerd willen zien. Dat lijkt me zeer belangrijk omdat we

eindelijk consistentie zullen hebben tussen de uitslag van de verkiezingen en de begrotingsrichtsnoeren van de Commissie.

Ook wil ik erop wijzen dat naar het oordeel van de Sociaal-democratische Fractie in het Europees Parlement de begroting zich opnieuw moet richten op de wezenlijke missies: werkgelegenheid, groei en innovatie, zoals onze collega, de heer Färm, heeft gezegd. Alvorens af te sluiten wil ik echter benadrukken dat de feitelijke toekomst van de Unie afhangt van deze herziening, en ik hoop dat het toekomstige Parlement gebruik zal maken van het verslag-Böge, zodat het onze Europese ambitie weet uit te dragen tegenover de nationale eigenbelangen die dagelijks worden geïllustreerd door het gedraai van de Raad.

Het is aan het Parlement om Europese beleidsmaatregelen uit te werken die al onze medeburgers echt uitzicht bieden op een project dat politiek en niet enkel economisch van aard is.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, wij zijn nu met zevenentwintig landen maar onze gemeenschappelijke begroting bedraagt minder dan 1 procent van onze collectieve rijkdom, ongeveer evenveel als toen wij met vijftien landen waren. Alleen deze vaststelling al toont aan waarom het vandaag behandelde verslag-Böge een van de fundamentele politieke vraagstukken betreft waardoor het lot van Europa in de komende vijf jaar bepaald zal worden.

Dit is een cruciale vraag waarop een antwoord moet worden gegeven. Hoeveel geld en voor welk beleid? Waar trekken wij de grens? Hoe hoog leggen wij de lat van onze ambities? Dit keer moeten wij alles op tafel leggen zonder voorafgaande eisen te stellen. Onze besprekingen moeten vanaf nul beginnen en in die brede onderhandelingen zullen wij geconfronteerd worden met twee belangrijke moeilijkheden:

- ten eerste zijn wij nu met meer landen dan vroeger tijdens soortgelijke onderhandelingen en
- ten tweede vinden deze besprekingen helaas plaats op het moment waarop de jaren van de vette koeien voorbij zijn en wij getroffen worden door een ernstige economische crisis.

Toch moeten deze onderhandelingen, die in feite vandaag beginnen met het zeer realistische verslag van de heer Böge, een bevestiging opleveren van drie fundamentele vereisten die een spilfunctie vervullen voor Europa:

- ten eerste moet de toekomst van de communautaire landbouw ook na 2013 zijn verzekerd,
- ten tweede mogen geen korte metten worden gemaakt met het beginsel van cohesie en solidariteit tussen de lidstaten, en
- ten derde is het tijd geworden om te spreken over slimme ontwikkeling, over geld voor hersenen en niet alleen voor asfalt en cement.

VOORZITTER: MARIO MAURO

Ondervoorzitter

Costas Botopoulos (PSE). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, het verslag van de voorzitter van onze commissie, de heer Böge, dat wij vandaag behandelen, is mijns inziens zeer interessant maar ook van cruciaal belang, en wel om drie redenen: ten eerste geeft het sectoren aan waar verbeteringen noodzakelijk zijn, ten tweede schetst het oplossingen en ten derde opent het de weg voor het grote debat in de volgende zittingsperiode van ons Parlement.

In de sectoren die verbetering behoeven, gaat het vooral om de wanverhouding tussen de politieke en communautaire keuzes en om het onvermogen om het begrotingsgeld op de juiste manier te beheren.

Voorstellen:

- van fundamenteel belang is een vijfjarige looptijd van het financieel kader en een vijfjarige looptijd van het financieel beleid; de zittingsperiode van het Parlement zou zodoende in de pas lopen met de politieke voorstellen voor het begrotingsbeleid;
- heel belangrijk is ten tweede het vraagstuk van de soepelheid. Soepelheid betekent echter niet alleen de mogelijkheid om tussen afdelingen heen en weer te schuiven maar is ook een meer algemeen antwoord. Soepelheid alleen kan echter geen oplossing bieden voor het probleem.

Met dit alles kunnen wij ervoor zorgen dat wij goed beslagen ten ijs zijn voor het grote debat tijdens de volgende zittingsperiode over een nieuwe politieke en gecoördineerde begroting op nieuwe grondslagen.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Het beperken van de financiële programmeringsperiode tot vijf jaar, zoals ook in het verslag-Böge wordt aanbevolen - ik feliciteer de heer Böge bij dezen voor zijn specifieke bijdrage aan dit verslag -, zou een concreet bewijs zijn van de volwassenheid van de Europese instellingen en een aanwijzing dat de bureaucratische rompslomp wordt aangepakt.

Tegelijkertijd moeten we de realiteit niet uit het oog verliezen en ons afvragen in hoeverre een dergelijke maatregel uitvoerbaar is, zodat we niet terechtkomen in extreme situaties waarin het ons twee jaar kost om een begroting voor vijf jaar goed te keuren. De vraag waar het om draait is hoe we de procedures kunnen vereenvoudigen, zodat Europees geld binnen een redelijke termijn gebruikt wordt.

Er hebben zich al – inmiddels legendarische – incidenten voorgedaan waarbij Europees geld pas maanden, zo niet jaren nadat het echt nodig was, beschikbaar kwam. Laat ik u een voorbeeld geven. Zoals u weet zal Roemenië 12 miljoen euro uit het Solidariteitsfonds ontvangen ten behoeve van de vijf provincies die door overstromingen getroffen zijn. De overstromingen vonden afgelopen zomer plaats, wij hebben deze maand over dit onderwerp gestemd, maar waarschijnlijk zal het geld pas ruim een jaar nadat de overstromingen plaatsvonden, arriveren. Roemenen die dit geld ontvangen zullen niet beseffen dat zij geholpen worden door de Europese Unie.

Kyösti Virrankoski, rapporteur. – (FI) Mijnheer de Voorzitter, ik wil iedereen bedanken die op mijn verslag heeft gereageerd.

Ik wil zeggen dat, nu de Europese Unie een gemeenschap is van 27 lidstaten en 480 miljoen inwoners, het beheer vereenvoudigd en doeltreffender moet worden. Activiteitsgestuurd beheer en activiteitsgerichte budgettering bieden daarvoor een duidelijke mogelijkheid, waarbij macht en verantwoordelijkheid over de juiste niveaus moeten worden verdeeld om te zorgen voor verantwoord beheer en een doeltreffende uitvoering van programma's.

Tot slot wil ik u allen bedanken en vooral mevrouw Grybauskaitė geluk en succes wensen bij haar toekomstige uitdagingen. Het was mij een groot genoegen met u samen te werken en wij hebben allen geconstateerd dat het Parlement en de Commissie uitstekend hebben samengewerkt. Dank u wel en veel succes.

Reimer Böge, rapporteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wil om te beginnen de commissaris bedanken. Na een zekere periode van aftasten was er sprake van een effectieve en constructieve samenwerking in een open sfeer. Dat blijkt ook wel uit de vele onderhandelingsresultaten die we de afgelopen jaren hebben bereikt. Ik wens u voor de komende weken het allerbeste. Ik wil ook alle medeaafgevaardigden bedanken voor de prettige samenwerking en voor de discussies die we hebben gevoerd in de aanloop naar de stemming die morgen in de plenaire vergadering zal plaatsvinden. Ik dank ook mevrouw Guy-Quint in haar hoedanigheid van rapporteur over de financiële aspecten van het Verdrag van Lissabon. We werden het eens over een gemeenschappelijke procedure voor de hoofdpunten van beide verslagen. Dat betrof met name de driestappenbenadering en het tijdpad.

Omdat we wisten dat we met de huidige financiële vooruitzichten voor de periode 2007-2013 en – daaraan gekoppeld – het Interinstitutioneel Akkoord van 2006 het maximale uit de onderhandelingen hebben gehaald, waren we ons ook bewust van het gebrek aan speelruimte. Daarom is het zo belangrijk dat dit verslag aandringt op tijdige, toekomstgerichte afspraken die ook met volle overtuiging worden nageleefd. Het gaat de komende weken en maanden, vooral met het oog op de huidige onderhandelingen, om het Herstelplan. We moeten de Raad erop wijzen dat alle elementen van het Interinstitutioneel Akkoord – het bevat, zoals de commissaris opmerkte, een groot aantal instrumenten – een integraal bestanddeel vormen van het totale financieel kader. Als dit besef nog wat meer tot iedere lidstaat zou doordringen, zouden we ook met de bestaande regels al een stuk verder zijn.

Tot slot wil ik deze gelegenheid benutten voor een oproep aan de Commissie om in het najaar voldoende rekening te houden met de standpunten en overwegingen die het Parlement morgen zal aannemen. Dat zou een uitstekende opstap kunnen zijn naar een proces waarin de Commissie en het Europees Parlement gezamenlijk proberen de noodzakelijke ambitieuze aanpassingen door te voeren en een begroting te ontwikkelen die toekomstgericht is en meer politieke legitimiteit heeft. Dat is wat het Parlement met dit verslag krachtig en unaniem bepleit.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt woensdag 25 maart 2009 plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), schriftelijk. – (PL) De herziening van het huidige financiële kader is niet alleen een uitstekende gelegenheid om stil te staan bij de wijze waarop de beschikbare middelen worden toegekend, maar ook bij de toekomstige vorm van de EU-begroting. Bij het doorvoeren van veranderingen in de huidige begroting en het plannen van de volgende financiële vooruitzichten zouden we ons in de eerste plaats moeten laten leiden door idealen als het verdiepen van de integratie en het bereiken van specifieke doelstellingen.

We zijn recentelijk getuige geweest van verreikende veranderingen in de structuur van de EU-begroting. De uitgaven voor het GLB vertegenwoordigen niet langer het leeuwendeel van de communautaire gelden. Momenteel kunnen het cohesiebeleid en de maatregelen in verband met de tenuitvoerlegging van de strategie van Lissabon op de meeste steun rekenen. Het lijkt geen twijfel dat deze evolutie voordelig is voor de toekomst van een Europa dat gericht is op een innovatieve kenniseconomie die een hoog werkgelegenheidsniveau garandeert. Een dergelijke verandering mag echter niet ten koste gaan van de voedselzekerheid in Europa of tot een daling van de inkomsten van de landbouwers leiden.

Een even verontrustend feit betreft de verdere daling van het niveau van de EU-begroting ten opzichte van het bruto nationaal inkomen van de EU-lidstaten. Uit statistieken blijkt dat indien we in de huidige financiële vooruitzichten het begrotingsniveau van de periode 1993-1999 hadden behouden (berekend op basis van hetzelfde percentage van het bbp), er nu 200 miljard euro extra beschikbaar zou zijn voor de uitvoering van het Europees beleid. De druk die wordt uitgeoefend om de communautaire begroting te verlagen, is nadelig omdat hierdoor niet alleen de flexibiliteit van de begroting wordt beperkt, maar ook de mogelijkheid om in te spelen op de veranderende noden. Ik roep het Parlement bijgevolg op om de EU-begroting niet aan de nieuwe uitdagingen aan te passen door financiële middelen aan het GLB te onttrekken, maar door de begrotingsmiddelen van de Unie op passende wijze te verhogen.

11. Toekomst van de auto-industrie (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de verklaring van de Commissie over de toekomst van de auto-industrie.

Günter Verheugen, vicevoorzitter van de Commissie. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, dit is nu al de tweede keer in een paar maanden tijd dat we ons in de plenaire vergadering moeten bezighouden met de situatie van de auto-industrie in Europa. Ik moet tot mijn spijt vaststellen dat de situatie sinds onze laatste gedachtewisseling nog verder is verslechterd.

De verkoop van nieuwe auto's is in het laatste kwartaal van 2008 gedaald met 20 procent, de productie van auto's met 29 procent. Deze negatieve trend zet zich voort in 2009: in januari en februari van dit jaar zijn de verkoopcijfers met 29 procent respectievelijk 18 procent gedaald. Ze zouden waarschijnlijk nog verder zijn ingezakt als sommige lidstaten niet tot succesvolle maatregelen hadden besloten om de vraag weer aan te zwengelen. De crisis blijft niet beperkt tot de Europese markt. De export naar derde landen is in rap tempo afgenomen, wat naar verwachting negatieve gevolgen zal hebben voor de Europese handelsbalans. De auto-industrie staat in de hele wereld onder druk.

De vooruitzichten voor de resterende maanden van dit jaar beloven geen verbetering: de totale productie van personenauto's en bedrijfswagens in Europa zal waarschijnlijk met 20 tot 30 procent teruglopen. Dat betekent dat er in 2009 in Europa circa 5 miljoen minder auto's worden geproduceerd dan in 2007. De negatieve prognose geldt vooral voor bedrijfswagens, waarvan de productie naar verwachting met circa 35 procent zal dalen.

De Commissie heeft, zoals u weet, snel gereageerd op deze situatie. In oktober 2008 hebben we in het kader van CARS 21 een eerste reeks aanbevelingen opgesteld om de crisis te beteugelen, waaronder deelname van de Europese Investeringsbank en de slooppremie. Begin januari heb ik overeenstemming bereikt met de EU-ministers van Economische Zaken over een gezamenlijke aanpak van de crisis en op 25 februari heeft de Commissie een plan gepresenteerd dat enkele dagen later door de Europese Raad en de Raad Concurrentievermogen werd bekrachtigd.

In onze aanpak richten wij ons direct op de belangrijkste oorzaken van deze werkelijk zeer ernstige crisis. Die oorzaken zijn: een snel teruglopende vraag, een moeilijke toegang tot kapitaal, liquiditeitsproblemen en structurele overcapaciteit. De structurele overcapaciteit is een mondiaal verschijnsel. Om banen in de

auto-industrie te kunnen redden, willen we de integriteit van de Europese interne markt handhaven, protectionisme voorkomen en de solidariteit tussen de lidstaten in stand houden.

Laat ik hier echter heel duidelijk stellen dat in de eerste plaats de industrie zelf actie moet ondernemen. Wij hebben in het kader van CARS 21 de randvoorwaarden voor een toekomstgerichte auto-industrie gecreëerd en verbeteren die doorlopend. Om heel duidelijk te zijn: de Europese auto-industrie moet nu over de hele linie initiatieven nemen om auto's op de markt te brengen waaraan nu, aan het begin van de 21^e eeuw, behoefte is: energie-efficiënt en zuinig in het verbruik van brandstof en grondstoffen.

Op het politieke front heeft de Commissie duidelijk positie gekozen. Het belangrijkste is naar onze overtuiging ervoor te zorgen dat het financiële systeem weer functioneert, zodat tegemoet kan worden gekomen aan de grote investeringsbehoefte van de Europese auto-industrie. Die investeringsbehoefte is zo groot omdat het nu het moment is om de Europese auto van de toekomst te ontwikkelen en op de markt te brengen.

We hebben de tijdelijke communautaire kaderregeling inzake staatssteun aangenomen, die de lidstaten meer speelruimte biedt bij het oplossen van liquiditeitsproblemen. Dat was nodig om te voorkomen dat bedrijven die verder rendabel zijn, het slachtoffer worden van de acute gevolgen van de crisis.

Bovendien willen we garanderen dat bedrijven juist tijdens de crisis blijven investeren in onderzoek en innovatie. We hebben goede vooruitgang geboekt met de maatregelen die we daartoe hebben genomen. De Europese Investeringsbank heeft dit jaar al projecten voor de auto-industrie goedgekeurd ter waarde van meer dan 3 miljard euro. Voor 2009 zijn nog meer projecten in voorbereiding met een totale waarde van enkele miljarden euro's. Deze projecten richten zich niet alleen op autofabrikanten, maar ook op toeleveranciers.

De Europese Investeringsbank – die ik uitdrukkelijk voor haar medewerking wil bedanken – werkt daarnaast aan een speciaal programma voor de sector van toeleveranciers, die veel kleine en middelgrote bedrijven omvat en bijzonder hard door de crisis wordt getroffen. We stellen 1 miljard euro beschikbaar voor een onderzoekspartnerschap met de industrie om de overgang naar een CO₂-arme en energie-efficiënte economie te versnellen. Dat is noodzakelijk om de Europese industrie een gunstige uitgangspositie te verschaffen voor de periode na de crisis, zodat zij dan ook echt van de te verwachten opleving kan profiteren.

Ook aan de vraagzijde kan iets worden gedaan. Een aantal lidstaten heeft slooppremies ingevoerd om de vraag te stimuleren. De Commissie heeft richtsnoeren opgesteld waaraan lidstaten zich moeten houden die dergelijke stimuleringsprogramma's invoeren. Daarmee willen we garanderen dat nationale maatregelen geen discriminerend effect hebben en de interne markt niet verstoren. Ik ben blij u te kunnen meedelen dat dit ook is gelukt.

Uiteraard willen we ook de gevolgen van de structuurveranderingen verzachten, de sociale lasten verminderen en geschoolde krachten in de autobranche behouden. Wil de Europese auto-industrie op de lange termijn concurrerend blijven, dan zullen enkele structurele veranderingen onvermijdelijk zijn. Dat is een pijnlijk, maar onontkoombaar proces. We hebben een vitale en concurrerende industrie nodig met een groot potentieel aan werkgelegenheid en geen bedrijven die permanent aan het subsidie-infuus liggen. De Commissie heeft via het Europees Sociaal Fonds en het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering middelen beschikbaar gesteld om die werknemers te steunen, die het meest worden getroffen door de tijdelijke effecten van de noodzakelijke herstructurering van onze industrie.

In april zullen we een eerste rondetafel organiseren met vertegenwoordigers van de industrie, de werknemers en de lidstaten om te beraadslagen over de sociale dimensie van de crisis en het antwoord daarop. Ik adviseer echter nu al vast om de bijscholing van werknemers te stimuleren zodat zij hun kans op werk behouden, hetzij in de autobranche, hetzij in andere bedrijfstakken.

Ik wil graag nog iets zeggen over de situatie van een specifieke autofabrikant, namelijk General Motors in Europa met de merken Opel, Vauxhall en Saab. Ik wil hier herhalen dat het niet in het belang van Europa is om deze fabrikant ten onder te laten gaan. Dit bedrijf is in Europa goed voor meer dan 200 000 banen. Ik denk niet dat de sluiting van de Europese fabrieken van General Motors een oplossing van de capaciteitsproblemen van de Europese auto-industrie dichterbij zou brengen en daarom moet worden toegejuicht. De werknemers die hierdoor worden getroffen, zijn niet verantwoordelijk voor de crisis waarin hun bedrijf verkeert. De crisis is uitsluitend in Amerika ontstaan.

Er bestaat geen nationale oplossing voor dit probleem. Er bestaat zelfs geen Europese oplossing. Er kan uitsluitend sprake zijn van een trans-Atlantische oplossing die ook betrekking heeft op het moederconcern.

Daarom moeten we weten wat er in de Verenigde Staten gaat gebeuren. Op dit moment weten we dat niet. Ook de Amerikaanse regering weet het nog niet. Ik ben blij dat de regeringen van alle Europese landen met vestigingen van General Motors hebben toegezegd niet op eigen houtje te zullen optreden, maar gezamenlijk te werken aan het Europese deel van de oplossing. Die oplossing kan slechts inhouden dat de uiteindelijke opvolger van het bedrijf zich op de markt kan handhaven en concurrerend is. Het moet een oplossing zijn die niet alleen politiek, maar ook economisch verdedigbaar is. De arbeidsplaatsen bij General Motors in Europa zijn te belangrijk om toe te staan dat ze worden gebruikt voor verkiezingscampagnes of nationale politieke belangen. Daarom zal de Commissie haar uiterste best blijven doen om een dergelijke Europese oplossing te vinden.

Tot slot zal de Commissie er bij haar wetgevingsactiviteiten op toezien dat zij de auto-industrie in deze moeilijke tijden niet opzadelt met onnodige extra financiële lasten.

De tijd van praten over de ernst van de crisis is voorbij. We hebben nu een Europees plan met gecoördineerde maatregelen, zowel op EU-niveau als op het niveau van de lidstaten. Het is tijd om te handelen en deze plannen volledig ten uitvoer te brengen. Dank u wel.

Werner Langen, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik ben commissaris Verheugen zeer erkentelijk voor het feit dat hij dit onderwerp heeft opgepakt. Ik ben erg blij dat het hem gelukt is in een ministersvergadering op 13 maart de Europese maatregelen te coördineren en nationale soloacties te voorkomen.

We hebben naar aanleiding van het door u gepresenteerde schriftelijke verslag een debat aangevraagd, omdat de crisis naar onze opvatting zo ernstig is dat het Europees Parlement zich ermee moet bezighouden. We hebben gezamenlijk een ontwerpresolutie opgesteld waarin de belangrijkste punten zijn opgenomen.

Laat ik herhalen wat u hebt gezegd: natuurlijk is de redding van een individueel bedrijf alleen mogelijk met inachtneming van de eigen verantwoordelijkheid van dat bedrijf – en met inachtneming van de bijzondere omstandigheden in het geval van General Motors. Ook moet rekening worden gehouden met de intellectuele-eigendomsrechten en diverse andere factoren. Alles bij elkaar genomen gaat het om een grote sector. Met 12 miljoen arbeidsplaatsen die afhankelijk zijn van de auto-industrie, met investeringen van jaarlijks 20 miljard euro, met een jaaromzet van 780 miljard euro en een toegevoegde waarde van 140 miljard euro is de autobranche een belangrijke sector. Dat de sector in moeilijkheden is geraakt, is deels door eigen schuld – ik denk aan de overcapaciteit en de modellenpolitiek van enkele fabrikanten –, maar hoofdzakelijk toch te wijten aan de gevolgen van de internationale crisis op de financiële markten.

Daarom juichen wij het toe dat alle maatregelen in één pakket worden samengebracht. De maatregelen moeten ertoe bijdragen dat de auto-industrie levensvatbaarder wordt, ze moeten de vraag stimuleren zodat de auto-industrie de crisis te boven kan komen, en ze moeten ervoor zorgen dat kopers en de industrie gemakkelijker toegang krijgen tot investerings- en financiële middelen. Bovendien moeten deze maatregelen voorkomen, zoals u aan het slot van uw toespraak hebt gezegd, dat het concurrentievermogen van de Europese auto-industrie door nieuwe wetgeving extra onder druk komt te staan.

Op deze gronden kunnen wij de gezamenlijke ontwerpresolutie aannemen. Mijn fractie steunt het amendement van de Sociaal-democratische Fractie in het Europees Parlement op paragraaf 5 om het specifieke geval van General Motors expliciet te noemen. Zo kunnen we er met een brede meerderheid voor zorgen dat de Commissie wordt gesteund, de werknemers zekerheid wordt geboden en voor de auto-industrie nieuwe perspectieven worden geopend.

Robert Goebbels, *namens de PSE-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, dames en heren, in de voorzienbare toekomst kan de mensheid niet om auto's of vrachtwagens heen. Deze vervoermiddelen moeten minder vervuilen en energiezuiniger worden. Maar zelfs de best mogelijke en meest wenselijke organisatie van het openbaar vervoer zal nooit zoveel flexibiliteit kunnen bieden als individuele vervoermiddelen.

De Europese automobielindustrie is op technologisch terrein de wereldleider van de sector. Deze hoogwaardige bedrijfstak moet worden beschermd. Hij is van strategisch belang voor het Europese industriële stramien. Miljoenen banen zijn er direct en indirect van afhankelijk. De Sociaal-democratische Fractie in het Europees Parlement wil werkgelegenheid behouden. Wij eisen dat over elke eventuele herstructurering overleg wordt gevoerd met werknemers en hun vakbonden.

In navolging van wat is gedaan voor de banken heeft China de modernisering en de technologische aanpassing van de sector gefinancierd. En in dit opzicht sluit ik me volledig aan bij de opmerkingen van commissaris

Verheugen. Europa moet zijn verantwoordelijkheden nemen. Indien nodig moet de Europese Investeringsbank worden geherkapitaliseerd om de herstructurering van de sector en zijn duizenden toeleveranciers, voornamelijk kmo's, te kunnen financieren.

Wij verwachten van de Commissie dat ze een constructieve dialoog blijft organiseren tussen alle Europese landen waar vestigingen van Amerikaanse fabrikanten zijn ondergebracht en deze bedrijven. Ook feliciteren wij de heer Verheugen met het initiatief dat hij in dit verband heeft genomen.

Wij moeten echter nog wel de bescherming van de Europese intellectuele eigendom regelen en octrooien op in Europa gedane maar momenteel in de Verenigde Staten gepatenteerde uitvindingen repatriëren naar Europa. Dit komt neer op gekwalificeerde diefstal of op zijn minst een onteigening zonder compensatie. Het is uit den boze dat Europese vestigingen in de toekomst licentierechten moeten betalen voor knowhow die is ontwikkeld door ingenieurs en werknemers in Europa.

Wat de situatie van General Motors betreft, mijnheer de Voorzitter, sluit mijn fractie zich aan bij hetgeen de heer Verheugen hier heeft gezegd.

Jorgo Chatzimarkakis, *namens de ALDE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, commissaris Verheugen, opnieuw zijn we hier bij elkaar om ons te buigen over de autoproblematiek, en dat is terecht. De crisis treft een van onze belangrijkste industrieën in alle hevigheid. Het gaat om 12 miljoen arbeidsplaatsen, 6 procent van de beroepsbevolking, en om de grootste investeerder in onderzoek en ontwikkeling. Dan is het de moeite waard om erover te debatteren en naar oplossingen te zoeken. Nu blijkt echter dat de EU helemaal niet de geschikte instrumenten in handen heeft om zich met deze crisis bezig te houden. De lidstaten opereren ieder voor zich, het concurrentiekader kwam een paar keer in gevaar en de Europese Investeringsbank, het wondermiddel voor alles, is overbelast, zowel wat de financiën als wat het personeel betreft. Daarom moeten we nieuwe manieren zien te vinden om de crisis aan te pakken.

Ik ben commissaris Verheugen erkentelijk voor het feit dat hij zo snel heeft gezorgd voor deze kaderrichtlijn zodat kan worden onderzocht hoe we de problematiek in het licht van het mededingingsrecht moeten aanpakken. Er moeten echter betere voorzieningen komen voor de EIB. De Europese Centrale Bank moet voor de EIB speciale condities hanteren met betrekking tot de toegang tot nieuw kapitaal. De statuten staan dat op dit moment niet toe. Staatssteun moet echter ook sterker worden gekoppeld aan het nieuwe denken, waarbij we op zoek zijn naar nieuwe technologieën en afstappen van de verbrandingsmotor. Ook de fondsen moeten daarop worden toegesneden: de structuurfondsen en de landbouwfondsen moeten zich meer richten op infrastructuur voor deze nieuwe technologieën.

Ik wil graag nader ingaan op General Motors. Ik ben het met de commissaris en de vorige sprekers eens dat deze zaak een Europese dimensie heeft omdat het bedrijf in een groot aantal landen van de EU actief is. In principe heeft de staat – en dat geldt ook voor de EU – niets in de economie te zoeken. Ook de crisis verandert daar niets aan. De auto-industrie is weliswaar een strategische sector, maar ze is niet onmisbaar voor het systeem, zoals de banken. Daarom moeten we ons niet laten verleiden tot het nemen van aandelen in de auto-industrie. Met garanties ligt dat anders: het lijkt me een goede zaak dat we ons via de EIB garant stellen wanneer er een private investeerder is. Dat vereist echter dat we ons denkpatroon veranderen en de weg inslaan naar nieuwe technologieën. Daimler en het staatsfonds van Abu Dhabi hebben onlangs een dergelijke stap gezet. Daarom zou dat ook voor ons mogelijk moeten zijn.

Ik wil de commissaris bedanken voor zijn actieve optreden. Ik dank ook mijn medeafgevaardigden voor hun steun aan het initiatief dat tot deze ontwerpresolutie heeft geleid.

Antonio Mussa, *namens de UEN-Fractie*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de crisis in de auto-industrie is een van de ernstigste in de mondiale maakindustrie, want deze crisis heeft niet alleen ernstige gevolgen voor de economie en de werkgelegenheid in de Europese fabrieken en toeleveringsbedrijven, maar ook niet-EU-landen waar de productie de afgelopen decennia in toenemende mate naartoe verplaatst is, worden hard getroffen.

De Unie kan de sociale kosten van het schrappen van 350 000 arbeidsplaatsen om de sector weer terug te brengen naar de winstgevendheid van 2007 overigens niet dragen. Daarom is de geharmoniseerde steun voor de sector welkom, mits deze verbonden wordt aan het veiligstellen van de werkgelegenheid. De sleutelwoorden voor de Europese bedrijven moeten onderzoek en geavanceerde technologie zijn. Het is duidelijk dat bij de ontwikkeling van de markt het middel van fusies of strategische overeenkomsten een mogelijk redmiddel is, maar die route mag niet ten koste gaan van de traditionele Europese auto-industrie, de parel van de communautaire maakindustrie.

Rebecca Harms, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, wat ons in dit debat het meest bezighoudt, is de werkgelegenheid in de auto-industrie. De getallen zijn zo gigantisch, dat ze ons voorstellingsvermogen bijna te boven gaan. In uw toespraak hebt u, commissaris, ook duidelijk gewezen op een ander verontrustend aspect: hiertegenover staan namelijk de cijfers die betrekking hebben op de enorme overproductie en het ontstellende gebrek aan innovatie op het gebied van efficiëntie en klimaatbescherming. Als we bereid zijn tot het verlenen van staatssteun aan de auto-industrie, mag dat uitsluitend gebeuren onder de voorwaarde dat deze middelen daadwerkelijk worden aangewend voor het behoud van de werkgelegenheid en het scheppen van duurzame werkgelegenheid. Ook moet de voorwaarde worden gesteld dat deze bedrijven nu echt werk maken van innovatie.

Wat mij enigszins wantrouwend maakt, mijnheer de commissaris, is de grote invloed van de groep CARS 21 en de invloed van de industrie op het proces dat nu in gang wordt gezet. Mijn ervaring met een aantal – voornamelijk Duitse – autofabrikanten tot nu toe is dat zij op de rem gaan staan als het om klimaatbescherming of efficiëntie gaat.

Ook heb ik met grote interesse vernomen dat twee weken geleden opnieuw om dispensatie is gevraagd, namelijk om opschorting van de milieueisen. Dat mag niet gebeuren. In de voorwaarden voor steun moeten werkgelegenheid, echte innovatie en uitbreiding van de kennis en vaardigheden van werknemers centraal staan. Dat geldt zowel voor de toeleveranciers, dus voor de vele kleine en middelgrote bedrijven die afhankelijk zijn van de grote ondernemingen, als voor de werknemers in de auto-industrie. Daarmee zou mijn fractie goed kunnen leven. Zonder zulke strenge condities leveren we echter geen bijdrage aan duurzame werkgelegenheid.

Roberto Musacchio, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, deze discussie over de auto-industrie komt te laat in de tijd en is inhoudelijk inadequaat. We debatteren hier namelijk over dit onderwerp terwijl er al bepaalde keuzes zijn gemaakt door de nationale regeringen, buiten een echt Europees verband om, en terwijl de sociale gevolgen in termen van werkgelegenheid en werkloosheidsuitkeringen al dramatisch zijn.

In dit verband bevat de ontwerpresolutie geen fundamentele elementen die ervoor zorgen dat de maatregelen die worden genomen, effectief en rechtvaardig zijn. Ik wil erop wijzen dat Europa zich enkele maanden geleden, toen het over de klimaatverandering ging, van een heel andere kant heeft laten zien en dat als een echte politieke kwestie behandelde. Bij de economische crisis gebeurt dat niet. De regeringen die op eigen houtje hebben gehandeld, en ik zou ook willen zeggen op basis van een bepaalde electorale logica, hebben de vrije hand gekregen.

Natuurlijk is dat te wijten aan de politieke zwakte van de Commissie-Barroso, maar ook aan de problemen die zich voordoen in situaties die vragen om nieuwe bevoegdheden, waarbij keuzes moeten gemaakt met betrekking tot het industriebeleid, het sociaal beleid en het werkgelegenheidsbeleid.

Kunnen we nationalistische maatregelen toestaan? Kunnen we een golf van ontslagen aanvaarden terwijl er steun aan de bedrijven wordt gegeven? Kunnen we doorgaan met het verplaatsen van arbeid in de auto-industrie en de toeleveringsbedrijven, zoals in het geval van het Italiaanse ITONO en nu, in een andere essentiële sector, van Indesit? Kunnen we het toepassingsgebied van Europese fondsen uitbreiden zonder ze te verhogen? In dit verband volstaat het niet om te zeggen dat dit het probleem van de auto-industrie is en dat er al zoveel vergaderingen hebben plaatsgevonden.

We moeten richtsnoeren voor actie opstellen, waarmee ik bedoel dat bedrijven geen mensen mogen ontslaan wanneer ze steun ontvangen, dat de steun moet worden gekoppeld aan innovatie, zoals is neergelegd in het klimaatveranderingspakket en de verordening-Sacconi, en dat de verplaatsingen en de concurrentie tussen EU-lidstaten moeten stoppen. Mijn fractie heeft over al deze punten amendementen ingediend. Met andere woorden: we hebben nieuw beleid nodig, een beleid dat dit Europa niet lijkt te hebben en dat wij moeten ontwikkelen voordat de sociale problemen zo ernstig worden dat we onze werknemers geen definitieve antwoorden kunnen geven.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) De dramatische daling van de wereldwijde vraag naar auto's heeft ook Europa getroffen. In het laatste kwartaal van 2008 is de verkoop van auto's in Europa gedaald met 19 procent, een daling die nog altijd voortduurt. Een groot deel van de grootste lidstaten van de Europese Unie heeft besloten om de automobiellindustrie te ondersteunen. Er beginnen echter twijfels te rijzen over de daartoe gekozen methodes, want ze rieken naar protectionisme. Ik sluit mij dan ook aan bij de Europese Commissie die waarschuwt tegen protectionistische maatregelen ter ondersteuning van de eigen industrie. De oproep van

de Commissie om eerst en vooral de structurele problemen aan te pakken, is volledig op zijn plaats, met name wat betreft de grote overproductie alsook de investeringen in innovatieve technologieën.

Alle staatssteun dient transparant te zijn en overeen te stemmen met de Europese regels voor mededinging en staatssteun. We moeten voorkomen dat er rivaliteit ontstaat tussen de verschillende spelers op de Europese markt op het vlak van subsidies. De hele situatie wordt nog eens verergerd door het feit dat deze regels geen rekening houden met de wereldwijde concurrentie, met name uit de Verenigde Staten. De verwachting is dat de staatssteun in de VS die de autoproducenten aldaar moet helpen hun problemen op te lossen, eveneens ter beschikking zal worden gesteld aan de leveranciers van auto-onderdelen. Mocht de situatie acuut worden, dan zou Europa wel eens niet alleen met het probleem kunnen komen te zitten hoe de productie- en verkoopproblemen in Europa op te lossen, maar ook met de kwestie hoe om te gaan met de invoer van auto's die geproduceerd zijn met excessieve staatssteun. In een dergelijke situatie zou Europa zich wel eens genoodzaakt kunnen zien om te dreigen met maatregelen binnen het kader van de Wereldhandelsorganisatie.

Een groot aantal Europese landen heeft een slooppremie ingevoerd en nu zijn er ook initiatieven hiertoe in het Verenigd Koninkrijk. Dergelijke slooppremies hebben echter niet meer dan een kortetermijneffect op de crisis. Ze leiden nogal gauw tot marktverstoring, onttrekken geld uit de publieke kas en leiden tot uitstel van de noodzakelijke oplossingen die nopen tot investeringen in innovatieve technologieën.

Amalia Sartori (PPE-DE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wil graag enkele woorden zeggen over dit onderwerp, ook omdat ik in de afgelopen maanden het werk dat in het Europees Parlement, in onze commissies en nu in de plenaire vergadering is verricht met betrekking tot onze verzoeken aan de Europese autoproducenten om gerichte inspanningen te doen, met grote aandacht heb gevolgd.

We hebben belangrijke doelstellingen vastgesteld, vooral wat betreft de uitstoot van CO₂, toen we ze vroegen om mee te doen aan het verwezenlijken van het grote doel dat Europa zichzelf heeft gesteld om de CO₂-uitstoot in de komende jaren terug te dringen, ambitieuze doelstellingen waar alle landen in de wereld met grote belangstelling naar kijken. We hebben de automobieliindustrie gevraagd om een reductie te realiseren van gemiddeld 120 milligram tegen 2012 en nog eens 25 milligram tegen 2020. Dat zijn pittige doelstellingen die aanzienlijke investeringen vereisen.

Daar kunnen we nog aan toevoegen dat, zoals enkele van collega's al hebben opgemerkt, de Europese automobieliindustrie direct of indirect werkgelegenheid biedt aan 12 miljoen personen, ofwel 6 procent van alle werknemers in Europa. Als Europa zijn auto-industrie daadwerkelijk de middelen in handen wil geven om de CO₂-doelstellingen die we hebben vastgesteld te kunnen verwezenlijken, en als we tegelijkertijd de werkgelegenheid in stand willen houden, wat op dit moment een probleem is, moet er een gecoördineerde strategie voor het geven van steun aan deze sector worden ontwikkeld.

Diverse lidstaten lanceren plannen om de verkoop van auto's te stimuleren, die allemaal draaien om het tempo waarmee het wagenpark wordt vernieuwd. Maar dit beleid moet onderdeel zijn van een gemeenschappelijke, communautaire strategie om gevaarlijke verstoringen van de markt te voorkomen.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik wil benadrukken dat ik al hetgeen de commissaris heeft gezegd, van harte ondersteun. Ook in mijn land, Oostenrijk, zijn vele duizenden werknemers direct of indirect getroffen door de crisis. Dat geldt ook voor ons buurland Slowakije en vele andere landen.

Ik maak me daar grote zorgen over, omdat de automobieliindustrie natuurlijk een industrie van vitaal belang is. We hebben het hier zeker niet over een verouderde industrie, want veel onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten zijn gerelateerd aan het bestaan van de auto-industrie in Europa, terwijl bovendien talrijke kleine en middelgrote toeleveringsbedrijven van de auto-industrie afhankelijk zijn. We denken vaak alleen aan de grote concerns, die op weinig medelijden van ons hoeven te rekenen. Kijken we echter naar de toeleveringsbedrijven, en vooral de vele kleine en middelgrote bedrijven, dan zien de zaken er heel anders uit.

Ik wil met name mijn steun uitspreken, mijnheer de commissaris, voor hetgeen u hebt gezegd over General Motors. Bij ons in Wenen staat ook een grote fabriek van General Motors. Wij kennen dus de gevoelens van de mensen die angstig afwachten wat er in Amerika wordt beslist. Ik hoop dat die beslissing een positief voorbeeld van trans-Atlantische samenwerking wordt, waarbij ook Amerika – want het gaat hier niet alleen om de Amerikaanse regering, maar om Amerika als geheel dat altijd maar weer van Europa eist dat het meer tegen de crisis doet -, hier een positief voorbeeld stelt, zodat Europa de kans krijgt met zijn eigen ondernemingen succes te boeken.

Tot slot nog een opmerking over welke protectionistische maatregelen dan ook. Alleen een gezamenlijke Europese oplossing kan soelaas bieden. Daar moeten we ons op richten.

Gianluca Susta (ALDE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, dit is het derde debat over de auto-industrie dat we in enkele maanden tijd houden. De Commissie en de Raad hebben nog niet afdoende gereageerd op onze eisen, noch met betrekking tot het ondersteunen van de vraag, noch met betrekking tot het ondersteunen van de export met het oog op de concurrentie van buiten de EU.

Ik vind de Europese maatregelen om de financiële crisis te bestrijden weliswaar belangrijk, maar ik vind ook, in tegenstelling tot de conclusies van de recente Top, dat het Europese antwoord op de recessie en op de problemen in de reële economie onvoldoende is. We zijn in oorlog en onze soldaten – dat zijn onze ondernemingen – moeten met losse flodders schieten.

De automobielsector is van fundamenteel belang voor onze industrie, die te maken heeft met nieuwe eisen, met een reorganisatie van de productiefactoren en met een sterke noodzaak om processen en producten te innoveren. Stimuleringsmaatregelen om, gecoördineerd op EU-niveau, te breken met alle vormen van protectionisme; herfinanciering, ook door de Europese Investeringsbank, van de kredietlijnen voor investeringen in deze sector; stimuleringsmaatregelen voor alleen milieuvriendelijke auto's en hybride motoren; meer geld voor onderzoek naar schone motoren; en krachtige actie binnen de Wereldhandelsorganisatie om de voorwaarden voor echte wederkerigheid op de mondiale automarkt tot stand te brengen zijn de belangrijkste voorstellen van iedereen die de de-industrialisering van Europa niet wil bevorderen in een cruciale sector die veel waarde toevoegt en voor veel werkgelegenheid zorgt.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, commissaris Verheugen heeft onderstreept dat we er nauwlettend op moeten toezien dat er geen voorstellen of permanente maatregelen worden aangenomen die tot protectionisme leiden. Ik wil hem eraan herinneren dat dit soort maatregelen aan de andere kant van de Atlantische Oceaan wel wordt genomen en dat de concurrenten van Europese producenten daar natuurlijk voordeel van hebben.

Ik heb de indruk dat de strategie die tot nu toe door de Europese Unie wordt gehanteerd er onvoldoende op gericht is – wat wel het geval zou moeten zijn in een kritieke situatie als de huidige – om uitsluitend of voornamelijk de “Europese” auto-industrie te ondersteunen, de producenten van hier in Europa ontwikkelde en gebouwde auto's. Ik heb vertegenwoordigers van de vakbonden krokodillentranen zien plengen over de-industrialisering, de verplaatsing van arbeid, enzovoort. Wanneer iemand, zoals ondergetekende, dit soort dingen enkele jaren geleden tijdens de aandeelhoudersvergadering van een grote Italiaanse autoproducent naar voren bracht, werd hij niet erg serieus genomen. Nu geven de feiten ons helaas gelijk.

Als Europa zich beperkt tot maatregelen die er alleen op zijn gericht om de vraag te stimuleren, die uiteraard ook producenten van buiten Europa ten goede kunnen komen, krijgen we niet de resultaten die we nodig hebben. Daarvoor is het dringend noodzakelijk dat we de productie van Europese auto's stimuleren. De Europese producenten moeten worden aangemoedigd om te investeren in onderzoek om de toekomst van een excellente industriële sector veilig te stellen, inclusief de toeleveranciers, een sector die in deze tijd ook al te lijden heeft onder het terughoudende kredietbeleid van de Europese banken.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Wij mogen niet vergeten dat hier vorig jaar in de maand november precies hetzelfde debat heeft plaatsgevonden. Toen was het al duidelijk dat wij te maken hadden met een crisis van het kapitalistische systeem die diepgaande veranderingen vereiste om de koopkracht van het merendeel van de bevolking op te trekken. Daarom hebben wij toen aangedrongen op een verhoging van de salarissen en de pensioenen om een rechtvaardigere verdeling van het inkomen te waarborgen. Dat is nog steeds de beste maatregel om de vraag aan te wakkeren en op die manier de afzetmarkt van de auto-industrie en haar toeleveranciers veilig te stellen.

Helaas wordt de maatschappelijke situatie steeds moeilijker omdat de politici niet de nodige maatregelen nemen. De werkloosheid blijft stijgen en het aantal onzekere en slecht betaalde banen neemt nog toe. Daarom dringen wij aan op nieuwe beleidsmaatregelen die prioriteit verlenen aan banen met rechten, die de industriële productie in de landen van de Europese Unie ondersteunen en die voorkomen dat multinationals de crisis strategisch gebruiken als voorwendsel om banen te schrappen, werknemers nog meer uit te buiten en de winst te vergroten. Het is van vitaal belang dat de industriële sectoren van de Europese Unie naar behoren worden gesteund om meer banen met rechten te creëren en in stand te houden. Anderzijds dient ook bijzondere aandacht te worden besteed aan landen met een zwakkere economie, zoals Portugal. In dit verband is het met name belangrijk dat de financiële steun wordt opgetrokken om werkloosheid te voorkomen en

dat hulp wordt geboden aan het midden- en kleinbedrijf in de auto-industrie en gerelateerde sectoren en in de onderdelenindustrie, en ook aan kleine reparatiewerkplaatsen.

Carl Lang (NI). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, de gek geworden mondialisering en de gekken van de mondialisering laten werknemers van de Europese auto-industrie opdraaien voor de gevolgen van hun fundamentalistische visie op de open markt en vrijhandel.

Het financiële virus van de Amerikaanse hypotheekcrisis heeft zo vrij baan gekregen om het financiële stelsel en het mondiale bankwezen te besmetten, om zich vervolgens te verspreiden naar ons economisch stelsel en onze bedrijven en banen de nek om te draaien.

Als afgevaardigde, samen met mijn collega, de heer Le Rachinel, voor de Franse regio's Picardie, Nord-Pas de Calais en Normandië, waar duizenden arbeidsplaatsen op de tocht staan, moet mij van het hart dat het Europese handelsbeleid een menselijke en maatschappelijke tol eist die ondraaglijk, ongerechtvaardigd en onaanvaardbaar is. De fanatiekelingen van de open markt weten echter van geen ophouden. Vandaag nog hebben de heren Brown en Barroso wederom geweigerd Europa, onze industrieën en onze banen te beschermen omwille van de allesoverheersende vrijhandel en mondialisering. De sociaal-mondialisten van links, de liberale mondialisten van rechts, de alter-mondialisten van extreemlinks die niets willen zien of horen, laten Europese arbeiders in de kou staan.

Mondialisten aller landen verenigt u! Arbeiders van onze landen verdwijnt! Zo luidt het manifest van de mondialistische partij.

Bovendien valt het voortdurend hekelen van automobilisten en de auto door milieubewuste burgers, regeringen en bepaalde gemeenteraadsleden nauwelijks te rijmen met het beschermen en bevorderen van onze auto-industrieën.

Tot slot zijn de extreemlinkse demagogen, die de huidige crisis zien als een godsgeschenk om de revolutie te prediken, volstrekt niet in staat om tegemoet te komen aan de behoeften van Franse en Europese werknemers. Door economisch en sociaal patriottisme, nationale en Europese preferenties en nationale en Europese bescherming kunnen we onze industriële sectoren nieuw leven inblazen.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Mijnheer de Voorzitter, de problemen waarmee de Europese automobiellindustrie wordt geconfronteerd, zijn in grote mate het resultaat van de economische en financiële crisis. In dat opzicht is het hopelijk een probleem van voorbijgaande aard. Maar in een ander, erg belangrijk opzicht is het ook een probleem dat verband houdt met overcapaciteit. Daarom is het ongelofelijk belangrijk dat we er, om de toekomst van de Europese automobiellindustrie veilig te stellen, voor zorgen dat zij op realistische en zinnige bedrijfsplannen kan bouwen en eigenaars met verantwoordelijkheidszin heeft.

Dat zet mij ertoe aan te zeggen dat als we erin willen slagen om in Europa een succesvolle automobiellindustrie te behouden, met alle ermee gepaard gaande mogelijkheden inzake technische ontwikkeling, goede werkgelegenheid en de rol die de automobiellindustrie in de Europese economie speelt, moet de staatssteun die vandaag door de lidstaten wordt gegeven ten doel hebben het overleven van de recessie en de financiële crisis te garanderen, maar mag hij de concurrentie tussen lidstaten of tussen autoproducenten niet verstoren.

Staatssteun die de concurrentie verstoort en tot wantrouwen tussen de lidstaten leidt, brengt in feite het overlevingsvermogen van de Europese automobiellindustrie in gevaar en in deze context wil ik wat nu in Slovenië en Frankrijk is gebeurd en de staatssteun die in Frankrijk is gegeven, aan de orde stellen. Een van de belangrijkste taken van de Commissie is te verzekeren dat de vastgestelde regels niet met de voeten worden getreden, toe te zien op wat is gebeurd en het volledige vertrouwen te scheppen dat geen staatssteun wordt toegekend ten nadele van een andere lidstaat of een andere autoproducent. Steun die tot verstoring van de concurrentie leidt, ondermijnt de toekomst van de Europese automobiellindustrie en heeft negatieve gevolgen voor tewerkstelling en technische ontwikkeling.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wil om te beginnen mijn waardering uitspreken voor de inzet van de Commissie en de Raad, die op het goede moment komt, om de auto-industrie en de toeleverings- en andere van de auto-industrie afhankelijke bedrijven te steunen. Helaas is dit echter nog onvoldoende.

Sinds de eerste maatregelen door de lidstaten zijn genomen, kan worden gesproken van een licht herstel van de sector: in Italië zijn de verkopen in februari met 18 procent gedaald, terwijl die daling in januari nog 22 procent bedroeg. Het is duidelijk, ook gezien de cijfers die commissaris Verheugen zelf heeft genoemd, dat

Europa verdere financiering door de Europese Investeringsbank moet garanderen en de nationale maatregelen steeds beter moet coördineren om oneerlijke en discriminerende concurrentie te voorkomen.

Europa moet zijn inspanningen bij het opstellen van herstructureringsprogramma's ook nauw proberen te coördineren met vertegenwoordigers van werknemers en beroepsorganisaties, om op die manier een Europese strategie te ontwikkelen voor een reactivering van de sector door middel van investeringen in onderzoek en nieuwe technologieën.

Gezien de dramatische cijfers over het aantal ontslagen en werkloosheidsuitkeringen, verzoek ik de Commissie om met verdergaande voorstellen te komen voor een beter gebruik van het Sociaal Fonds en het Fonds voor aanpassing aan de globalisering.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Mijnheer de Voorzitter, wat we nu meemaken is zowel een financiële crisis als een klimaatcrisis. We kunnen vaststellen dat er autoproducenten zijn die deze dubbele crisis beter doorstaan dan andere. Er zijn automerken en modellen die deze crises beter doorstaan, namelijk die welke in duurzame technische ontwikkeling hebben geïnvesteerd. Daarnaast zijn er ook bedrijven zoals General Motors, dat 350 miljard dollar vraagt van de staten waar het vestigingen heeft.

We mogen geen goed geld naar kwaad geld gooien. We moeten de mensen in de automobiellindustrie steunen. We moeten de regio's steunen die problemen hebben, we moeten de kleine ondernemingen in de toeleveranciersketen steunen, maar we moeten ervoor zorgen dat we dat doen voor producten die geschikt zijn voor de markt van de toekomst.

De Commissie kan meer doen door de structuurfondsen, zowel het Sociaal Fonds, de regionale fondsen als het Landbouwfonds te openen voor biobrandstof, sociale maatregelen en de regio's.

Ik ben overigens van mening dat er een einde moet worden gemaakt aan de werkzaamheden van het Europees Parlement in Straatsburg.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de auto-industrie is een van de belangrijkste sectoren van de Europese economie en een sector die in groot gevaar is door de huidige crisis. Daarom is dit niet het moment om almaar te blijven roepen dat we tegen protectionisme en oneerlijke concurrentie moeten zijn. Dat is allemaal vreselijk overbodig. Dit is het moment om de Europese producten en werknemers ook strategische, duidelijke en moedige zekerheden te bieden, door middel van een steunprogramma – en dit wil ik beklemtonen – dat alle lidstaten dezelfde kansen biedt.

De doelstellingen omvatten zeker een beter gebruik van de Europese fondsen, waaronder het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering, maar vooral het vereenvoudigen en vergroten van de financiële steun door de Europese Investeringsbank en de Europese Centrale Bank, zodat de sector toegang krijgt tot leningen tegen een lage rente, terwijl ook de administratieve procedures moeten worden vereenvoudigd.

Ik sluit af met de opmerking dat het doel in meer algemene zin ook is om het concurrentievermogen van de sector in stand te houden en ervoor te zorgen dat alle initiatieven op Europees niveau niet alleen helpen om de huidige noodsituatie te bestrijden, maar ook bijdragen aan het in gang zetten van een positieve fase van herstructurering en transformatie van de auto-industrie.

Ivo Belet (PPE-DE). - Voorzitter, de Britse premier Gordon Brown heeft het vanmorgen perfect verwoord: we mogen nu niet ter plaatse trappelen, maar het is tijd om te handelen. Het is inderdaad tijd voor duurzame en robuuste actie. Wij, Europa, moeten nu de omschakeling naar een duurzamer autosector leiden en in handen nemen en dat kan alleen als we deze sector door deze zware en levensbedreigende inzinking leiden.

Daarom deze oproep, mijnheer Verheugen, aan u, aan de Europese Commissie. We willen echt dat Europa, wij met z'n allen samen, veel meer doet voor de toekomst van onze autobedrijven. We hebben hier als Europese Unie een unieke kans om te bewijzen dat we aan de kant staan van al die werknemers, van die 200 000 werknemers bij Opel in Duitsland, in Polen, in Oostenrijk, in Spanje, in België, noem maar op.

Daarom, concreet, moet de Europese Investeringsbank kredieten vrijmaken en zijn hefboomfuncties en hefboompotentieel maximaal inzetten. We hebben hier twee weken geleden een overleg gehad met de top van de sector in het Europees Parlement en daar is duidelijk geworden dat er één groot probleem is: de sector kampt met een acuut gebrek aan kapitaal. Daarom zijn goedkope leningen en staatsgaranties broodnodig, niet alleen om te overleven, maar vooral om resoluut over te schakelen op die auto van de toekomst, die elektrisch, hybride en vooral milieuvriendelijk zal zijn en die klaar is om in productie te gaan.

De sociale partners en zeker de vertegenwoordiger van de werknemers moeten nauw bij dit Europees herstelplan worden betrokken, want dit dossier is ook een lakmoesproef voor de sociale dialoog op Europees niveau.

Commissaris, mijnheer Verheugen, het is nog niet te laat voor actie. Laten we alstublieft de toestand niet ondergaan.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wil allereerst de commissaris bedanken, niet alleen voor zijn verklaringen aangaande de automobiellindustrie, maar ook voor zijn moedige optreden de afgelopen weken en maanden in deze kwestie, en voor zijn openlijke erkenning van het feit dat er een oplossing voor General Motors moet worden gevonden. Deze onderneming maakt immers ook deel uit van de strategie inzake nieuwe aandrijvingssystemen. Mijn hartelijke dank daarvoor.

Ik wil ook terugkomen op wat de heer Lang heeft gezegd, namelijk dat de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-democraten) en Europese Democraten nu toch het amendement van onze fractie steunt. Dat vind ik belangrijk en ook terecht. Ik waardeer het daarnaast zeer dat wij ons als Parlement over General Motors hebben uitgesproken. Daar zag het lange tijd niet naar uit, maar beter laat dan nooit. Mijn dank daarvoor.

We hebben in onze ontwerpresolutie gedebatteerd over kortetermijnmaatregelen. We moeten het echter ook hebben over maatregelen voor de middellange termijn. Op het vlak van harmonisatie van de motorrijtuigenbelasting is dat gebeurd door de CARS 21-groep van deskundigen. Ik weet dat het een lastig vraagstuk is, maar het zou een Europees herstelplan voor de automobiellindustrie kunnen zijn. We bevinden ons in een crisis, en we moeten deze maatregelen nu in stelling brengen. De 27 ministers van Financiën moeten er samen mee aan de slag.

Mia De Vits (PSE). – Voorzitter, mijnheer de commissaris, u zei het zelf al, we kunnen geen debat hebben over de automobiellindustrie zonder vandaag ook een woord te zeggen over General Motors.

Het is positief dat u de ministers van Economische Zaken samengebracht hebt om een Europese aanpak te vinden. Dat is wat u zelf ook wil, een Europese aanpak en geen nationale aanpak. Maar deze Europese aanpak is ook alleen maar mogelijk indien u de Europese ondernemingsraad betreft bij het debat en indien deze Europese ondernemingsraad alle informatie krijgt zoals de wet dit bepaalt. Daarom stel ik u zeer duidelijk de vraag of u bereid bent een dergelijk initiatief te nemen en de informatie waarover de lidstaten elk afzonderlijk beschikken en die ze gekregen hebben van General Motors, te geven aan de Europese ondernemingsraad.

Ten tweede had u het over de Europese middelen die dienen voor de opvang van de sociale gevolgen voor de werknemers. Ik denk dat deze middelen ook preventief ingezet moeten worden. We moeten voorkomen dat er afgedankt wordt en niet alleen bij afdanking deze Europese middelen inzetten.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, namens de 350 werknemers van Ford die in Warley en Dunton in Essex op straat worden gezet, en namens de 1 400 werknemers van General Motors bij IBC vrachtwagens in Luton – aantallen die moeten worden verdubbeld wanneer we de toeleveranciers meetellen – wil ik uiting geven aan mijn genoegen over de verklaringen van vanavond dat deze autoproducenten niet ten onder mogen gaan.

Wanneer commissaris Verheugen echter zegt dat General Motors geen *beggar-my-neighbour*-beleid moet voeren, wil hij ze dan in mijn naam vier dingen vragen: ten eerste om hun herstructureringsplannen volledig open te leggen, niet alleen aan de Duitse regering, maar ook aan de Britse regering en die van andere lidstaten; om een volledige milieueffectbeoordeling uit te voeren wat betreft de gevolgen van het door hen voorgestelde pakket van 3,3 miljard euro voor de CO₂-uitstoot; om duidelijkheid over de toekomst van hun joint venture met het Franse bedrijf Renault voor de vrachtwagenproductie in Luton te geven; en om u en ons uit de doeken te doen welke garanties ervoor bestaan dat een subsidie op korte termijn een werkelijk duurzame productie en werkgelegenheid veilig zal stellen?

Verleden week was ik op bezoek bij de werknemers in Luton. Een van hen vertelde mij dat de overlevingskansen van IBC slechts fifty-fifty zijn, in een stad die sinds meer dan tachtig jaar voertuigen bouwt en waar vijftig procent van de banen nog steeds in de industriële hoek zit. Ik zal voor de toekomst van hun banen vechten.

VOORZITTER: DIANA WALLIS*Ondervoorzitter*

Antolín Sánchez Presedo (PSE). - (ES) Mevrouw de Voorzitter, Europa moet zonder aarzelen kiezen voor de auto-industrie. Die keuze is van vitaal belang als we een technologisch geavanceerde economie willen creëren die een voortrekkersrol speelt in de bestrijding van de klimaatverandering, en waarin de mobiliteit van personen en goederen aan strakke efficiëntie-, veiligheids- en kwaliteitsnormen gebonden wordt.

De EU is de grootste producent ter wereld van personenauto's en de tweede van vrachtwagens: 19 miljoen wagens in totaal, waarvan 20 procent voor de export. De sector is goed voor 3 procent van het bbp, 6 procent van de werkgelegenheid, 8 procent van de nationale inkomens en een zesde van de gezinsuitgaven.

De structurele en strategische problemen van de auto-industrie zijn door de huidige crisis aanzienlijk toegenomen. We moeten ze op Europees niveau aanpakken met een beleid dat sector- en toekomstgericht is en door middel van sociaal overleg. Alleen op die manier zullen we in staat zijn om prioriteit te geven aan werkgelegenheid en scholing, om discriminatie en oneerlijke concurrentie te vermijden, en om op internationaal niveau het Europese belang te behartigen. Op de korte termijn dienen we tijdelijke stimulerende maatregelen in te voeren en financiële steun te verstrekken via de Europese Investeringsbank of andere kanalen, om de overleving en het herstel van deze sector te waarborgen.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). - (RO) In Roemenië is de verkoop van auto's eind 2008 tot de helft teruggelopen. De Roemeense auto-industrie zag haar omzet in 2008 met 7 procent dalen ten opzichte van het niveau dat geraamd was voordat de crisis uitbrak.

Gezien de economische baisse waardoor heel Europa momenteel getroffen wordt, ben ik van mening dat de nationale regeringen en de Europese Commissie de handen ineen moeten slaan om de auto-industrie te steunen. We moeten er rekening mee houden dat een teruglopende autoproduktie een crisis teweegbrengt in de toeleverketen van de industrie, met andere woorden, bij de fabrikanten die afhankelijk zijn van de auto-industrie: fabrikanten van kabels, motoren, elektrische apparatuur, enzovoort. Concreet gezegd zullen duizenden werknemers als gevolg hiervan hun baan kwijtraken.

Om een voorbeeld van een maatregel te geven: de Roemeense overheid heeft, om de lokale auto-industrie te steunen, het programma "Rabla" aangenomen. Consumenten die hun meer dan tien jaar oude auto naar de sloop brengen, krijgen daarvoor in het kader van dit programma een vergoeding die gebruikt wordt als aanbetaling op een nieuwe auto.

Ik nodig beleidsmakers uit dit voorbeeld in overweging te nemen en een uitvoerbare strategie voor te stellen om de Europese auto-industrie tijdens de huidige wereldwijde economische crisis te steunen.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Mevrouw de Voorzitter, ik wil de commissaris bedanken voor zijn bereidheid en zijn doeltreffende optreden om alle betrokken partijen bijeen te roepen voor het voorkomen en oplossen van de problemen bij Opel Europa en ook van de auto-industrie als zodanig, die zeker concurrerend is maar geconfronteerd wordt met de globale problemen van General Motors in de Verenigde Staten.

Anderzijds wil ik er met klem bij hem op aandringen dat deze reddingsactie – het initiatief om Opel Europa opnieuw te lanceren – tot toonbeeld wordt gemaakt van de manier waarop de Europese Unie het hoofd weet te bieden aan alle ellende als gevolg van de globalisering, door middel van de vereiste reactie die we eveneens door toedoen van de globalisering geleerd hebben, vanuit een Europese benadering.

Daarom zou ik willen dat we er allereerst voor konden zorgen dat de eigendomsrechten van de Europese innovatie terugkwamen naar Europa. Verder moet er een toereikend garantiesysteem komen om Opel Europa de zelfstandigheid te geven die het nodig heeft om ons steeds betere auto's te blijven leveren in het opzicht van veiligheid, innovatie, energiezuinigheid en duurzaamheid.

Voorts dient de sociale dialoog te worden versterkt door de vakbonden van Opel en de Europese ondernemingsraad die blijk geven van een groot medeverantwoordelijkheidsgevoel, mondig te maken.

Ten slotte, mijnheer de commissaris, denk ik dat we, als we de Europese aanpak willen bepleiten, sneller moeten zijn. Ik bedoel dat we, om Europa geloofwaardig en succesvol te maken, niet moeten afwachten totdat regeringen doen wat de mijne in Aragon heeft gedaan die zich al voor 200 miljoen garant heeft gesteld. Op Europees niveau lijken we hier nog over na te denken.

Namens de meer dan zeventuizend werknemers van de Opel-fabriek in Figueruelas verzoek ik u om alstublieft meer te doen.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, als Europa geld gaat uittrekken, en zeker als de lidstaten heel veel geld willen gaan uittrekken om de in een crisissituatie verkerende automobiellindustrie te steunen, kan het niet alleen gaan om het handhaven van de status-quo en het voorkomen van faillissementen. Dan gaat het ook om een aantal andere zaken, waarvan de belangrijkste al zijn genoemd.

Van belang is dat de werkgelegenheid voor mensen die werk zoeken en nodig hebben, voor de lange termijn wordt veiliggesteld. Daarom moeten we nieuwe technologieën, innovatie en vooral ook duurzame vervoerssystemen krachtiger bevorderen dan we tot dusver hebben gedaan.

We moeten daarom al onze maatregelen mede op deze doelstellingen afstemmen. Dan behoeven we ons over enkele jaren niet te verwijten dat we niet in een volgende, nieuwe crisis zouden zijn beland, als we daar al vele jaren eerder aan hadden gedacht.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Dames en heren, de crisis is een lakmoesproef voor de cohesie in de Europese Unie. Helaas treffen de regeringen los van elkaar allerlei kortetermijnmaatregelen zoals bijvoorbeeld de sloopregeling voor auto's. Er ging weliswaar een direct positief effect uit van deze maatregelen, maar zij was niet gecoördineerd. Als wij de Verenigde Staten verwijten tegen de vrije mededinging indruisende maatregelen te treffen en protectionisme te bedrijven, dan is het des te logischer te streven naar een gemeenschappelijke Europese strategie. De sloopregeling helpt de uitstoot te verminderen, verhoogt de veiligheid op de wegen en beperkt de werkloosheid in de auto-industrie, een bedrijfstak die werk geeft aan 12 miljoen mensen en honderdduizenden bedrijven in andere bedrijfstakken. Gezien de ambitieuze milieu- en veiligheidsdoelstellingen die wij de automobiellindustrie middels CARS 21 hebben opgelegd, is de sloopregeling - vooral in crisistijden - een goede kandidaat voor gemeenschappelijk optreden door de lidstaten. Ik vind dan ook dat deze gefinancierd zou moeten worden uit communautaire middelen. Ik zou het Tsjechisch voorzitterschap willen verzoeken om in die richting onderhandelingen op te starten.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Geachte commissaris, ik ben het volledig met u eens als u zegt dat de auto-industrie structureel oververhit is en dat we groenere en energie-efficiëntere auto's nodig hebben.

Het zou een grote vergissing zijn indien we met allerlei steunmaatregelen probeerden de huidige op kwantitatieve ontwikkeling gerichte manier van werken in stand te houden. Als we op het milieu en energie-efficiëntie gerichte herstructureringen ondersteunen, zullen wij het meest sociaal bezig zijn en de grootste mogelijke solidariteit betrachten.

Uit de huidige crisis blijkt tevens dat de Europese auto-industrie onderling nauw verweven is. Een bedrijfstak als deze zal protectionisme op nationaal niveau eenvoudigweg niet verdragen. Ik verwacht dan ook niet anders dan dat het communautair beleid daar ten volste rekening mee zal houden.

Günter Verheugen, vicevoorzitter van de Commissie. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, mag ik om te beginnen mijn dank uitspreken voor de eensgezindheid in dit Huis en de brede steun die het beleid van de Commissie hier mocht ondervinden. Ik hecht daar veel waarde aan en denk ook dat het een belangrijk signaal is voor de werknemers in de automobiellindustrie, die tijdens dit debat centraal stonden. Dat is ook volkomen terecht.

Enkele afgevaardigden, onder wie mevrouw Harms en de heer Hökmark en anderen, hebben zich gebogen over de vraag welk verband er bestaat tussen innovatie en concurrentievermogen. Ik wil nogmaals met klem benadrukken dat de automobiellindustrie zonder dat verband met innovatie op den duur niet concurrerend kan zijn. Ons beleid is er juist op gericht te bereiken dat de Europese auto van morgen het toppunt van innovatie is: de schoonste, zuinigste en veiligste auto ter wereld. Ik heb er ook alle vertrouwen in dat onze fabrikanten, technici en ingenieurs daartoe in staat zijn. Wij hebben in Europa het potentieel in huis om dat doel te verwezenlijken.

Daarmee komen we op ons tweede thema: de financiering in deze tijden van crisis. De banken houden de hand op de knip; ondernemingen krijgen niet de benodigde leningen los. De Europese Investeringsbank is momenteel ons middel tegen alle kwalen. Ik kan u echter medelen dat de Europese Investeringsbank nu al op de grenzen van haar mogelijkheden stuit. De automobiellindustrie is niet de enige sector waarvoor we bij de EIB aankloppen. Denkt u maar eens aan de financiering van het midden- en kleinbedrijf. Denkt u maar eens aan de financiering van onze uiterst ambitieuze klimaatdoelstellingen. Dat loopt allemaal via de EIB. Daarbij weet ik nu al dat we in de loop van het jaar zullen worden geconfronteerd met verzoeken waaraan

de EIB niet meer kan voldoen. Eenvoudigweg omdat we willen dat de EIB een solide bank is die niet, zoals anderen dat gedaan hebben, zeepbellen gaat creëren. De problemen zullen dus in de tweede helft van het jaar wellicht nog toenemen, en daar moeten we ons terdege op voorbereiden.

Ik steun allen die zeggen dat we er middels slimme stimulansen voor moeten zorgen dat de auto's die we graag op de markt gebracht willen zien, ook daadwerkelijk verkocht worden. Ik deel ook nadrukkelijk de mening van de heer Groote over een op CO₂-uitstoot gebaseerde motorrijtuigenbelasting. De Commissie heeft dat allang geleden voorgesteld, en ik betreur het ten eerste dat nog niet alle lidstaten dit voorstel hebben overgenomen.

Mevrouw De Vits heeft gesproken over de rol van de vakbonden en ondernemingsraden. Het doet me veel genoegen dat ik u kan vertellen dat ik vlak voor deze vergadering nog een uitvoerig gesprek heb gehad met de voorzitter van de ondernemingsraad van General Motors in Europa. Wij staan voortdurend met elkaar in contact en wisselen regelmatig gegevens uit. Ik wil daarbij opmerken dat ik tot dusver meer profijt heb gehad van deze gegevensuitwisseling dan de voorzitter van de ondernemingsraad. Hij kan mij meer vertellen dan ik hem. Ik hoop me echter binnenkort te kunnen revancheren. Over enkele dagen hebben we een bijeenkomst met de Europese vakbonden voor de metaal- en automobielsector. De vakbonden zijn uiteraard belangrijke partners bij de rondetafelgesprekken die ik eerder al heb genoemd. Ik denk dat we daarmee aan ieders wensen tegemoetkomen.

In de *catch the eye*-procedure is meermalen de kwestie van de slooppremies aangeroerd. Men kan zich inderdaad afvragen of een dergelijk systeem een oplossing voor de lange termijn biedt. Het kan natuurlijk ook heel goed leiden tot een kunstmatige stijging van de vraag die later weer volledig inzakt. Alle fabrikanten waren niettemin voorstander van het plan, omdat het ze door de huidige moeilijke periode kan loodsen. Het geeft ze weer wat meer lucht en heeft er zeker toe bijgedragen dat de grote fabrikanten in Europa nog niet hun toevlucht hebben genomen tot massaontslagen, maar integendeel de personeelssterkte zelfs op peil hebben kunnen houden. In dat opzicht heeft het systeem mijns inziens zijn doel bereikt.

De slooppremie is op Europees niveau geharmoniseerd, in die zin dat er duidelijke regels zijn opgesteld die ook door iedereen worden nageleefd. Wat we vanzelfsprekend niet kunnen doen, is dat we de premies uit de Gemeenschapsbegroting gaan financieren. Die is daar niet voor bedoeld, terwijl het bovendien beleidsmatig en juridisch onmogelijk zou zijn. De premies hebben overigens duidelijk positieve grensoverschrijdende effecten. Met name uw land, mevrouw Roithová, heeft veel baat bij de riante premiestelsels in andere Europese lidstaten. Er is hier dus ook sprake van een stuk Europese solidariteit dat we niet mogen onderschatten.

Ik heb dit debat opgevat als een oproep om in deze kwestie ook verder actief te zijn en zagezegd aan de bal te blijven. Dat beloof ik u. We hebben met de automobiellindustrie een uitstekende samenwerking opgebouwd. Ik hoop dat we het tijdens de zittingsperiode van dit Parlement niet nog een keer over de Europese automobiellindustrie hoeven te hebben, maar mocht dat toch nodig zijn, dan is de Commissie er klaar voor. Ik dank u.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt morgen, woensdag 25 maart 2009, plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Zita Gurmai (PSE), schriftelijk. – (HU) Vanwege de speciale kenmerken van productie en verkoop heeft iedere daling in de Europese auto-industrie invloed op andere sectoren in alle lidstaten.

Afgezien van de teruglopende vraag vanwege de economische crisis en de liquiditeitsproblemen als gevolg van de financiële crisis, kampt deze branche ook met structurele problemen op de lange termijn: hoge vaste lasten, overaanbod en prijsconcurrentie hebben ertoe geleid dat verscheidene autofabrieken zich al zijn gaan concentreren op verlaging van de kosten en verhoging van de interne efficiëntie.

In de nabije toekomst zal de situatie naar verwachting niet verbeteren, maar op de lange termijn beschikt de auto-industrie over veelbelovende internationale perspectieven, en daarom is het bij uitstek van belang voor de auto-industrie in de EU om deze neergang te overleven en paraat te staan om de mogelijkheden te benutten als de vraag weer aantrekt.

Hiervoor is het onontbeerlijk dat wordt voldaan aan de verwachtingen van de consument en dat er milieuvriendelijkere, veiligere en slimmere auto's worden ontwikkeld.

De hoofdverantwoordelijkheid voor het aanpakken van de crisis rust op de schouders van de industrie zelf. Door gunstige randvoorwaarden en fatsoenlijke concurrentievoorwaarden te scheppen kunnen de EU en de lidstaten hier een bijdrage aan leveren. Met doelgerichte, tijdelijke steunmaatregelen op Europees en nationaal niveau kunnen de inspanningen van de industriesector om de crisis te lijf te gaan, worden aangevuld en de negatieve effecten van de komende herstructurering op de werkgelegenheid worden afgezwakt. Aan het laatste punt moet vooral aandacht worden besteed op nationaal en Europees niveau.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), schriftelijk. – (PL) Het is positief dat in het kader van dit tweede debat over de crisis in de automobielsector rekening wordt gehouden met de voorstellen die het Europees Parlement tijdens het debat in februari heeft gedaan.

Het waarborgen van het concurrentievermogen van de interne markt is voor ons van het allergrootste belang. Wij maken ons ernstige zorgen over de maatregelen die bepaalde lidstaten trachten te nemen en die tot een schending van de mededingingsbeginselen kunnen leiden. Daarom verwelkomen we de besluiten die tot doel hebben pan-Europese actiekaders vast te stellen. In deze context moeten we eveneens blijven beoordelen welke impact de situatie van de auto-industrie in de Verenigde Staten en Azië op de Europese markt heeft en nadenken over hoe de Gemeenschap hierop in voorkomend geval kan reageren.

We zijn ingenomen met het feit dat is benadrukt hoe belangrijk het is om de vraagzijde van de markt te bevorderen. Het afwegen van maatregelen als het beschikbaar stellen van laagrentende leningen en het vereenvoudigen van de administratieve procedures voor het verkrijgen van financiële middelen enerzijds en het creëren van prikkels die de consumenten ertoe aanzetten om nieuwe wagens te kopen anderzijds, kunnen de markt helpen heropleven.

Het voorstel om deze crisis te gebruiken om werk te maken van een soort “zuivering” in de auto-industrie blijft onverminderd van kracht. We wijzen op de mogelijkheid om producten van een hogere kwaliteit te vervaardigen op basis van nieuwe, milieuvriendelijke en veilige technologieën die een antwoord bieden op de uitdagingen in verband met de nieuwe ontwikkelingen in het Europa van de 21^e eeuw.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), schriftelijk. – (RO) De auto-industrie is een sector waarin circa 2,3 miljoen mensen werkzaam zijn en waarvan nog eens 10 miljoen banen indirect afhankelijk zijn. Een groot aantal kleine en middelgrote ondernemingen, onderaannemers en toeleveranciers wordt door de financiële crisis getroffen.

Sociaal Europa kent hetzelfde belang toe aan economische ontwikkeling als aan sociale ontwikkeling. Om banen en een behoorlijk inkomen te behouden voor werknemers in de auto-industrie, moeten bedrijven toegang hebben tot financiële middelen.

Ik doe een dringend beroep op de Commissie ervoor te zorgen dat Europese fondsen, zoals het Europees Sociaal Fonds en het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering, worden aangesproken zodat werknemers in de auto-industrie opleiding en steun kunnen krijgen wanneer ze er de gevolgen van ondervinden dat de bedrijven in deze sector een terugval in hun activiteit doormaken.

De door de EU aangenomen wetgeving over het bevorderen van “groene” voertuigen genereert investeringen in het ontwerp en de productie van auto's die minder kooldioxide uitstoten. Waar we echter behoefte aan hebben is tijd, innovatie en vooral aanzienlijke investeringen in zowel menselijk kapitaal als nieuwe productiecapaciteit. De procedures die economische actoren moeten volgen om toegang te krijgen tot subsidies voor onderzoek en innovatie moeten op nationaal en Europees niveau worden vereenvoudigd en onderzoeksprogramma's moeten zich concentreren op specifieke terreinen, waar toegepast onderzoek een rol speelt, in de auto-industrie.

12. Prestaties en duurzaamheid van het Europese luchtvaartstelsel - Luchthavens, luchtverkeersbeheer en luchtvaartnavigatiediensten (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de gecombineerde behandeling van:

– het verslag (A6-0002/2009) van Marian-Jean Marinescu, namens de Commissie vervoer en toerisme, over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 549/2004, (EG) nr. 550/2004, (EG) nr. 551/2004 en (EG) nr. 552/2004 teneinde de prestaties en de duurzaamheid van het Europese luchtvaartstelsel te verbeteren (COM(2008)0388 - C6-0250/2008 - 2008/0127(COD)), en

– het verslag (A6-0515/2008) van Marian-Jean Marinescu, namens de Commissie vervoer en toerisme, over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 216/2008 op het gebied van luchthavens, luchtverkeersbeheer en luchtvaartnavigatiediensten en tot intrekking van Richtlijn 2006/23/EG van de Raad (COM(2008)0390 - C6-0251/2008 - 2008/0128(COD)).

Marian-Jean Marinescu, rapporteur. – (RO) Het tweede pakket voor het gemeenschappelijk Europees luchtruim, SES II, is bedoeld voor het gehele luchtvervoerssysteem en heeft rechtstreekse, positieve gevolgen voor luchtvaartmaatschappijen, luchtvaartnavigatiediensten, luchtverkeersleiders, luchthavens en de ruimtevaartindustrie. Het is in feite het antwoord van de wetgever op de behoefte om de regels te harmoniseren en het Europese luchtruim en luchtverkeer efficiënter te maken ten behoeve van het milieu, het bedrijfsleven en – eerst en vooral – de passagiers.

Met het akkoord dat we over het SES II-pakket hebben bereikt met de Raad brengen we de consolidering van de Europese Unie weer een stap dichterbij. Deze stap is een logisch vervolg op de totstandbrenging van een interne markt, een gemeenschappelijke munt en het Schengengebied. Vanaf 2012 zullen we een Schengenluchtruim hebben. Routes zullen korter zijn, het luchtverkeer zal efficiënter geleid worden en luchtnavigatiediensten zullen op optimale en, in de toekomst, geïntegreerde wijze worden verleend.

Als gevolg van dit alles zullen vluchten korter duren, zal er minder brandstof worden verbruikt en zal de uitstoot van kooldioxide omlaag gaan, wat normaliter zou moeten leiden tot goedkopere vliegtickets.

Het compromis dat in de onderhandelingen met de Raad is bereikt, vormt een weerspiegeling van de noodzaak vaart te zetten achter de vorming van functionele luchtruimblokken, ofwel FAB's. We zijn voor de oprichting van operationele FAB's een uiterste termijn overeengekomen die zes maanden eerder is dan de termijn die de Europese Commissie aanvankelijk voorstelde.

Het operationeel maken van FAB's is het belangrijkste element in de totstandbrenging van een gemeenschappelijk Europees luchtruim. Daarom ben ik verheugd over de overeenkomst die afgelopen november is ondertekend voor het grootste FAB, dat Midden-Europa omvat.

Ik wil deze gelegenheid te baat nemen om de Europese Commissie op te roepen om binnen het financieel kader voor de trans-Europese vervoersnetwerken (TEN-T) haar goedkeuring te hechten aan het project inzake het FAB Danube, dat betrekking heeft op het luchtruim van Roemenië en Bulgarije.

Met de steun van de vertegenwoordigers van het Franse en het Tsjechische voorzitterschap, die ik bij dezen wil bedanken, zijn we erin geslaagd op het vlak van besluitvorming een evenwicht te vinden tussen de verhoudingen en capaciteiten van de lidstaten en de Europese Commissie. Ik denk daarbij met name aan de prestatieregeling, die een cruciaal element vormt in het SES II-pakket.

De Commissie bepaalt hoe de doelen die in de nationale prestatieplannen worden gesteld, moeten worden geharmoniseerd en ten uitvoer gelegd.

Het Parlement heeft twee elementen toegevoegd aan het oorspronkelijke voorstel van de Commissie. Ten eerste, de coördinator voor het functionele luchtruimblokkenstelsel. Uitgaande van het TEN-T-model achten wij het noodzakelijk een coördinator aan te stellen om het sluiten van FAB-overeenkomsten te vergemakkelijken. Op die manier zal het gemeenschappelijk Europees luchtruim sneller kunnen worden gerealiseerd. Ten tweede, een verduidelijking van het begrip “gemeenschappelijke projecten” en de definitie van de daarmee samenhangende financiële middelen.

Het Europees Parlement heeft ook bijzondere aandacht weten te vestigen op de menselijke factor. Het met de Raad bereikte compromis maakt tevens de onderlinge afhankelijkheid duidelijk tussen SES II en EASA, het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart; uitbreiding van de bevoegdheden van het Agentschap naar luchthavens, luchtverkeersbeheer/luchtnavigatiediensten (ATM/ANS) en luchtverkeersleiding (ATC) is in feite het “veiligheidselement” in het pakket.

Mijns inziens is het uitermate belangrijk dat helder en volledig wordt gedefinieerd welke luchthavens onder de bepalingen van deze verordening vallen.

De nieuwe specificaties die het EASA uitvaardigt, moeten aansluiten bij de bestaande specificaties. Daarnaast wordt de gelegenheid gegeven de tot dusver verleende afwijkingen te vermelden. Ik heb ook een aantal bepalingen kunnen toevoegen over de noodzaak de raadpleging van alle belanghebbende partijen te versterken en uit te breiden.

De verslagen waarover wij morgen zullen stemmen zijn een mijlpaal op de weg naar verwezenlijking van een gemeenschappelijk Europees luchtruim, en ik ben ervan overtuigd dat ze voor alle betrokkenen een succes en een overwinning zullen betekenen.

Antonio Tajani, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, geachte afgevaardigden, in de aanloop naar de Europese verkiezingen en twee weken na de goedkeuring van het derde maritieme pakket, maken de Europese instellingen zich op om de burgers van de Unie opnieuw een positief signaal te geven, om te laten zien dat de Commissie, het Parlement en de Raad op dit moment van crisis meer dan ooit achter de burgers staan, dat ze in staat zijn om een ernstige crisis het hoofd te bieden en dat ze concrete antwoorden kunnen geven.

De hervorming van het gemeenschappelijk Europees luchtruim is een belangrijk signaal dat gevolgen zal hebben voor de sector en voor de burgers, en bovendien zal de luchtvervuiling erdoor verminderen. De cijfers over de problemen waarmee het luchtvervoer te maken heeft zijn bekend – vandaag zijn daar nieuwe cijfers bijgekomen, die ik in de loop van mijn antwoord zal opnoemen – en hiermee hebben we laten zien dat we kunnen reageren op een crisis. Dat is heel positief, omdat de Europeanen hierdoor zullen begrijpen dat de instellingen er zijn en dat ze in staat zijn om de problemen het hoofd te bieden.

Daarom wil ik het Parlement bedanken voor de snelheid waarmee dit besluit is aangenomen. Ik wil de heer Marinescu bedanken. Ik ben allang met hem bevriend, omdat we, zij aan zij, hebben samengewerkt in het Parlement, en ik weet dat hij, wat hij opnieuw heeft laten zien, goed kan samenwerken met de Commissie en snel belangrijke resultaten kan boeken. En behalve hem wil ik ook alle schaduwrapporteurs bedanken, die ervoor hebben gezorgd dat de instellingen zich opnieuw aan de zijde van de burgers hebben kunnen scharen.

Het is zeker een grote inspanning geweest, en dit vormt – ik herhaal het – een effectief antwoord. Het luchtvervoer kan inderdaad concrete en tastbare maatregelen verwachten waarmee niet alleen wordt voldaan aan de eisen van de luchtvaartmaatschappijen, maar vooral aan die van de passagiers. Daarom heb ik aangedrongen op de invoering van een regulerend orgaan voor diensten, om te garanderen dat monopoliesituaties de kwaliteit van de dienstverlening niet in de weg staan. Bovendien zal een snelle oprichting van een netwerkbeheerder voor het luchtvervoer niet alleen de ontvlechting van nationale systemen bevorderen, maar ook een voorbeeld vormen voor alle andere vervoersmodaliteiten, en ook voor de sectoren telecomunicatie en energie.

Ik wil het Parlement herinneren aan de steun die het aan de Commissie heeft toegezegd voor de creatie van een nieuw instrument voor de financiering van grensoverschrijdende infrastructurele projecten, onder andere uit het programma SESAR. Het Parlement heeft het belang van het partnerschap begrepen en de belangrijke rol die de exploitanten spelen bij het verwezenlijken van deze ambitieuze doelen bekrachtigd.

Het is verheugend om te zien dat het Parlement zich bij de Commissie aansluit en in een gezamenlijke verklaring het belang van de menselijke factor erkent. Met name heeft het Parlement zich uitgesproken voor een versterking van de positie van de militaire autoriteiten bij de creatie van een gemeenschappelijk luchtruim, een standpunt dat ik volkomen deel, ook al omdat ik enige tijd luchtverkeersleider bij de luchtmacht ben geweest en ik kan dan ook niet anders dan beseffen welke belangrijke rol de militaire luchtverkeersleiders spelen in het luchtvervoer. Ik heb bijvoorbeeld controlecentra bezocht waar civiele en militaire luchtverkeersleiders nauw samenwerken om de veiligheid van het luchtvervoer te waarborgen.

In de gezamenlijke verklaring, die ik steun, wordt gesteld dat de Commissie naar behoren rekening moet houden met menselijke factoren om de regelgeving voor een gemeenschappelijk Europees luchtruim op een doelmatige manier ten uitvoer te leggen en moet erkennen, in de overtuiging dat de veiligheid nooit mag worden veronachtzaamd, dat de veiligheidscultuur nog verder moet worden versterkt, vooral door de invoering van een betrouwbaar waarschuwingsmechanisme voor incidenten en van een *just culture* waarin van die incidenten kan worden geleerd.

De Commissie verklaart dat ze het dienstenmodel zal ontwikkelen op basis van een echte veiligheidscultuur, met inbegrip van een doelmatig waarschuwingssysteem voor incidenten en een *just culture* als basis voor het zorgen voor veiligheid. De Commissie zal zorgdragen voor een adequaat competentieniveau bij de functionarissen die verantwoordelijk zijn voor het garanderen van de veiligheid en vertegenwoordigers van het personeel betrekken bij de totstandbrenging van een gemeenschappelijk Europees luchtruim op nationaal niveau, op het niveau van de functionele luchtruimblokken en op communautair niveau. De Commissie zal de integratie van menselijke factoren in de verwezenlijking van het gemeenschappelijk Europees luchtruim niet later dan 2012 aan een beoordeling onderwerpen.

Concluderend zullen voor het eerst alle aspecten van de hele luchtvaartsector worden behandeld. Dankzij deze nieuwe aanpak zullen de veiligheid van de bewegingen op de grond op luchthavens, de veiligheid in de luchtcorridors en de veiligheid tijdens het landen en opstijgen door één enkel orgaan worden beheerd.

Er gaat dus een nieuwe fase beginnen voor het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart. Het feit dat het pakket zo snel is aangenomen, en daar wil ik u nogmaals voor bedanken, geeft blijk van de sterke politieke wil die er op Europees niveau bestaat om de grote ideeën van mijn belangrijke voorganger uit te voeren, die helaas niet meer bij ons is: Loyola de Palacio. Zij wilde een echt gemeenschappelijk luchtruim voor de burgers. Vandaag hebben we die hervorming kunnen realiseren.

Teresa Riera Madurell, *rapporteur voor advies van de Commissie industrie, onderzoek en energie*. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, de Commissie industrie, onderzoek en energie is positief in haar oordeel over het Commissievoorstel, omdat hierin de tekortkomingen van het vorige pakket, met betrekking tot de coherentie, doelmatigheid, kostenbeperking en beter beheer, ondervangen worden.

De voornaamste bijdragen van de Commissie industrie, onderzoek en energie hebben betrekking op de financiering. Het ATM-masterplan vereist een aanzienlijke hoeveelheid middelen, reden waarom er, zo nodig, gebruik moet kunnen worden gemaakt van overheidsfinanciering, en de oorspronkelijke investering niet zou moeten worden geprefinancierd door de gebruikers.

Onze voorstellen hebben voorts betrekking op de rol van Eurocontrol, dat ons inziens grondig moet worden hervormd om een gezond bestuur en toezicht op zijn dienstverlening te waarborgen. Wat de privatisering van zijn diensten betreft, moet gezegd dat het me nog steeds doeltreffender lijkt om een vooronderzoek te doen zonder vooropgezet plan, en dan op grond van dat resultaat een beslissing te nemen.

Om af te sluiten wil ik nogmaals beklemtonen dat het creëren van een gemeenschappelijk luchtruim van essentieel belang is om de verwezenlijking van de Kyoto-doelstellingen dichterbij te brengen, en dat ik als Spaanse blij ben dat de vergissing rond Gibraltar is rechtgezet.

Verder wil ik de Commissie bedanken voor de uitstekende samenwerking, zoals ik tevens de diensten van de Commissie industrie en ook mijn eigen fractie wil bedanken voor hun onschatbare hulp.

Georg Jarzembowski, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer Tajani, dames en heren, we zijn de heer Marinescu allen grote dank verschuldigd voor het feit dat hij er, bijgestaan door de vicevoorzitter van de Commissie, in is geslaagd om in zeer korte tijd overeenstemming met de Europese Raad te bereiken. Met dit tweede wetgevingspakket kunnen we er de komende jaren in slagen de luchtruimcontrole effectiever te maken, tot drie miljard euro te besparen op de kosten voor de luchtvaartmaatschappijen en dus uiteindelijk voor de consument, en een vermindering van de CO₂-uitstoot met 12 procent te bereiken. Verlaging van de kosten voor luchtvaartmaatschappijen en consumenten en vermindering van de belasting van het milieu zijn belangrijke doelstellingen die we nu kunnen verwezenlijken.

Met de eerste van de twee verordeningen verbinden de lidstaten zich er definitief toe om dat te doen wat ze allang hadden moeten doen, namelijk het op korte termijn instellen van functionele luchtruimblokken. Deze zijn niet meer georganiseerd langs nationale grenzen, maar op basis van functionele luchtverkeersstromen, waardoor het luchtruim doelmatiger en veiliger kan worden beheerd, terwijl onnodig fileverkeer in de lucht effectiever kan worden tegengegaan.

Ik wil mijn dank uitspreken voor het feit dat de Commissie ons daarin gesteund heeft en dat de rapporteur eraan heeft vastgehouden dat er een Europese coördinator voor de functionele luchtruimblokken wordt aangesteld. Het zal immers nog heel wat problemen opleveren voordat de lidstaten ertoe overgaan deze nieuwe functionele luchtruimblokken in te stellen. Het is van belang dat een coördinator er in opdracht van het Parlement en de Commissie op aandringt dat deze blokken ook daadwerkelijk tot stand worden gebracht.

Voor ons is het tevens van belang dat de militaire luchtruimcontrole in het nieuwe systeem wordt geïntegreerd. We moeten een alomvattend masterplan voor een gemeenschappelijk Europees luchtruim ontwikkelen dat mede is gebaseerd op de technologische resultaten van het onderzoeksproject voor het luchtverkeersbeveiligingssysteem SESAR, en dat deze technologieën ook echt in praktijk brengt. Tot slot achten wij het van belang dat het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart (EASA) wordt belast met de implementatie van de normen en controletaken voor luchthavens, luchtverkeersbeheer en luchtvaartnavigatiediensten. Deze organisatie moet daartoe tijdig over voldoende personeel en middelen kunnen beschikken. Wij zetten ons er zeer krachtig voor in – en hopelijk steunt de Commissie ons daarin –

dat het EASA bij het zoeken van praktische oplossingen voor alle nieuwe activiteiten ook de betrokken bedrijfssectoren consulteert, en zo tot werkelijk effectieve oplossingen komt.

Ulrich Stockmann, *namens de PSE-Fractie*. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, een Duitse songtekst zegt: "Über den Wolken muss die Freiheit wohl grenzenlos sein." Welnu, boven de wolken worden wel degelijk grenzen aan de vrijheid gesteld! Het Europese luchtruim bestaat uit een lappendeken van zestig nationale luchtverkeersleidingscentra. Dat zijn er tweemaal zoveel als in de Verenigde Staten, terwijl het aantal vluchten slechts de helft bedraagt. Daarnaast is door de aanwezigheid van verboden militaire zones vaak geen vlucht in rechte lijn van de ene naar de andere luchthaven mogelijk. Dat stelsel is op den duur niet verantwoord, zeker gezien de verdubbeling van het luchtverkeer die elke tien tot vijftien jaar plaatsvindt. Een verdubbeling van het luchtverkeer leidt tot een verviervoudiging van de veiligheidsrisico's.

Een en ander was in 2004 aanleiding om een aanzet te geven tot de realisering van een gemeenschappelijk Europees luchtruim. Helaas heeft de Raad van ministers er indertijd op aangedrongen dat de lidstaten onderling zouden overeenkomen welke luchtruimblokken ze wilden vormen. Dat was een vergissing die ertoe heeft geleid dat de lidstaten intussen veel tijd hebben verspild en volledig verstrikt zijn geraakt in nationale competentiekwesties.

Nu heeft het Parlement met behulp van een goede rapporteur een verordening tot stand gebracht die duidelijke doelstellingen en spelregels bevat voor de introductie van de luchtruimblokken in 2012. Deze verordening vormt een bijdrage aan de veiligheid, de bescherming van het klimaat en een verlaging van de kosten voor het luchtverkeer. Vijftig kilometer kortere vluchten, 12 procent minder CO₂-uitstoot, drie miljard euro aan kostenbesparingen voor de luchtvaartmaatschappijen en minder vertragingen voor de passagiers. Om kort te gaan: ik hoop dat deze herindeling van het Europese luchtruim eindelijk tot stand komt en ons een stap verder brengt.

Nathalie Griesbeck, *namens de ALDE-Fractie*. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dames en heren, ook ik ben blij met dit verslag over het gemeenschappelijk Europees luchtruim. Het is een echte stap in de goede richting, die velen van ons toejuichen.

Deze twee verordeningen komen tegemoet aan de hooggespannen verwachtingen van alle betrokkenen in alle landen van de Unie, want de buitensporige versnippering van het huidige systeem brengt hoge kosten met zich mee en, belangrijker nog, veroorzaakt ernstige ondoelmatigheden bij het luchtverkeersbeheer.

Dankzij dit nieuwe Europese luchtruimsysteem zullen de niet-lineaire vluchtroutes die vliegtuigen momenteel gedwongen zijn te volgen, geleidelijk plaats maken voor vluchtroutes die directer en daardoor efficiënter en bovenal goedkoper voor reizigers zijn.

Ik ben echt blij dat hiermee uiteraard niet alleen het milieueffect van luchtvervoer, maar ook de kosten ervan voor de consument kunnen worden teruggedrongen.

Samen met de harmonisering van de veiligheidsnormen vormt dit een zeer wezenlijke stap vooruit. Het zal luchtvervoer uiteraard veiliger en sneller maken, maar vooral ook minder vervuילend en minder kostbaar.

Namens de Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa fractie zou ik de Commissie echter willen vragen financiële middelen beschikbaar te stellen, en logischerwijze de geldmiddelen voor de trans-Europese netwerken, maar ook subsidies van de Europese Investeringsbank, om alle grote gemeenschappelijke projecten te financieren die tot doel hebben de Europese luchtvaartnavigatie te verbeteren.

Naar mijn mening heeft het Parlement eens te meer de rijen weten te sluiten om vooruitgang te boeken en de Raad ertoe te bewegen snel overeenstemming te bereiken over dit verslag, dat essentieel is voor de Europese luchtvaart en de terugdringing van het milieueffect ervan. Evenals de commissaris doet het ook mij deugd dat we hiermee een concreet en tastbaar signaal afgeven aan onze medeburgers.

Roberts Zīle, *namens de UEN-Fractie*. – (LV) Dank u wel, mevrouw de Voorzitter. Ik ben ingenomen met het feit dat de nieuwe wettelijke bepalingen zullen leiden tot harmonisering van de technologieën voor het luchtverkeersbeheer en dat er aldus een volgende stap gezet wordt richting een gecombineerd systeem van functionele luchtruimblokken die de versnippering van het Europese luchtruim zal doen verminderen. Er zullen dan efficiëntere luchtverkeersroutes kunnen worden uitgestippeld, leidend tot een vermindering van zowel het brandstofverbruik als de schadelijke uitstoot, waardoor de luchtvaart al met al milieuvriendelijker zal worden. Wat de discriminatoire en illegale betalingen betreft die Rusland int bij over Siberië vliegende luchtvaartmaatschappijen uit de Europese Unie, zijn we echter helaas niet in staat de Europese Commissie een mechanisme aan de hand te doen waarmee zij in besprekingen met Rusland over dit onderwerp haar

standpunt goed in de verf zou kunnen zetten. Ik twijfel er echter niet aan dat de Europese Unie uiteindelijk linksom dan wel rechtsom over een dergelijk mechanisme zal beschikken en zij dan iets zal kunnen doen aan de situatie waarin luchtvaartmaatschappijen uit de EU gediscrimineerd worden door een land van buiten de EU. Het principe voor een dergelijk mechanisme is dat van wederzijdse gelijkheid, dus wat dat betreft ligt er nog een hele weg voor ons. Dank u wel.

Eva Lichtenberger, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, ik wil allereerst mijn dank uitspreken jegens de rapporteur die met grote inzet en kennis van zaken de onderhandelingen is aangegaan. Deze onderhandelingen waren noodzakelijk, want ook al zie je de grenzen in het luchtruim niet, ze zijn er wel degelijk. Het waren vooral de nationale grenzen, gebaseerd op – dat moet gezegd worden – nationaal egoïsme, die een belangrijke belemmering vormden voor de totstandkoming van een gemeenschappelijk Europees luchtruim.

Gelet op de reistijden, de veiligheidseisen en de extreme groei van het luchtverkeer moeten we eigenlijk constateren dat deze verbeteringen al veel eerder ingang hadden moeten vinden, zeker gezien het feit dat we al sinds 2004 over het concept van luchtruimblokken debatteren en onderhandelen. Ik denk dat we nu op dit punt wezenlijk vooruitgang kunnen boeken. We hebben het hier niet alleen over effectievere vliegroutes, meer comfort voor de passagiers en een betere berekening van de kosten; wanneer bij de implementatie resultaat wordt geboekt, bereiken we ook een daadwerkelijke vermindering van de uitstoot. En dat is broodnodig, enerzijds vanwege de enorme groei van het luchtverkeer, anderzijds omdat we bij de emissiehandel in deze vervoerssector niet bepaald succesvol zijn geweest.

De Raad heeft tot het eind toe op de rem gestaan. Die rempogingen hebben echter niet het door de Raad gehoopte resultaat gehad, reden waarom zelfs ik met dit verslag kan instemmen.

Michael Henry Nattrass, *namens de IND/DEM-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, in dit gebouw bestaat er een onverzadigbaar verlangen naar macht en controle – een mate van controle waarvan in het verleden alleen de USSR zou hebben gedroomd. De controle van de EU die de innovatie in de kiem smoort, en de macht van de EU die de marktvraag uit balans brengt, druisen in tegen de verwachtingen van de kiezers. Nu is zelfs het luchtruim niet meer veilig voor ze.

Onder het mom van doeltreffendheid wil de EU – een van de meest ondoeltreffende bureaucratieën ter wereld – de doeltreffendheid in het luchtruim controleren. De EU probeert innovatie bij vrije ondernemingen als Easyjet en Ryanair te belemmeren, omdat deze populair zijn bij de mensen. We weten immers hoezeer de EU voorbijgaat aan de mensen. De EU wil een coördinator voor het functionele luchtruimblokkenstelsel, een leuke titel voor een dictator die over het luchtverkeersbeheer, de luchthavens en eveneens over de industrie heerst.

Dit is hetzelfde soort buitensporige controle dat uiteindelijk de USSR de nekslag toebracht, en dat alles in wiens naam ook weer? Het gaat hier enkel en alleen om vlagvertoon voor de EU. Het gaat er niet om de mensen tevreden te stellen en het heeft in het geheel niets te maken met behoeften. Succes is afhankelijk van doeltreffendheid en het bevredigen van behoeften, wat alleen door de vrije markt kan worden bereikt – en niet door het ontwrichten van het Europese luchtverkeersbeheer, niet door het gebrek aan begrip van de kant van de EU en niet door het gebrek aan deskundigheid dat in dit Huis tentoon wordt gespreid.

Laat ons voor een herleving van de doeltreffendheid zorgen door voor innovatie en voor de bevrediging van de vraag door het aanbod te zorgen. Hiermee heeft de EU niets te maken. Stem alstublieft tegen.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, mijnheer de commissaris, ik waardeer de verwezenlijking van het gemeenschappelijke Europees luchtruim en ik ben redelijk zeker dat het de efficiëntie en de veiligheid zal vergroten en ook de impact van de luchtvaart op het milieu zal reduceren.

Het doet me overigens genoeg er hier aan te herinneren dat Italië al is begonnen met “Blue MED”, samen met Cyprus, Griekenland en Malta. Het is een functioneel luchtruimblok dat de efficiëntie van de vluchten vergroot en een reductie van de kosten mogelijk maakt juist omdat een einde wordt gemaakt aan de versnippering van de luchtruimen in een ruime sector van het Middellandse Zeegebied. Kortom, wanneer wordt geprobeerd om de transparantie te vergroten — zou ik willen zeggen tegen de collega die mij is voorgedaan — en er prikkels worden ingevoerd om de efficiëntie van de dienstverlening te vergroten, dan kunnen we niet anders dan daar tevreden over zijn.

Tot slot verwelkom ik ook het streven om het beheer van de luchthavens te optimaliseren. Ik hoop daarom dat er ook spoedig iets wordt gedaan aan de verbetering van de dienstverlening aan de passagiers op

luchthavens, die, zoals in het geval van de luchthaven van Rome, vaak onbevredigend is. Ik dank collega Marinescu voor het uitstekende verslag en de Commissie voor het initiatief.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, de beide verslagen van de heer Marinescu handelen over een betere organisatie van het luchtvervoer in Europa. Niet in de laatste plaats dankzij het belangrijke en succesvolle werk van onze rapporteur is al in eerste lezing zeer veel bereikt. Dat is van belang, zeker in een tijd waarin de luchtvaartindustrie, in Europa maar ook wereldwijd, in zwaar weer verkeert.

In de huidige crisis moeten we ons echter niet alleen zorgen maken over een betere functionaliteit hier en nu. We moeten ook oog hebben voor belangrijke zaken uit het verleden. Passagiersrechten bijvoorbeeld. We hebben tijdens de crisis van 11 september 2001 een passagiersregeling met betrekking tot instapweigering en vertragingen opgesteld waarbij we vooral zijn uitgegaan van de bescherming van de luchtvaartindustrie, en niet zozeer van de bescherming van de passagiers. In de actuele situatie – crisis plus slecht winterweer – maken de luchtvaartmaatschappijen daar schaamteloos misbruik van. Ik herhaal: schaamteloos.

Een volgend punt: vloeistoffen. Er vinden allerlei veranderingen in de lucht plaats, maar de oude regeling inzake vloeistoffen blijft onverminderd van kracht. Deze regeling biedt niemand meer veiligheid. Ze biedt misschien werk aan een paar mensen bij de veiligheidscontroles op luchthavens, maar leidt toch vooral tot zeer grote ergernis. Daarbij dient deze nutteloze regeling, zoals al eerder vastgesteld, louter als alibi. Mijnheer Tajani, u hebt ons indertijd, evenals uw voorganger, verzekerd dat deze onzinnige regeling zou worden afgeschaft wanneer uit onderzoek zou blijken dat deze geen veiligheidswinst oplevert. Daar zitten we nu met ongeduld op te wachten.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, het gaat er niet alleen om dat vliegtuigen vandaag de dag al over nationale grenzen heen vliegen. Ook al hebben de mensen daar rechtsboven, die zich, als ze even niets verstandigs te melden hebben, achter hun mooie vlaggen verstoppen, het wellicht nog niet meegekregen: het Europese luchtruim is volledig geliberaliseerd, en juist daarom is het beslist noodzakelijk om dit geliberaliseerde luchtruim ook centraal te beheren, centraal te bewaken en centraal te implementeren. Deze beide verslagen geven daar de juiste weg voor aan.

Het is beslist noodzakelijk om de vluchten in Europa beter te coördineren. Het is eveneens beslist noodzakelijk om overal de veiligheidsnormen op hetzelfde hoge niveau te brengen, en ik ben ervan overtuigd dat de ingeslagen weg de juiste is. Momenteel wordt op basis van de huidige verdeling in luchtruimblokken nog altijd veel te veel, veel te lang en veel te veel omgevlogen. Er wordt ook veel te veel CO₂ uitgestoten, en de luchtvaartmaatschappijen hebben met enorme kosten te kampen. Dat wordt allemaal gewijzigd en verbeterd door de verordening waarover wij morgen een beslissing nemen.

Ik zou nog graag van de gelegenheid gebruikmaken om de rapporteur, de heer Marinescu, te bedanken voor de goede samenwerking. Ik denk dat we samen voor de mensen in Europa iets heel goeds tot stand hebben gebracht. Dat is tenslotte ook onze taak.

Robert Evans (PSE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, de heer Tajani zei aan het begin van het debat dat dit een goed signaal is aan de burgers van Europa. Ik ben het daar mee eens en dat is het doel van ons werk.

Ik wil vooral naar de vliegvelden verwijzen, omdat het belangrijk is dat we deze inrichtingen onder een verstandige Europese wetgeving brengen. Ik ben van mening dat deze wetgeving verstandig is, omdat zij de burger beschermt, wat we bereiken door een uitbreiding van het bevoegdheidsgebied van het EASA.

Er zijn echter een paar punten waar ik een beetje meer helderheid op zijn plaats zou vinden. Ik denk dat het juist is dat we de kleine vliegvelden waar alleen voor recreatieve of vrijetijdsdoeleinden wordt gevlogen, buiten beschouwing laten en ze buiten het toepassingsgebied laten. Het door de heer Marinescu en anderen ingediende amendement 44 is belangrijk, omdat het de maatstaf verschuift van het gewicht van het vliegtuig naar de landingsbaanlengte van 800 meter. Ik vraag mij echter af of de commissaris of de heer Marinescu mij er uiteindelijk van kunnen verzekeren dat de definitie “voor publiek gebruik” duidelijk wordt uitgelegd, zodat er geen dubbelzinnigheid bestaat over de feitelijke definitie van “publiek”. Kunnen ze toelichten of het commercieel levensvatbaar betekent, of het betekent dat mensen tickets voor vluchten kopen of dat het betekent dat het vliegvelden betreft waartoe het publiek daadwerkelijk toegang heeft? Dat zou een toekomstig struikelblok kunnen worden dat hopelijk uit de weg kan worden geruimd.

Antonio Tajani, vicevoorzitter van de Commissie – (IT) Mevrouw de Voorzitter, geachte afgevaardigden, het doet me veel genoegen dat het Parlement zich zo goed als unaniem heeft uitgesproken vóór het gemeenschappelijke Europees luchtruim. Ik heb alleen begrepen dat de heer Natrass tegen deze hervorming

is, maar ik heb niet begrepen waarom. Misschien heb ik het niet begrepen of heeft hij het hervormingsvoorstel voor het gemeenschappelijke Europees luchtruim niet goed gelezen. Ik heb niet begrepen wat de Sovjet-Unie er mee te maken heeft. Iedereen is vrij om te zeggen wat hij of zij wil; ik voel geen nostalgie naar de Sovjet-Unie.

Maar wat de serieuze zaken betreft die tijdens het debat aan de orde zijn gekomen en zijn gezegd, zou ik u er aan willen herinneren dat dit een concreet antwoord is dat wij op een crisis in de luchtvervoerssector geven. De actuele gegevens die de IATA heeft verschaft, zijn zorgwekkend. Volgens de verklaringen van de directeur-generaal zou de sector tijdens het lopende boekjaar 4,7 miljard dollar verliezen. Dat is bijna drieënhalf miljard euro, en dus een verslechtering ten opzichte van de eerste ramingen. De winst van de sector zou met 12 procent dalen.

Tegenover zo'n crisis zijn wij dus niettemin in staat om regels uit te vaardigen waarmee de kosten kunnen worden gereduceerd. Al met al zou de hele hervorming, inclusief SESAR, wanneer die eenmaal is toegepast en op volle kracht draait, een besparing moeten opleveren van ongeveer veertig miljard euro en een ander belangrijk gegeven is — en ik geloof dat dit mevrouw Lichtenberger aan het hart gaat — de vermindering van de vervuiling, die substantieel zal zijn.

Wat betreft het probleem dat de heer Zile te berde heeft gebracht over de wederkerigheid en de overvliegbelasting die wordt geheven op elk vliegtuig dat over Siberië vliegt: het thema is de vrucht van een overeenkomst die met Rusland is getekend, maar nog niet is toegepast. We hebben het probleem meerdere keren aan de orde gesteld tijdens ontmoetingen met de bevoegde ministers van Vervoer. Het is ook besproken tijdens de laatste Top die de Europese Commissie in Moskou heeft gehad met de heren Poetin en Medvedev en met de minister van Vervoer, die ik bilateraal heb ontmoet. Ik zie geen significante vooruitgang aan Russische kant, maar we blijven aandringen.

Voor het beginsel van wederkerigheid dat in de tekst had kunnen worden opgenomen, is geen consensus bereikt in de Raad. Het merendeel van de lidstaten heeft zich verzet en dus is er een debat gehouden tijdens de laatste Raad van ministers van Vervoer. Omdat er geen mogelijkheid was om het beginsel op te nemen, is het niet opgenomen in de wetgevende tekst.

Wat echter de kwesties betreft die de heer Romagnoli aan de orde heeft gesteld betreffende de luchthavens van de stad Rome: daarover kan ik zeggen dat er, zoals gewoonlijk, altijd controles worden uitgevoerd door de Europese Commissie. Ik kan zeggen dat als het gaat om de toepassing van de verordening die passagiers met verminderde mobiliteit beschermt, de vliegvelden van Fiumicino en Ciampino als voorbeeld gesteld kunnen worden. Want zij hebben de verordening eerder dan andere vliegvelden toegepast; reden waarom ik de nieuwe verordening eind juli van het vorige jaar juist op het vliegveld van Fiumicino heb gepresenteerd.

Dit betekent niet dat we daar genoeg mee moeten nemen: ik denk aan de schandalige gebeurtenis van de 42 miljoen stuks bagage die slecht worden beheerd in de wereld, en van de miljoen koffers of stuks bagage die zijn verdwenen. Geconfronteerd met die gegevens heb ik een onderzoek door het Directoraat-generaal Energie en vervoer laten starten. Ik heb een maand de tijd gegeven om antwoorden van alle bevoegde organisaties te verkrijgen. Als de antwoorden de gegevens die in de pers zijn verschenen, bevestigen, zal ik met voorstellen komen voor een herziening van de bestaande verordening, die ik als lichtelijk zwak beschouw als het gaat om de bescherming van de passagiers. Daarbij denk ik aan de mogelijkheid om de controle op de toepassing van de communautaire verordening misschien toe te vertrouwen aan bepaalde nationale organisaties.

De kwestie van de "passagiersrechten" staat bij mij zeker centraal en daarom wil ik, in antwoord op de vraag die is gesteld door de heer Romagnoli, hem en het hele Parlement geruststellen. Ik wil bevestigen dat ik zal blijven proberen de rechten van de passagiers steeds beter te garanderen. Het is niet toevallig dat er na de verordening betreffende het luchtvervoer, die is gepresenteerd en goedgekeurd, wordt gediscussieerd over de verordeningen met betrekking tot het zee- en busvervoer.

Ik antwoord ook aan de heer Evans dat de criteria die in overweging zijn genomen, de commerciële waarde van het vliegveld en de lengte van de landingsbaan zijn, waar hij naar heeft verwezen. De definitie waaraan wordt gerefereerd is enigszins achterhaald door de criteria die zijn opgenoemd.

Ik geloof dat ik u nogmaals kan bedanken en kan aandringen op de kwestie van de veiligheid van het luchtvervoer, dat met deze hervorming nog groter zal zijn, al ben ik ervan overtuigd dat vliegen in het Europese luchtruim vandaag de dag veilig is. Maar er is geen limiet als het om veiligheid gaat. We moeten altijd meer doen, vandaar mijn inspanningen in alle sectoren waarin de veiligheid van het vervoer kan worden

vergroot. Ik zal mij tot het uiterste inspannen en zal proberen om het Parlement en de Raad voorstellen te doen die de burgers echt kunnen laten zien dat de Europese instellingen hen terzijde staan.

Ik sluit af met u nogmaals te bedanken. Ik dank rapporteur Marinescu, maar ik wil alle Parlementsleden bedanken, alle coördinatoren, alle afgevaardigden die hebben deelgenomen aan dit debat. Want we hadden niet zonder zo'n grote inzet van het Parlement gekund — dat bij deze gelegenheid heeft laten zien geen tijd te willen verliezen — om concreet op te treden bij kwesties die de burgers direct aangaan, net zoals de Commissie dat doet. Ik bedank tevens de diensten van de Europese Commissie, die zoveel hebben gedaan, en het doet me genoegen dat iemand tijdens het debat ook de diensten heeft bedankt voor hun medewerking.

Wij allemaal samen zijn in staat geweest om de luchtvaartindustrie te laten begrijpen dat de instellingen capabel zijn — ik herhaal en onderstreep het — om een moeilijke crisis het hoofd te bieden. Ik geloof dat de Europese burgers en het bedrijfsleven noch massale hulp noch alleen wettelijke maatregelen van ons verwachten, maar er behoefte aan hebben dat de instellingen laten zien dat ze aanwezig kunnen zijn en aan de zijde kunnen staan van de burgers, de ondernemers en al diegenen die bezig zijn deze crisis het hoofd te bieden. Zij willen voelen dat de instellingen hen terzijde staan en hen steunen om samen dit moeilijke moment in de Europese economie te boven te komen. Die economie zal worden gered - en daar ben ik heilig van overtuigd -, door serieuze en precieze regels toe te passen die voor iedereen gelden.

De afwezigheid van regels en het bestaan van slappe regels hebben de financiële en economische crisis veroorzaakt. Wij Europeanen, die zich herkennen in een beschaving die voortkomt uit het Romeinse recht en de napoleontische code en die is gebaseerd op regels en het respect voor regels, zijn ervan overtuigd dat wij dankzij deze regels de moeilijkheden van dit moment te boven zullen kunnen komen en dat we vooral in staat zullen zijn om een steeds beter systeem te hebben dat vrij is, maar dat ook bestand is tegen financiële en economische moeilijkheden.

Ik dank u nogmaals voor uw grote inzet. Het is mij een genoegen om deel te kunnen nemen aan dit belangrijke politieke moment en het met u te kunnen delen.

Marian-Jean Marinescu, rapporteur. – (RO) Een paar korte reacties.

Wat Eurocontrol betreft: het hervormingsproces is in gang gezet, zodat nieuwe verantwoordelijkheden kunnen worden aangegaan. Met betrekking tot het “beheersen van het luchtruim” denk ik dat de organisaties die het meest gelukkig zullen zijn als dit verslag is aangenomen, de luchtvaartmaatschappijen zijn, met inbegrip van Ryanair.

Dan het punt van het “publiek gebruik”. Met deze beschrijving worden zelfs luchthavens voor vliegclubs of voor plezierluchtvaart uitgezonderd. Wij wilden deze luchthavens dan ook niet onder de verordening laten vallen, om de zaken niet nog ingewikkelder te maken.

Verder wil ik u bedanken voor de positieve opmerkingen over mijn inspanningen. Ik zou dit karwei echter niet alleen hebben kunnen klaren, hoe dan ook. Daarom wil ik de rapporteurs van de andere fracties – de heren Stockmann, Leichtfried, Degutis en Zile en mevrouw Lichtenberger – mijn oprechte dank betuigen voor hun bijzondere bijdragen aan dit dossier. Ook voor de steun die zij mij hebben gegeven tijdens de onderhandelingen met de Raad ben ik hun erkentelijk.

Ook wil ik erop wijzen dat het merendeel van de suggesties in de voor de plenaire vergadering ingediende amendementen van de heer Kohlíček en de heer Markov al zijn verwerkt in het compromis dat we met de Raad hebben bereikt.

Commissaris, ik feliciteer u met dit succes. Ik hoop dat het bekrachtigd zal worden door de stemming die morgen in het Parlement zal worden gehouden en door de stemming in de Raad aan het eind van deze maand.

Voorts wil ik het team deskundigen van de Commissie bedanken voor het feit dat het zij aan zij met ons gewerkt heeft om dit akkoord tot stand te brengen. Tot slot ook mijn dank aan het Franse voorzitterschap en het Tsjechische voorzitterschap voor hun inzet, en met name aan Thierry Boutsen en Vera Zazvorkova.

De Voorzitter. – De gecombineerde behandeling is gesloten.

De stemming vindt morgen, woensdag 25 maart 2009, plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Šarūnas Birutis (ALDE), *schriftelijk*. – (LT) Ook al wordt het huidige Europese luchtvervoerssysteem over het algemeen als zeer veilig beschouwd, toch zal de snelle toename van het verkeersvolume naar alle waarschijnlijkheid tot nieuwe uitdagingen leiden op het gebied van de veiligheid. Daarom dienen er de nodige stappen te worden ondernomen op communautair niveau, zodat het huidige veiligheidsniveau ook in de toekomst gehandhaafd kan worden of misschien zelfs verhoogd. Het is nu eerst en vooral van belang de normen van de nog niet door EU-wetgeving gereguleerde aandachtsgebieden (die bijgevolg te kampen hebben met versnipperde regelgeving en met ondermaats toezicht op de naleving ervan) opnieuw vorm te geven en gelijk te trekken, zodat deze geïntegreerd kunnen worden in één enkele methodologie. Dit geldt met name voor twee schakels van de luchtverkeersketen, die vanuit veiligheidsoogpunt algemeen als buitengewoon belangrijk gezien worden, omdat deze potentieel het grootste veiligheidsrisico vertegenwoordigen.

Christine De Veyrac (PPE-DE), *schriftelijk*. – (FR) Er is een compromis bereikt tussen de Raad en het Parlement, waardoor deze twee dossiers in eerste lezing kunnen worden afgerond.

Ik ben blij met dit akkoord, dat een belangrijke stap vormt bij de totstandbrenging van een gemeenschappelijk Europees luchtruim.

Hiermee kunnen belangrijke verbeteringen worden gerealiseerd als het gaat om vliegtijden, brandstofverbruik, reiskosten en CO₂-emissies.

Terwijl de eerste verordening de nadruk legt op de prestaties en de modernisering van het Europese luchtvaartstelsel, richt de tweede zich vooral op de veiligheidseisen, om ervoor te zorgen dat deze belangrijke ontwikkeling in het luchtverkeersbeheer in Europa niet ten koste gaat van de veiligheid van vliegtuigen en hun reizigers.

Het Parlement heeft hemel en aarde bewogen om een gezamenlijke stemming te houden over deze twee teksten, die uiterst complementair zijn, en ik ben blij dat onze instelling de Raad hiervan heeft weten te overtuigen.

Lidstaten, vliegmaatschappijen en reizigers: allemaal plukken ze de vruchten van deze nieuwe regels, die het luchtvervoer van de komende decennia in goede banen zullen leiden.

Kathy Sinnott (IND/DEM), *schriftelijk*. – (EN) Bij de formulering van het luchtvaartbeleid moet onze aandacht in de eerste plaats uitgaan naar veiligheid. Ik spreek mijn waardering uit voor de doelstelling van dit verslag om de luchtvaart voor alle betrokkenen veiliger en doeltreffender te maken.

Ofschoon we alles dienen te ondernemen om de veiligheid te vergroten, moeten we de luchthaven- en luchtverkeersautoriteiten bij de naleving helpen. De ontwikkeling van een geharmoniseerd regelgevend kader en de tenuitvoerlegging van nieuwe technologie zal hoge kosten met zich meebrengen. Regionale luchthavens zouden wel eens moeilijkheden kunnen hebben om de extra kosten voor de vernieuwing van hun systemen te bolwerken.

Shannon Airport in het westen van Ierland levert luchtverkeersbeheer voor een groot deel van de noordelijke Atlantische Oceaan. Maar als vliegveld dat in de afgelopen tien jaar veel vluchten heeft verloren, beschikt het wellicht niet over de financiële middelen voor verbeteringen. In de huidige economische omgeving zal het niet eenvoudig zijn om kredieten voor nieuwe apparatuur en opleiding te krijgen. En het doorberekenen van deze kosten aan de klant kan minder inkomsten tot gevolg hebben.

Ik zou willen voorstellen dat de Commissie middelen reserveert ter ondersteuning van dit proces, om ervoor te zorgen dat het luchtverkeer veiliger wordt.

(De vergadering wordt om 20.00 uur onderbroken en om 21.00 uur hervat)

VOORZITTER: MARTINE ROURE

Ondervoorzitter

13. Samenstelling Parlement: zie notulen

14. Onderlinge uitwisselbaarheid van opladers voor mobiele telefoons (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over de mondelinge vraag (O-0057/2009) van Marco Cappato, namens de Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa fractie aan de Commissie, betreffende de onderlinge uitwisselbaarheid van opladers voor mobiele telefoons (B6-0225/2009).

Marco Cappato, auteur. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, geachte collega's, het feit waarover we praten is heel duidelijk en simpel. Er zijn ongeveer vijfhonderd miljoen mobiele telefoons actief in Europa en er zijn dertig verschillende typen opladers voor mobiele telefoons. De technische reden voor dit verschil: geen enkele. Er is geen enkele technische reden voor. Het is aan de ene kant alleen maar een bron van oneerlijke speculatie voor de producenten en aan de andere kant is er evidente schade aan het milieu. Want vanwege deze valstrik waarin de consument terechtkomt verdwijnen er honderden miljoenen telefoonopladers met een omlooptijd van elke twee tot drie jaar in het milieu.

De Europese Commissie, in de persoon van commissaris Verheugen, heeft al heel prompt geantwoord op onze vraag waarin we verzoeken om standaardisering van deze apparaten. Dus zijn we hier vandaag om aan de commissaris te vragen hoever we daarmee zijn. Een mogelijke weg is die van de zelfregulering. Dat wil zeggen dat de producenten van mobiele telefoons en daarmee ook van telefoonopladers in heel korte tijd tot overeenstemming komen over een standaard die een einde maakt aan deze werkelijk belachelijke en schadelijke situatie.

We zeggen echter onmiddellijk, commissaris Verheugen, dat welke garantie voor zelfregulering de producenten ook willen geven, we heel duidelijk zullen moeten maken dat we tussenbeide komen met reglementering als hun antwoord onvoldoende is en dat deze reglementering niet alleen de mobiele telefoons en hun opladers zou moeten betreffen, maar ook andere digitale apparaten waarbij hetzelfde probleem bestaat. Op die manier zou Europa — en ik rond af, mevrouw de Voorzitter — standaarden kunnen opleggen die uiteindelijk ook internationale standaarden zouden kunnen worden. Dit is een grote kans die een technische kwestie betreft, maar die belangrijk is voor de Europese consumenten.

Günter Verheugen, vicevoorzitter van de Commissie. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, tot mijn genoegen kan ik de leden van het Europees Parlement mededelen dat er daadwerkelijk vorderingen worden gemaakt met de harmonisatie van opladers voor mobiele telefoons in Europa.

Om te beginnen dank ik de heren Cappato en Manders voor de grote inzet waarmee zij dit probleem, waarmee de burgers in Europa dagelijks te maken hebben, hebben aangepakt.

Ik ben het volledig met hen eens dat er een einde moet komen aan die wirwar van opladers en dat het mogelijk moet zijn mobiele telefoons met één enkele gestandaardiseerde oplader op te laden. Honderden miljoenen overbodige opladers en adapters vormen een onzinnige belasting voor het milieu en een ergernis voor de consument. Wie tegenwoordig een andere mobiele telefoon aanschaf, heeft meestal ook een totaal andere oplader nodig; zelfs verschillende modellen van één fabrikant kunnen vaak niet met een en dezelfde oplader worden opgeladen.

Dit onderwerp speelt al een tijd. Het moet overigens duidelijk zijn dat het opladen van een mobiele telefoon niet zo simpel is als het voltanken van een auto, maar een technisch ingewikkelde operatie is. Enkele jaren geleden was de techniek nog niet ver genoeg ontwikkeld voor volledige harmonisatie – zo waren er vooral veiligheidsrisico's. Tijdens het opladen van mobiele telefoons kon zich oververhitting of zelfs een ontploffing voordoen.

Deze problemen zijn inmiddels overwonnen. Er zijn dus geen technische argumenten meer die tegen harmonisatie pleiten.

Ik heb dan ook concrete stappen ondernomen om de bedrijfstak aan te sporen een uniforme oplader op de markt te brengen.

Ik vertrouw erop dat de branche nu snel actie zal ondernemen, waarbij wij als Europese instellingen wel het heft in handen moeten houden en in geen enkel geval een mogelijke wettelijke regeling mogen uitsluiten. Zoals u wellicht weet, hebben de netwerkexploitanten op hun laatste congres in Barcelona aangekondigd ervan uit te gaan dat vanaf 2012 de meeste nieuwe mobiele telefoons die zij verkopen met één enkele gestandaardiseerde oplader opgeladen moeten kunnen worden.

Dat is prima, maar het is niet genoeg! De Commissie streeft naar volledige harmonisatie op basis van een uniforme standaard en een bindende verplichting voor de industrie om die te verwezenlijken. De Commissie verwacht van de industrie dat niet later dan eind april bindende overeenstemming in de vorm van een memorandum wordt bereikt. Dit memorandum moet door de grote fabrikanten van mobiele telefoons worden ondertekend en garanderen dat elke oplader geschikt is om eender welk mobiel telefoontoestel op te laden, en dat elke mobiele telefoon door om het even welke oplader kan worden opgeladen.

De Commissie zal niet aarzelen een wetgevingsvoorstel in te dienen als de bedrijfstak er niet in slaagt vrijwillige afspraken te maken.

Ik verwacht dat het probleem zich bij andere apparatuur, zoals digitale fototoestellen of MP3-spelers, vanzelf oplost zodra een doorbraak op het vlak van de mobiele telefoons is bereikt. Blijft die doorbraak achterwege, dan zal wettelijk ingrijpen nodig zijn.

De Commissie rekent verder op de waardevolle steun van het Europees Parlement, zodat wij deze ergernis kunnen wegnemen.

Paul Rübig, namens de PPE-DE-Fractie. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, commissaris, dames en heren, vandaag kunnen we de Europese dag van de mobiele telefoon vieren, want vandaag hebben wij samen met de Commissie en de Raad de tweede roamingverordening aangenomen. Het resultaat mag er wezen waardoor een navenante daling van de gebruikskosten in het verschiet ligt en dat komt gezien de economische crisis zeer gelegen. Verder hebben we een kostenverlagingsprogramma voor opladers op het oog, een heel belangrijk thema voor de burgers in Europa.

Bij opladers gaat het om de mogelijkheid de efficiëntieclassen op een etiket aan te duiden, net als bij koelkasten, zodat zichtbaar is hoeveel stroom een oplader verbruikt. Ook is het belangrijk dat automatische uitschakeling wettelijk bindend wordt, zodat opladers voortaan automatisch uitschakelen als het toestel is opgeladen. Voorts moeten we onze normalisatie-instituten opdracht geven tot het uitwerken van voorstellen die het mogelijk maken in die richting actie te ondernemen.

Ik sta ook achter het door de Commissie voorgestelde tijdsplan, waardoor de branche tot april de tijd heeft om vrijwillige afspraken te maken en daarna de technische regelgeving kan worden gepland. Dit is geen gemakkelijke exercitie. Enerzijds hebben we te maken met de verbinding van de oplader met de mobiele telefoon. Dit aspect is met behulp van technische normen prima te reguleren. Wat het stopcontact betreft, hebben we echter te maken met een bekend probleem uit de Europese normalisatie. Ook hier moeten voorstellen worden uitgewerkt om een probleem op te lossen dat zich niet alleen binnen Europa maar de facto wereldwijd voordoet. Misschien kunnen we ook de Internationale Organisatie voor normalisatie (ISO) erbij betrekken om een oplossing op mondiale schaal te vinden.

Silvia-Adriana Țicău, namens de PSE-Fractie. – (EN) Het onderwerp dat we bespreken gaat een groot aantal consumenten in de Europese Unie aan. Ik wil ook nog melden dat 2009, het Jaar van creativiteit en innovatie, een jaar is waarin we, als deze overeenkomst door mobiele telefoonfabrikanten wordt ondertekend - hoewel dat voorlopig alleen op vrijwillige basis kan - , een verdere stap in de richting van deze standaardisatie zetten.

Ik denk dat we vooral een technische standaard nodig hebben. Ik ben ook van mening dat het voor Europese instellingen die zich met standaardisatie bezig houden belangrijk is om hier ook bij betrokken te worden, zodat goed wetenschappelijk onderzoek op marktniveau kan worden toegepast.

Ik denk dat een voorlichtingscampagne voor consumenten ook belangrijk is, want het plaatsen van labels op mobiele telefoons over hun energie-efficiëntie is voor ons niet genoeg. Het is ook belangrijk dat er een voorlichtingscampagne voor de consument komt over de verschillende typen laders bij mobiele telefoons.

2012 komt dichterbij. Ik verwacht dat wanneer fabrikanten echt in deze nieuwe soort universele lader investeren, er genoeg tijd zal zijn om de deadline van 2012 te halen.

Ik wil hier echter bij zeggen dat het onderzoek in een aantal gevallen al tot toepassingen heeft geleid die al op de markt verschijnen: er bestaan laders die vanaf een kleine afstand twee of drie toestellen kunnen opladen. Ook als de toestellen van verschillende merken en modellen zijn, kunnen ze gelijktijdig worden opgeladen.

Daarom moeten we meer in onderzoek investeren en, mijns inziens, vooral in onderzoek dat is toegespitst op de informatie- en communicatietechnologie. Er wordt vooruitgang geboekt. In het Zevende Kaderprogramma voor onderzoek is veel geld gereserveerd. Het lijkt er echter op dat er voor een tamelijk klein gebied zoals dat van mobiele telefoonladers, niet genoeg wordt gedaan. Daarom denk ik dat de

overeenkomst tussen de fabrikanten een stap in de goede richting is, maar deze moet ook gepaard gaan met enkele gemeenschappelijke standaarden.

Toine Manders, *namens de ALDE-Fractie*. – Voorzitter, we hebben het hier vandaag over een voor consumenten bijzonder onderwerp, namelijk de standaard voor stekkers van telefoonladers. Als liberaal ben ik natuurlijk voorstander van een werkende interne markt en zo min mogelijk overheidsingrijpen in die markt. Aan de andere kant moet de consument ook keuzes hebben. Op dit moment heeft de consument geen enkele keuze als hij een nieuwe telefoon koopt. Daar moet hij automatisch een lader bijkopen en dat leidt heel vaak tot grote ergernis bij de consumenten. Voorts blijkt uit onderzoek dat er voor ongeveer 300 miljoen euro per jaar door consumenten aan nieuwe laders moet worden gekocht omdat die automatisch worden meegerekend bij de aankoop van een nieuwe telefoon. Het gevolg is dat daar ook het milieu mee wordt belast voor 300 miljoen euro per jaar en dan praat ik nog niet over de verspilling van energie die deze goedkope laders veroorzaken, want deze laders blijven vaak in het stopcontact zitten en zonder telefoon blijven ze energie gebruiken.

Mijn collega Marco Cappato en ik hebben er al jaren voor gepleit een Europese standaard in te voeren en ik wil de commissaris heel graag complimenteren voor de wijze waarop hij dit geregeld heeft door een beetje te flirten met de industrie, door te dreigen: "Kom zelf met een oplossing, zo niet, dan komen wij met verplichtende wetgeving". Daarvoor wil ik hem extra complimenteren, want als liberaal ben ik tegen verplichten, maar veeleer voor verleiden. Verleiden betekent dat mensen liever iets willen doen omdat ze het nut ervan inzien en ik denk dat de commissaris daar uitstekend in geslaagd is.

Ik heb al vaker het volgende grapje gemaakt: toen ik 35 jaar geleden mijn vrouw ontmoette, heb ik haar verleid om met mij samen te gaan. Als ik haar destijds verplicht had, dan had ze waarschijnlijk de toegevoegde waarde van nu niet gezien en dan zou het idee dus minder gedragen zijn. Ik denk dat het voorbeeld ook past bij de industrie, want als de industrie het zelf mag oplossen, zullen ze dat beter doen dan als de politiek het hun voorschrijft.

Ik denk dus dat het een prima oplossing is. Ik hoop wel dat u er op termijn in slaagt om niet alleen een standaard voor opladers van telefoons in te voeren, maar dat dit ook gebeurt voor meer elektrische apparaten, want het is een ergernis tot en met. Als een familie een weekend op stap gaat, dan liggen er dertig laders op een kast. Er zijn ook altijd mensen, ook in dit Huis vandaag bijvoorbeeld, die moeten vragen: "Heeft er iemand een lader? Want ik ben de mijne vergeten". Dan moet je een specifieke lader van een speciaal model en van een speciaal merk hebben. Nogmaals complimenten aan u, commissaris. Ik hoop ook dat dit in 2012 daadwerkelijk gebeurt en ik hoop ook dat u krachtig optreedt als de industrie zich niet houdt aan de toezegging, want dat is ook heel belangrijk. Je moet een stok achter de deur houden, maar liefst verleiden en door zelfregulering tot een oplossing komen. U bent daarin geslaagd en ik wil u daarmee feliciteren.

Paul Rübigen (PPE-DE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, ik heb nog een vraag aan commissaris Verheugen: een USB-2-interface is geschikt voor de overdracht van energie én data. Ziet u hier wellicht een oplossing in?

Günter Verheugen, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, mijnheer Rübigen, ik was al tot die conclusie gekomen. Ik wil u zeggen dat ik zo ontspannen met deze kwestie omga, omdat ik niet geloof dat wij de bedrijfstak onnodig zwaar belasten; de USB-norm is immers al voorhanden. Al mijn deskundigen zeggen mij dat de beschikbare norm toepasbaar is voor alle apparatuur die men in de hand kan houden. Deze norm kan weliswaar niet gelijktijdig voor grote pc's en mobiele telefoons worden gebruikt, maar is voor alle handmatig bediende apparaten vanzelfsprekend toepasbaar.

Daarmee heb ik tevens de vraag van mevrouw Țicău beantwoord; de norm waar u om vraagt is er in feite al. Bovendien kan ik u zeggen, mevrouw Țicău, dat er momenteel zeer hard wordt gewerkt aan de kwestie van het energieverbruik en de bijbehorende effecten van opladers op het milieu. We zullen ons pas over dit vraagstuk buigen als we werken aan de tenuitvoerlegging van de richtlijn, waarin de producten worden behandeld die energie verbruiken en waarvoor wij al bij u een nieuw voorstel hebben ingediend.

Nog een laatste opmerking, nogmaals voor de heer Rübigen: het idee van automatische uitschakeling vind ik uitstekend. Dat geldt overigens niet alleen voor opladers. Ik vind dat een thema dat ver over de grenzen van dit onderwerp heen reikt. De Commissie houdt zich hier al mee bezig en zal verslag uitbrengen over de resultaten.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

15. Gemeenschappelijke visuminstructies: biometrische identificatiemiddelen en visumaanvragen (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de aanbeveling voor de tweede lezing (A6-0143/2009), namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, betreffende gemeenschappelijke visuminstructies aan de diplomatieke en consulaire beroepsposen: biometrische identificatiemiddelen en visumaanvragen (05329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD)) (rapporteur: barones Ludford).

Sarah Ludford, rapporteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, dit voorstel van de Commissie, waarvoor ik de rapporteur van het Parlement ben, is na de VIS-verordening, het VIS-toegangsbesluit en de maatregel over het gebruik van het VIS volgens de Schengengrenscode het vierde onderdeel van het pakket inzake het visuminformatiesysteem (VIS).

Het voorstel beoogt een wijziging van de bestaande gemeenschappelijke consulaire instructies doordat het ten eerste voorziet in verplichte biometrische gegevens die in het VIS zullen worden opgeslagen, alsmede in de daarbij behorende normen, maar ten tweede bevat het bepalingen over de organisatie van de inontvangstneming van visumaanvragen.

Met de visumcode, waarvoor mijn collega van de ALDE-Fractie, Henrik Lax, rapporteur is, wordt een volledige herziening van de visaregelingen beoogd. Indien deze wordt aangenomen zal de wetgeving waarover we nu debatteren een integraal bestanddeel van de visumcode worden. De reden voor de scheiding van deze twee voorstellen was dat de Commissie verwachtte dat de aanneming van de visumcode langer zou duren dan het huidige voorstel; zij wilde niet dat de goedkeuring van de visumcode het begin van het VIS zou vertragen.

Voor zover ik weet zal het centrale systeem voor het VIS in december dit jaar klaar zijn en begin 2010 in de eerste regio, Noord-Afrika, van start kunnen gaan. Ik voer hierover sinds geruime tijd besprekingen met de Raad. De Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken heeft mijn verslag in november 2007 goedgekeurd. Jammer genoeg hebben wij geen overeenkomst in eerste lezing bereikt, zodat ik in juli 2008 het Parlement heb verzocht om mijn verslag aan te nemen. Tijdens het Franse voorzitterschap hebben we de nodige vooruitgang weten te boeken zodat ik de aanbeveling kon uitspreken om dit compromis in tweede lezing aan te nemen.

Er waren vier onopgeloste kwesties: de minimumleeftijd voor het afnemen van vingerafdrukken; het aanmoedigen van de lidstaten om deel te nemen, waarbij als laatste redmiddel zo nodig contracten met externe dienstverleners mogen worden gesloten; gegevensbescherming en –beveiliging; en een dienstverleningsvergoeding voor externe dienstverleners.

Op het punt van vingerafdrukken stelde de Commissie voor om deze bij kinderen vanaf zes jaar af te nemen. In feite veranderen de vingerafdrukken van jonge kinderen vrij snel, en ik ben er niet van overtuigd dat we op het moment genoeg weten over de latere betrouwbaarheid van zo vroeg genomen vingerafdrukken. Ondanks vele verzoeken heeft men mij nooit geloofwaardige en steekhoudende bewijzen geleverd over de wijze waarop vingerafdrukken die in de leeftijd tussen zes en twaalf jaar zijn afgenomen, jaren later zonder risico van fouten de grondslag zouden kunnen vormen voor verificatie of identificatie.

In een zeker stadium heeft de Raad gereageerd met het voorstel om in plaats van om de vijf jaar, zoals bij volwassenen, om de twee jaar de vingerafdrukken bij jonge kinderen af te nemen. Maar dit zou zeer lastig voor gezinnen zijn. Dus heb ik de nadruk op een voorzichtige en praktische aanpak gelegd, waarbij van een hogere minimumleeftijd van twaalf jaar wordt uitgegaan, en de Raad ging ermee akkoord om kinderen beneden de twaalf jaar vrij te stellen, waarbij na drie jaar een herbeoordeling van deze leeftijdsgrens plaatsvindt na een uitvoerige studie die onder de verantwoordelijkheid van de Commissie valt.

Nu over het bevorderen van de samenwerking tussen de lidstaten waarbij externe dienstverleners zijn toegestaan. In het algemeen heb ik geen enkel probleem met een uitbestedingsaanpak, maar er moeten wel duidelijke voorwaarden zijn om de integriteit van het visumverleningsproces te kunnen garanderen, om veilig te stellen dat uitbesteding alleen een laatste redmiddel is en om de gegevensbescherming en -beveiliging te waarborgen.

We hebben daarom in de tekst een hiërarchie vastgelegd volgens welke samenwerking door middel van beperkte vertegenwoordiging, collocatie of gemeenschappelijke aanvraagcentra de voorkeur geniet. Alleen in gevallen waarin deze oplossingen niet geschikt zijn om het grote aantal aanvragen te verwerken of een goede territoriale dekking te bereiken, wordt gebruik gemaakt van uitbesteding. Het compromis bepaalt

duidelijk dat de lidstaten verantwoordelijk blijven voor de naleving van gegevensbeschermingsregels en voor eventuele inbreuken op de nationale wetgeving.

Een belangrijk punt is dat voor derde landen die gegevensencryptie verbieden, speciale regels gelden: elektronische gegevensuitwisseling tussen consulaten of tussen een externe dienstverlener en de lidstaten is verboden en lidstaten moeten ervoor zorgen dat de elektronische gegevens fysiek in volledig versleutelde vorm per CD worden uitgewisseld, waaraan speciale voorwaarden zijn verbonden.

Ten slotte over de visumtarieven: we hebben er succesvol op aangedrongen dat externe dienstverleners alleen een extra vergoeding bovenop de visumtarieven kunnen berekenen op voorwaarde dat de visumaanvragers altijd de mogelijkheid van directe toegang tot de consulaire bureaus hebben. Ik ben van mening dat dit erg belangrijk is.

Over het geheel genomen hebben we een redelijke overeenkomst. Er is hard om de compromissen gestreden en ik denk dat we vooruitgang hebben geboekt in het gemeenschappelijk visumbeleid.

Androulla Vassiliou, *lid van de Commissie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, allereerst wil ik mededelen dat het vicevoorzitter Barrot spijt dat hij vanavond niet hier kan zijn.

Het verheugt mij te zien dat het Parlement het gemeenschappelijk standpunt van de Raad heeft aangenomen en op deze manier vorm heeft gegeven aan de politieke overeenkomst over dit voorstel die het tijdens de dialoog op 2 december 2008 met de Raad heeft bereikt. Ik wil zowel het Parlement als ook de lidstaten danken voor de consensusgerichtheid die zij hebben getoond bij de formele goedkeuring van dit instrument, en met name wil ik de rapporteur, barones Ludford, en de corapporteurs voor hun ondersteuning en samenwerking danken. Deze overeenkomst maakt het mogelijk om door te gaan met de voorbereidingen voor de lancering van het visuminformatiesysteem, die voor eind dit jaar is gepland.

Op voorstel van het Parlement heeft de Commissie het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek gevraagd om het belangrijke vraagstuk van het afnemen van vingerafdrukken bij kinderen onder de twaalf jaar te onderzoeken. De technische specificaties zijn inmiddels opgesteld en zullen in de zeer nabije toekomst aan het Parlement en de Raad worden gestuurd.

Deze wijziging in de richting van gemeenschappelijke consulaire voorschriften zal ook een transparant en geharmoniseerd wettelijk kader voor de uitbestedingspraktijken opleveren, met inbegrip van het vraagstuk van extra vergoedingen.

De Commissie beschouwt de overeengekomen tekst als evenwichtig, en zoals zij in haar verklaring aan het Parlement heeft aangegeven geniet de tekst de volledige ondersteuning van de Commissie.

Ewa Klamt, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, om recht te doen aan het streven van de Europese Unie om een gebied van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te zijn, moeten wij ook de afgifte van inreisvisa regelen voor burgers die vanuit derde landen naar de EU willen reizen. De nieuwe regels bepalen dat de ambassades en vertegenwoordigingen van de EU voortaan vingerafdrukken en foto's van visumaanvragers mogen nemen. Daarmee worden vier doelen bereikt.

Ten eerste worden bedrog en misbruik beter bestreden, omdat biometrische kenmerken de vervalsing van visa bemoeilijken. Ten tweede wordt "visumshopping" tegengegaan. Ten derde worden de aanvraagprocedures voor visa versneld. Ten vierde worden gelijktijdig de grenscontroles gemakkelijker, omdat de douaneambtenaren aan de hand van biometrische identificatiemiddelen snel kunnen vaststellen of de persoon in kwestie ook de persoon is waaraan het visum is verstrekt.

Wij hadden graag het voorstel van de Commissie gevolgd om van kinderen vanaf zes jaar vingerafdrukken te nemen om het gevaar van mensenhandel uit te sluiten. Helaas kreeg dit voorstel geen meerderheid in dit Huis.

De Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-democraten) en Europese Democraten steunt met een brede meerderheid het gevonden compromis dat een lidstaat die bevoegd is voor de inontvangstneming en de behandeling van aanvragen in laatste instantie met externe dienstverleners moet kunnen samenwerken. Doorslaggevend in onze toestemming voor deze samenwerking is dat de lidstaten ook dan voor de gegevensbescherming en -beveiliging verantwoordelijk zijn. Het betekent dat de elektronische gegevens die door externe dienstverleners worden overgedragen aan de autoriteiten van de betrokken lidstaten volledig worden versleuteld.

Ik bedank de rapporteur en de dames en heren van de andere fracties die als schaduwrapporteurs drie jaar lang aan dit project hebben meegewerkt.

Roselyne Lefrançois, *namens de PSE-Fractie*. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, Voorzitter, u bent voorzitter van deze plenaire vergadering en ik neem namens u het woord in dit vraagstuk, dat u als rapporteur voor advies heeft gevolgd.

Ik wil allereerst barones Ludford hartelijk danken voor haar inzet en de resultaten die ze heeft behaald bij de moeizame onderhandelingen over dit dossier. Ik denk dat het Europees Parlement trots kan zijn op de behaalde resultaten want de taak was verre van eenvoudig, zoals we hebben gezien.

Ik wil speciaal ingaan op twee punten die me cruciaal lijken en waarover we met name tevreden kunnen zijn: ten eerste de verhoging van de leeftijdsgrens voor het nemen van vingerafdrukken van minderjarigen van zes naar twaalf jaar; ten tweede het vastleggen van het principe op grond waarvan de consulaten van lidstaten het verzamelen van biometrische gegevens slechts als laatste mogelijkheid en in een strikt kader van een aantal zeer specifieke garanties mogen uitbesteden aan particuliere instanties.

Ik weet dat sommigen van mening zijn dat de gekozen oplossing niet helemaal aansluit bij de opties die we hadden voorgesteld, met name wat betreft de gegevensverzameling door een dienstverlener, in een diplomatieke beroepspost, en de overdracht van gegevens via versleutelde e-mails, of zelfs via versleutelde elektronische gegevensdragers die in een diplomatenkoffer worden vervoerd.

Wij zouden hierop echter willen antwoorden dat gegevensverzameling door particuliere instanties alleen met inachtneming van de Europese wetgeving mag plaatsvinden en dat de dienstverlener de gegevens volledig gedigitaliseerd aan de autoriteiten van de lidstaat moet overdragen.

Verder hebben wij voor elkaar gekregen dat wordt verwezen naar de noodzaak om akkoorden te sluiten met derde landen die de digitalisering van de in elektronisch formaat overgedragen gegevens verbieden. Het bestuderen van aanvragen, eventuele gesprekken, de goedkeuringsprocedure evenals het afdrukken en aanbrengen van visumstickers zal uitsluitend worden uitgevoerd door diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers.

Dezelfde voorwaarden gelden voor de overdracht van verzamelde gegevens van de ene naar de andere lidstaat, in het geval van colocaties, ofwel de vertegenwoordiging van een lidstaat door een andere in een derde land.

Tot slot, de specifieke voorwaarden voor de activiteiten van dienstverleners zijn weliswaar beschreven in een bijlage bij de tekst, maar deze moeten in hun geheel worden vastgelegd door een dwingend wettelijk instrument.

In het licht van deze resultaten kunnen we met het oog op de totstandbrenging van een beter visumbeleid in Europa alleen maar blij zijn met de verkregen garanties. Dit beleid zal de Europese burger beslist ten goede komen en ons in staat stellen onze betrekkingen met derde landen te verbeteren.

Tatjana Ždanoka, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, allereerst wil ik namens mijn fractie barones Ludford voor haar goede samenwerking danken. Ze is een van de weinige rapporteurs voor wie niets onmogelijk is.

U weet dat mijn fractie een sterk tegenstander van de vergaande invoering van biometrische gegevens is. Toch is het besluit al aangenomen. De wettelijke grondslag voor het verzamelen van vingerafdrukken tijdens het proces van visumverlening wordt geleverd door de verordening inzake het visuminformatiesysteem, die naar onze mening een geschiktere plaats zou zijn om bepalingen op te nemen die zowel algemene regels als ook uitzonderingen vastleggen.

Het is voor ons nu essentieel om zoveel mogelijk waarborgen te krijgen. Op dit punt heeft barones Ludford uitstekend werk verricht. Belangrijk is voor ons de verandering van de minimumleeftijd van 6 naar 12 jaar, maar 14 zou zelfs nog beter zijn geweest.

We juichen ook de uitdrukkelijke verwijzingen naar de grondrechten toe, zoals de mogelijkheid om gegevens uit vroegere aanvragen te kopiëren wanneer de laatste vermelding niet langer dan 59 – in plaats van 48 – maanden geleden is, evenals de waarborgen voor veilige gegevensbescherming.

We maken ons echter ernstige zorgen. Mijn fractie is gekant tegen de uitbesteding van het verzamelen van biometrische identificatiemiddelen, vooral in gebouwen zonder diplomatieke en consulaire bescherming. We zijn ook tegen het berekenen van een extra vergoeding voor dienstverlening.

Al met al geloven wij dat de invoering van biometrische gegevens in visa ernstige gevolgen voor de gegevensveiligheid en de grondrechten heeft, zonder dat er duidelijk aantoonbare voordelen zijn. Daarom kunnen we het standpunt van het Parlement in tweede lezing niet ondersteunen. Dit doet echter geen afbreuk aan ons standpunt ten aanzien van het verslag-Lax inzake de visumcode.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, ook ik heb veel waardering voor de inzet van onze rapporteur en ik wil haar en alle anderen hartelijk danken voor de uitstekende samenwerking in de afgelopen jaren. Desondanks zal ik mij bij de stemming onthouden, omdat mijns inziens het nemen van vingerafdrukken en het hele proces van het gebruik van biometrische identificatiemiddelen in het algemeen niet in verhouding staat tot de omvang van het probleem. Ik vind de door ministeries van Binnenlandse Zaken en veiligheidsinstanties zo gewenste en voortdurend gestimuleerde verzamelwoede als het om persoonsgegevens gaat, een bedenkelijke zaak.

Ik weet hoe moeilijk het is geweest om de Raad het compromis te ontworstelen dat kinderen onder de twaalf jaar van de plicht tot het geven van vingerafdrukken worden ontslagen. We weten echter ook allemaal dat dit enkel geldt, zolang er geen uitvoerige studie beschikbaar is die onomstotelijk aantoonst dat vingerafdrukken van kinderen betrouwbaar zijn. De politieke discussie over de vraag of vingerafdrukken van baby's en kleine kinderen ook echt noodzakelijk zijn, is dan ook niet voorbij.

Verder maak ik me zorgen over de regelingen inzake uitbesteding. Er moeten absoluut uniforme en strikte regelingen komen, want nu al wordt door enkele lidstaten van externe dienstverleners gebruikgemaakt. Ik begrijp dat het in een beperkt aantal gevallen nuttig kan zijn om de afwikkeling van visumaanvragen aan externe dienstverleners over te dragen. Dit mag echter niet ten koste van de aanvrager en de gegevensbescherming gaan. Het compromis op dit vlak met de Raad vind ik niet toereikend. Zowel de Juridische Dienst van het Parlement als de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming heeft gewezen op de gevaren die uitbesteding met zich brengt als de externe dienstverlening niet op diplomatiek beschermd gebied plaatsvindt. Helaas heeft de Raad onze bedenkingen naast zich neergelegd.

Een ander probleem vormen de met uitbesteding verbandhoudende kosten van dienstverlening. Ik vind het onterecht dat deze kosten op de aanvragers worden afgewenteld. Alleen al de visumkosten van zestig euro zijn voor veel onderdanen van derde landen niet of moeilijk op te brengen. Als daar dan ook nog een tarief bij wordt opgeteld dat tot dertig euro op kan lopen, dan klopt dat niet met mijn voorstelling van een open en gastvrij Europa. Het kan bij hele grote landen natuurlijk heel prettig zijn om in plaats van het halve land te moeten doorreizen om een visumaanvraag in te dienen bij een consulaat, een visum aan te vragen bij een externe dienstverlener. De hogere kosten zouden dit voordeel echter weer tenietdoen.

Hartelijk dank aan iedereen voor de samenwerking aan dit dossier in de afgelopen jaren!

Gerard Batten, *namens de IND/DEM-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, het verbaast mij niet te horen dat barones Ludford van de eurofanatieke Liberaal-Democratische Partij weer eens een gebied wil harmoniseren dat soeverein nationaal beleid behoort te zijn. Waarom in godsnaam zou een lidstaat van de EU een gemeenschappelijk systeem voor het aanvragen en de verwerking van visa voor staatsburgers uit derde landen willen? Het besluit over wie wel en wie niet een nationale staat mag binnenkomen, dient enkel en alleen een zaak van de desbetreffende staat te zijn – maar de eurofanatici denken dat de Europese nationale staten niet meer bestaan en vervangen zijn door de grote grenzeloze EU-staat.

Sinds 1997 zijn ongeveer 6 miljoen migranten het Verenigd Koninkrijk binnengekomen. Ongeveer 4 miljoen van hen zijn weer vertrokken, zodat we met een netto bevolkingstoename van meer dan 2 miljoen te maken hebben. De huidige immigratiestroom naar Groot-Brittannië levert een nettobevolgingsaanwas van meer dan 200 000 mensen per jaar op – ofwel een nettobevolgingsaanwas van meer dan 1 miljoen mensen alle vijf jaar. Dit komt overeen met een nieuwe stad ter grootte van Birmingham. De meeste van deze migranten komen legaal binnen, omdat ze burgers van de EU zijn. Daarenboven hebben we waarschijnlijk 1 miljoen illegale immigranten. Engeland is een van de meest dichtbevolkte landen ter wereld – dichter bevolkt dan India, China of Japan. Bij de huidige gang van zaken zal onze bevolking van 61 miljoen stijgen tot 75 miljoen in 2051, en naar verwachting tot 85 miljoen in 2081.

Wat we moeten doen is uit de Europese Unie treden en de controle over onze grenzen terugwinnen. Daarna moeten we besluiten welke burgers uit welke landen we toelaten, met of zonder visum. Er zijn veel lidstaten in de EU wier burgers niet zonder visum in Groot-Brittannië dienen te worden toegelaten. Wat Groot-Brittannië nodig heeft is een streng visumstelsel, zodat wij kunnen bepalen wie we tot ons land toelaten en wie niet. Wat we niet nodig hebben is een door de Europese Unie ontworpen systeem.

Ik verwacht dat de voorstanders ervan het louter rechtvaardigen omdat het systeem gemeenschappelijke maatstaven en processen met zich brengt die alles vlotter doen verlopen. Het zou echter een paar ongewilde gevolgen kunnen hebben. Neem een ander voorbeeld van EU-wetgeving dat door de Liberaal-Democraten werd bepleit. Het Europees aanhoudingsbevel houdt in dat Britse burgers die door andere lidstaten van de EU van een misdrijf worden beschuldigd, op het moment niet door Britse gerechtshoven of zelfs de minister van Binnenlandse Zaken kunnen worden beschermd, ook wanneer vaststaat dat het om schreeuwend onrecht gaat. Ieder corrupt rechtssysteem kan nu de uitlevering van een Britse burger eisen, en we moeten aan een dergelijk verzoek voldoen. We hebben het recht opgegeven om onze eigen burgers te beschermen. Binnenkort krijgen we met processen in absentia te maken en de gemeenschappelijke erkenning van boetes en beslissingen tot aan beslaglegging toe. De Liberaal-Democraten hebben ervóór gestemd en juichten dit toe. Deze maatregelen doen de belangrijkste grondvrijheden teniet die de Engelsen sinds eeuwen genieten, zoals zij in de Magna Charta en de Bill of Rights van 1689 zijn vastgelegd.

Vanmiddag heeft Graham Watson, de leider van de Liberaal-Democraten, er bij Gordon Brown op aangedrongen om Groot-Brittannië tot de Europese eenheidsmunt te laten toetreden, iets waarvan iedereen die met beide benen op de grond staat, weet dat het economische zelfmoord is. Nu willen de Liberaal-Democratische fanatici dat we een gemeenschappelijk systeem voor visumaanvragen invoeren. Wanneer de kiezers in Londen het standpunt van barones Ludford over deze kwesties te ore komt, zullen ze haar hopelijk op 4 juni 2009 bij de Europese verkiezingen een visum verlenen voor een enkele reis uit het Europese Parlement.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Mevrouw de commissaris, dames en heren, ik ben het ermee eens dat het visuminformatiesysteem (VIS) dringend in werking moet worden gesteld en dat er een gemeenschappelijke visumcode nodig is. Ik geef toe dat mevrouw Ludford haar best heeft gedaan, maar ik kan de compromistekst onmogelijk naar eer en geweten onderschrijven om de volgende redenen.

Ten eerste kan ik niet instemmen met het voorstel om een beroep te doen op externe dienstverleners. Toen wij destijds in onderlinge overeenstemming tussen alle fracties het Schengen-informatiesysteem van de tweede generatie (SIS II) aannamen, weigerde dit Parlement privébedrijven toegang tot de gegevens te verlenen, al ging het op dat moment enkel om kentekenbewijzen. Hoe rechtvaardigt het Parlement deze radicale ommekeer? Waarom aanvaardt het nu wel dat privébedrijven deze gegevens verzamelen terwijl er bijzonder gevoelige persoonsgegevens in het spel zijn, zoals vingerafdrukken? Volgens de voorwaarden van de compromistekst zullen de bedrijven deze gegevens een week lang kunnen bewaren.

Ten tweede moeten de gegevens beter beschermd worden. Diplomatieke bescherming is van essentieel belang om een doeltreffende bescherming van de persoonlijke rechten van het individu te waarborgen. Hoe kan worden gegarandeerd dat de gegevens die deze bedrijven verzamelen naar behoren beschermd zijn als niet voor diplomatieke bescherming wordt gezorgd? Zijn we de SWIFT-affaire met de overdracht van door de Amerikaanse autoriteiten verzamelde gegevens al vergeten? Als zoiets kan gebeuren in een land als de Verenigde Staten, dan kun je je wel voorstellen hoe het er wellicht aan toegaat in minder ontwikkelde landen waar de fundamentele rechten minder bescherming genieten.

Ten derde zullen de visumprijzen stijgen en variëren van land tot land. Doel van het Commissievoorstel was om visa shopping te voorkomen. Als aan privébedrijven de mogelijkheid wordt geboden om een heffing te innen die wordt toegevoegd aan de visumprijs, zullen er echter verschillen ontstaan tussen de visumprijzen in de diverse lidstaten. Op die manier zullen we bijdragen aan datgene wat we willen bestrijden, namelijk visa shopping. Stel dat een visum in de ene lidstaat 60 euro kost en in de andere 90 euro. Welk land zal het grootste aantal aanvragen ontvangen, denkt u? Dit geldt vooral wanneer het om grote gezinnen gaat. En dan heb ik het nog niet eens over de noodzaak om de visumversoepelingsovereenkomsten te herzien waarop dit Parlement destijds zo heeft aangedrongen, zoals die met Oekraïne en Servië.

Daarom kan ik dit compromis niet onderschrijven, mevrouw de Voorzitter.

Corina Crețu (PSE). – (EN) Allereerst zou ik de rapporteur willen feliciteren met haar inspanningen om een rechtskader te creëren dat de basis zal vormen voor de uitvoering van het biometrische identificatiesysteem.

Sommige aspecten van dit verslag hebben voor verhitte discussies gezorgd in veel lidstaten van de Europese Unie, vooral die over biometrische identificatie. Zulke discussies hebben zich onlangs ook in Roemenie voorgedaan, dat het voorlaatste land in de Europese Unie is dat biometrische paspoorten invoert, maar het eerste land om een nieuwe biometrische norm in te voeren, die vingerafdrukken van beide handen en een afdruk van de gelaatsuitdrukking omvat.

Dat er ongerustheid bestaat over de aanneming van het biometrische identificatiesysteem komt voort uit een natuurlijke bezorgdheid over het waarborgen van de persoonlijke veiligheid, zoals het ook natuurlijk is om bezorgd te zijn over hoe de verkregen gegevens worden gebruikt en beschermd.

Een van de belangrijkste taken van de lidstaten is het waarborgen van de veiligheid van hun burgers, maar zonder de fundamentele mensenrechten in gevaar te brengen. Daarom vind ik het onze plicht om een balans te vinden tussen twee fundamentele aspecten van ons leven: vrijheid en veiligheid.

Het verslag waarover we vandaag debatteren is eerder een technisch verslag, met als doel maatregelen met betrekking tot biometrische identificatie op Europees niveau te harmoniseren. Het is noodzakelijk dat we dit doen, met in het achterhoofd dat een aantal van de lidstaten deze methode al gebruikt, zonder dat er een wettelijk kader bestaat op dit gebied.

Het feit dat bijvoorbeeld kinderen onder de twaalf jaar en mensen waarbij het fysiek onmogelijk is om hun vingerafdrukken af te nemen, worden vrijgesteld van deze procedure ten behoeve van biometrische visa, getuigt van gematigdheid en pragmatisme, iets wat door alle lidstaten gevolgd zou moeten worden.

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de commissaris, met de verordening worden volgens mij twee doelen bereikt: meer veiligheid en meer burgervriendelijkheid.

Door de invoering van vingerafdrukken en een foto bereiken we dat nieuwe visa tegen vervalsing en misbruik worden beschermd. Met burgervriendelijk bedoel ik dat het voorstel voorziet in de invoering van een *one-stop*-procedure, hetgeen wil zeggen dat de vereiste gegevens allemaal tegelijk worden geregistreerd. Daar komt bij dat men zich niet telkens bij de overheid hoeft te melden, omdat de gegevens voor ten hoogste vijf jaar kunnen worden opgeslagen.

Wat ik ook burgervriendelijk vind is dat het proces wordt verkort door de samenwerking tussen de lidstaten te bevorderen of door externe dienstverleners in te schakelen, voor zover de regelgeving inzake gegevensbescherming wordt nageleefd. En dat wordt gegarandeerd, want hiervoor zijn de nodige voorzorgsmaatregelen getroffen. Ik kan ook de mensen geruststellen die bang zijn dat er misbruik zal plaatsvinden of dat de regels niet worden nageleefd omdat er externe dienstverleners worden gebruikt. Wat mijn land betreft, kan ik u zeggen dat wij op dit vlak heel positieve ervaringen hebben opgedaan. Daarom sta ik achter deze meer burgervriendelijke aanpak.

Tot zover steun en feliciteer ik de rapporteur, wat in onze samenwerking niet altijd is voorgekomen, mevrouw Ludford. Ik betreur echter dat wij van kinderen vanaf zes jaar geen vingerafdrukken mogen nemen. Wij zouden namelijk simpelweg meer veiligheid voor die kinderen kunnen bereiken, omdat hun identiteit hierdoor eenduidig kan worden vastgesteld en wij zo kinderhandel en andere criminele activiteiten kunnen voorkomen. Ik betreur dit zeer. Ik hoop echter dat met het beschikbaar komen van onderzoeksgegevens en na ten hoogste drie jaar iedereen zo verstandig zal zijn om een situatie te scheppen waarin van kinderen vanaf zes jaar met het oog op hun bescherming de vingerafdrukken kunnen worden genomen.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (EN) De beschikking van de Raad van 8 juni 2004, creëerde een rechtskader voor het bewaren van biometrische gegevens ten behoeve van het identificeren van personen.

De Europese verordening die we aan het bespreken zijn, legt gemeenschappelijke normen vast voor het verzamelen van biometrische gegevens ten behoeve van het identificeren van personen en is gegrond op de relevante bepalingen van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie.

Groot-Brittannië en Ierland zullen de bepalingen van de huidige verordening niet toepassen omdat het Schengenacquis op hen niet van toepassing is.

Als we het over deze verordening hebben moeten we denk ik vooral denken aan de naleving van de bescherming van persoonsgegevens. Praktisch gezien betekent dit dat deze gegevens in overeenstemming met de specifieke Europese wetgeving moeten worden bewaard en behandeld. Verder legt het feit dat de lidstaten verantwoordelijk zijn voor het organiseren van de manier waarop visumaanvragen in ontvangst worden genomen en behandeld, een enorme verantwoordelijkheid op ze wat betreft de eerbiediging van de persoonlijke rechten.

Ik wil alleen maar zeggen dat het van essentieel belang is dat deze gegevens worden verwerkt en verzameld door bevoegd personeel en in geen geval voor andere doeleinden mogen worden gebruikt.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Geachte commissaris, dames en heren. Het compromis dat bereikt is over de invoering van biometrische identificatiemiddelen bij de uitgifte van visa door de EU-lidstaten leidt ontegenzeggelijk tot meer veiligheid.

Tegelijkertijd worden hiermee de nodige mogelijkheden gecreëerd om zorg te dragen voor de bescherming van de persoonsgegevens van reizigers en de menselijke integriteit. Tevens zou ik erop willen wijzen dat met een verbetering van de technische vereisten de strijd tegen grensoverschrijdende criminaliteit, illegale immigratie en mensensmokkel hoe dan ook vergemakkelijkt zal worden.

Voor grenslidstaten als het mijne, Bulgarije, die blootstaan aan een enorme immigratiedruk en de activiteiten van de internationale georganiseerde misdaad, is de snelle en succesvolle invoering van de nieuwe normen van cruciaal belang bij de bescherming van de buitengrenzen van de EU.

Bovendien wordt met de voorgestelde amendementen de lidstaten de kans geboden om het visumuitgifteproces te verbeteren en te versnellen, hetgeen ongetwijfeld zal bijdragen aan sterkere banden met derde landen. Ook zal het leiden tot een algehele verbetering van het imago van de EU. En wat de toepassing van de nieuwe wetgeving betreft, zal er uiteraard eveneens rekening moeten worden gehouden met de mogelijke financiële gevolgen ervan voor visumaanvragers.

Met het in rekening brengen van kosten bovenop de reeds bestaande visumkosten zou echter wel eens een nieuwe barrière opgeworpen kunnen worden die bona fide reizigers beperkt in hun vrijheid van verkeer. Tot slot zou ik willen benadrukken dat het van cruciaal belang is dat er wordt zorg gedragen voor een adequaat beveiligingsniveau voor de uitwisseling van gegevens in het kader van de verstrekking van reisvisa voor de Europese Unie.

Het Parlement heeft altijd geijverd voor de bescherming van de persoonsgegevens van EU-burgers. Naar mijn mening is het onze morele plicht om dezelfde hoge normen toe te passen op de gegevens van onze bezoekers.

Androulla Vassiliou, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik zou graag nog eens barones Ludford en alle geachte afgevaardigden voor hun bijdragen en opmerkingen willen danken. Alles wat zij vandaag hebben gezegd zal ik doorgeven aan mijn collega, de heer Barrot.

Sarah Ludford, rapporteur. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik zou graag alle schaduwrapporteurs die met mij hebben samengewerkt willen danken. Ik ben sinds meer dan vier jaar “mevrouw VIS” geweest, en samen met de schaduwrapporteurs waren we echt een hechte groep. Ik zal u allen missen. Vooral zal ik, als ik dat zo mag zeggen, u missen, mevrouw de Voorzitter, omdat we elkaar na juni misschien niet meer zien. We waren een geheel uit vrouwen bestaand clubje, wat echt heerlijk was, maar ik zou ook het hierbij betrokken personeel willen danken, dat niet alleen uit vrouwen bestond. Ze hebben allemaal uitstekend werk verricht.

Ik respecteer de standpunten van mevrouw Kaufmann en mevrouw Ždanoka. Ik begrijp hun standpunten en ik dank hen zeer voor hun deelname aan de onderhandelingen en de debatten, ook al kunnen zij, zoals zij hebben gezegd, het resultaat daarvan niet kunnen ondersteunen.

Ik ben zeer bedroefd dat de heer Coelho dit compromis niet kan ondersteunen. Ik hoop dat hij begrijpt hoe hard ik heb gevochten voor bepaalde punten die hij ook wilde. Per slot van rekening stonden die punten in mijn oorspronkelijke verslag. Als hij denkt dat ik meer had kunnen bereiken, dan kan ik ze in de Raad en de Commissie al horen tegensputteren, aangezien ze mij daar volgens mij een taaie onderhandelingspartner hebben gevonden.

De heer Batten heeft de zaal verlaten. Ik vermoed dat zijn reactie deel uitmaakt van de verkiezingscampagne van UKIP. Zoals mevrouw Țicău heeft opgemerkt, maakt het Verenigd Koninkrijk niet deel uit van het visuminformatiesysteem, omdat het land niet bij Schengen is aangesloten, zodat het Verenigd Koninkrijk volledige controle over zijn eigen grenzen heeft. Ik denk dat de heer Batten zoals gewoonlijk een beetje warhoofdig was.

Ik dank alle andere sprekers die constructieve bijdragen hebben geleverd. Ik ben blij dat we dit project in kunnen en kruiken hebben, omdat ik persoonlijk de wens heb om hierna mijn ontslag te nemen als “mevrouw VIS”.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt woensdag plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Alin Lucian Antochi (PSE), *schriftelijk*. – (EN) De invoering van biometrische identificatie als onderdeel van VIS vormt een belangrijke maatregel in de vaststelling van een betrouwbare koppeling tussen de visumhouder en het paspoort, waardoor het gebruik van een valse identiteit wordt voorkomen.

Echter, bij de totstandkoming van deze verordening werd vanaf de eerste lezing meteen een aantal meningsverschillen tussen de Raad en het Parlement duidelijk met betrekking tot de volgende punten: het nemen van vingerafdrukken van kinderen vanaf zes jaar met het risico dat voorbij werd gegaan aan de kosten en het ongemak waarmee ouders zouden worden geconfronteerd wanneer vingerafdrukken van hun kinderen veranderen; nieuwe uitdagingen over de manier waarop de verzameling van biometrische gegevens moet worden georganiseerd; en als laatste maar daarom niet minder belangrijk, het gebrek aan ervaring van de lidstaten met betrekking tot het beheren van de opgeslagen persoonsgegevens en technische fouten.

In deze situatie moeten we ervoor zorgen dat de lidstaten op een uniforme wijze Schengenvisa verstrekken en dat de gemeenschappelijke visuminstructies opnieuw geformuleerd en aangepast worden. Verder moeten we ons vooral richten op de bescherming van de biometrische gegevens van degenen die ze hebben verstrekt. We moeten erop bedacht zijn dat hoewel dit systeem voor biometrische gegevensverzameling als doel heeft om criminaliteit en terrorisme te bestrijden door middel van het verlenen van toegang en de uitwisseling van informatie tussen de politiediensten van de lidstaten, verschillende belangengroepen hier ook toegang tot zouden kunnen krijgen wanneer er geen veiligheidsmaatregelen op hoog niveau worden bedacht en uitgevoerd.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), *schriftelijk*. – (EN) De verordening tot wijziging van de gemeenschappelijke visuminstructies stelt het vereiste rechtskader vast voor de invoering van biometrische identificatiemiddelen in het visuminformatiesysteem (VIS), alsook de afspraken omtrent de ontvangstneming en behandeling van visumaanvragen.

Deze verordening biedt de mogelijkheid om met een externe dienstverlener samen te werken ten behoeve van het verzamelen van visumaanvragen.

Ik vind de redenen om de samenwerking met externe dienstverleners toe te staan ongerechtvaardigd, bovendien brengt ze het risico van visumhandel met zich mee. Hoewel de verordening bepaalt dat de lidstaten de beheerders blijven en dat de externe dienstverleners mensen zijn die door de beheerders zijn gemachtigd, meen ik dat er vraagtekens moeten worden gezet bij de bescherming van private personen wat betreft de behandeling en verspreiding van hun biometrische gegevens.

Het recht om naast de normale visumkosten een dienstverleningsheffing op te leggen, zal prijsverschillen voor de visa tussen de lidstaten tot gevolg hebben. Ik ben er ten volste van overtuigd dat dit tevens verschillen tussen de lidstaten teweeg zal brengen wat betreft het aantal visumaanvragen.

Ik zou ook graag de lidstaten die "uitbesteding" gebruiken als een manier om de inontvangstneming en behandeling van visumaanvragen te regelen op het hart willen drukken om dit gevaar in het achterhoofd te houden en om het rechtskader te herzien zodat het externe dienstverleners minder gemakkelijk wordt gemaakt om visumaanvragen te verzamelen.

16. Nieuwe voedingsmiddelen (uniforme procedure) (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag (A6-0512/2008) van Kartika Tamara Liotard, namens de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende nieuwe voedingsmiddelen en tot wijziging van Verordening (EG) nr. XXX/XXXX (uniforme procedure) (COM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD)).

Kartika Tamara Liotard, *rapporteur*. – Voorzitter, allereerst wil ik alle schaduwrapporteurs bedanken, want zij hebben mij heel goed geholpen om verbeteringen in het Commissieverslag aan te brengen. Ik moet ook de samenwerking met het Tsjechisch voorzitterschap noemen. Zij hebben ook heel goed meegedacht en wij zouden bijna tot een overeenkomst in eerste lezing kunnen komen, maar er waren nog een paar kleine hangende punten en het is ook een stuk democratischer om eerst in dit Huis te stemmen.

Toen ik voor het eerst hoorde dat de Commissie met regelgeving over nieuwe voedingsmiddelen kwam, vroeg ik me af wat nou eigenlijk met nieuwe voedingsmiddelen bedoeld werd. Verder verbaasde ik me erover dat in het Commissievoorstel de interne markt als uitgangspunt werd genomen.

Om met dat laatste te beginnen. Zoals heel veel onderwerpen hier in het Parlement kan je ook dit onderwerp benaderen vanuit het perspectief van de interne markt, vanuit de producent of vanuit de economie. Maar je kan het ook benaderen vanuit de optiek van voedselveiligheid, de consument, gezondheid en milieu, met andere woorden gebaseerd op het welzijn van de Europese burger. In de EU wordt ook heel vaak gesproken over milieu en dierenwelzijn en ik dacht: laten we het in dit verslag niet alleen bij woorden houden, maar laten we ook de daad bij het woord voegen. Wanneer dus in mijn verslag over de nieuwe voedingsmiddelen een keuze moest worden gemaakt, heb ik in eerste instantie gekozen voor de voedselveiligheid, het welzijn van de consument, voedselveiligheid, milieu en dierenwelzijn. Ik hoop van harte, en ik heb het van de schaduwrapporteurs ook al vernomen, dat zij mij op dit punt in de stemming zullen ondersteunen.

Natuurlijk is innovatie ook ontzettend belangrijk. Nu kom ik bij mijn tweede punt: wat zijn nou eigenlijk nieuwe voedingsmiddelen? Uit het Commissievoorstel kwam dat nog niet heel duidelijk naar voren. De Commissie liet mij toen weten dat het bijvoorbeeld ging om nanotechnologie en om vlees van gekloonde dieren. Om even met nanotechnologie te beginnen: ik wist absoluut niet wat het was. Ik denk dat heel veel consumenten ook niet weten wat het is, maar het blijkt dat het al meer in ons voedsel voorkomt dan we denken: in energiedrankjes, in verpakkingsmaterialen van groenten en fruit, maar bijvoorbeeld ook in bepaalde oliën en theeën. Er moet dus heel snel regelgeving komen, want technologie is leuk, kan goed zijn voor de consument, maar we moeten wel zeker weten dat wat op ons bord komt, veilig is. Het moet dan ook onder de verordening vallen.

Wat nu het vlees van gekloonde dieren betreft, zei het Parlement al eerder in een resolutie aan de Commissie dat het niet wilde dat vlees van gekloonde dieren als voedsel op de markt komt. Als vlees van gekloonde dieren onder deze verordening zou vallen, geven wij als Parlement indirect toe dat we het toch goed vinden dat dergelijk vlees als voedsel op onze markt komt. Dit kan niet en het vlees van gekloonde dieren moet dan ook buiten de werkingssfeer van deze verordening vallen. Het gaat hier niet zozeer om de veiligheid. Er gaat gewoon veel dierenleed gepaard met het klonen van vlees en heel veel van deze kloondieren blijven niet eens lang in leven. Het heeft dus geen enkele meerwaarde voor de voedselvoorziening op dit moment.

Androulla Vassiliou, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, op 15 januari 2008 heeft de Commissie haar voorstel betreffende nieuwe voedingsmiddelen bij de Raad en het Europees Parlement ingediend. Met dit voorstel wordt beoogd de administratieve lasten van de exploitanten van levensmiddelenbedrijven bij de aanvraag van een tijdelijke toelating voor innovatieve voedingsmiddelen te verminderen.

Het huidige voorstel handhaaft het principe dat er een tijdelijke toelating voor innovatieve producten nodig is, om de consumenten ervan te verzekeren dat nieuwe fok- of productietechnieken veilig zijn voor mens en dier en het milieu, en om de belangen van de consumenten te respecteren.

Het voorstel stroomlijnt en versnelt het toelatingsproces middels een gecentraliseerde veiligheidsbeoordeling voor voedsel door de EFSA en legt precieze tijdslimieten voor ieder stadium van de procedure vast. Het houdt ook een verbeterde veiligheidsevaluatie in die perfect is toegesneden op de verschillende soorten levensmiddelen, waardoor veilige traditionele levensmiddelen uit derde landen gemakkelijker naar de EU kunnen worden ingevoerd.

Ik zou graag mijn waardering willen uitspreken voor het werk van het Parlement, dat in zijn verslag de belangrijke vraagstukken betreffende de ontwikkeling van een veilige voedselsector aan de orde stelt. Ik zou mijn ondersteuning voor de volgende principes willen bekrachtigen: de behoefte aan een definitie voor technisch vervaardigde nanomaterialen en de duidelijke bepaling dat voor al deze producten per geval een toelating door de instellingen van de EU vereist is, en de bevestiging dat voedingsmiddelen van gekloonde dieren nieuwe levensmiddelen zijn en daarom niet op de markt mogen worden gebracht zonder door de EFSA te zijn beoordeeld en te zijn toegelaten via een regelgevingsprocedure.

Ik kijk uit naar uw standpunten met betrekking tot deze gevoelige onderwerpen en zou graag de rapporteur, mevrouw Liotard, en de schaduwrapporteurs voor hun waardevolle werk aan dit belangrijke verslag willen danken.

Zuzana Roithová, rapporteur voor advies van de Commissie interne markt en consumentenbescherming. – (CS) Mevrouw de Voorzitter, ik zou graag mijn collega's willen bedanken voor hun steun aan de voorstellen die ik als rapporteur heb neergelegd. Deze betreffen onder meer het overdragen van omstrede gevallen aan de Europese Groep Ethiek van de exacte wetenschappen en de nieuwe technologieën, alsook een verkorting van de duur waarvoor de data beschermd zijn tot vijf jaar, hetgeen het innovatietempo verhoogt. Ik wil er echter op wijzen dat er in de afgelopen twaalf jaar slechts 86 zaken werden ingediend. Achtentwintig nieuwe

voedingsmiddelen daarvan werden goedgekeurd en drie afgewezen. De huidige wetgeving is niet bijster overzichtelijk en daarom werken we momenteel aan de harmonisering van de methoden van de verschillende lidstaten op dit gebied en proberen wij het goedkeuringsproces alsook het op de markt brengen van nieuwe voedingsmiddelen te vereenvoudigen.

Ik ben echter niet zo heel erg gelukkig met het ontwerpverslag. Het spijt mij te zien dat de collega's niet goed op de hoogte zijn van de dwarsverbanden met de verordening inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders. Het is namelijk zo dat de voorgestelde verordening geen betrekking heeft op genetisch gemodificeerde levensmiddelen waarvoor er reeds een aparte verordening bestaat. Het is daarom niet nodig er hier dan nog eens bepalingen over op te nemen. Daarom ben ik tegen de voorstellen met betrekking tot de bescherming van dier en milieu, de diervoeders en genetisch gemodificeerde levensmiddelen. Dit alles valt eenvoudigweg niet onder de werking van deze verordening en de gang van zaken hieromtrent wordt met dit voorstel nodeloos ingewikkelder. Dat neemt overigens niet weg te dat het hier om een belangrijk onderwerp gaat. Ik ben anderzijds voorstander van een verordening waarmee regels in het leven worden geroepen voor met behulp van nanotechnologieën geproduceerde levensmiddelen en die ondubbelzinnig bijdraagt aan de voedselveiligheid voor de Europese burger.

Philip Bushill-Matthews, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, dit is een ingewikkeld dossier waarover men van mening kan verschillen, zodat ik om te beginnen graag de rapporteur zou willen danken voor het feit dat zij consensusgericht een aantal standpunten heeft aanvaard, ofschoon zij persoonlijk misschien een andere mening was toegedaan. Er bestaat echter algemene overeenstemming tussen de fracties over het feit dat er een duidelijke verordening voor nieuwe levensmiddelen moet komen, zowel om de consument te beschermen als ook om de producenten rechtszekerheid te bieden.

Ik zou nu graag de commissaris willen danken. Niet alleen voor haar werk, maar ook voor haar inleiding, die nog eens zeer duidelijk heeft gemaakt dat het in de bedoeling ligt deze gehele procedure te vereenvoudigen en te stroomlijnen. Inderdaad is een van de belangrijkste beginselen van onze fractie dat zo'n verordening ertoe moet bijdragen de ontwikkeling van dergelijke levensmiddelen te vereenvoudigen en dat zij niet zoveel beperkingen mag opwerpen dat dergelijke levensmiddelen nooit zullen worden ontwikkeld. Daarom hebben we om een hoofdelijke stemming over amendement 30 gevraagd om de ondersteuning voor dit hoofddoel te bekrachtigen.

We zijn ook van mening dat zo'n verordening proportioneel en praktisch dient te zijn. Daarom zijn we tegen het voorstel dat voor ieder product dat met behulp van nanomaterialen is geproduceerd, dit op het etiket moet worden aangegeven. We zijn ook tegen het voorstel dat een nieuw levensmiddel niet kan worden goedgekeurd wanneer het "ongunstige gevolgen voor het milieu heeft na consumptie of als het afval is geworden". Dat klinkt misschien redelijk, maar wie stelt zo'n feit vast en op grond van welk bewijs? Zouden op grond van zo'n regel niet ook bepaalde bestaande producten moeten worden verboden?

We zijn het ermee eens dat de Commissie een wetgevingsvoorstel inzake klonen moet voorleggen. We zijn het er ook mee eens dat de gegevensbescherming voor een bepaalde tijd moet worden versterkt. We zijn er dankbaar voor dat een aantal van onze amendementen in de commissie is aanvaard en hopen dat al onze amendementen die het in de commissie net niet hebben gehaald, uiteindelijk morgen in de plenaire vergadering zullen worden aangenomen. Maar ik kan u bevestigen dat wij als teken van onze algemene steun het voorstel zullen doen om uiteindelijk voor het verslag te stemmen om dit project op stapel te zetten.

Åsa Westlund, *namens de PSE-Fractie*. – (SV) Mevrouw de Voorzitter, ik wil de Commissie van harte bedanken voor dit voorstel. Ik wil ook mevrouw Liotard bedanken voor een uitstekend verslag waarin de delen die ik bijzonder belangrijk vind, namelijk de volksgezondheidsaspecten en de consumentenbescherming, ten opzichte van het Commissievoorstel veel verbeterd zijn. Ik herken ook vele van de kwesties waar we bij een vorige gelegenheid samen aan hebben gewerkt met betrekking tot levensmiddelenadditieven.

Het gaat om kwesties in verband met nanodeeltjes en nanomateriaal. Zij komen erg goed aan bod in het verslag van de rapporteur, maar ook in een amendement van mevrouw Breyer dat ik herken uit de werkzaamheden betreffende de cosmetica-richtlijn. We dienden toen ongeveer hetzelfde voorstel in dat nu in de richtlijn is aangenomen en dat vanzelfsprekend ook hier zou moeten worden opgenomen. Het gaat om etikettering van nanomateriaal en het feit dat de inhoud altijd duidelijk moet zijn voor de consument zodat wie dat wil ook de mogelijkheid heeft om niet voor voedingsmiddelen te kiezen die nanodeeltjes of nanomateriaal bevatten.

Andere aspecten die ik herken en waar ik mee ingenomen ben, zijn dat men rekening moet kunnen houden met de effecten van het voedsel op het milieu. Dat is een erg belangrijke kwestie die nog aan belang wint. Zij

heeft zelfs ethische aspecten, bijvoorbeeld wat betreft klonen, wat nu op een goede en duidelijke manier in het verslag is behandeld. Het gaat niet om wat de gevolgen van het eten van gekloond vlees zijn voor de consument, maar vooral om ethische aspecten waar we feitelijk rekening mee moeten houden bij het nemen van besluiten over dit soort wetgeving.

Ik wil ook zeggen dat ik het met de rapporteur eens ben dat ook een toelating moet worden geëist wanneer het gaat om nanomateriaal in verpakkingen die met voedingsmiddelen in contact komen.

De Sociaal-democratische Fractie in het Europees Parlement vindt het voorstel van de rapporteur erg goed. We zullen ook een aantal van de amendementen steunen. We hopen dat we nog snel een overeenkomst met de Commissie kunnen bereiken.

Magor Imre Csibi, *namens de ALDE-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, verordeningen over nieuwe voedingsmiddelen moeten zorgen voor de diversificatie van levensmiddelen op de Europese markt, en bovendien verzekeren ze dat deze nieuwe producten veilig zijn voor de consument.

Op grond van de huidige verordening worden vanwege de zeer ingewikkelde aanvraag- en beoordelingsprocedures echter zeer weinig nieuwe voedingsmiddelen tot de EU-markt toegelaten. Wanneer we de huidige procedures op de toelating van de aardappel of de kiwi hadden toegepast, dan zouden we die nu nog steeds niet kunnen eten. De herziening van de huidige verordening moet gericht zijn op een efficiënter en werkbaarder toelatingsstelsel voor nieuwe voedingsmiddelen.

Ik begrijp de zorgen van sommige van mijn collega's over de markttoelating van nieuwe producten die een gevaar zouden kunnen vormen of de consument zouden kunnen misleiden. We mogen echter niet het slachtoffer van een veiligheidshysterie worden en de innovatie om zeep helpen, en we mogen de nieuwe voedingsmiddelen niet discrimineren en een situatie scheppen die ongunstiger is voor nieuwe producten dan voor producten die al op de markt zijn maar niet noodzakelijkerwijze een voedingsvoordeel voor de consumenten hebben. De consument heeft immers de vrije keus.

Over het algemeen is mijn fractie tevreden met het resultaat van de stemming in de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid. Er zijn echter een paar onderwerpen die het kader van deze verordening te buiten gaan en die wij daarom niet kunnen ondersteunen. Zo kunnen we bijvoorbeeld niet eisen dat een nieuw voedingsmiddel geen negatieve gevolgen voor het milieu heeft. Of we het nu goed vinden of niet, alle menselijk activiteiten hebben gevolgen voor het milieu, en zo'n bepaling is in dit verband onevenredig. Mijn fractie is in plaats daarvan van mening dat we het juiste evenwicht moeten bereiken tussen het bevorderen van innovatie en de toepassing van het voorzorgsbeginsel betreffende voedselveiligheid, consumenten- en milieubescherming en dierenwelzijn.

Onze benadering was gericht op het verminderen van de lange en bureaucratische procedures voor het in de handel brengen van nieuwe voedingsmiddelen en op het beschermen van de investeringen van de industrie door versterkte gegevensbescherming.

Met het oog hierop hebben we voor de stemming in de plenaire vergadering een reeks amendementen opnieuw ingediend die ten doel hebben de procedure te vereenvoudigen voor producten die vergelijkbaar zijn met producten of ingrediënten die al in de handel zijn en waarvoor de toelatingsprocedure al onder de oude verordening is gestart. Aanvragen die onder de oude verordening in behandeling zijn genomen moeten overeenkomstig de ten tijde van indiening van het dossier in werking zijnde regels worden voltooid. Het opnieuw indienen van de aanvraag volgens de herziene verordening zou slechts nieuwe vertraging en kosten voor de industrie met zich meebrengen.

Tegelijkertijd hebben we ook gepoogd om de belangen van de consumenten te behartigen door de uitvoeringsmaatregelen te versterken met betrekking tot bijvoorbeeld het op de markt brengen en de controle en door de uitsluiting van gekloonde dieren uit de voedselketen en specifieke etiketteringsvoorschriften te ondersteunen.

Wat de kwestie van het klonen aangaat ben ik er een groot voorstander van dat voedingsmiddelen afkomstig van gekloonde dieren en hun afstammelingen buiten het toepassingsgebied van deze verordening worden gehouden, en ik roep de Commissie op om gekloonde dieren uit de voedselketen te weren. In september 2008 heeft het Europees Parlement met grote meerderheid een resolutie aangenomen waarin om een verbod op het gebruik van gekloonde dieren voor de voedselvoorziening werd gevraagd.

In onze politieke boodschap aan de Commissie en de burgers moeten we consequent zijn. Er zijn nog steeds wezenlijke vraagstukken die we dienen aan te pakken als het om de ethische gevolgen van het klonen van

dieren voor de voedselvoorziening gaat en ook wat betreft de gevolgen van het klonen van dieren voor de menselijke gezondheid en het dierenwelzijn.

Daarom is de verordening voor nieuwe voedingsmiddelen niet het juiste kader voor zo'n ingewikkeld onderwerp. Indien in de toekomst uit gekloonde dieren afkomstige levensmiddelen op de Europese markt worden gebracht, dan dient dit aan de hand van een specifieke verordening te worden gedaan, die aan een publieke raadpleging wordt onderworpen en daarna democratisch wordt aangenomen.

Ik ben van mening dat het Parlement een hard standpunt moet innemen en door middel van een meerderheidsbesluit druk moet uitoefenen op de Commissie om oplossingen te vinden die aan de wensen van de burgers voldoen.

We zullen ook de etikettering van nano-ingrediënten ondersteunen. De mensen hebben het recht om te weten wat ze eten en om dienovereenkomstig hun keuzes te maken. Wanneer sommige mensen zich zorgen maken over nanotechnologie, moeten ze in staat zijn om een andere keuze te maken. We zijn echter van mening dat de etikettering van levensmiddelen die geproduceerd zijn uit dieren die gevoerd zijn met genetisch gemodificeerd voer, simpelweg niet realistisch en niet haalbaar is. Ik ben persoonlijk zeer sterk tegen GGO's, maar ik kan me niet voorstellen hoe we op doeltreffende wijze dieren zouden kunnen opsporen die al of niet met GGO's zijn gevoerd.

Zdzisław Zbigniew Podkański, *namens de UEN-Fractie*. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, Verordening (EG) nr. 258/97 betreffende nieuwe voedingsmiddelen is een goede gelegenheid om duidelijk te maken waar het in dit geval om gaat. Is het daadwerkelijk onze bedoeling om gezonde en veilige voedingsmiddelen te promoten en de gezondheid van de consumenten te beschermen of trachten we de belangen te verdedigen van bepaalde pressiegroepen en personen voor wie niet de mens en de menselijke gezondheid, maar alleen geld van tel zijn?

Als we bekommerd zijn om onze burgers en hun gezondheid, moeten we ervoor zorgen dat de consumenten toegang hebben tot eerlijke informatie over de oorsprong en de ingrediënten van voedingsmiddelen. Op de etiketten van dergelijke producten moet onder meer de volgende informatie worden vermeld: welke ingrediënten het product bevat en in welke hoeveelheden, of het levensmiddel op milieuvriendelijke wijze is geproduceerd en of het genetisch gemodificeerde organismen bevat, welke additieven, zoals voedingsenzymen en aroma's, aan het voedsel zijn toegevoegd, wat het land van herkomst is en of het product afkomstig is van gekloonde dieren, iets wat naar mijn mening volledig verboden zou moeten zijn.

Eigenlijk zou de noodzaak van de tenuitvoerlegging van gepaste procedures voor het afgeven van vergunningen voor de productie en het in de handel brengen van nieuwe voedingsmiddelen niet ter discussie mogen staan. Deze procedures moeten de consumenten behoeden voor de gevaren van ongezonde voeding en voorkomen dat ze worden misleid. De rapporteur, mevrouw Liotard, heeft haar steun verleend aan het verslag van de Commissie over de noodzaak van transparante toelatingsprocedures voor nieuwe voedingsmiddelen, maar heeft tegelijkertijd talrijke amendementen ingediend. Dit geeft blijk van de inzet die zij aan de dag heeft gelegd met het oog op de totstandkoming van dit verslag. Hiervoor verdient zij zonder enige twijfel erkenning.

Hiltrud Breyer, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw Liotard, dames en heren, voor nieuwe voedingsmiddelen hebben wij nieuwe regels nodig, want onze voorschriften voor nanotechnologie mogen niet minder strikt zijn dan die voor cosmetica.

Er is behoefte aan een definitie van nanomaterialen en een duidelijke etikettering. Maar nanovoedingsmiddelen mogen niet worden toegelaten voordat er specifieke risicobeoordelingsmethoden zijn. Anders gebruiken wij de consument als proefkonijn, wat hopelijk niemand wil.

Bij de gentechologie moeten wij zo spoedig mogelijk het etiketteringskader opvullen. Het kan niet zo zijn dat voedingsmiddelen afkomstig van dieren die met GGO's zijn gevoerd niet worden geëtiketteerd. Traceerbaarheid bestaat op papier. Het kan dus. We zullen trouwens morgen zorgvuldig nagaan hoe de afgevaardigden uit Duitsland hebben gestemd, omdat hier sprake is van een etiketteringskader. Wij willen de consumenten niet onmondig maken. Zij moeten zelf kunnen beslissen.

Voor alle duidelijkheid, wij willen niet dat kloonvlees in Europa wordt toegelaten. Wij zijn daartegen vanuit het oogpunt van dierenbescherming en om ethische redenen. Daar zou deze verordening geen enkel misverstand over moeten laten bestaan.

Tot slot: dieren mogen niet onnodig lijden. Daarom eisen wij een duidelijk verbod op duplicerende proeven op dieren. Dank u wel.

Renate Sommer (PPE-DE). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, het zou fijn zijn als u ook mij die extra halve minuut zou gunnen die u mijn collega van de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie, mevrouw Breyer, zojuist hebt toegestaan.

De Commissie heeft een goed voorstel ingediend tot wijziging van de verordening betreffende nieuwe voedingsmiddelen. Helaas wordt getracht om met enkele amendementen dit voorstel aan te vullen met bepalingen die niet stroken met de doelstellingen van de verordening of zelfs indruisen tegen bestaande jurisprudentie. Exploitanten van levensmiddelenbedrijven kunnen de plicht tot monitoring van nieuwe voedingsmiddelen met het oog op de gezondheid en het welzijn van dieren domweg niet aan.

Bovendien wordt opnieuw een poging gedaan om bestaande GGO-wetten te ondergraven, ditmaal met de eis van speciale etiketteringsvoorschriften voor nieuwe voedingsmiddelen die afkomstig zijn van dieren die met genetisch gemodificeerde diervoeders zijn gevoederd. Dat hebben we zojuist kunnen horen.

In principe hoort alles wat met GGO-wetgeving te maken heeft niet in de verordening over nieuwe voedingsmiddelen thuis. Ik zeg dit hoewel ik zelf bijvoorbeeld het verzoek heb gedaan om nieuwe plantensoorten niet onder de definitie van nieuwe voedingsmiddelen te laten vallen. Het kan echter niet zo zijn dat bepaalde belanghebbenden in dit Huis de verordening over nieuwe voedingsmiddelen voor verkiezingsdoeleinden willen misbruiken. Een dergelijke poging schemert ook door in de amendementen 62 en 90, waarvoor De Groenen om een hoofdelijke stemming hebben verzocht. Wie willen zij daarmee aan de schandpaal nagelen? Ook mijn fractie is altijd opgekomen voor het recht van de consument om te weten welke stoffen voedingsmiddelen bevatten. Waarom zou je dan in de lijst van de ingrediënten dus niet op nanomaterialen moeten wijzen? En hoewel in amendement 62 op wat onbeholpen wijze wordt getracht vooruit te lopen op mijn verslag over de etikettering van levensmiddelen, moet ik u vertellen dat ik deze etikettering van nieuwe voedingsmiddelen volstrekt in overeenstemming met mijn verslag beschouw.

Ik beveel daarom mijn fractie aan om in te stemmen met genoemde amendementen en zal in mijn verslag over de verordening inzake de etikettering van levensmiddelen verwijzingen opnemen naar het deel van de verordening over nieuwe voedingsmiddelen waarin de etikettering wordt behandeld. Dat is mogelijk omdat wij, tegen de wil van De Groenen, de eerste lezing over de etikettering van levensmiddelen naar de volgende zittingsperiode hebben verplaatst. Het moet iedereen toch wel duidelijk zijn hoe goed die verplaatsing nu uitkomt.

Over klonen kunnen we kort zijn: dat is dierenmishandeling. Wij zijn daar tegen. Desondanks moeten levensmiddelen op passende wijze in deze verordening worden opgenomen, omdat ze anders in een ...

(Spreekster wordt door de Voorzitter onderbroken)

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Het is een enorme geruststelling voor Europese consumenten dat ze volledig kunnen vertrouwen op de EU-voedingsmiddelen op hun bord. Op de middellange en lange termijn is dit een van de belangrijkste argumenten voor de instandhouding van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. We moeten de Europese producenten compenseren voor de omstandigheid dat wij strengere regels voor voedselveiligheid en milieubescherming opstellen dan onze concurrenten buiten de Europese Unie.

Het zou goed zijn als we tijdens de WTO-besprekingen onze legitieme eis zouden kunnen laten gelden dat onze internationale concurrenten even strenge normen en regels in acht nemen op het gebied van voedselveiligheid, gezondheid van planten en dieren en milieubescherming.

De verordening betreffende nieuwe voedingsmiddelen en het voorliggende verslag met amendementen staan ook in dienst van betere voedselveiligheid. Tegelijkertijd wordt het door de uitdagingen die voortkomen uit de huidige wereldwijde voedselcrisis en de gestage groei van de bevolking belangrijker en zelfs cruciaal om naar nieuwe oplossingen te zoeken. Om ervoor te zorgen dat de aarde in 2050 negen miljard mensen kan voeden, is het onontbeerlijk dat we de mogelijkheden benutten die worden geboden door technologische ontwikkeling, in de eerste plaats biotechnologie.

Om misverstanden te voorkomen: dit verslag gaat niet over genetisch gemodificeerde voeding. Conform de bedoeling van de Commissie vallen voedingsmiddelen die met behulp van nanotechnologie zijn vervaardigd echter wel onder de nieuwe voedingsmiddelen. Ik begrijp de bezorgdheid van een aantal collega's tot op zekere hoogte wel, maar het is belangrijk dat we beseffen dat nanotechnologie een van de sleutels voor de toekomst is.

Europa zou een grote concurrentieachterstand oplopen als het achter zou blijven bij de ontwikkelingen op dit gebied. Uitgebreid wetenschappelijk onderzoek parallel aan het vergunningsproces is essentieel en hiervoor biedt de ontwerpverordening een garantie. Een belangrijke afweging is het strikte regelsysteem voor etikettering. Het voedingsmiddel in kwestie mag geen aanleiding geven tot misleiding van de consument.

Er is ook een verhitte discussie gaande over gekloonde dieren. Het zou juist zijn het klonen in een aparte verordening vast te leggen. De afstammelingen van gekloonde dieren mogen conform de mening van de Europese Autoriteit voor Voedselveiligheid niet worden gezien als klonen, maar in de verordening moeten desondanks ook de afstammelingen van gekloonde dieren worden opgenomen. Dit moeten we volstrekt duidelijk maken aan de consumenten.

Mojca Drčar Marko (ALDE). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, verleden jaar hebben we met overtuigende meerderheid voor de resolutie gestemd waarin een verbod op het klonen van dieren ten behoeve van de voedselvoorziening en op de verkoop van ieder product uit gekloonde dieren en hun nakomelingen werd voorgesteld.

Vóór de stemming over de wetgeving betreffende nieuwe voedingsmiddelen moeten we ons de redenen in herinnering brengen waarom we voorzichtig zijn geweest en de gevaren voor de gezondheid en het welzijn van dieren hebben beseft. Uit onze vroegere ervaringen met soortgelijke kwesties op het gebied van voedselveiligheid en de ethische betrekkingen tussen de mens als de heersende soort en de natuur weten we dat de publieke opinie zeer sterk afhankelijk is van specifieke kennis van zaken. De consumenten zijn in toenemende mate gevoelig voor het leed en het lijden van landbouwhuisdieren en daarom hebben ze het recht om te worden geïnformeerd over het feit dat klonen mogelijk pijn veroorzaakt en een verspilling van natuurlijke hulpbronnen betekent. Toch wordt de ontwikkeling van het klonen van dieren als methode voor de voedselproductie voortgezet zonder dat het publiek hiervan op de hoogte is.

Bij de problemen met het klonen gaat het niet alleen om het dierenwelzijn, maar ook om het vertrouwen van de consument in levensmiddelen, aangezien men ervan uitgaat dat in Europa de levensmiddelen in overeenstemming met strenge normen worden geproduceerd. Het onderzoek van Eurobarometer van oktober jongstleden stelde vast dat het publiek zich ernstige zorgen maakt over het hypothetische toekomstige gebruik van levensmiddelen uit klonen. Dit houdt verband met de verkoop van geïmporteerde levensmiddelen, die in Europa wellicht zouden kunnen worden verkocht zonder te worden geëtiketteerd als producten afkomstig van gekloonde dieren. Ik ben het daarom met de aanpak van de rapporteur eens, die er bij de Commissie op aandringt om met aparte wetgeving inzake klonen te komen.

Naast andere problemen die in de door mijn fractie ingediende amendementen worden behandeld, wil ik vooral mijn steun verlenen aan de uitwisseling van informatie uit dierproeven om zo onnodige nieuwe experimenten met dieren te voorkomen.

Ten slotte wil ik de rapporteur hartelijk danken voor haar grondige werk aan dit belangrijke stuk Europese wetgeving, dat zowel betrekking heeft op de voedselveiligheid als op de consumentenbescherming en het welzijn en de gezondheid van dieren.

Satu Hassi (Verts/ALE). - (FI) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, mijn dank gaat uit naar mevrouw Liotard voor haar goede werk en uitstekende verslag. Ik ben vooral blij dat de commissie de risico's van nanomaterialen serieus heeft genomen en het gebruik van vlees van gekloonde dieren wil verbieden. Klonen zorgt immers voor veel ellende bij dieren.

Ik vind ook amendement 60 belangrijk. De bedoeling daarvan is dat producten van dieren die zijn gevoed met genetisch gemodificeerd voer, dus melk, eieren en vlees, moeten worden gemerkt, en ik hoop dat dit de steun krijgt van het hele Parlement. De Europese consumenten mijden immers genetisch gemodificeerd voedsel en genetisch gemodificeerd voedsel dat afkomstig is van gewassen en gemerkt moet worden, is bijna niet in de winkels te vinden. Wat veevoer betreft is er een maas in de wetgeving, die het mogelijk maakt dat genetisch gemodificeerd veevoer op ons bord terecht komt. Een groot deel van het Europese veevoer wordt uit andere delen van de wereld geïmporteerd, vooral uit Brazilië en Argentinië, waar het aandeel genetisch gemodificeerd veevoer groot is.

Het wordt tijd dat wij het transparantiebeginsel uitbreiden naar veevoer en het merken van genetisch gemodificeerde producten naar dierlijke producten. De premier van mijn land steunde dit idee twee jaar geleden en ik hoop dat Finland dit ook in de Raad van ministers steunt.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik ben ingenomen met de herziening van de verordening betreffende nieuwe levensmiddelen die de innovatie in de levensmiddelen- en drankindustrie moet bevorderen. Zij dient de goede werking van de interne markt en de volksgezondheid te beschermen en tegelijkertijd het in de handel brengen van nieuwe levensmiddelen te vereenvoudigen.

Meer algemeen maak ik mij echter zorgen over wat ik de vooringenomenheid en het wantrouwen van dit Europees Parlement jegens de wetenschap zou willen noemen – en inderdaad ook van onze nationale parlementen – die inmiddels op tal van gebieden zorgwekkende vormen hebben aangenomen. Gevoelige, hysterische of populistische reacties op de nieuwste, collegiaal getoetste wetenschappelijke ontwikkelingen strekken ons niet tot eer, en we voldoen daarmee niet aan de verwachtingen die aan ons democratisch mandaat worden gesteld. Wanneer in dit Huis genetisch gemodificeerde producten, klonen en nanotechnologie aan de orde worden gesteld, wordt er geen enkel risico genomen en luidt het antwoord “nee”. Daarna wordt de deur stukje bij beetje opengezet en wordt de toelating op de lange baan geschoven.

Ik maak me zorgen over EFSA, mevrouw de commissaris, en vraag me af of zij de middelen heeft om de dossiers die onder deze verordening vallen, tijdig en grondig te verwerken. Wanneer we van onze pijnlijke ervaringen met de toelating van genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders uitgaan, en van de mate van vooruitgang die we daarbij hebben geboekt, dan moet het antwoord op die vraag “nee” luiden. Waarom doen we bij ieder nieuw aspect op dit gebied alsof we wetenschappelijke analfabeten zijn? Waarom koesteren we zoveel wantrouwen tegen de collegiaal getoetste wetenschap? Dezelfde vraag dienen we met betrekking tot de nationale parlementen te stellen. We moeten de wetgeving baseren op grondige, serieuze wetenschap en die aanvaarden. Doen we dit niet, dan gooien we onze geloofwaardigheid als wetgevers te grabbel.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, rekening houdend met wat goed is voor de consument en met de enorme impact die het voedsel dat wij consumeren op onze gezondheid heeft, sluit ik me aan bij het standpunt van de rapporteur dat we het doel van de verordeningen betreffende nieuwe voedingsmiddelen duidelijk moeten definiëren. We zouden alles in het werk moeten stellen om ervoor te zorgen dat de transparantie en efficiëntie van het vergunningssysteem voor nieuwe voedingsmiddelen de veiligheid van de consument garanderen en de werking van de interne markt verbeteren.

Naar mijn mening moet de huidige definitie van nieuwe voedingsmiddelen worden verfijnd. Daarbij moeten de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving in aanmerking worden genomen. Ik ben van oordeel dat voedingsmiddelen alleen in de handel mogen worden gebracht wanneer ze niet misleidend zijn voor de consument, volledig veilig zijn en wanneer de voedingswaarde van de producten niet is aangetast. Omdat de substanties of de samenstelling ervan nog niet eerder voor menselijke consumptie zijn gebruikt, moeten we uiterst voorzichtig te werk gaan bij het nemen van besluiten in verband met de wettelijke regeling ervan. Ik verleen mijn steun aan alle activiteiten die bijdragen tot het in stand houden van een hoog niveau van voedselveiligheid. Diegenen die het hebben over...

Androulla Vassiliou, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik zou graag nog eens uitvoerig willen ingaan op een paar zeer belangrijke punten die door de geachte Parlementsleden naar voren zijn gebracht.

Met betrekking tot de nanotechnologie heb ik kennis genomen van de nieuwste wetenschappelijke opinies en ik heb mij door de documenten hierover in het verslag van mevrouw Liotard laten overtuigen. De Europese Unie zal voor het eerst in de wereld een regelgevende definitie van technisch vervaardigde nanomaterialen en een coherente en flexibele aanpak inzake deze technologie invoeren.

Om het standpunt van de Commissie over de definitie van nanotechnologie te verduidelijken zou ik namens de Commissie graag de volgende verklaring willen afleggen.

De Commissie merkt op dat het werk aan een gemeenschappelijke definitie van nanomaterialen nog steeds gaande is. De Commissie bekrachtigt derhalve dat in de toekomstige wetgeving van de Gemeenschap rekening dient te worden gehouden met de vooruitgang met betrekking tot deze gemeenschappelijke definitie en merkt verder op dat de in dit voorstel opgenomen comitologieprocedures het ook mogelijk maken om de definitie in deze voorgestelde verordening te actualiseren.

Ten aanzien van de verplichte etikettering van elk met behulp van nanotechnologie geproduceerd voedingsmiddel, zou ik willen opmerken dat de Commissie zich inderdaad uitspreekt voor het verstrekken van informatie aan de consument over de aanwezigheid van nanomaterialen in voedingsmiddelen. We hebben echter in de verordening betreffende nieuwe voedingsmiddelen te maken met een toelating van geval

tot geval die ook de voorwaarden voor het gebruik van dergelijke producten vastlegt, met inbegrip van de etiketteringsvoorschriften. De etikettering zal dus van geval tot geval worden beoordeeld.

Vervolgens zou ik mijn standpunt ten opzichte van het belangrijke onderwerp "klonen" willen verduidelijken. Ik heb al verklaard dat ik de verordening betreffende nieuwe voedingsmiddelen niet het meest geschikte instrument vind om alle onderwerpen die met klonen te maken hebben, te behandelen. Bij nieuwe voedingsmiddelen gaat het alleen om voedselveiligheid en markttoelating. Daarom kan het gebruik van klonen in fokprogramma's – sperma, embryo's en eicellen – niet in de verordening betreffende nieuwe voedingsmiddelen worden geregeld, noch kunnen hierin onderwerpen worden opgenomen die met de gezondheid en het welzijn van dieren te maken hebben.

Op 13 januari heeft het college van leden van de Commissie een oriënteringsdebat over het klonen van landbouwhuisdieren voor de voedselproductie gevoerd. De Commissie kwam tot de conclusie dat er nog altijd een aantal onbeantwoorde vragen overblijft. De Commissie werkt in dit opzicht nauw samen met de EFSA en zorgt ervoor dat op dit gebied wetenschappelijk onderzoek wordt uitgevoerd. Tezelfdertijd heb ik het overleg op gang gebracht met onze belangrijkste handelspartners: de Verenigde Staten, Canada, Japan, Australië en Nieuw Zeeland.

Ja, we hebben meer informatie en gegevens over kloontechnieken nodig en over de wijze waarop nakomelingen van gekloonde dieren uit regelgevend perspectief dienen te worden behandeld.

Zoals sommigen van u hebben aangevoerd, heeft de Europese Autoriteit voor Voedselveiligheid in juli vorig jaar een standpunt geformuleerd over de wetenschappelijke aspecten van het klonen ten behoeve van levensmiddelen in de EU. De algemene conclusie daarvan luidt dat de risicobeoordeling op grond van de beperkte gegevens die beschikbaar zijn, ontoereikend is. Met betrekking tot de gezondheid en het welzijn van dieren, stelt de EFSA in dit standpunt vast dat een aanzienlijk deel van de klonen met nadelige en soms zelfs ernstige, gevolgen te kampen had, en met een dodelijk resultaat voor zowel de gekloonde dieren als het surrogaatdier.

In haar advies wijst de Europese Groep Ethiek eveneens op een aantal wetenschappelijke vragen die moeten worden beantwoord, en op onderzoek dat moet worden uitgevoerd inzake voedselveiligheid, gezondheid en welzijn van dieren, traceerbaarheid en etikettering.

Tot slot wil ik opmerken dat het klonen ongetwijfeld een vraagstuk is dat moet worden aangepakt, maar dat de verordening betreffende nieuwe voedingsmiddelen niet de juiste plaats is om alle vraagstukken rond deze gevoelige kwestie te regelen.

Desalniettemin zou ik namens de Commissie graag de toezegging willen doen dat er zo snel mogelijk een uitvoerig verslag over alle aspecten van kloontechnieken wordt opgesteld met het oog op de productie van levensmiddelen, met inbegrip van de gezondheid en het welzijn van dieren met betrekking tot klonen en hun nakomelingen, waar nodig vergezeld door wetsvoorstellen. Ik wil benadrukken dat er naar mijn mening een oplossing voor dit vraagstuk kan worden gevonden, en in dit verband dank ik het Parlement voor zijn begrip en samenwerking.

Verslag-Liotard (A6-0512/2008)

De Commissie kan de amendementen 7, 12, 34, 35, 41, 42, 44, 45, 53 en 63 aanvaarden.

De amendementen 3, 8, 15, 20, 58, 64, 65, 76, 87, 88 en 89 kunnen in beginsel worden aanvaard.

De amendementen 1, 6, 10, 25, 30, 31, 36, 40, 66, 67, 69, 77, 82, 84, 85 en 93 zijn aanvaardbaar, mits ze anders worden geformuleerd.

De Commissie kan de amendementen 2, 4, 5, 9, 11, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 37, 38, 39, 43, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 59, 60, 61, 62, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 78, 79, 80, 81, 83, 86, 90, 91 en 92 niet aanvaarden.

Kartika Tamara Liotard, rapporteur. – Voorzitter, ik wil al mijn collega's hartelijk bedanken voor hun inbreng in het debat en ook voor de steun die ik voor bepaalde punten van mijn verslag heb gekregen. Natuurlijk waren er ook wat kritische opmerkingen. Ook daar ben ik blij mee, want dat is alleen maar goed voor het debat.

Ons doel is om de consument te garanderen dat voedsel dat met nieuwe technieken geproduceerd wordt of nieuw voedsel dat op de markt komt, veilig is. Dat moet met onze inbreng en met onze voorstellen heel goed

lukken. Daarmee wordt ook voor de producent die wil innoveren, zekerheid geschapen en zo weet deze producent waar hij of zij aan toe is. In het verslag wordt ook ingegaan op databescherming ten aanzien van die producenten, wat ook de innovatie op het gebied van voedselveiligheid bevordert.

Ik wil ook de commissaris hartelijk bedanken voor wat zij heeft gezegd over nanotechnologie. Op dit gebied zal er inderdaad nog veel veranderen en als wij nu aan het begin een definitie vaststellen dan moet het mogelijk zijn om deze opnieuw te herzien als de wetenschap verder gaat.

Ook wil ik de commissaris bedanken voor wat zij heeft gezegd over het klonen van dieren. Aan de andere kant wil ik u erop wijzen dat dit Parlement al eerder een resolutie heeft ingediend waarin wij zeggen dat wij vlees van gekloonde dieren niet als voedsel op de markt willen hebben. Ook dat komt terug in dit verslag en ik pleit er dan ook voor dat het klonen van dieren uitgesloten wordt van de verordening over nieuwe voedingsmiddelen. Dat wordt in het verslag gevraagd en, zoals u net gehoord heeft, wordt het door dit Parlement sterk gesteund.

Verder wil ik van de gelegenheid gebruik maken om mijn medewerkers, Thomas, Vivian en Jan-Jaap, die heel hard hebben meegewerkt om dit verslag voor elkaar te krijgen, hartelijk te bedanken.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt woensdag plaats.

17. Stoffen die de ozonlaag afbreken (herschikking) (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag (A6-0045/2009) van Johannes Blokland, namens de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen (herschikking) (COM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD)).

Johannes Blokland, rapporteur. – Voorzitter, het dichten van het gat in de ozonlaag is belangrijk voor het milieu en de volksgezondheid van de hele wereldbevolking. Onze atmosfeer is zodanig geschapen dat twee verschillende lagen ons beschermen. Het CO₂ in de troposferische laag houdt de warmte vast zodat we het niet te koud krijgen. Het ozon in de stratosferische laag beschermt ons tegen schadelijke UV-straling van de zon. De verordening ozonlaagafbrekende stoffen is in de eerste plaats gericht op het beschermen van de stratosferische ozonlaag, maar ook op het voorkomen van klimaatsverandering. De stoffen die worden verboden, hebben namelijk zowel een ozonafbrekend vermogen als een aardopwarmend vermogen. De voornaamste ozonlaagafbrekende stoffen zitten in drijfgassen van spuitbussen, koelkasten, isolatiemateriaal en sommige specifieke oplosmiddelen en schoonmaakmiddelen. De cfk's en halonen die het sterkste ozonlaagafbrekend effect hebben, zijn op een beperkt aantal uitzonderingen na helemaal uitgebannen. De productie van hcfc's is al verboden en het gebruik wordt per 2020 verboden. In de preambule van de nieuwe verordening is uitgesproken dat productie en gebruik van ozonlaagafbrekende stoffen zoveel mogelijk wordt gestopt of geminimaliseerd. Dit is een belangrijk beleidsuitgangspunt.

In de Commissie milieu zijn er 64 amendementen aangenomen. Vervolgens hebben er twee trilogieën plaatsgevonden, die geresulteerd hebben in een akkoord tussen Raad en Parlement. Hiermee worden de 64 amendementen vervangen door één geconsolideerde tekst. Negen belangrijke resultaten uit het akkoord wil ik hier kort memoreren.

Ten eerste, de rechtsgrondslag van de verordening is gewijzigd in milieu. Dit biedt de lidstaten de mogelijkheid om verdergaande milieubeschermende maatregelen te nemen. Ten tweede, het gebruik van het bestrijdingsmiddel methylbromide is met ingang van 18 maart 2010 verboden. Dit geldt ook voor het vergassen van containers ter bestrijding van ongedierte. Er geldt alleen nog een uitzondering voor noodgevallen, zoals een grote epidemie. Ten derde, in het afbouwprogramma voor hcfc's is het percentage ten opzichte van 1997 voor de laatste jaren teruggebracht naar 7 procent. Ten vierde, halonen mogen alleen in die bedrijven worden gebruikt die daarvoor door de overheid zijn aangewezen. Ten vijfde, er zijn nieuwe stoffen toegevoegd aan de lijst van stoffen die op de nominatie staan voor beperkende maatregelen. De Europese Commissie heeft toegezegd deze stoffen verder te onderzoeken. Ten zesde, voor de noodzakelijke uitzonderingen, zoals reagentia en laboratoriumgebruik, wordt etikettering verplicht gesteld. Hierbij is tevens afgesproken dat het laboratoriumgebruik niet mag toenemen. Ten zevende, hergebruik en recycling van ozonlaagafbrekende stoffen voor bestaande apparaten mag alleen binnen hetzelfde bedrijf plaatsvinden. Bovendien moet er een logboek bijgehouden worden voor de aanwezige hoeveelheden, zodat fraude en

illegale handel kunnen worden voorkomen. Ten achtste, er is aandacht voor handhaving door middel van inspecties. Zo worden lidstaten verplicht om samen te werken bij de aanpak van illegale handel. Ten negende, ter voorkoming van lekkages van ozonlaagafbrekende stoffen is het controle- en handhavingssysteem aangescherpt.

Er is echter meer nodig om het probleem van de opgeslagen ozonlaagafbrekende stoffen aan te pakken. Hierin heeft de Europese Commissie een belangrijke taak. Bij deze wil ik nogmaals aandringen op de ontwikkeling van de richtlijn bouw- en sloopafval zoals we dat zeven jaar geleden bij het zesde milieuactieprogramma hebben afgesproken.

Al met al hebben we een bevredigend resultaat bereikt. De ozonlaag krijgt een betere kans om te herstellen zodat de schadelijke effecten, zoals huidkanker en schade aan planten en bomen, zullen verminderen.

Stavros Dimas, *lid van de Commissie*. – (EL) Mevrouw de Voorzitter, ik wil eerst en vooral de rapporteur, de heer Blokland, en alle schaduwrapporteurs van harte bedanken voor het uitstekende werk dat zij hebben verricht voor dit voorstel tot herschikking van de verordening inzake de bescherming van de ozonlaag.

Het verheugt mij bijzonder dat er al in eerste lezing een akkoord kon worden bereikt. Dit is in belangrijke mate te danken aan de positieve en opbouwende bijdrage van het Parlement.

Het beleid voor de bescherming van de ozonlaag in de stratosfeer wordt erkend als een groot succes. De rol van de Europese Unie daarbij was van doorslaggevend belang. Met de regelgevende maatregelen die wij in de Europese Unie hebben vastgesteld zijn wij erin geslaagd 99 procent van de ozonlaag afbrekende stoffen van de markt te halen.

De beperking van deze stoffen beschermt echter niet alleen de ozonlaag. Ze heeft ook bijzonder positieve gevolgen voor het klimaat, omdat het klimaatopwarmend potentieel van deze stoffen 14 000 keer hoger is dan dat van CO₂. Zonder het Protocol van Montreal en zonder de nog ambitieuzere communautaire verordening zouden de broeikasgasemissies misschien 50 procent hoger zijn geweest dan nu.

De wetenschappers zijn van mening dat dankzij deze internationale inspanningen de ozonlaag zich misschien tussen 2050 en 2075 volledig zal hebben hersteld. Om dit echter daadwerkelijk mogelijk te maken moet nog een aantal bestaande problemen uit de weg worden geruimd. Om het herstel van de ozonlaag te verzekeren wordt met het voorstel van de Commissie beoogd zowel de communautaire verordening te vereenvoudigen en de bureaucratische hinderpalen te verminderen als de verordening aan te passen aan de nieuwe wetenschappelijke ontwikkelingen en toekomstige uitdagingen.

Het bereikte compromis handhaaft de architectuur van het voorstel van de Commissie maar bevat tevens de concrete maatregelen die nodig zijn om een oplossing te vinden voor de nog resterende vraagstukken, die een volledige afschaffing of de beperking van het gebruik van ozonlaag afbrekende stoffen nog in de weg staan.

Het compromis voorziet met name in strengere bepalingen voor de stoffen die “opgeslagen” liggen in producten, zoals bijvoorbeeld koelmiddelen of isolatieschuim. Het versterkt de commerciële maatregelen tegen illegaal gebruik van en illegale handel in ozonlaag afbrekende stoffen in de Europese Unie, maar draagt tevens bij aan het voorkomen van milieudumping in ontwikkelingslanden. Tot slot wordt met het compromis elk gebruik van methylbromide verboden, met uitzondering van enkele concrete gevallen waarin het hoofd geboden moet worden aan urgente problemen. Daarmee neemt de communautaire wetgeving inzake methylbromide het voortouw in de wereld.

Dit zal aanzienlijke baten opleveren voor zowel het herstel van de ozonlaag als ook de vermindering van de broeikasgassen. De Europese Commissie kan dan ook volledig instemmen met het pakket compromisamendementen.

Ik wil het Europees Parlement nogmaals bedanken voor zijn belangrijke bijdrage aan de volledige instandhouding van het milieudoel van ons voorstel en voor de verwezenlijking van een akkoord in eerste lezing.

Eija-Riitta Korhola, *namens de PPE-DE-Fractie*. – (FI) Mevrouw de Voorzitter, de onderhavige verordening is het logische vervolg op en een belangrijk onderdeel van het Protocol van Montreal, dat de 191 ondertekenende staten verplicht actief af te zien van stoffen die de ozonlaag afbreken.

Het Protocol van Montreal wordt beschouwd als een van de succesvolste internationale milieuverdragen. De resultaten spreken voor zich: het verbruik van stoffen die de ozonlaag afbreken is met 95 procent afgenomen ten opzichte van het streefcijfer. Daarnaast worden broeikasgasemissies al twintig jaar voorkomen, wat neerkomt op meer dan 100 miljard ton CO₂. Daarom zal de onderhavige verordening niet alleen het herstel van de ozonlaag bevorderen, maar is zij ook een belangrijk onderdeel van de strijd tegen klimaatverandering.

De vorige verordening, die negen jaar geleden is opgesteld, liep hopeloos achter en moest nodig up-to-date worden gemaakt. Het vereenvoudigen van de structuur van de huidige verordening, het schrappen van verouderde bepalingen en het uitbreiden van de rapportageplicht met nieuwe stoffen zijn hervormingen die wij hard nodig hadden. Ik wil mijn collega, de heer Blokland, van harte complimenteren met zijn werk als rapporteur van het Parlement. Het compromis in eerste lezing is, hoewel in democratisch opzicht uitdagend, een verstandige oplossing voor een dergelijke update, en het bereiken hiervan was op zich al een prestatie op milieugebied.

De verordening die nu moet worden aangenomen, brengt de huidige communautaire regelgeving op een juiste wijze in overeenstemming met de oorspronkelijke bepalingen van het Protocol van Montreal. Bijvoorbeeld het vervroegen van de termijn voor het beëindigen van de productie van hcfk's met vijf jaar naar 2020 is verstandig en gegrond, net als het reduceren van het aantal uitzonderingen op het verbod op exporthandel. Als de doelen van deze verordening in onze Gemeenschap niet op bevredigende wijze kunnen worden bereikt door alleen maatregelen van de lidstaten, moeten wij het probleem mondiaal aanpakken in de context van de mondiale economie. Als er te veel uitzonderingen zijn op het verbod op exporthandel, dan is het te moeilijk aan te tonen dat ze terecht zijn.

Het Protocol van Montreal is zelf maar liefst vier keer aangevuld: het twintig jaar oude Verdrag werd gewijzigd in Londen, Kopenhagen, Montreal en Peking. Het is niet alleen een succesverhaal, maar ook een verhaal van de noodzaak om verkeerde trends te corrigeren wanneer de kennis toeneemt. Dezelfde wijsheid hebben wij nu nodig in het geval van het Protocol van Kyoto.

Het oorspronkelijke Protocol van Montreal was gericht op de bescherming van de ozonlaag, vooral door de beperking van cfk's, en de doelstelling werd al snel aangescherpt tot bijna nul. Men ging cfk's vervangen door bijvoorbeeld hcfk's, die veel minder schadelijk waren voor de ozonlaag. Zoals vaak het geval is bij oplossingen voor milieuproblemen, bleek er echter een ander aspect aan het probleem te zitten: hcfk's, of geïsoleerde gassen, bleken zeer schadelijk te zijn door hun enorme aardopwarmingsvermogen. Sommige ervan dragen meer dan duizend maal meer bij aan de opwarming van de aarde dan CO₂. Het was daarom nodig de zwakke punten in het Verdrag te corrigeren.

Wij moeten op dezelfde manier een les kunnen leren in het geval van het Protocol van Kyoto. Wij moeten toegeven dat het in de huidige vorm totaal niet effectief is. Het reduceert de mondiale uitstoot niet en reduceert zelfs niet de koolstofintensiteit. Misschien ligt het probleem in het feit dat degenen die verantwoordelijk waren voor het opstellen van het Protocol van Kyoto ervan uitgingen dat het probleem van CO₂ op dezelfde manier kon worden opgelost als bij freons.

Klimaatverandering is een milieuprobleem van een totaal andere omvang dan eerdere problemen. Terwijl het bij het verdwijnen van ozon ging om problemen die werden veroorzaakt door de bijproducten van de industriële of energieproductie, ligt de oorzaak van klimaatverandering in een aspect dat de hele mondiale economie en mondiale productie staande houdt. De wereld loopt nog steeds op koolstof. Daarom moet klimaatverandering vooral worden gezien als een probleem van de productie-economie. De focus van besluiten moet worden verschoven van het beperken van emissies naar een alomvattende reorganisatie van de productiesystemen voor energie en materiaal. Laten we leren van Montreal.

Leopold Józef Rutowicz, namens de UEN-Fractie. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, het verslag van de heer Blokland over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen is een belangrijk document met het oog op de totstandkoming van verdere maatregelen om de ozonlaag te beschermen. Ik zou de aandacht willen vestigen op een van de successen die het Europees Parlement en de Raad reeds op dit gebied hebben geboekt, namelijk het stopzetten van de productie en het in de handel brengen van gassen die cfk's, halon, bromide en methyl bevatten en die de ozonlaag aantasten en het broeikaseffect bevorderen.

De maatregelen die in Nieuw-Zeeland zijn genomen – het land dat zich onder het gat in de ozonlaag bevindt – zouden een goed voorbeeld zijn voor ons verdere optreden. Naast de acties die in de Europese Unie worden ontplooid, worden in dit land ook inspanningen geleverd om de emissie van methaan te beperken, een gas

dat de ozonlaag aantast en waarvan één kubieke meter een broeikaseffect veroorzaakt dat overeenkomt met het effect van dertig kubieke meter CO₂. Methaan is een gas dat bij rottingsprocessen en door dieren wordt geproduceerd en dat vrijkomt bij werken in mijnen en bij een groot aantal chemische processen. Gezien de grote hoeveelheid methaan die in de atmosfeer terechtkomt, zouden we dit gas eveneens in aanmerking moeten nemen bij onze verdere werkzaamheden.

De Fractie Unie voor een Europa van Nationale Staten steunt deze verordening. Ik wil de heer Blokland graag bedanken voor het vele werk dat hij heeft verzet en voor dit relevante verslag.

Satu Hassi., *namens de Verts/ALE-Fractie.* – (FI) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, mijn complimenten aan de heer Blokland voor dit uitstekende resultaat. Het Parlement is erin geslaagd de termijn voor het verbod op het gebruik van methylbromide met vier jaar te vervroegen en daarnaast is ook het tijdschema voor de reductie van hcfc's aangescherpt.

Het is belangrijk dat de EU voorloper blijft bij het afschaffen van het gebruik van stoffen die de ozonlaag afbreken, ondanks het feit dat dit onderwerp niet langer de voorpagina's haalt. Veel van deze stoffen zijn krachtige broeikasgassen, maar zijn toch buiten het Protocol van Kyoto gehouden. Dit was omdat men dacht dat deze stoffen met het Protocol van Montreal zouden worden gereguleerd. Het is belangrijk dat wij ook hier aandacht aan besteden en krachtige broeikasgassen in de toekomst blijven reduceren. Het is ook belangrijk dat wij op dit gebied het voorbeeld geven aan andere landen, met inbegrip van de ontwikkelingslanden.

Wat betreft stoffen waarvan het gebruik in de Europese Unie verboden is, had mijn fractie de export ervan duidelijker willen beperken dan nu is afgesproken. Ik hoop dat dit beginsel in de wetgeving wordt opgenomen wanneer de volgende stappen worden genomen.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, voordat ik begin een beroep op het Reglement. Omdat het ernaar uitzielt dat niemand om spreektijd op grond van de *catch-the-eye*-procedure verzoekt – misschien vergis ik me, maar nadat ik heb rondgekeken schat ik de situatie zo in – zou ik u willen vragen of ik alstublieft één minuut van de spreektijd van de *catch-the-eye* aan mijn bijdrage van één minuut mag toevoegen?

De Voorzitter. – Ja hoor mevrouw Doyle, ga gerust uw gang.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, door de partijen bij het Protocol van Montreal werden op hun conferentie in september 2007 aanvullende maatregelen ter bescherming van de ozonlaag aangenomen. Deze zullen nu in de herschikking van de verordening worden opgenomen om de geleidelijke uitbanning van de ozonlaag afbrekende stoffen (ODS) te versnellen en om de vrijstellingen voor deze stoffen verder te beperken. Bij de herschikking van de verordening gaat het voornamelijk om een verbod op en een beperking van de productie, de invoer, het in de handel brengen, het gebruik, de recuperatie, recycling, terugwinning en vernietiging van deze de ozonlaag afbrekende stoffen.

Het Protocol van Montreal is tot op heden een van de meest succesvolle internationale initiatieven ten bate van het milieu. Het heeft erin geresulteerd dat het afbraakniveau van de ozonlaag sinds de jaren tachtig is teruggeschoefd. Vanwege de geleidelijke uitbanning van het gebruik van deze de ozonlaag afbrekende gassen – cfc's, hcfc's, halonen, methylbromide, met een paar tijdelijk begrensde uitzonderingen voor bepaalde "kritische toepassingen", bijvoorbeeld halonen in brandblusapparaten in vliegtuigen – is het gebruik van ODS in vergelijking met de jaren tachtig met 95 procent verminderd.

We mogen niet vergeten dat deze stoffen ook een aardopwarmingsvermogen bezitten. De ozonlaag is een van de twee lagen in de atmosfeer die het leven op aarde beschermen. Vooral de ozonlaag biedt bescherming tegen de schadelijke ultraviolette straling van de zon, die diverse ziektes en problemen kan veroorzaken, waaronder huidkanker en grauwe staar.

De Voorzitter. – Mevrouw Doyle, bedankt. U hebt woord gehouden.

Stavros Dimas, *lid van de Commissie.* – (EL) Mevrouw de Voorzitter, ik vind het jammer dat er vanavond niet meer luisteraars in het Parlement aanwezig zijn, want wij hebben het hier over een echt succesvol protocol dat heel positieve resultaten heeft opgeleverd voor zowel het milieu en de gezondheid als het herstel van de ozonlaag die nu terug is op hetzelfde niveau als voor 1980.

Ik wil alle deelnemers aan het debat van vanavond bedanken voor hun zeer opbouwende opmerkingen. Ik beloof u dat de Commissie al haar bevoegdheden zal aanwenden en zal onderzoeken of aan de voorwaarden voor de opname van nog eens drie stoffen tegen medio 2010 is voldaan. Er zal een desbetreffende verklaring

worden afgegeven bij het secretariaat van het Europees Parlement voor opneming in de notulen van deze vergadering.

Ik wil tevens vermelden dat wij hopelijk eind dit jaar in Kopenhagen over de bestrijding van klimaatverandering een overeenkomst zullen bereiken die minstens net zo ambitieus en succesvol is als het Protocol van Montreal. Ik heb goede hoop dat deze overeenkomst nog efficiënter zal zijn, en daar moeten wij ons in onze activiteiten allemaal voor inzetten

Tot slot wil ik nog vermelden dat de Commissie bijzonder voldaan is over de uitkomst van de onderhandelingen en volledig kan instemmen met de voorgestelde compromisamendementen.

Verslag-Blokland (A6-0045/2009)

De Commissie bevestigt haar voornemen om zich vóór 30 juni 2010 te buigen over het opnemen van extra stoffen in deel B van bijlage II van de verordening, waarbij zij in het bijzonder zal nagaan of de in artikel 24, lid 3, genoemde voorwaarden voor het opnemen van die stoffen zijn vervuld. Dit versneld onderzoek zal zich richten op de volgende stoffen:

- Hexachloorbutadien,
- 2-Broompropaan (isopropylbromide),
- Joodmethaan (methyljodide).

Johannes Blokland, *rapporteur*. – Voorzitter, ik wil commissaris Dimas van harte bedanken voor zijn toezegging om het idee over te nemen dat mevrouw Hassi naar voren heeft gebracht, namelijk dat er ook nog andere stoffen op hun werking worden onderzocht. Wat dat betreft zou ik graag normaal methylbromide bij de commissaris onder de aandacht willen brengen. Dat is een stof waarover we nog weinig weten, we weten nog weinig van de productie van die stof. Gelukkig is nu in het overleg besloten aan de leveranciers te vragen dat zij melden hoe deze stof geproduceerd wordt. Zo krijgen we precieze informatie over deze stof.

Ik wil ook mijn collega's van harte bedanken, met name de schaduwrapporteurs en degenen die hier vanavond gesproken hebben, voor de steun die ik heb gekregen. We hebben op een uitstekende wijze met elkaar samengewerkt, in de commissie en bij de onderhandelingen. Ik bedank ook het Tsjechische voorzitterschap voor de goede afspraken die we hebben kunnen maken, vooraf en tijdens de onderhandelingen. Het heeft in ieder geval tot een bevredigend resultaat geleid. Ook de steun van de ambtenaren van de Europese Commissie en de ambtenaren van de Commissie milieu en van mijn eigen medewerkers, heb ik zeer op prijs gesteld. We hebben echt als een team kunnen werken en daardoor zijn we ook in staat geweest deze ingrijpende wetswijziging binnen een half jaar af te ronden.

Nog één opmerking zou ik ter afronding willen maken. Ik ben niet erg gelukkig met het systeem van deerschikking. Het is niet makkelijk om te weten waarop je wel of niet mag amenderen. Gelukkig waren er juristen die mij erop wezen dat de rechtsgrondslag in deerschikking gewijzigd was zodat we daarop konden amenderen, anders was dat bijna aan onze aandacht ontsnapt. Gelukkig was de Raad ook die mening toegedaan en op het laatste moment hebben we dit in de Commissie milieu nog recht kunnen breien. Dieerschikking blijft wel een moeilijk punt voor het werk van het Parlement.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt woensdag plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Rovana Plumb (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Dit voorstel volgt de structuur van Verordening (EG) nr. 2037/2000, maar er is een nieuw hoofdstuk toegevoegd over afwijkingen van het verbod op productie, op de markt brengen en gebruik. Deze waren aanvankelijk verspreid over diverse bepalingen met betrekking tot de eliminatiefasen van de gereguleerde stoffen en producten.

Hier volgen de belangrijkste uitdagingen:

- de afname van de "opgespaarde" ozonafbrekende stof (ODS)/broeikasgasemissies in de atmosfeer is volgens ramingen noodzakelijk, in 2015 zullen deze "reservoirs" wereldwijd neerkomen op 2 miljoen ton ozonafbrekend vermogen of 13,4 miljard ton CO₂eq.

- vrijgestelde toepassingen van ODS wanneer er nog geen technisch of economisch haalbare alternatieven beschikbaar zijn, zoals het gebruik van methylbromide voor quarantainedoeleinden of toepassingen voorafgaand aan het vervoer of als grondstof.

- nieuwe ozonafbrekende stoffen: uit nieuwe wetenschappelijke gegevens is gebleken dat het ozonafbrekend vermogen van bepaalde chemische stoffen die momenteel niet door het Protocol worden gereguleerd, aanzienlijk hoger is, terwijl de verkoop van deze stoffen snel groeit.

Het amendement maakt de tekst duidelijker en maakt het regelgevingskader eenvoudiger, tegelijkertijd wordt ook de administratieve last verlicht, waardoor het gemakkelijker wordt om de wet toe te passen die ervoor moet zorgen dat de ozonlaag in 2050 zal zijn hersteld en de nadelige invloeden voor de gezondheid van de mens en ecosystemen worden voorkomen.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) Naar mijn mening, zouden we allemaal bezorgd moeten zijn over de gezondheid van zowel de huidige generatie als toekomstige generaties. Onze gezondheid wordt in stand gehouden door een schoon milieu en atmosfeer. Alle wetenschappelijke studies leggen de nadruk op het feit dat de ozonlaag erg belangrijk is, niet alleen voor de volksgezondheid, maar ook voor het behoud van het leven op aarde.

Helaas bestaat er een aantal stoffen dat, eenmaal uitgestoten in de atmosfeer, de ozonlaag afbreekt, hierdoor dragen deze stoffen bij aan de groei van het broeikaseffect. Hoewel er tekenen van een herstellende ozonlaag zijn waargenomen als gevolg van de genomen maatregelen, wordt er rekening mee gehouden dat de ozonconcentratie in de atmosfeer van voor 1980 pas in de tweede helft van de 21^e eeuw kan worden bereikt.

Ik sta dus helemaal achter de aanvullende maatregelen die worden genomen om de ozonafbrekende stoffen te beperken of zelfs te verbieden. Ik ben van mening dat we door het nemen van dit soort maatregelen onze plicht niet alleen jegens de huidige generatie nakomen, maar ook jegens toekomstige generaties.

18. Agenda van de volgende vergadering: zie notulen

19. Sluiting van de vergadering

(De vergadering wordt om 23.00 uur gesloten)